

Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἦτοι τοῦ νέου Ἔτους, καὶ
 μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ
 Στυλίτου καὶ Ἀρχιμανδρίτου, καὶ ἡ σύναξις τῆς
 Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν, καὶ τοῦ
 Ἀγίου μάρτυρος Ἀειθαλᾶ, καὶ τῶν Ἀγίων
 τεσσαράκοντα Γυναικῶν, καὶ Ἀμμοῦν διακόνου καὶ
 διδασκάλου αὐτῶν, καὶ τῶν Ἀγίων μαρτύρων
 Καλλίστης, Εὐόδου καὶ Ἐρμογένους τῶν
 ἀνταδέλφων, καὶ μνήμη Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, καὶ ἡ
 ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου ἔμπρησμοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

(Δ)

ις πο ολ λα α α α α α α
 α α α α α α α α α α
 ε ε ε ε ε ε ε η η η
 η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός
μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν
ὑδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

‘Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ
πτερύγων ἀνέμων.

‘Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς
λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

‘Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἄπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἄναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν,
ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου
ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ
εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι,
ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ
ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ
ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτὴ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ

Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν
καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ
λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν

τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρήσεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγέλασεται αὐτούς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσῃ πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολειῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως,

ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γινῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε'.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτὶ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεταιί σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ΄.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω· καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε, καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός.

Δικαία ἢ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν

ἀνομίαν.

Λάκκον ὤρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἢ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ἐψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους· δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθῦας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ἽΗχος πρῶτος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.
Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

ἽΗχος ἁ' Πά.

(Π)

Κ υ ρ ι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα

κου σο ο ο ο ον μου π ει σα κου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρ ι ι ι ε π

Κυ ρ ι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα

κου σο ο ο ο ον μου προσχεςτη φωνη

η τη ης δε η σε ω ω ω

ω ως μου ^π εν τω κε κρα γε ναι με

ε προς σε ε ε ει σα ακου στον μου

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ σευ χη

η η η η μου ^π ως θυ μι α μα

α ε νω πι ο ο ο ο ον σου ^π

ε παρσις των χει ει ρω ων μου ^Γ θυ σι α

ε ε ε σπε ρι ι νη η ^Γ ει σα ακου

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου **Δ** και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λημου **π**⁹

Μ η εκ κλι νη στην καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα α σεις εν α μαρ τι αις **π**⁹

Σ υν αν θρω ποι σερ γα ζο με νοι στην α νο

μι αν **Δ** και ου μη συν δυ α α σω με

τα των εκ λε κτων αυ των **π**⁹

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λεγ ξει με **Δ** ε λαιον δε α μαρ τω λου

μη λι πα να α τω την κε φα λη ηνμου **π**

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των **Δ** κα τε πο θη

σαν ε χο με να πετρας οι κρι ται αυ των **π**

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου

ο τι η δυν θη σαν **Δ** ω σει πα χος γης

ερ ρα γη ε πι της γης **Δ** δι ε σκορ πι σθη

τα ο στα αυ των πα ρα τον α δην **π**

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε

οι ο φθαλμοι μου **Δ** ε πι σοι ηλ πι σα μη

αν τα νε ληστην ψυ χην μου ^π_α

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος

ης συ νε στη σαν το μοι ^Δ_δ και α πο σκαν

δα λωντων ερ γα ζο με νωντην α νο μι

αν ^π_α

Π ε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μαρ τω λοι ^Δ_δ κα τα μο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω ^π_α

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε

κρα ξα ^Δ_δ φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε

η θην ^π_α

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου την θλι ψινμου ε νω πι ον αυ του α

παγγε λω ω ^π_α

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το

πνευμαμου και συ εγνωστας τρι βουςμου ^π_α

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο

μην ^γ_α ε κρυψανπα γι δα μοι ^π_α

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλε πον ^Δ_α και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε ^π_α

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

εστιν ο εκζητωντην ψυχην μου ^π_α

Ε κεκραξαπρος σε Κυρι ε ει πα Συ

ει η ελπις μου μερις μου ει εν γη ζων

^π_α
των

Π ροσχεσπρος την δε ησιν μου ^Δ_α ο τι

εταπεινωθηνσφοδρα ^π_α

Ρ υσαιμε εκ των καταδιωκων των

με ^Δ_α ο τι εκραταιωθησαν υπερ ε

^Γ
με ε ^π_α

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

(Π)

Τ ας ε σπε ρι νας η μων ε ε ευ

χας προ σδεξαι Α γι ι ε Κυ υ υ ρι

ι ι ι ε **π** και πα ρα σχουη μιν α φε

σιν α α μαρ τι ι ων **π** ο τι μο νος

ει ει ο ο δει ει ξας εν κο σμω τη

ην α να α α α στα α α α σιν **π**

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς
μοι.

Κ υ κλω σα τε λα α οι Σι ι ων **π** και

πε ρι λα βε τε ε ε ε α α α αυ την

και δο τε δο ξαν εν αυ τη τω α να σταν τι

ι εκ νε εκρων ^π ο τι αυτος ε στι ι ι

ιν ο ^(Δ) Θε ο ο ος η η η μω ων ^(Π) ο

λυ τρω σα με νο ος η η μα α ας εκ

των α νο ο μι ω ω ω ω η η η

η μων ^π

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Δ ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προ σκυ

νη σω μεν Χρι ι στον ^π δο ξα ζον τεσ

αυ του την εκ νε κρων α να α α α στα

α α α σιν π ο τι αυτος ε στι ι ι ιν

(Δ) ο Θε ο ο ος η η η μω ων (Π) ο εκ

της πλα νης του ου ε εχθρουου ου τον κο

σμον λυ υ τρω σα α α α με ε ε ε

νος π

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ε υ φρανθη τε ε ε ε ου ρα α νοι π

σαλ πι σα α τε τα θε με λι α α

α α τη η η ης γης π βο η σα α τε τα

α ο ο ο ρη ευ φρο συ υ υ υ νην π

ι δου γαρ ο Ε εμ μα νου ου ηλ ^πτας α
μαρ τι ας η μων τω Σταυ ρω προ ο ση η
η λω ω ω σε ^π και ζω ην ο ο δι
ι δου ους θα να το ον ε νε ε ε ε
κρω ω ω ω σε ^π τον Α δαμ α να στη
σας ω ως φι λα α α αν θρω ω ω ω
πος ^π

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἰνδίκτου.

ᾠχος α'. Τῶν οὐρανίων.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοι ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τῆς αὐτολέκτου καὶ θείας διδασκαλίας Χριστοῦ, τὴν προσευχὴν μαθόντες, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, βοήσωμεν τῷ Κτίστη· Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς κατοικῶν, τὸν ἐπιούσιον ἄρτον δίδου ἡμῖν, παρορῶν ἡμῶν τὰ πταίσματα.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὡς τῶν Ἑβραίων τὰ κῶλα ἐν τῇ ἐρήμῳ ποτέ, ἀπειθησάντων ὄντως, σοὶ τῷ πάντων Δεσπότη, ἀξίως κατεστρώθη οὕτω καὶ νῦν, τὰ ὅσα διασκορπίσον, τῶν δυσσεβῶν καὶ ἀπίστων Ἀγαρηνῶν, ψαλμικῶς παρὰ τὸν Ἄδην Χριστέ.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει τὰς πλάκας γράψας ποτέ, αὐτὸς καὶ νῦν ἐν πόλει, Ναζαρέτ κατὰ σάρκα, βιβλίον κατεδέξω προφητικόν, ἀναγνῶναι Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τοῦτο πτύξας ἐδίδασκες τοὺς λαούς, πεπληρῶσθαι τὴν Γραφὴν ἐπὶ σοί.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἑπὶ Χαλαμάμπους Τσερκέζη.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Π̣α.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

(Π)
Ο̣ σι ε ε Πα α α τε ερ ρ̣ κα

(K)

λην ε φευ ρε ες κλι ι ι μα α

α κα ^κα̇ δι ης α α νη η ηλ θες

(Π)

ε εν τω υ υ υ ψει ^κα̇ ην ευ ρεν

Η λι ας α α αρ μα πυ υ υ ρος ^πα̇

(K)

αλλ ε κει νοσμεν την α νο ο δον α αλλοις

(Δ)

ου ου κ ε ε ε λι ι ι πε ^κα̇ συ

(Π)

υ δε και με τα θα να α το ον ε χειεις

τον στυ υ υ υ υ λο ο ον σου ^πα̇

(K)

ου ρα νι ι ε α α αν θρω ω ω

(Π)

πε Ε πι γει ει ε α α α α αγ γε ε

ε λε ^πα̇ φω στη ρ α κοι οι μη η τε

ε της οι οι κου με ε ε νης ^π Συ

με ων Ο σι ι ε πρε σβε ευ ε του σω

θη η ναι τα ας ψυ χα ας η μων ^Δ

Στίχ. Αινείτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

^(Π)
^π **Ο** σι ε ε Πα α α τε ερ ^π ει

^(Κ)
ην τον στυ λο ον φθε ε εγ ξα α

α σθαι ^κ ουκ αν ε ε πα α αυ σα

^(Π)
το ο βο ω ω ων σου ^κ τους πο νους

^(Κ)
τουςμοχθουςτους ο ο δυρ μους ^π αλλ ε

κει νος ε βα στα ζε ε το ει ει περ ε ε

(Δ)
βα α α στα α α ζεν κ ως δεν

(Π)
δρονπι αι νο με ε νο ος εκ τω ων δα

(Κ)
κρυ υ υ υ υ ω ω ων σου π ε

ξε στη η σαν Α α αγ γε ε ε λοι ε

(Π)
θαυ μα α σαν α α α α αν θρω ω ω

ποι π δαι μο νες ε ε πτη η ξα α αν τη

ην υ πο ο μο νη η ην σου π Συ

με ων Ο σι ι ε κ πρεσβεου ε του σω

θη η ναι τα ας ψυ χα ας η μων Δ

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

(Π)
π^α 0 σι ε ε Πα α α τε ερ π^α δυ

(K)
να μειθει ου ου Πνε ε ευ μα α α

τος κ^α τον σον μι ι μουου ου με νο

(Π)
ος Δε σπο ο ο την κ^α εν στυ λω α νηλ

(K)
θες ως ε εν σταυ ρω π^α αλλ ε κει νος

το χει ρο γρα α φον πα αντων ε ε ξη η

(Π)
η λει ει ει ψεν κ^α συ υ δετην ε πα

να α στα α σιν των πα θω ω ων ε ε

(K)
λυ σας π^α ε κει νο ος ως προ ο ο

(Π)
βα α α τον κ^α συ υ δε ε ως σφα

α α α α γι ι ι ον π^α ε κει

νοϲ ενϲταυρω ω και αι ϲυ υ υ ε εν τω

ϲτυ υ υ λω π ϲυ με ων Ο ϲι ι

ε κ ϲυ πρεϲβεευ ε του ϲω θη η ναι τα αϲ

ψυ χα αϲ η μων Δ δ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά

(Π)

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω Δ ϲυ και α γι ι ω Πνεευ μα α α

τι π ϲυ

Ο Πνευ μα τι Α γι ω ϲυ υ υ νη ημ

με ε ε νοϲ Δ ϲυ α ναρχε Λο ο ο γε

και αι Υι υι υι ε ο παντων ο ρα

των και αι αι α α α ο ο ρα α α

των συμ παν τουρ γος και συν δη η μι ου ουρ

γος τον στε φα α νο ον του ε νι αυ

του ου ευ λο ο γη η η σον φυ

λατ τω ω ων ε ε εν ει ει ρη η η

(K)

νη των Ορ θο δο ξων τα α α πλη

(Π)

η η θη η πρε σβει ει αι αις τη η ης

Θε ε ε ο ο το ο ο κου και παν των

των Α γι ι ι ω ω ω ν σου

Θεοτοκίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α α α α μην ^π_α

Τ ην παγ κο σμιον δο ξαντην εξ αν θρω

πων σπα ρει ει σαν και τον Δε σπο ο την τε

ε κου ου ου ου ου σαν ^π_α την ε που ρα

α α νι ι ον πυ υ υ υ λην ^π_α υ υ

μνη σω ω μεν Μα ρι αν την Πα αρ θε ε ε

ε ε νον ^π_α των Α σω μα τω ω ν το ο α

α σμα και των πι στω ν το ε ε γ κα λ λω ω

ω ω πι ι ι ι σμα ^π_α αυ τη γαρ α νε

δαι ει ειχθη ου ρα α α νος και να ο ος

της Θε ε ο ο ο τη η η η τος ^π_α

αυ τη το με σο τοιοι χον της εχθρας κα

α θε ε λου ου σα ει ει ρη η η νην

αν τει ση η η η ξε ^π_α και το Βα σι λει

ει ον η η νε ε ε ω ω ω ω ξε ^π_α

Ταυ την ουν κα τε χο ον τες της πι στε ω

ως την α α α αγ κυ υ υ υ ραν ^π_α υ

περ μα χον ε χο ο μεν τον εξ αυ της τε

χθε ε εν τα α α Κυ υ ρι ι ι ον

Θαρ σει ει τω τοιοι οι οι νυν ^π_α θαρ σει τω

λα ο ο ος του Θε ε ου π και γαρ αυ τος

πο λε μη σει του ους ε εχ θρου ου ους ως

παν το δυ υ υ υ να α α α μο ο

ο ος π ρ

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

καταστολήν δόξης, ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας, καὶ κληθήσονται γενεά, δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου εἰς δόξαν. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰωνίους, ἐξηρημωμένας τὸ πρότερον· ἐξαναστήσονται, καὶ ἀνακαινιοῦσι πόλεις ἐρήμους, ἐξηρημωμένας ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Καὶ ἤξουσιν ἀλλογενεῖς ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου, καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες, καὶ ἀμπελουργοὶ ὑμῶν. Ὑμεῖς δὲ Ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, λειτουργοὶ Θεοῦ ἡμῶν. Ῥηθήσεται ὑμῖν· ἰσχὺν ἐθνῶν κατέδεσθε, καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμαστήσεσθε, ἀντὶ τῆς αἰσχύνης ὑμῶν τῆς διπλῆς, καὶ ἀντὶ τῆς ἐντροπῆς, ἀγαλλιάσεται ἡ μερίς αὐτῶν. Διὰ τοῦτο τὴν γῆν αὐτῶν ἐκ δευτέρου κληρονομήσουσι, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. Ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος, ἀγαπῶν δικαιοσύνην καὶ μισῶν ἀρπάγματα ἐξ ἀδικίας· καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίοις, καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς. Καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐν μέσῳ τῶν λαῶν· καὶ ὁ ὄρων αὐτούς, ἐπιγνώσεται αὐτούς, ὅτι οὗτοί εἰσι σπέρμα εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας ὑπὸ Θεοῦ, καὶ εὐφροσύνη εὐφρανθήσονται ἐπὶ Κύριον.

Λευϊτικοῦ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐλάλησε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων· Ἐὰν τοῖς προστάγμασί μου πορεύησθε, καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσησθε, καὶ ποιῆτε αὐτάς, δώσω τὸν ὑετὸν

ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ καταλήψεται ὑμῖν ὁ ἀλοητὸς τὸν τρυγητόν, καὶ ὁ τρυγητὸς καταλήψεται τὸν σπόρον. Καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονήν, καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ ἐκφοβῶν· καὶ ἀπολωθῆ θηρία ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πόλεμος οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν, καὶ διώξονται ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατόν, καὶ ἑκατόν ὑμῶν διώξονται μυριάδας. Καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ εὐλογήσω ὑμᾶς, καὶ αὐξανῶ ὑμᾶς, καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς, καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μεθ' ὑμῶν. Καὶ φάγεσθε παλαιά, καὶ παλαιὰ παλαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοίσετε. Καὶ οὐ βδελύξεται ἡ ψυχὴ μου ὑμᾶς, καὶ ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεός, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι λαός. Ἐὰν δὲ μὴ εἰσακούσητέ μου, μηδὲ ποιήσητε τὰ προστάγματά μου ταῦτα, ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς, καὶ τοῖς κρίμασί μου προσοχθήσῃ ἡ ψυχὴ ὑμῶν, ὡς τε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς μου, καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν. Ἐπιστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν, καὶ σπερεῖτε διακενῆς τὰ σπέρματα ὑμῶν, καὶ ἔδονται τοὺς πόνους ὑμῶν οἱ ὑπεναντίοι ὑμῶν. Καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ διώξονται ὑμᾶς, καὶ φεύξεσθε οὐδενὸς διώκοντος ὑμᾶς· καὶ συντρίψω τὴν ὕβριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν· καὶ

θήσω τὸν οὐρανὸν ὑμῖν ὡς σιδηροῦν, καὶ τὴν γῆν ὡσεὶ χαλκῆν. Καὶ ἔσται εἰς κενὸν ἡ ἰσχὺς ὑμῶν, καὶ ἡ γῆ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν σπόρον αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν. Καὶ ἀποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἄγρια τῆς γῆς, καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ ὀλιγοστοὺς ποιήσει ὑμᾶς ἐπιπορευομένη μάχαιρα. Καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος καὶ αἱ ἐπαύλεις ὑμῶν ἔσονται ἔρημοι· ὅτι ὑμεῖς ἐπορεύθητε πρὸς μὲ πλάγιοι, καὶ γὰρ πορεύσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐν θυμῷ πλαγίῳ· λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἧν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)

Τ ὦ παθεῖς σου Χριστέ παθῶν ἡλευθερω

θημένον **Δ** και τῆ ἀναστασεῖς σου ἐκ φθο

ρας ἐλευθέρωθημένον Κυριε δοξασοι **π**

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Α γαλιλαθαῖη κτισὶς **π** σου ρα

νοιοὶ εὐφραίνεσθαι σαν **π** χειρῶν κροτεί

ῶτα ἐεθνήμετ εὐφροσύνης Χριστός

γάρ ὁ ὁ Σωτήρ ἡμῶν τῶ Σταυρωπρωσηλωσε

τας ἀμαρτιῶν ἡμῶν καὶ τὸν θάνατον

τον νε κρω σας **Δ** ζω ην η μι ιν ε δω

ρη σα το **π** πε πτω κο τα τον Α δαμ

παγ γε νη α να στη σας ως φι λα ανθρωω

πος **π**

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Β α σι λευς υ παρχωνου ρα νου και γης Α

κα τα ληπτε **π** ε κων ε σταυ ρω σαι δι α

φι λανθρω πι ι αν **π** Ον ο α α δης συ

ναν τη σας κα τωθεν ε πι κρανθη **π** και

δι και αι ων ψυ χαι δε ξα με ναι η γαλ

λι α σαν το **π** Α δαμ δε ι δων σε τον

Κτι στην εν τοις κα τα χθο νι οις α νε

στη **π** Ω του θαυ ματος πως θα να α

του ου ε γευσα το η των α πα αν των ζω

η **Δ** αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον

φω τι σαι κραυ γα ζον τα α και λεγοντα **Δ**

Ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα

σοι **π**

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Γ υ ναι αι κες **κ** μυ ρο φο ρι μῦ υ ρα

φερουσαι **Δ** με τα σπουδης και ο θυρμου τον τα

φον σου κατελαβον **π** και μη ευρουσαι

το αχραντον Σωμα σου παρα δε του Αγ

γελουμα θουσαι το και νον και παραδοξον

θαυμα **Δ** τοις Αποστολοις ελεγον **π**

Ανεεστη ο Κυριος παρεχωντω

κοσμωτο μεγαελεος **π**

Του̃ αυ̃του̃.

Ἦχος λ̣ π̣ α̣ Π̣α̣.

Δ (Π) ο ο ο ο ο ξα Παατρι και Υι

υι ω και α γι ι ι ω ω ω Πνε

ευ μα α α τι ^π_α

Ο σι ι ε ε Πα α α τε ερ ^π_α
(Κ)

κα λην ε ε φευ ρε ες κλι ι ι μα α

α α κα ^κ_α δι ης α α νη η ηλ θες
(Π)

εν τω υ υ υ υ ψει ^κ_α ην ευ ρεν Η λι

ας α α αρ μα πυ υ υ υ ρος ^π_α αλλ ε
(Κ)

κει νο ος μεν την α νο ο δον αλ λοις ου ουκ

ε ε ε λι ι ι ι πε ^κ_α συ υ δε και
(Π)

με τα θα να α το ον ε χει εις τον

στυ υ υ υ υ λο ο ο ον σου ^π_α ου
(Κ)

ου ρα νι ι ε α α α αν θρω ω ω

(Π)

ω πε κ ε πι γει ει ε α α α α αγ

γε ε ε ε λε π φω στη ρ α κοι μη η τε

ε της οι οι κου με ε ε ε νης π Συ

(Κ)

με ε ων Ο ο ο ο ο ο ο σι ι ι

ι ο ο σι ι ι ε ε ε ε

(Δ)

ε ε με ε ε ε ε ε ε κ πρε σβε ευ

(Π)

ε του σω θη η ναι τα ας ψυ χα ας η

μων Δ δ

Του̅ αυ̅του̅. Ἦχος̅ ο̅ αυ̅τός.

(Π)

κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω ω νων Α α α α μην π

υ υ υ υ υ Βα α σι ι λευ ο

ων και δι α α με ε ε ε ε νων και

εις αι ω ω ω να ας α τε ε λευ τη

η η η τους δε ξαι δυ υ σω πη η σιν αι

τουν των α μαρ τω λω ων σω τη η ρι ι

ι ι ι αν και πα ρα σχου ου φι

λα α α αν θρω ω ω πε τη γη σου

ε ευ φο ο ρι ι ι αν ευ κρα α α

του ους τους α ε ε ρας χα α ρι ζο

ο ο ο ο με ε ε ε νος τω πι

στο ο τα τω Βα σι λει ει συμ πο ο λε

ε ε ε ε μει ^κκα τα α θε ων βα

α αρ βα α α ρων ω ως πο ο τε

ε ε ε ε τω ω Δα α α βιδ ^πο

τι ηλ θοσανου τοι εν σκηη ναι αι αις σου ^κ

και τον πα να γι ον το πον ε ε μι ι

ι α α ναν Σω ω ω τερ ^παλλ αυ

το ος δω ρη ησαι νικας Χρι στε ε ε ο

ο Θε ε ος ^κτη πρε σβει ει ει α α της

Θε ε ο το ο ο ο κου ^πνι κηγαρσυ

των Ορ θο δο ξω ων και κα αυχη μα α

α α α α α ^π

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

Ὁ Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς: ‘Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο α’ Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

ᾠχος α’.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠ Πά.

(Π)

Του λιθουσφραγισθέντος ὑποτων

Ἰουδαίων **Δ**καιστρωτων φυλασ

σοντων τοαχραντονσουσωμα **π**α

νεστηστριημερος Σωτηρ **Δ**δωρουμενος

τωκοσμητηνζωην **π**διατουτοαι

Δυ να μειςτωνου ρα νων **Δ** ε βο ων σοι

Ζω ο δο ο τα **π** δο ο ξα τη Α να στα

σει σου Χρι στε **Δ** δο ο ξα τη Βασι λει α

σου **Δ** δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε

φι λανθρωπε **π**

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.

ᾠχος β'.

Ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, πρεσβείαις τῆς θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος **Δ**.

Ο (Δ)
πα α σης δη μι ουρ γος της

κτι ι σε ως ο και ρους και χρονους εν τη
ι δια εξουσια θεμενος ευλο
γησον τον στεφανον του ενι αυτου
της χρηστοτητος σου Κυριε φυλαττων
εν ειρηνητους βασιλεις και την πολιν σου
πρεσβειαιστης Θεο τοκου και σωωωσον
η μας

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.
Ἦχος α΄.

Ἐπομονῆς στῦλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὁσιε, τὸν Ἰώβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι, Συμεῶν Πατὴρ ἡμῶν Ὁσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

(Π)

Υ̣ πο μο νης στυ λος γε γο νας ζη λω
σαςτουςπρο πα τορας Ο σι ε **Δ**τον Ι ωβ
εν τοις πα θε σι τον Ι ω σηφ εν τοιςπει ρα
σμοις **Δ** και τηντων Α σω μα τωνπο λι τει
αν υ πα αρχωνεν σω μα τι **π** Συ με ων
Πα τη ηρ η η μων Ο σι ε **Δ** πρεσβευ ε
Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χα ας
η η μων **π**

Καὶ νῦν. Τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος βαρύς.


Χαῖρε κεχαριτωμένη θεοτόκε παρθέने, λιμὴν καὶ
προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ
ἐσαρκώθη ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου· μόνη γὰρ

ὑπάρχεις μήτηρ καὶ παρθένος, ἀεὶ εὐλογημένη καὶ
δεδοξασμένη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην
δωρήσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένη.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.


ᾠχος  Γα.

(Γ) (N)
X αι ρε κε χα ρι τω με ε νη Θε ο

(M) (Γ)
το ο κε Παρ θε ε νε  λι μην και προ

στασι α του γε νους των αν θρω ω πων  εκ

σου γαρ ε σαρ κω θη ο Λυ τρω της του

(N)
κο ο σμου  μο νη γαρ υ παρ χεις Μη

τηρ και Παρ θε ε νος α ει ευ λο γη

με νη και δε δο ξα σμε νη  πρεσβευ ε Χρι

στω ω τω Θε ω ει ρη νην δω ρη σα

σθαι πα α ση τη οι κου με ε ε
(M)
νη η η η Γ
αα

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθη Ἀρτοκλασία,

λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν, τὰ Σεραφεῖμ ἀσιγήτως
δοξάζουσιν, ἀναρχον αἶδιον, ποιητικὴν ἀπάντων
ἀκατάληπτον· ἦν καὶ πᾶσα γλῶσσα, πιστῶς
γεραίρει τοῖς ἄσμασιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἴνα τοῖς ἀνθρώποις ἐνικήν, τὴν τριλαμπῆ σου
δηλώσης Θεότητα, πλάσας πρὶν τὸν ἄνθρωπον,
κατὰ τὴν σὴν εἰκόνα διεμόρφωσας, νοῦν αὐτῷ καὶ
λόγον, καὶ πνεῦμα δούς, ὡς φιλόανθρωπος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἄνωθεν δεικνὺς μοναδικόν, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν
ὑποστάσεσι, κράτος Πάτερ ἔφησας, τῷ ἰσουργῷ
Υἱῷ σου καὶ τῷ Πνεύματι· Δεῦτε καταβάντες,
αὐτῶν τὰς γλῶσσας συγχέωμεν.

Θεοδοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, εἰκονικῶς τοῖς
σοφοῖς προηγόρευται· Λόγος δὲ συνάναρχος, ὁ
συμφυῆς Υἱός, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ἐν τῇ
Παρθένῳ, τοῦ Λόγου κτίσαν τὴν σάρκωσιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σὺ πάλαι σαφῶς τῷ Ἀβραάμ, ὡς ὠφθης
τρισυπόστατος, μοναδικός τε φύσει Θεότητος,
θεολογίας τὸ ἀκραιφνέστατον, τυπικῶς ἐνέφηνας·
καὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν σε, τὸν μονάρχην Θεόν, καὶ
τρισήλιον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐκ σοῦ γεννηθεὶς θεοπρεπῶς, ἀρρέυστως Πάτερ
ἔλαμψε, φῶς ἐκ φωτὸς Υἱὸς ἀπαράλλακτος, καὶ
Πνεῦμα θεῖον φῶς ἐκπεπόρευται· καὶ μιᾶς
Θεότητος, αἴγλην τρισυπόστατον, προσκυνοῦμεν
πιστῶς καὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Μονὰς ἢ Τριάς ὑπερφυῶς, ἀρρήτως ὑπὲρ ἔννοιαν,
ταῖς νοεραῖς οὐσίαις δοξάζεται, ταῖς τρισαγίαις
φωναῖς ἀσίγητον, ἐκβοώσαις αἴνεσιν· αἷς συμφώνως
ὑμνεῖται, καὶ ἡμῖν τρισυπόστατος Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐκ σοῦ χρονικῶς ἄνευ σποράς, προῆλθεν ὁ
ὑπέρχρονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνείδεος, καὶ μίαν
φύσιν καὶ κυριότητα, τοῦ Πατρὸς ἐδίδαξε, καὶ Υἱοῦ
καὶ Πνεύματος, Θεοτόκε· διό σε δοξάζομεν.

Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πατέρα καὶ Υἱόν, προσκυνήσωμεν πάντες, καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, καὶ ἰσότιμον δόξῃ, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καὶ ὑπέρθεον δύναμιν, ἣν δοξάζουσι, τῶν Ἄσωμάτων αἱ τάξεις· ταύτην σήμερον, καὶ γηγενεῖς μετὰ φόβου, πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁδηγήσον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων,

Ὁ α΄ Χορός· Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

ᾠδὴ δ΄. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Λάμψον μοι Θεαρχία τρισήλιε λάμψεσι, σῶν θεουργῶν μαρμαρυγῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς, τὸ κάλλος φαντάζεσθαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν θεαρχικῆς σου λαμπρότητος, καὶ φωτουργοῦ καὶ γλυκειάς μεθέξεως.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Πρότερον οὐρανοῦς ἐστερέωσας Κύριε, καὶ πᾶσαν δύναμιν αὐτῶν, τῷ Λόγῳ σου τῷ παντουργῷ, καὶ Πνεύματι στόματος, τῷ συμφυεῖ μεθ' ὧν δεσπόζεις τοῦ σύμπαντος, ἐν τριλαμπεῖ μοναρχίᾳ Θεότητος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς ἔπλασας κατ' εἰκόνα με σὴν καὶ ὁμοίωσιν, θεαρχικὴ παντουργικὴ, Τριάς ἀσύγχυτε μονάς, συνέτισον φώτισον, πρὸς τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά σου τὸ ἅγιον, τὸ ἀγαθὸν ἐν ἰσχύϊ καὶ τέλειον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τέτοκας τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Πανάχραντε, θεαρχικώτατον Υἱόν, σωματωθέντα δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ καὶ αὐγάζοντα, τοὺς γηγενεῖς τῆς τρισηλίου Θεότητος,

Ὁ β' Χορός· τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ καὶ ταῖς λάμπουσιν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τὸν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων, ἀμέσως διάκοσμον, ἀπροσίτοις τοῦ σοῦ κάλλους ἀκτῖσιν ἐλλάμπουσα, ταῖς σαῖς αἴγλαις φώτισον Τριάς, ἡ μοναρχικωτάτη, τοὺς ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νῦν ἡ φύσις ἐνική, Θεαρχία τρισηλίε, ἀνυμνεῖ σε ἦν οὐσίωσας δι' ἀγαθότητα, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ πειρασμῶν ἐξαιτουμένη, καὶ τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μίαν φύσιν καὶ Θεότητα πίστει δοξάζομεν, μεριστὴν ἀμέριστον ἓνα, Θεὸν τῆς ἀοράτου, καὶ ὀρωμένης τε κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥήσεις πᾶσαι Προφητῶν, προδιέγραψαν Ἄχραντε, τὸν σὸν τόκον, τὸν ἀπόρρητον καὶ ἀνερμήνευτον· ὃν ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, μυσταγωγὸν τῆς ἐνιαίας, Ὁ α' Χορός· καὶ τρισηλίου Θεότητος.

ᾠδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἰσοῤῥοπον τὴν δύναμιν ὡς ἔχουσα, Τριάς ἢ ὑπερούσιος, ἐν ταυτότητι βουλήσεως Μονάς, πέφυκας, ἀπλῆ καὶ ἀδιαίρετος. Σὺ οὖν ἡμᾶς, ἐν τῇ δυνάμει σου περιφρούρησον. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Σὺ πάντας τοὺς αἰῶνας τῇ βουλήσει σου, ὡς ἀγαθὴ ὑπέστησας, ἐξ οὐκ ὄντων ἀκατάληπτε Τριάς· εἶτα, καὶ τὸν ἄνθρωπον διέπλασας. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ἐκ πάσης ῥῦσαί με περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡλίου τοῦ ἀδύτου οἶκος γέγονας, τοῦ κτίσαντος καὶ

τάξαντος, τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους
πανσθενῶς, ἄρχαντε Παρθένε Θεοnúμφευτε. Ἄλλὰ
καὶ νῦν, τῆς τῶν παθῶν με ῥῦσαι ζοφώσεως.

Κάθισμα.

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, καὶ ἀμέριστον φύσιν,
προσώποις ἐν τρισί, τεμνομένην ἀτμήτως, καὶ
μένουσαν ἀμέριστον, κατ' οὐσίαν Θεότητος,
προσκυνήσωμεν, οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, καὶ
δοξάσωμεν, ὡς Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, Θεὸν
ὑπεράγαθον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Κυβέρνησον Ἄγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ
οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῶ
ὀλισθαίνουσας, ἀπωλείας Πανάμωμε, καὶ ἐν ὥρα με,
τῆ φοβεραῖ τοῦ θανάτου, σὺ ἐξάρπασον,
κατηγορούντων δαιμόνων,

Ὁ β΄ Χορός· καὶ πάσης κολάσεως.

ᾠδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λόγε Θεοῦ, συμφυὲς ἀπαύγασμα, τοῦ
παντοκράτορος Θεοῦ, ὡς ὑπέσχου τὴν παρὰ σοῦ,
θεουργὸν ἐνοίκησιν, ποιήσον ὡς εὐσπλαγχνος, σὺν
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ φοβερὸν τοῖς
δαίμοσί με, δεῖξον καὶ πάθεις. (δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἴνα τῆς σῆς, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, δείξης τὸ πέλαγος ἡμῖν, τὸν Υἱόν σου πρὸς τὴν ἡμῶν, πέμψας ταπεινότητα, αὔθις ἀνεμόρφωσας, πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. Ἀλλὰ καὶ νῦν τῷ θείῳ με, συνέτισον Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Χερουβὶμ, θρόνῳ ἐποχούμενος, καὶ τῶν ἀπάντων Βασιλεύς, ἐν γαστρὶ σου παρθενικῇ, ὤκησε Πανάχραντε, πάντα ἐκλυτρούμενος, ἐκ τῆς φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος. Ἀλλὰ καὶ νῦν,

Ὁ α' Χορός: ταῖς σαῖς πρεσβείαις με περιφρούρησον.

Ὡδὴ η' . Θαύματος ὑπερφυῶς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Πνεύματι θεουργικῷ Κύριε πάντων, τρισυπόστατε καὶ παντοκράτορ, οὐρανοὺς ἐξέτεινας ὡσεὶ δέρριν· εἶτα καὶ γῆς ἀπηώρησας, τὸ βάθος πανσθενεῖ σου δρακί. Διὸ καὶ τοὺς δούλους σου κραταίωσον, τῇ ἀγάπῃ καὶ πίστει τῇ σῇ φιλόανθρωπε, ἵνα σε δοξάζωμεν, πόθῳ εἰς αἰῶνας. **(δίς)**

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἁγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Φώτισον θεαρχικὸν φῶς τοὺς ὑμνοῦντας, τὸ

Τρισήλιον φῶς τοῖς προσώποις, ἐνιαῖον αὖθις δὲ τῇ οὐσίᾳ, καὶ πρὸς τὰς σὰς φωτοδότιδας, ἀκτῖνας ἐπιβλέπειν ἀεὶ· δι' ὧν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου, τὴν γλυκεῖαν καὶ φωτουργὸν καὶ πανόλβιον, καὶ ὑπερυψῶ σε, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐψωσεν εἰς οὐρανοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων, προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Υἱός σου πάναγνε Θεοτόκε, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ῥυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς· ὧ καὶ εὐχαρίστως ἀναμέλπωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, **Ὁ β' Χορός**· καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Σῶσον, ὁ Σωτὴρ τῆς κτίσεως, τῆς αἰσθητῆς καὶ νοουμένης τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν δυσμενῶν, ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, παναγία Τριάς ὁμοούσιε, καὶ φρούρει τὴν σὴν ποίμνην, διαπαντὸς ἀνεπιβούλευτον. **(δὶς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰνα, τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον, τῆς οὐσιώδους δείξης σου ἀγαθότητος, δέδωκας ἡμῖν, ἐπαγγελίας τρισήλιε, καὶ μονάρχα Θεὲ παντοδύναμε, σωστικὰς

τοῖς σοῖς δούλοις, ἃς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νεῦσον, ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν ὁ ἐν τρισὶ θεαρχικαῖς ὑποστάσεσι, ὁ μόνος εἷς Θεός, ἀληθινὸς πιστευόμενος, καὶ παράσχου σοῖς δούλοις παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, καὶ πανυμνήτου Θεομήτορος.

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος  Δι

(Δ)



Ἀ 
ξί ον ε στιν ως α α λη


η η θω ω ω ως τη η ην υ υ


πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α


α α δα  Α ναρχον Πα τε ε ρα και


πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να


να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον  προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στωω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρισσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

Θ α

Θ κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε **Δ** α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στουου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἦχος β΄. Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος β΄. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος β΄.

Ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ
χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν
στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε,
φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν
σου, πρεσβείαις τῆς θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος β΄. Δι.

(Δ)
Ο πα α σης δη μι ουρ γος της

κτι ι σε ως ο και ρους και χρονους εν τη

ι δια εξουσια θεμενος ευλο

γησον τον στεφανον του ενι αυτου

της χρηστοτητος σου Κυριε φυλαττων

εν ειρηνητους Βασιλεις και την πολιν σου

πρεσβειαιστης Θεοτοκου και σωωωωσον

ημα αας

Και εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἠγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἔξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπῶθῃ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ιώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτὴ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορὸς· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φαν εν η

μιν Δ εϋ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν

ο νο μα τι Κυ ρι ου π ρ

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν

ἐβρόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου
Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Του λιθουσφραγισθεντοςυποτων

Ιουδαιων **Δ**καιστρατιωτωνφυλας

σοντωντοαχραντουσουσωωμα **π**α

νεστηστριημεροςσωτηρ **Δ**δωρουμενος

τωκοσμητηνζωην **π**διατουτοιαι

Δυναμειστωνουρανων **Δ**εβοωνσοι

Ζωοδοοτα **π**δοοξατηΑναστα

σεισουΧριστε **Δ**δοοξατηΒασιλεια

σου **Δ** δοξα τη οι κο νο μι α σου μο νε

φι λανθρωπε **π**

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.

ᾠχος β'.

Ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, πρεσβείαις τῆς θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.


ᾠχος **Δ**ι.

Ο (Δ) πα α σης δη μι ουρ γος της

κτι ι σε ως **Δ** ο και ρους και χρονους εν τη

ι δι α ε ξου σι α θε μενος **β** ευ λο

γη σον τον στε φαν ον του ε νι αυ του

της χρη στο τητος σου Κυ ρι ε  φυ λατ των

εν ει ρη νητους Βα σι λεις και την πο λιν σου

πρε σβειαιστης Θε ο το κου και σω ω ω σον

η μας 

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.


Ἦχος α΄.

Ἐπομονῆς στῦλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὁσιε, τὸν Ἰώβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι, Συμεῶν Πατὴρ ἡμῶν Ὁσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ̣ Π̣α.

(Π)

Υ  πο μο νης στυ λος γε γονας ζη λω

σας τους προ πα τορας Ο σι ε  τον Ι ωβ

εν τοις πα θε σι τον Ι ω σηφ εν τοις πει ρα

σμοις **Δ** και τηντων Α σω μα τωνπο λι τει

αν υ πα αρ χωνεν σω μα τι **π** Συ με ων

Πα τη ηρ η η μων Ο σι ε **Δ** πρεσβευ ε

Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χα ας

η η μων **π**

Καὶ νῦν. **Τῆς Θεοτόκου.**

ᾠχος βαρύς.

Χαῖρε κεχαριτωμένη θεοτόκε παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις μήτηρ καὶ παρθένος, αἰεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένη.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος  Γα.

(Γ) (N)
Χ αι ρε κε χα ρι τω με ε νη Θε ο

(M)

(Γ)

το ο κε Παρ θε ε νε ^Γλι μην και προ

στασι α του γε νους των αν θρω ω πων ^Γεκ

σου γαρ ε σαρ κω θη ο Λυ τρω της του

(N)

κο ο σμου ^Γμο νη γαρ υ παρχεις Μη

τηρ και Παρ θε ε νος α ει ευ λο γη

με νη και δε δο ξα σμε νη ^Δπρεσβευ ε Χρι

στω ω τω Θε ω ει ρη νην δω ρη σα

σθαι πα α ση τη οι κου με ε ε

(M)

νη η η η ^Γ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

ᾠχος α΄. Αὐτόμελον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν ἀνάστασιν. Σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἐκουσίως Οἰκτίρμον, ἐν μνήματι τεθείς, ὡς θνητὸς Ζωοδότα, τὸ κράτος συνέτριψας, Δυνατὲ τῷ θανάτῳ σου. Σὲ γὰρ ἔφριξαν, οἱ πυλωροὶ οἱ τοῦ ἄδου· σὺ συνήγειρας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανόντας, ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης Πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν.

ᾠχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα, παρεγένοντο ὀρθρῆσαι, καὶ ἀγγελικὴν ὄπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωὴν, τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς· διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν ἔγερσιν. Τὸν ἄδην ἐσκύλευσε Χριστός, ὡς μόνος

κραταιὸς καὶ δυνατός, καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει Σταυροῦ.

Δόξα.

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεὶς, ὁ ἀθάνατος Κύριος, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, καὶ ἠγειρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα. Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι Χριστέ· δόξα τῇ ἀναστάσει σου· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

Τὸ μετὰ τὸν Πολυέλεον. Τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὁ καιροὺς καρποφόρους καὶ ὑετούς, οὐρανόθεν παρέχων τοῖς ἐπὶ γῆς, καὶ νῦν προσδεχόμενος, τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου, ἀπὸ πάσης λύτρωσαι, ἀνάγκης τὴν πόλιν σου· οἱ οἰκτιρμοὶ καὶ γὰρ σου, εἰς πάντα τὰ ἔργα σου. Ὅθεν τὰς εἰσόδους, εὐλογῶν καὶ ἐξόδους, τὰ ἔργα κατεύθυνον, ἐφ' ἡμᾶς τῶν χειρῶν ἡμῶν, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεός· σὺ γὰρ ἐξ οὐκ ὄντων τὰ σύμπαντα, ὡς

δυνατὸς εἶς τὸ εἶναι παρήγαγες.

Δόξα καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὀρῶν σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῒ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά

σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἔλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης παρέσχες· ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

**Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα παρὰ Πέτρου
Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου καθὼς ψάλλονται
ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ.**

Ἦχος λ̣ ᾗ Π̣α.

(Π)

Ε ————— υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε

ε ε **κ**α δι ι δα α ξο ον με ε τα

α α α δι και ω ω μα α τα α α σου **κ**α

Των αγ γε ε ε λων ο δη η

η μο ος κα τε πλα γη ο ρω ω ων σε ε

ε **Δ**εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε

ε εν τα **κ**α του θα να α τουου δε ε

Σω τηρ την ι σχυν κα θε λο ο ον τα α

α **Δ** και συν ε ε αυ τω ω το ον Α

α δαμ ε ε γει ει ρα αν τα α α **κ**α και

εξ Α δου παν τα ας ε λευ θε ρω ω σαν

τα **Δ**

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε ^κ _α δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου ^κ _α

Τ ι ι τα α μυ υ υ ρα α συμ πα ^ρ

θως τοι οις δα α κρυ υ σι ιν ^Δ _δ ω Μα

α θη τρι ι αι αι κι ιρ να α α τε ^κ _α

ο α στρα α α πτων εν τω τα φω ω

Α αγ γε ε λο ος ^Δ _δ προ σε φθε εγ γε

ε το ται αις Μυ υ ρο ο φο ο ο ροις ^κ _α

Ι ι δε ε τε ε υ μεις τον τα α α α

φον και η η σθη η τε ε ε ^κ _α ο Σω

τη ηργαρ ε ξα νε ε ε στη του μνη η μα

τος Δ δ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε κ δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου κ δ

Α ι ι ι ι α αν πρω ι Μυ ρο φο

ροι οι ε ε δρα α μο ον Δ δ προς το μνη

η μα α σου θρη η νο ο λο ο γου ου ου

σαι κ δ αλλ ε πε ε ε στη προς αυ

τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει πε ε

ε Δ δ θρη νου ο και αι ρο ο ος πε ε

παυται + μη ηκλαιαι ε ε τε ε ε ^κ_α

την Α να α α στα α σιν δε ε Α

πο στο ο λους ει ειπα τε ^Δ_δ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε ^κ_α δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου ^κ_α

Μ υ ρο φο ο ο ροι γυ ναι αι

αι κε ες με τα μυ ρωνελθου ου ου σαι αι αι

προς το μνη μα α σου ου ου Σω τε ερ ε ε

νη η χου ου ουν το ^κ_α αγ γε ε ε λου ου

τρα νως προς αυ ταςφθεγγο με ε ε νου ου

ου **Δ** τι μετα νε ε κρω ων τον ζω ω ω

ων τα λο γι ι ζε ε σθε ε ε **κ** ως

Θε ο ος γαρ ε ξα νε ε ε στη του

μνη η μα τος **Δ**

Α ο ξα πα τρι και υι ω και α γι

ι ω ω πνευμα α τι ι ι **κ**

Π ρο σκυ νου ου μεν πα α τε ε ρα και τον

του του υι ον τε και το ο α α α

γι ι ο ον πνε ε ευ μα **κ** την α γι ι

ι αν Τρι α α α δα α εν μι α τη

ου σι ι ι α α α **Δ** συν τοις Σε ρα

φειμ + κρα α ζο ον τες το α α α γι ο

ος α α γι ι ο ο ος κ α α γι ος

ει κυ υ ρι ε Δ δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας τω ναι ω ω ω νων α α μη η ην κ α

Ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου σα ε λυ

τρω σω Παρ θε νε τον Α α δα α αμ

α α μα αρ τι ι ι ας κ α χαρ μο νη η

ην δε τη Ε ε ευ α α Αν τι λυ

πης πα ρε ε ε σχε ε ες Δ δ ρε ευ σα αν

τα ζω ω η η ης ι ι θυ υ νε +

προς τα αυτη ην δε ε ε κ ο εκ σου

ουσαρκω θει εις Θε ος και α ανθρωπος

Α λ λη η λου ι ι α α α αλ

λη η λου ου ι α αλλη η λου ι ι α

α δο ξασοι ο ο Θε ος

Τὸ Γ'. Α λ λη η λου ι ι α α α

αλ λη η λου ου ι α αλλη η λου ι

ι α α δο ξασοι ο ο Θε ο ο ο ο

ο ο ο ο ος π

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
"Οτι ηὐλόγηταί σου...
'Ο Χορός: Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὴν Ὑπακοήν (χῦμα).

Ἦ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α΄.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν, Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἄπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται, κόσμου οὔσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὡσπερ Πατρί, πρέπει ἅμα καὶ Υἱῷ· διὰ τοῦτο ἄσωμεν τῇ Τριάδι μονοκρατορία.

Ἀντίφωνον Β΄.

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν, ὕψωσάς με νόμων, ἀρεταῖς ἐκλάμπρυνον, ὁ Θεός, ἵνα ὑμνῶ σε.

Δεξιᾶ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε, φύλαξόν με, φρούρησον, μὴ πῦρ με φλέξῃ τῆς ἀμαρτίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἡ κτίσις καινουργεῖται, παλινδρομοῦσα εἰς τὸ πρῶτον· ἰσοσθενές γάρ ἐστι Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Ὁδεύσωμεν εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου· εὐφράνθη μου τὸ πνεῦμα, συγχαίρει ἡ

καρδία.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, φόβος μέγας· ἐκεῖ γὰρ θρόνων
ἐκτεθέντων, κριθήσονται, ἅπασαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς
καὶ γλῶσσαι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τιμὴν προσκύνησιν, δόξαν καὶ
κράτος, ὡς Πατρί τε ἄξιον, καὶ τῷ Υἱῷ δεῖ
προσφέρειν· Μονὰς γάρ ἐστιν ἡ Τριάς,
‘Ο β’ Χορός· τῆ φύσει, ἀλλ’ οὐ προσώποις.

Προκείμενον.

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν
σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ. (Δίς)

Στίχ. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον
πεπυρωμένον, δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον
ἑπταπλασίως.

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν
σωτηρίῳ,

‘Ο β’ Χορός· παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α’.

‘Ο Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)
ου η τρο παι ου χος δε ξι α θε ο

πρε πως εν ι σχυ ι δε δο ξασται π αυ
τη γαρ α θα να τε ως α σθε νης υ πε
ναν τι ους ε θραυσε π τοις Ι στρα η λι ταις
ο δον βυ θου καινουργη η σα σα π

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ'
ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας, ἐν τῷ
Σταυρῷ ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου
σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ
προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ
λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ
ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλιμαξ καὶ
πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ,

καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἢ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Κανὼν τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ Εἰρμός.

Ἄσωμεν πάντες λαοί, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας, Φαραὼ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαντι, καὶ ἐν βυθῷ θαλάσσης, ποδὶ ἀβρόχῳ ὁδηγήσαντι, ᾧδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄσωμεν πάντες Χριστῷ, δι' οὗ συνέστη τὰ πάντα, καὶ ἐν ᾧ διατελεῖ ἀδιάπτωτα, ὡς ἐξ ἀνάρχου φύντι, Θεοῦ Πατρὸς ἐνυποστάτῳ Λόγῳ, ᾧδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄσωμεν πάντες Χριστῷ, τῷ πατρικῇ εὐδοκίᾳ, ἐπιφανέντι ἐκ Παρθένου καὶ κηρύξαντι, ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν, ἡμῖν εἰς ἀπολύτρωσιν, ᾧδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄδοντες πάντες Πιστοί, τὴν ὑπερθαύμαστον Κόρην, τὴν τὸν Χριστὸν τῇ οἰκουμένῃ ἀνατείλασαν, καὶ χαρᾶς τὰ πάντα πληρώσασαν, τῆς αἰδίου ζωῆς, ἀεὶ ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δίδου μοι ἐν ὀργάνῳ, γλώττης σαθρῶ, ᾧ θεοφόρε
Συμεών, τῷ τὴν ὠδὴν σοι πλέκοντι, ταῖς δεήσεσι
ταῖς σαῖς, γνώσεως φῶς θεοδίδακτον.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐγνωσαν τὴν σοφίαν, Πάτερ τὴν σὴν, Πέρσαι
Αἰθίοπτες, Ἴνδοι καὶ Σκύθαι καὶ Ἀράβων πληθὺς,
καὶ ἐδόξασαν Χριστόν, τὸν διὰ σοῦ δοξαζόμενον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Χάριτος ἐπληρώθης πνευματικῆς· ποιμαντικῶν γὰρ
ἐκ σηκῶν, ὡς, Ἰακώβ Δαυὶδ καὶ Μωσῆς, ἀρχηγέτης
λογικῶν, ὠφθης θρεμμάτων Μακάριε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄχραντε Θεοτόκε, χαῖρε σεμνή, ἣ τὸν ἀχώρητον
Θεόν, ἐν σῆ γαστρὶ χωρήσασα, λυτρωθῆναι τῶν
δεινῶν, αἴτησαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

(Π)

π
α

μο νος ει δωσ τησ των βρο των ου σι

ας την ασθενειαν **π** και συμπαθως αυ

τηνμορφωσαμενος **π** περιζωσον με εξ

υψουςδυναμιν **Δ** τουβοανσοι Αγιος ο

ναος ο εμψυχος **Δ** τηςαφραστουσου

δοξηςφιλα ανθρωπε **π**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεός μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα
κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ἠὲ δόκησας,
ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι Ἅγιος,
ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα
με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν
θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας,
καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν
ἠμφίεσας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Κανὼν τῆς Ἰνδίκτου.

ᾠχος ὁ αὐτός. Ὁ Εἰρμός.

Στερέωσόν με Χριστέ, ἐπὶ τὴν ἄσειστον πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ φώτισόν με φωτὶ τοῦ προσώπου σου· οὐκ ἔστι γὰρ Ἄγιος, πλὴν σου φιλόανθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στερέωσον ἀγαθέ, ἣν κατεφύτευσε πόθῳ, ἐπὶ τῆς γῆς ἢ δεξιᾶ σου, κατάκαρπον ἄμπελον, φυλάττων σου τὴν Ἐκκλησίαν Παντοδύναμε.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν ἔργοις πνευματικοῖς, θεοτερπέσι κομῶντας, τὸ ἔτος τοῦτο, διαγαγεῖν καταξίωσον Κύριε, τοὺς πίστει σε μέλποντας, Θεὸν τοῦ παντός.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς μόνην ὑπερφυῶς, τὴν ὑπεράνθρωπον χάριν, ἐν τῇ γαστρὶ σου δεξαμένην ἀτρέπτως σκηνώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, αἰεὶ σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος πλ. δ'. Τὸν φόβον σου.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁξέως φυγῶν, τὴν νιφετώδη φορὰν τῶν πνευμάτων, πρὸς σωτήριον ἠὺτομόλησας μονὴν Συμεῶν, ἐξ ἧς καὶ τὴν ἀγήρω ζωὴν ἐκαρπώσω.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπέκλινας χαίρων, τὴν πειθήνιον ἀκοήν σου Παμμακάριστε, τῷ Δεσπότη μακαρίζοντι, καὶ μακαριζομένην εὖρες πολιτείαν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τοῦ λόγου δεξάμενος τὰ σπέρματα, τῆς καρδίας σου ταῖς αὐλαξί, τῶν δακρύων ἐπιβλύσεσι Χριστῷ, πολύχουν στάχυν, ἀρετῶν ἐδρέψω.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀρρήτως συνέλαβες Θεόνυμφε, τὸν Σωτῆρά τε καὶ Κύριον, τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένους.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα)·

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ

κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἄδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κρᾶζουσα· Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστέ, τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν ὡς Θεὸν παντοδύναμον καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συντρίψαντα καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ἠυδόκησε, πρώταις ταύταις τὸ Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων ὡς ὁ μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ Γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ Ἄδης στενάζει καὶ θάνατος ὀδύρεται καὶ κόσμος ἀγάλλεται καὶ πάντες συγχαίρουσι· Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι, Χριστέ, τὴν Ἀνάστασιν.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐπερζέσας τῇ πίστει Πάτερ σοφέ, καὶ προσκαίρων ἀπάντων ὑπεριδῶν, Χριστῷ ἠκολούθησας, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, ἐγκρατεία τήξας, τὸ σῶμά σου Ὅσιε, οὐρανῶν τὴν δόξαν, αἰὲ προορώμενος· ὅθεν καὶ ἐφεῦρες, πρὸς ἀνάβασιν θείαν, τοῦ στύλου τὴν κλίμακα, τῷ σῷ πόθῳ κατάλληλον, Συμεῶν ἱερώτατε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα καὶ νῦν. Τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὡς Δεσπότη τοῦ παντός, καὶ χορηγῶ τῶν ἀγαθῶν,
σοὶ προσπίπτομεν πιστῶς, ἀναβοῶντες ἐκτενῶς·
Ὑπὸ τῆς σῆς δυσωπούμενος εὐσπλαγχνίας, Σωτὴρ
καὶ ταῖς εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, καὶ πάντων τῶν
ἀεὶ εὐαρεστούντων σοι, ἐνιαυτὸν εὐπρόσδεκτον,
προσάξαι σοι, ὡς ἀγαθὸς καταξίωσον, τοὺς ἐν
οὐσίαις, δυσὶ τιμῶντας, καὶ πιστῶς σε δοξάζοντας.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου, Ἰακώβου πρωτοψάλτου.

Ὁ τῶν αἰῶνων ποιητῆς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν
ὄλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον
περίοδον, σώζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ,
οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ
δεσπότη, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· εὐφορον
πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Ὁ Οἶκος.

Ἀρρήτῳ πάντα ὡς Θεῷ ποιήσαντι σοφία ἰσχύι τε
παντουργικῇ διασώζοντι πάντα τὸν ὕμνον δέει ἐκ
ψυχῆς προσάγομεν ἐντρόμως δυσωποῦντες
παρασχεῖν εὐφορίαν τῇ γῆ ἐν τῇ σήμερον ἔτησίῳ
ἀπαρχῇ, παντὸς ῥυσθῆναι δυσχεροῦς, ὀρατῶν καὶ
ἀοράτων δυσμενῶν, ἐν ταῖς αἰσίαις κράζοντες
περίοδοις· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Συναξάριον.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀρχὴ τῆς, Ἰνδίκτου, ἥτοι τοῦ νέου ἔτους.

Στίχοι

Ἰνδικτον ἡμῖν εὐλόγει νέου Χρόνου,
Ὡ καὶ Παλαιέ, καὶ δι' ἀνθρώπους Νέε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμην ποιούμεν τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου ἐν τῇ Μονῇ τῶν Μιασηνῶν, καὶ μνήμη τοῦ γενομένου ἐμπρησμοῦ.

Στίχοι

Αὐθαιρέτως ἀνεισιν ἄγρα τις ξένη,
Λίμνης βυθοῦ πάντιμος εἰκὼν Παρθένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίτου.

Στίχοι

Λιπῶν Συμεῶν τὴν ἐπὶ στύλου βάσιν,
Τὴν ἐγγύς εὔρε τοῦ Θεοῦ Λόγου στάσιν.
Ἐψιβάτης Συμεῶν Σεπτεμβρίου ἔκθανε πρώτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Μάρθας, μητρὸς τοῦ Ὁσίου Συμεῶν, καὶ τῆς ὁσίας Εὐανθίας, καὶ ἡ κοίμησις Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.

Στίχοι

Ἐν γῆ ξενίζει Μάρθα τὸν Χριστὸν πάλαι.
Σὲ δὲ ξενίζει Μάρθα Χριστὸς ἐν πόλῳ.
Ὅν τοῦ τρέχειν ἔστησεν ἥλιον πάλαι.
Λιπὼν Ἰησοῦς, Ἥλιον δόξης βλέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα
γυναικῶν, Μαρτύρων, Παρθένων καὶ Ἀσκητριῶν,
καὶ Ἀμμοῦν Διακόνου, καὶ διδασκάλου αὐτῶν.

Στίχοι

Δισεκαρτίμοις παρθένοις πῦρ καὶ ξίφος,
Θεοῦ προεξένησαν Υἱὸν νυμφίον.
Ἀμμοῦν καλύπτραν ἔμπυρον δεδεγμένος,
Τὸ σαρκικὸν κάλυμμα χαίρων ἐξέδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ
αὐταδέλφων Εὐόδου, Καλλίστης, καὶ Ἑρμογένους.

Στίχοι

Κάλλιστον ὄντως εὔρε Καλλίστη τέλος,
Σὺν τοῖς καλοῖς τμηθεῖσα διττοῖς συγγόνις.

Ὁ ὅσιος Μελέτιος ὁ νέος, ὁ ἐν τῷ ὄρει Νυουπόλεως
ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς, Ἀγγελῆς ὁ ἐν
Κωνσταντινοπόλει μαρτυρήσας κατὰ τὸ 1680 ξίφει
τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Εἰς πο οὐ λα α α α α α α

α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε η η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ δ Γα

ᾠδὴ Α'.

Ε

(Γ)

ταυ ρον χα ρα α ξας Μω

ση ης επ ευ θει ει ει ει α ας ρα

α α βδω ^κτην Ε ρυ θραν δι ε τε ε με

(N)

τω Ισ ρα η ηλ πε ζευ σαν τι ι ^δτην

δε ε ε ε πι στρε πτι ι κως ^ΔΦα ρα

(Δ)

(Γ)

ω τοι οις αρ μα α σι κρο τη η σας η η

(N)

νω ω σεν ^γ επ ευ ρους δι α γρα α

ψα α α ας το α ητ τη τον ο οπλον δι

(Γ)

‘Ο Β’ Χορός:

ο ο Χρι στω ω α σω με εν

τω Θε ω ημων ο ο ο τι δε δο ο ξα

α σται ^γ

‘Ωδὴ Γ’

^δ P

^(N) α α βδος ει εις τυ υ πον του

μουστη η η ρι ου **Δ** πα α ρα α λα αμ

(Δ)

βα α α νε ε ε ε ται **Δ** τω βλα στω

(N)

ω ω γαρ προ ο ο κρι ι ι νει το ον ι

ε ε ε ρε ε ε ε α **Δ** τη στει

ρευ ου ση δε πρω η ην Εκ κλη η σι ι α

(Δ)

νυ υν ε ε ξη η ην θη η η η σε **Δ**

ξυ υ υ υ λο ον Στα α αυ ρου **Δ** εις

(Π)

(N)

κρα α τοσ και στε ρε ε ε ε ε ω ω ω ω

μα **Δ**

’Ωδὴ **Δ**. **Γ** **Θ** (Γ) ι σα κη η κο α Κυ υ

ρι ι ε **Δ** τη ης οι οι κο νο

μι ι ι ι ας σου το μυ υ στη ρι ι ον

(Δ)

κα τε νο η σα α τα ερ γα α

(Γ)

σου ου και ε δο ξα σα σου τη ην θε

ο ο τη η τα

(Π)

Ὡδὴ Ε΄.

Ω

τρισμα κα ρι ι ι ι στον

(N)

Eu υ υ λο ον εν ω ε τα α α

θη Χρι ι στος ο βα σι ι λευς και Κυ ρι

ο ος δι ου πε πτω ω κεν ο

(Δ)

ξυ υ λω α α πα α τη η η η σας

(N)

τω εν σοι οι δε λε ε α α α σθεις Θε

(Δ)

ω ω ω τω ω προ ο σπα α γε ε

εν τι ι σα α αρ κι τω πα ρε ε
(Π)

ε χο ο ο ο ν τι ι **Δ** την ει ρη η νην
(N)

ταις ψυ χαι αι αι αι αι αις η η η η

μων **Δ**

Ωδὴ 5'. **N** ο τι ι ι ου θη ρο
(Π)

ος εν σπλα α αγ χνοι οις **Δ** πα λα μα ας I
(N)

ω ω νας **Δ** στα αυ ρο ει ει δως δι ι εκ

πε ε ε τα α α α σας **Δ** το σω

τη η ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ

υ υ υ που σα α φως **Δ** ο ο θεν τρι
(Δ)

η η η με ρος ε εκ δυς **Δ** την υ πε

ερ κο σμι ι ον α να στα α σιν **Δ** υ υ πε

ε ζω ω γρα α α φη η η η σε **Δ**

(N)
του σαρ κι ι ι προ στα α γε εν τος Χρι

(Δ)
στου ου του Θε ε ου **Δ** και τρι η με

(Π)
ρω ω ε ε γε ε ερ σει ει **Δ** τον κο

(N)
ο ο σμον φω τι ι ι ι ι σα α α αν

τος **Δ**

(N)
Ωδὴ Ζ'. **Θ** εκ νο ον προ στα αγ μα τυ

ραν νου ου δυσ σε ε ε βου ους **Δ** λα ους

ε ε ε κλο νη η σε πνε ε ε ον α

Δ πει ει λης **Δ** και δυσ φη μι ι ι α ας θε ο

στου γου ους **Δ** ο μωστρειεις παι αι δας **Δ** ου

(Δ)
ουκ ε ε δει μα α α τω ω ω σε

(N)
θυ μο ο ο ο ος **Δ** θη ρι ω ω δη

ης ου ου πυρ βρο μι ο ον αλλ αν τη χου ου

(Δ)
ου ουν τι **Δ** δρο σο βο ο λω ω πνε ευ μα α

τι ι **Δ** πυ ρι ι συ νο ον τε ες ε

ε ε ψα α α αλ λον **Δ** Ο υ περ υ

μνη η το ος των πα τε ε ρων και η η

(Π) **(N)**
η μων Θε ε ος ε ευ λο γη η η

το ο ο ο ος ει **Δ**

(N)
Ωδὴ Η'. **Α** χ̣ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου ου με εν τον Κυ ρι

ο ον

(Π)

(N)

υ λο γει ει ει ει τε παι αι αι δεσ

της Τρι α α α δο ος ι σα ρι θμοι οι

δη μι ου ουρ γον Πα α τε ρα α Θε

(Δ)

ο ον υ υ μνειει ει ει τε το ον

(N)

συγ κα τα βα αν τα Λο ο ο γο ο ο

ο ον και το ο πυρ ει εις δρο ο σον με

ε τα α ποι η σαν τα α και υ περ υ

υ ψου ου ου ου ου τε ε το ο πα σι

(Δ)

ι ζω η ην πα α ρε ε ε ε χον

Πνε ^(N)ευ μα πα να α γι ον εις τους αι

ω ω να α α α ας ^(N)δλ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

ᾠδὴ Α΄. ^(Γ)
^(Γ)δλ **Γ** ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης

επ ευ θει ας ρα βδωτην Ε ρυ θραν δι ε
^(N)

τε με ^(N)δλ τω Ι σρα ηλ πε ζευσαν τι ^(N)δλ την
^(Γ)

δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ

μα σι κρο τη σας η νωσεν ^(Γ)δλ επ ευ ρους δι

α γραφας το α ητ τη τον ο πλονδι ο Χρι

στω α σωμεν ^(Γ)δλ ^(Γ)τω Θε ω η

μων ο τι δε δο ξασται ^(Γ)δλ

Ὠδὴ Γ'. ^(N)
δ ρ α βδοςεις τυ υ ποντου μυ

στη ρι ου πα ρα λαμ βα νε ε ται τω βλα

στω γαρ προ κρι νει τον ι ε ρε α δ τη

στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α νυν

ε ξην θη η σε δ ξυ λον Σταυρου εις κρα τος

καιστε ρε ω μα δ

Ὠδὴ Δ'. ^(Γ)
δ Γ ι σα κη η κο α Κυ ρι

ε της οι κο νο μι ι ας σου το μυ στη

ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γασου και ^(Δ) ^(Γ)

ε δο ξα σα σου την θε ο τη τα δ ^Γ

Ὠδὴ Ε'. ^(N)
δ ω τρι σμα κα ρι ι στον ξυ υ

υ λον εν ω ε τα θη Χρι στος ο βα

σι λευς και Κυ ρι ος δι ου πε πτω κεν

ο ξυ λω α πα τη η σας τω εν σοι δε λε

α σθεις Θε ω τω προ σπα γεν τι σα ρ κι τω

πα ρε χο ον τι την ει ρη νη νταις ψυ χαις η

μων

Ωδὴ 5'. **(N)**
N ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ

χνοις πα λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως

δι εκ πε τα σας το σω τη ρι ον

πα α θος προ δι ε τυ υ που σα φως

ο θεντρι η μερος εκ δυς την υ περ κο

σμι ον α να στα σιν υ πε ζω γρα φη σε Δ δ

του σαρ κι προσπα γεν τος Χρι στου ου του Θε

ου και τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον

κο οσμον φω τι σαντος ν δ

Ωδὴ Ζ'. Ⲭ (N)
ε κνο ον προ σταγμα τυ

ραν νου δυσ σε βους λα ους ε κλο νη σε β λ

ϣ ϣ
πνε ον α πει λης και δυ σφη μι ας θε ο

στυγους ο μωστρεις παι δας ουκ ε δει μα τω σε β λ

θυ μο ος θη ρι ω δης ου ου πυρ βρο μι

ν δ ν
ον δ αλλ αν τη χουν τι δρο σο βο λω πνευ

μα α τι πυ ρι συνοντες ε ψαλλον Δ δ Ο υ

περ υ μνη η το ος των πα τε ρων και η

μων Θε ος ευ λο γητος ει

Ὦδὴ Η'.

(N)
Α

ι νου μεν ευ λο γου μεν και

προσκυ νου μεν τον Κυ ρι ον

Ε υ λο γει ει τε παι αι αι δες της Τρι

α δος ι σαριθμοι δη μι ουρ γον Πα

τε ρα Θε ον υ μνει τε τον συγ κα τα

βαν τα Λο ο γον και το πυρ εις δρο ο

σον με τα ποι ησαντα και υ περ υ ψου

τε το πα α σι ζω ην πα ρε χον Πνευ

μα πα να γι ον εις τους αι ω ω να α α

α ς δ ι

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Π (Δ)
α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον

Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν.

Ὁ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ

γάρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἦ Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

Ε οι μο νω η μαρτον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εν τοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ι δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

σου ε δ η η λ ω σ α α α α α α

α α α α α σ μοι οι οι

Ρ αν τι εις με υ σ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πει νω με να

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λει ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος **Δ** και πνευμα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα α τοις μου **Β**

Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου **Δ** και το Πνευμα σου το Α γι

ον μη αν τα νε λησαπ ε μου **Δ**

Α ποδος μοι την α γαλ λι α σιν του

σω τη ρι ι ουσου **Δ** και πνευμα τι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με **Β**

Α ι δα ξω α νο μου στας ο δους σου **Δ**

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο

Θε ος της σω τη ρι ας μου α γα λ λι α

σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μα μου α να γ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σ ι α τ ω Θ ε ω π ν ε υ μ α σ υ ν τ ε

τ ρ ι μ μ ε ν ο ν **Δ** κ α ρ δ ι α ν σ υ ν τ ε τ ρ ι μ μ ε ν η ν κ α ι

τ ε τ α π ρ ο σ φ ο ν η σ ε ν ο Θ ε ο ς **Δ** ο υ κ ε ξ ο υ

δ ε ν ω σ η ι **Β**

Α γ α θ υ ν ο ν Κ υ ρ ι ε ε ν τ η ε υ

δ ο κ ι α σ ο υ τ η ν Σ ι ω ν **Δ** κ α ι ο ι κ ο δ ο

μ η θ η τ ω τ α τ ρ ι χ η Ι ε ρ ο υ σ α λ η μ **Δ**

Τ ο τ ε ε υ δ ο κ η σ η ι ς θ υ σ ι α ν δ ι

κ α ι ο σ υ ν η ς **Δ** α ν α φ ο ρ α ν κ α ι ο λ ο κ α υ

τ ω μ α τ α **Β**

Τ ο τ ε α ν ο ι σ ο υ σ ι ν ε π ι τ ο θ υ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους και

ε λε η σονμε ο Θε ος

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι

Τ αις των Α πο στο ο λων πρε σβειαις ε ε λε

η μων ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω

ων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Τ αϊς της Θεοτοκου πρεσβειαις εε

λεημων εξαλειψοντα πληηθητων

εμων εγκληματων

Χ **Θ** λεησον με ο Θεος κατα

το μεγαελεος σου και τατατο

πληθος των οικτιρμων σου εξαλειψοντο

α νοομημα μου

Α ναστας ο Ιησους απο του ταφου

καθως προειπεν εδωκεν ημιν

την αιωνιον ζωην και μεγαελε

ο ο ο ος

Ἔτερα, ἀργά. Τοῦ αὐτοῦ.

Δ^(Δ)
ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταιστῶν

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ^Δ ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πληθη ^Δ των ε ε


μω ω ων ε εγ κλη μα α α των ^Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταιστης Θε


ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη  των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μα α α των  ^χ

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα


το με γα ε λε ος σου  και κα τα το


πλη θος των οι κτιρμων σου ^χ ε ξα λειφον το


α νο ο μη η μα α μου 

Α να στας ο Ι η σου ους α πο του

τα α α φου ου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν  ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην  και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος 

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

(N)

Τὴν Τιμιωτεραντων Χερουβιμ

και ενδοξοτεραν ασυγκριτωστων Σερα

φιμ δ̣ την αδιαφθορωσ Θεον Λο

ο γον τεκουσαν δ̣ την οντως Θεοτο

κον σεεμεγαλυνοομεν δ̣

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε
ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ
πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ
ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος.

Τοῦ αὐτοῦ.

(N)

Την τιμιωτεραντων Χερου ου

βιμ και ενδοξοτεραν ασυγκριιιτω

ως των Σεραφιμ δ την αδιαφθοοο

ο ρως δ Θεον Λοογοντεε

(N)

κουου ουουσαν δ την οοντως Θεο

(Π)

(N)

το κον σεεμεγαλυυυυυνοοο

و مین د

’Ωδὴ θ’. Τοῦ αὐτοῦ.

(N)

Μ υ στι κο ς ει ει Θε ο το ο ο κε ε

πα ρα δει σο ο ς δ α γε ω ρ γη η

τω ς βλα στη η η σα σα Χρι ι στον δ υφ

ου ου το του ου Στα α αυ ρου δ ζω η

φο ο ρον ε εν γη δ πε φυ υ του ου ου ρ

γη ται αι αι δε ε ε εν δρον δ δι

ου ου ου νυν υ ψου με ε ε

(Δ)

ε ε νου ου δ προ σκυ νου ου ου ου ουν

(N)

τε ε ε ς α αυ τον σε με γα λυ νο ο με ε

ε εν δ

Εἰς σύντομον εἰρημολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

(N)

Μ υ στι κος ει Θε ο το κε πα ρα δει

σος α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα

Χρι στον υφ ου το του Σταυρου ζω η φο ο

ρον εν γη πε φυ του ουρ γη ται δεν δρον

δι ου νυν υ ψου με νου προ σκυ νουντες αυ

τον σε με γα λυ νο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠχος β'. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠ β' Χορός, τὸ αὐτό.

ᾠ α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε

Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
‘Ο β’ Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἐναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ι’.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τιβεριάδος θάλασσα, σὺν παισὶ Ζεβεδαίου,
Ναθαναὴλ τῷ Πέτρῳ τε, σὺν δυσὶν ἄλλοις πάλαι,
καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν· οἱ Χριστοῦ τῇ
προστάξει, ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες, πλῆθος εἶλκον
ἰχθύων· ὃν Πέτρος γνούς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχετο· οἷς
τὸ τρίτον, φανεῖς καὶ ἄρτον ἔδειξε, καὶ ἰχθὺν ἐπ’
ἀνθράκων.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁμοιον.

Φωστῆρος δίκην Ὁσιε, ὁ φωσφόρος σου βίος,
ἀστράψας κατεφώτισε, τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, ταῖς τῶν
θαυμάτων ἀκτῖσι· διὰ στύλου γὰρ Πάτερ, ἀνῆλθες
ὡς ἐν κλίμακι, πρὸς Θεὸν ἐνθα πάντων, τῶν
ὀρεκτῶν, Συμεῶν τὸ ἔσχατον ὄντως πέλει, ὑπὲρ
ἡμῶν δεόμενος, τῶν τιμώντων σε Μάκαρ.

Τῆς Ἰνδίκτου. Ὁμοιον.

Θεὲ Θεῶν καὶ Κύριε, τρισυπόστατε φύσις,
ἀπρόσιτε αἶδιε, ἀκτιστε καὶ τῶν ὅλων, δημιουργὲ
παντοκράτορ, σοὶ προσπίπτομεν πάντες, καὶ σὲ
καθικετεύομεν· Τὸ παρόν ἔτος τοῦτο, ὡς ἀγαθός,
εὐλογήσας φύλαττε ἐν εἰρήνῃ, τους Βασιλεῖς καὶ
ἅπαντα,

‘Ο β’ χορός· τὸν λαόν σου Οἰκτίρμον.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ιστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος πρῶτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἶνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος ᾠ Πά.

(Π)

Π

α σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π αι νει

τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα α νων αι

νει τε αυ τον εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις π σοι πρε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π

Α ι νει τε αυ τον παντες οι αγ γε ε λοι

α αυ του π αι νει τε αυ τον πασαι αι

(II)

α α α α α α α α α η η η μω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

(N)

Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε

(II)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

(N)

(II)

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ρα

α α α α α α α α α α α

ρα α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε υε ε ε τη η δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο δε ε σπο ο ο τα α α

(N) α α α α α α α α δ α α α α α

α α α α α α α π α α α α

α α α α α α α α α α γ

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

(Π)

Υ μνου μεν σου Χριστε το σω τη η ρι ο

ον πα α α θος και δο ξα ζο με εν

σου τη ην α να α α α στα α α α

σιν

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και τον θα να

τον καταρ γη σας και α να στας ε εκτων νε ε

κρων ει ρη νευ στον η μων την ζω ην

Κυ ρι ε ως μο νος πα αν το δυ υ

υ υ να α α α μος π⁹

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ο τον α δην σκυ λευ σας και τον αν

θρω πον α να στη σας τη α να στα σει ει σου


Χρι ι στε α ξι ω σον η μας εν κα

θα ρα α καρ δι ι α υ μνειν και


αι δο ξα α α α ζει ει ει ει ν σε π⁹

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.


Τ ην θε ο πρε πη σου συκα τα βα σιν




 δο ξα ζο ον τες υ μνου με εν σε Χρι ι στε



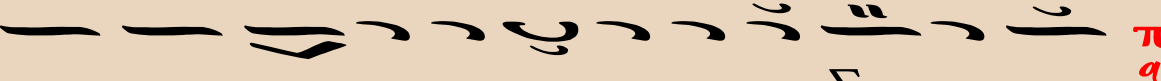
 ε τε χθης ε εκ Πααρ θε ε νου και




 α χω ριστος υ πηρ χες τω ω ω ω Πα




 α α α τρι ^π ε πα θες ως αν θρωπος και




 ε κου σι ως υ πε μει ει νας Στα αυ ρον ^π




 α νε στης ε εκ του ου τα α φου ως



 εκ πα στα δος προ ο ο ο ε ε ε ελ θων ^π



 ι να σω σης τον κο σμον Κυ ρι ι ε



 δο ο ο ο ξα α α α σοι ^π

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἰνδίκτου.

ᾠχος α'. Τῶν οὐρανίων.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τῆς αὐτολέκτου καὶ θείας διδασκαλίας Χριστοῦ, τὴν προσευχὴν μαθόντες, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, βοήσωμεν τῷ Κτίστη· Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς κατοικῶν, τὸν ἐπιούσιον ἄρτον δίδου ἡμῖν, παρορῶν ἡμῶν τὰ πταίσματα.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ὡς τῶν Ἑβραίων τὰ κῶλα ἐν τῇ ἐρήμῳ ποτέ, ἀπειθησάντων ὄντως, σοὶ τῷ πάντων Δεσπότη, ἀξίως κατεστρώθη οὕτω καὶ νῦν, τὰ ὅστ' ἀδιασκόρπισον, τῶν δυσσεβῶν καὶ ἀπίστων Ἀγαρηνῶν, ψαλμικῶς παρὰ τὸν Ἄδην Χριστέ.

Στίχ. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Ὁ ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει τὰς πλάκας γράψας ποτέ, αὐτὸς καὶ νῦν ἐν πόλει, Ναζαρέτ κατὰ σάρκα, βιβλίον κατεδέξω προφητικόν, ἀναγνῶναι Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τοῦτο πτύξας ἐδίδασκες τοὺς λαούς, πεπληρῶσθαι τὴν Γραφὴν ἐπὶ σοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ δ̣ Νη.

(N)

Α ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ̣

Ο αρ ρη τω σο ο φι ι ι α συ

στη σα με νος τα α α συμ πα αν τα β λ Λο

γε Χρι στε ε ε ε ε ο ο Θε ε

ε ος δ̣ ο και ρους και αι χρο ο ο νους

η μιν προ ο ο θε με ε νος β λ τα ερ

γα των χει ρων σου ευ λο ο ο ο ο

γη η η η η σον δ̣ τον δε πι στον Βα α

α α σι ι λε ε ε α α δ̣ εν τη

(Δ)
— — — — — — — — — —
δυ να α μει ει σου ου ε ε ευ φρα

α α α νον Δ δι δους α α αυ τω ω κα

τα βαρ βα α α ρων την ι ι σχυν Δ

(Π)
— — — — — — — — — —
ως μο νος α γα θο ο ος και φι λα α

(N)
— — — — — — — — — —
α αν θρω ω ω ω προς Δ

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Κ — — — — — — — — — —
και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην Δ

Υ — — — — — — — — — —
περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

— — — — — — — — — —
γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος Δ ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α
να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται
η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να
τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω
ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ
μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας
δο ο ο ξα σοι

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα
εν υ ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης

ει ρη νη εν αν θρωποις ευ δο κι α ^π_α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην

σου δο ξαν ^π_α

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε

Θε ε ε Πα τερ παν το κρα τος ^Δ_δ Κυ ρι

ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε

και Α α γι ον Πνευμα ^π_α

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ος του Πα τρος ^Δ_δ ο αι αι ρων

την αμαρτιαν του κοσμου ελεησον

ημας ο αι αιρωντας αμαρτιι ας του

κοσμου ^π_α

Προσδεξαι την δεησιν ημων οκαθη

μενος εκ δεξιων του Πατρος και ε

λεησον ημας ^π_α

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει

μονος Κυριος ^Δ_δ Ιησους Χριστος εις

δοξα ανθεου Πατρος Αμην ^π_α

Καθεκαστηνημεραν ευλογησω

σε και αινεσω το ονομα σου εις τον

αι ω να **Γ** και εις τον αι ω να του αι

ω νος **π**

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλαχ

θη η ναι η μα ας **π**

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ρων η μων **Δ** και αι νε

τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα

σου εις τους αι ω ω νας Α μη ην **π**

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε

ε ^π_α

(M)

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε ε

(Π)

ε ε ε δι δα ξο ον με τα δι και ω

μα τα σου ^π_α

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης

η μιν εν γε νε α και γε νε α ^Δ_δ ε γω

ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι

την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον σοι ^π_α

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι

δα ξον με του ποι ει ν το θε λη μα σου ο

τι συ ει ο Θε ος μου ^π_α

Ο ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ

φωτὶ σου ὁ ψοὸς μεθ' ἡμῶν ^π_ρ

Παράτεινον τὸ ἐλεός σου τοῖς

γινώσκουσί σε ^Δ_δ Ἄγιος ὁ Θε

ος ^Δ_δ Ἄγιος ἰσχυρός ^Δ_δ Ἄγιος

ἀθάνατος ἐλεήσον ἡμᾶς ^π_ρ

Δὸ ξα Πατρὶ καὶ Υἱὸ καὶ Ἄγιω

Πνεύματι ^Δ_δ

Καὶ νῦν καὶ αἰκαίεις τοὺς αἰώνων

αἰώνων Ἄμην ^Δ_δ

Ἄγιος ἀθάνατος ἐλεήσον

η μας ^χπ

Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Δ

Α α α γι ι ι ος ι σχυ υ υ

ρο ος Δ

Α α γι ο ος α α θα α (Δ)

να α α τος Δ ε λε ε ε η η η (Π)

σο ον η η η μα α α ας ^χπ

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων π

κα θε λων γαρ τω θα να τω ω τον

θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το

με γα ε λε ο ο ο ος π

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ᾠ Πά Κε

(Π)

Δ ο ξα α σοι τω δει ει ξα αν τι ι το

(Κ)

ο φω ω ω ως Δο ξα α εν υ υ ψι ι

(Π)

ι στοις Θε ε ε ω ω και ε πι γη

ης ει ει ρη η η η νη εν αν θρω ω

ποιοις ε ευ δο ο κι α α

(Κ)

Υ μνου ου με εν σε ευ λο γου ου

(Π)

ου με ε εν σε προσκυ νου με εν σε δο

Ξο λο γου ου με εν σε ε ^π ευ χα ρι

στου με εν σοι ^{π'} δι α την με γα α α

λη ην σουου δο ξααν ^π
(Π)

Κ υ ρι ι ε ε ε ε βα σι ι λευ ^κ ε
(Κ)

που ρα νι ι ι ε ε Θε ε ε ε ^κ

Πα τερ παν το κρα α α α α τος Κυ ρι ι
(Π)

ε Υι ε μο νο γε ε νες Ι η σου Χρι

ι στε ^Δ και Α α α α α α α γι

ι ο ον Πνευμα α ^π

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος ^κ ο
(Δ)

α μνο ο ο ο ος του ου Θε ε ε ου ^Δ

(K)



ο Υι ο ο ο ο ος του Πα α τρος ο ο αι



αι αι αι αι ρω ων δ την α μαρ τι ι



αν του κο ο ο σμου ου ε λε ε η



σο ον η μα α α ας ο αι αι αι αι

(Π)



ρω ων τας α μαρ τι ι ι ι ι



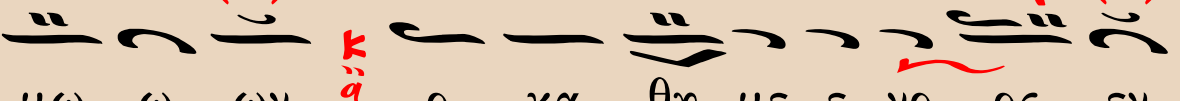
α ας του ου ου ου κο ο ο ο σμου ου



ρος δε ξαι την δε ε ε η η σιν η

(K)

(Δ)



μω ω ων ο κα θη με ε νο ος εν



δε ε ξι α α α α του Πα α τρο

(Π)



ο ο ο ος και ε λε ε ε η



η η σο ον η η η μας

Ο (Κ) τι συ ει ει ει μο ο νο ο ος

Α α γι ι ι ος **κ** συ ει ει ει **φ**

μο ο ο νο ο ος Κυ υ ρι ι ι ος **δ**

Ι η σους Χρι ι στος **ν** ει εις δο ο ο ο

(Π) ο ο ξααν **δ κ** Θε ου Πα α τρο ος Α α μη

ην **π φ**

Κ αθ ε κα α στην η η με ε ε ραν **κ φ**

ευ λο γη η σω ω ω σε ε **π φ** και αι

νε ε ε σω **φ φ** το ο νο ο μα α α

α σου ου **κ φ** εις τον αι ω ω ω να **Δ δ** και

εις τον αι ω να α του ου αι αι ω νο

π
ος

Κ α τα ξι ι ι ι ω σο ον Κυ ρι

ι ε εν τη η με ρα α τα α α αυ

τη η α να μαρ τη η η η του ους

φυ λα χθη ναι αι αι η η η μα ας

υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι

ι ι ε ε ε ο Θε ο ο ος

τω ων Πα τε ε ε ρω ω ων η η η

μω ων και αι νε ε τον και δε δο

ο ξα α σμε ε ε νο ον το ο νο

μα α α σου ου εις τους αι ω ω ω να

ας Α α μη ην π^α

Γ^(K) ε ε ε ε νοι οι το Κυ ρι ι ε το

(Π) ο ε λε ε ος σουου ε εφ η η μας κα

θα α α α α περ ηλ πι σα α με ε

εν ε πι ι σε ε π^α

Ε^(K) υ λο γη το ος ει Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι κυ υ ρι ι ι ε^κ δι ι

δα α ξο ο ον με ε^φ τα δι και

ω ω ω μα τα α α σου^κ

Κ^(K) υ ρι ε κα τα φυ υ γη^φ ε γε

νη η θης η η μιν εν γε νε α και αι

γε ε νε ε α ^(Z) Ε γω ω ει πα Κυ υ

ρι ι ε ^(Δ) ε ε λε ε η σο ο ο

ο ον με ^(Π) ι α α σαι την ψυ χη η ην

μου ο ο τι ι η η μα αρ τον σοιοι ^(K)

Κ υ ρι ι ε προς σε κα α τε φυ υ γον

δι ι δα α ξο ο ον με ε του ποι ^(Π)

ειν το ο θε λη μα α α σου ο τι συ

ει ει ει ο ο Θε ε ος μουου

Ο τι πα ρα σοι πη η γη η ζω ω η

^(K) ης εν τω φω τι ι ι ι σου ου

^(Π) ο ψο ο ο με ε θα α φω ως

(K)

Π α ρα α α α α α τει ει ει

(Π)

πα ρα α τει ει νον **κ** α το ε ε λε ε

ο ο ο ο ος σου τοις γι νω ω

ω ω ω ωσκουου σι ι ι σε **κ** α

(K)

Α χ γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ο ος

Α γι ι ο ο ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ο

ο ος Α θα α α α α να α α α

(Π)

τος **κ** α ε λε η η σο ον η η μα ας **π** α

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω **κ** α και

Α γι ι ι ω ω ω Πνε ευ

μα α α τι **π** α

Κ αι νυ υ υ υ υν και αι α α ει ^(Δ)

και εις τους αι ω ω να α ας ^(Π) των αι

ω ω ω νω ων Α α μη ην ^π

Α α γι ι ο ο ος Α θα α α ^(Κ)

α α να α α τις ^(Π) ε λε η η σο

ον η η μα ας ^π

Α α α α α α α α α ^(Κ)

α α α α α α α α α α α α ^(Π)

γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι α γι ος ο ο ο ο ο ο ο ο ^κ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

(K)
ο ο ο Θ ε ε ε ε ε ο ο ο

ο ο ο ο ο ος κ
α

(K)
Α α α α α α α α α α

(Π)
α α α α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι

ος κ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυυ

(K)
υ υ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο

ο ος κ
(K)

Α α α α α α α α α α

(Π)
α α α α α α α γι ι ι ος

(Κ)

α θα α α α α α α α α α α

α α α α α α α Α θα α α να α

το ος ε λε η η σο ον η η

(Π)

η μα α α α α α α α ας

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω ω τον

θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το

με γα ε λε ο ο ο ος

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)

Δ ο ο ξα α α α σοι οι τω δει ει

ξα αν τι το ο φως **κ** Δο ο ξα α εν υ

ψι ι ι στοιοις Θε ε ω **κ** και ε πι

γης ει ρη η η νη η **π** εν ανθρωποι

οις ε ευ δο κι ι ι ι α **π**

Υ μνου ου με ε εν σε ε ευ λο

γου με εν σε **κ** προσκυ νου ου μεν σε **Γ**

δο ο ο ξο ο λο ο ο γου ου

με ε εν σε **κ** ευ χα ρι ι στου με εν σοι

δι α την με γα α α λη η ην σου ου

ου δο ο ο ο ο ξαν π

Κ υ υ ρι ι ι ε ε βα σι ι

λευ Δ ε που ρα α νι ι ε ε Θε ε κ

Πα α τε ερ παν το κρα α α τος κ Κυ

ρι ι ε ε Υι υι ε μο νο ο γε ε

νες κ Ι η σου ου Χρι ι στε γ και

Α α α γι ι ο ο ν Πνε ε ε ευ

μα π

Κ υ υ ρι ι ι ι ε ε ο Θε ε

ος Δ ο α μνο ο ος του Θε ε ου κ ο

Υι ο ο ος του Πα α τρος Δ ο ο αι αι

αι αι ρω ων κ την α μαρ τι αν του

ου κο ο ο σμουου Δ ε λε η η σον

η η μας κ ο αι αι αι αι ρω ων τας

α μαρ τι ι ι α ας του κο ο ο ο

μου π

Π ρο ο σδε ε ε ε ξαι αι π την

δε ε η η σιν η η μων κ ο κα

θη η η με ε ε νος κ εν δε ξι

α α α του Πα α τρος π και ε λε

ε ε η η η σο ον η η η μας π

Ο τι συ ει μο νος Α γι ι ι ι

ος **Δ** σου ει μο νο ος Κυ υ ρι ι

ι ος **κ** Ι η σου ους Χρι ι στος **Γ** εις

δο ο ο ξαν Θε ου ου ου Πα τρο

ος Α α α μην **π**

Κ αθ ε κα α α στην η με ραν ευ

λο γη σω ω σε και αι νε ε ε ε σω

το ο νο ο μα α α σου **Δ** εις τον αι

ω ω ω να και εις τον αι ω ω να του ου

αι ω ω ω ω νος **π**

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε **κ**

εν τη η με ε ρα α τα α α α αυ

τη ^Δδα α να μαρ τη η η τους φυ λα

χθη η ναι αι η η η μας ^πα

Ε υ λο γη το ος ει ει ει Κυ

υ ρι ι ι ε ^πα ο Θε ε ος ^Δδα των

Πα τε ε ε ε ρων η η μων ^κα και αι αι αι

νε ε τον ^Δδα και αι δε δο ξα σμε ε ε

νον ^Γαα το ο νο μα α α σου ει εις

του ους αι αι ω ω ω ω να

ας Α α α μην ^πα

Γ ε νοι το ο Κυ ρι ι ε ^Γαα το ε

λε ος σου ου ε εφ η η η μας ^καα

κα θα α περ ηλ πι ι σα α μεν ε

ι πι ι ι σε π^α

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ι ε κ^α

δι δα ξο ο ο ο ο ον με ε κ^α τα δι

και ω α μα τα α α σου π^α

Κ υ ρι ε ε κα τα φυ υ γη ε γε

νη η η θης η η μιν κ^α εν γε νε α και

αι γε ε νε ε ε α κ^α ε γω ει

ει πα Κυ ρι ε ε ε ε λε η σο

ο ο ον με ι α α σαι την ψυ χη ην μου

ου ο τι η η μαρ το ο ο ον σοι π^α

Κ υ ρ ι ε **Γ** π ρ ο ς **Γ** σ ε κ α τ ε ε ε

φ υ υ γ ο ν **κ** δ ι δ α ξ ο ο ο ο ν μ ε τ ο υ

π ο ι ε ι ν τ ο θ ε λ η η μ α α α σ ο υ **Δ** ο ο

τ ι ι σ υ υ ε ι ε ι ο ο Θ ε ο ο ο ο ς

π μ ο υ

Ο τ ι ι π α ρ α σ ο ι π η η γ η η

ζ ω ω η ς **κ** ε ν τ ω φ ω τ ι ι ι ι σ ο υ

ο ψ ο ο μ ε α θ α α α φ ω ς **π**

Π α ρ α α α τ ε ι ε ι ε ι ν ο ν **κ** τ ο ε λ ε

ε ο ο ο ς σ ο υ τ ο ι ς γ ι ν ω ω σ κ ο υ σ ι

ι ι ι σ ε **π**

Α ^χ γι ος ο Θε ε ος **Δ** Α γι ο ος

Ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ος α α θα α

να τος ε ε λε ε η σο ον η η

η μας **π**

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω **κ** και

Α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι **π**

κ αι νυ υν και α ει **κ** και εις τους

αι ω ω ω να ας των αι ω ω νω

ων Α α α μην **π**

Α γι ι ο ος α α θα α να α το

ος ε ε λε ε η σο ον η η η μας **π**

(II)

N ε Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α

γι ος κ ο ο ο Θ ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο

ος π ρ

N ε Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι Δ ι ι ι ι ι ι ι α α α α

γι ος κ ι ι ι σχ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ σχυ υ υ ρο ο

ος π ρ

(K)

Ν ε Α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι

(Δ)

ι ι ι χι ι ι ι ι α α α γι

(K)

ι ο ο ος ρ α α θα α α

α α α α α α α α α α να α

με α θα α το ο ος κ ε λε ε

(Π)

ε ε ε ε ε η ε λε η η

σο ο ο ο ο η η η η η η η

μα α α α α α α α ας π^α
(Π)

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων π^α

κα θε λων γαρ τω θα να τω ω τον

θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το

με γα ε λε ο ο ο ος π^α

Χαραλάμπους Τσερκέζη.

Ἦχος ᾠ Πά

(Π)

ο ο ξα α α σοι οι οι τω δει

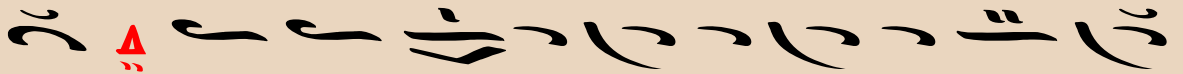
ει ξαν τι το ο φως Δ δο ξα α εν υ υ

ψι ι ι ι ι στοι οις Θε ε ε ω Δ δ

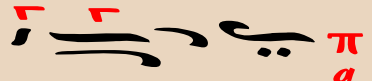
(Π)



και ε πι γη ης ει ει ρη η η



νη ^Δ εν αν θρω ω ποι ο ις ε ευ δο κι



ι ι ι α ^π



Υ μνου ου με ε εν σε ευ λο γου



με εν σε ^Δ προ σκυ νου με εν σε ε ^π δο

(Δ)



ξο λο γου ου ου με ε ε ε εν σε ε

(Π)



ευ χα ρι ι στου με εν σοι ^Δ δι α την



με γα α α α λη ην σου δο ο ο ο ξαν ^π

(Δ)



Κ υ ρι ε ε ε ε βα σι ι λευ ^Δ ε



που ρα α νι ι ι ε ε Θε ε ε

(Π)



ε ε ε ε Πα α τερ Πα αν το

ο κρα α α τος Δ Κυ ρι ε Υι ε

ε Μο νο ο γε ε νες Δ Ι η σου

ου ου Χρι ι ι ι στε ε Δ και Α α

α γι ι ον Πνεε ε ευ μα π

Κ υ ρι ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο

ος του ου Θε ε ου Δ ο Υι ο ο ο

ο ος του ου Πα α α τρος Δ ο αι

αι αι ρω ων Δ την α α μα αρ τι ι

ι α αν του κο ο ο σμου π ε λε η η

σο ον η η μας Δ ο αι αι αι αι ρωων

τας α μα ρ τι ι ι α ας του κο ο ο ο

σου ^π₉

Π ρο ο σδε ε ε ξαι αι αι την δε

ε η σιν η η μων ^Δ_δ ο κα θη η

^(Δ) με ε νο ος ε εκ δε ξι ι ω ω ων

^(Π) του ου Πα α α τρο ος ^Δ_δ και ε λε ε ε

η η η σο ον η η η μας ^π₉

Ο τι συ υ υ ει μο ο νος Α

^(Δ) γι ι ος ^Δ_δ συ ει μο ο νο ος Κυ ρι ι

^(Π) ος ^Δ_δ Ι η σους Χρι ι ι στο ος εις

δο ο ο ο ξααν Θε ου ου ου Πα τρο

ος α α α μην ^π₉

Κ α θ ε κα σ τ η ν η η με ε ε ε ε

ρ αν ε ευ λο γ η σω ω σε **Δ** και αι

νε ε ε ε σω ω το Ο ο νο

ο μα α α σου ου **Δ** εις το ον

αι αι αι ω ω ω ω ω να **Δ** και εις

τον αι ω ω να α του ου αι ω ω ω

ω νος **π**

Κ α τα ξι ω σο ον Κυ υ ρι ι ε **Δ**

εν τη η με ε ρα α τα α αυ

τη η **Δ** α να α μα α αρ τη η

η η η τους **Δ** φυ λα χθη η η ναι αι

η η η μας ^π_α

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι ε ο
(Δ)

Θε ο ο ο ος τω ων Πα τε ε ε

ρω ων η η η μω ων ^(Π)
και αι νε ε το

ο ο ον και αι δε δο ο ξα α σμε

ε ε νο ον ^(Δ)
το ο ο νο ο ο

μα α α α σου ^(Π)
εις τους αι ω ω ω

να ας α α α μην ^π_α

Γ ε ε ε ε νοι οι το ο ο Κυ
(Δ)

υ ρι ι ι ε ^(Π)
το ο ε ε λε ο

ος σου εφ η η μας ^(Δ)
κα θα α

α α πεερ ηλ πι ι ι ι σα α μεν ε

ε ε πι ι ι σε ε π^α

(Δ)
Ε υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ

(Π)
υ υ ρι ι ι ι ε δι ι δα

α ξο ο ον με ε τα δι και ω

ω μα τα α α σου π^α

(Δ)
Κ υ ρι ε ε κα τα φυ υ γη ε

γε νη η η θη ης η η η μι ιν

(Π)
εν γε ε ε νε α α και γε

ε ε νε ε ε α α ε γω ει ει

(Δ)
πα Κυ ρι ι ε ε ε λε ε η η σο

(Π)

ο ον με **Δ** δ ι ι α α σαι την ψυ χην μου ου

ο ο τι η η μαρ το ο ο ον σοι **π** π

Κ υ υ ρι ι ι ε ε ε προς σε

(Δ)

ε κα τε φυ υ γον **Δ** δ δι ι δα α

(Π)

ξο ο ον με του ποι ει ει ν το θε ε

λη η μα α α σου ου **Δ** δ ο τι συ

ει ει ει ο ο Θε ο ο ο ος μου **π** π

(Δ)

Ο τι πα ρα σοι οι πη γη ζω ω ης

(Π)

εν τω φω ω τι ι ι σου **Δ** δ ο ο ψο ο ο

με α θα α α φως **π** π

(Δ)

Π α ρα α α τει ει ει ει ει νο ον

(Π)

το ε ε λε ε ο ο ο ο ος σου

τοις γι νω ω σκου σι ι ι ι σε

Α γι ο ος ο Θε ε ος Α γι

ο ο ο ος Ι σχυ υ ρος Α α γι

ο ος Α α α θα α να α α τος

(Π)

ε ε λε ε η σο ον η η η μας

Α ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υν και α α ει και

(Π)

εις τους αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νω ων Α α α μην

Α α γι ι ο ος Α α α θα

α να α α τος Δ ε ε λε ε η σο

ον η η η μας π

Α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι π ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι

ι ο ο ο ο ο ο ο ος Δ ο ο

ο ο ο ο Θ ε ε ε ε ε ε ε

χ ε ε ε χ ε ε ε ε ε ε ο

ο ο ο Θ ε ε ο ο ο ο ο ο

05 π α

Α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι π α ι ι (Δ) ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι

ι ο ο ο ο ο ο ο ος (Π) Δ Ι ι

ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ι

ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο ο

05 π α

Α α α α α α α α

α α α Δ α α α γι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α γι ι ι

(Δ)
ο ο ο ος Δ Α α θα α α α α α

(Π)
α α α ρα α α α α χα α α α α

α π Α θα α α α α α α α

να υε ε Α θα α να α α τος π ε

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε η η η ε ε λε η η σο ον η η

μα α α α α α α α χ α α

α ας π
(Π)

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων ^π_α

κα θε λων γαρ τω θα να τω ω τον

θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το

με γα ε λε ο ο ο ος ^π_α

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ π δ̣ Νη.

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον δ̣

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον β λ

(Δ)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ δ̣

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον β λ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον δ̣

οι Κυ ρι ε δ̣

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σον γ η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἔηχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Α μην ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ευ

(Δ)

λο ο ο γει ει η ψυ χη μου τον Κυ υ

(N)

ρι ον ^π και παν τα τα εν το ος μου το ο νο

μα το α γι ον αυ του ^ν ^δ

(K)

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και

(N)


μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο

δο σεις αυ του ^ν ^δ



Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα


σας τας νο σου σου 

F ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω 


 η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε


 ει και οι κτιρμοις 

F ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα 

 θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου 

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος 

 και κρι μα πα σιτοις α δι κου με νοις

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

(Δ) (N)
του τω Μω υ ση π^α τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ς^υ

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

(Δ)
ρι ος β^κ μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε

(N)
ος π^α ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ς^υ

(K)
Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν α^κ ου δε κα τα τας α

(N)
μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ς^υ

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης β^κ ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επιτους φοβου μενους

αυτον δι

Καθουσον απεχουσιν ανατολαι

αποδυσμων εμα ακρυνεν αφη

μωντας ανομιασημων δι

Καθως οικτειρειπατηρ υιους πωκτει

ρησε Κυριος τους φοβου μενους αυτον

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν δι

Ανθρωπος ωσει χορτος αι ημε

ραι αυτου ουσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^νδ
(K)

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ
(N)

υ πα αρ ξει ^ακ και ουκ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^νδ
(K)

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος
(N)

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^νδ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^βλ τοις φυ λασ σου σι την
(Δ) (N)

δι α θη κην αυ του ^πα και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^νδ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ ρ ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ ρ ι **ν**
δ

Ε υ λ ο γ ρ ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς
(Δ) **(N)**

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς
λ

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν**
δ
(K)

Ε υ λ ο γ ρ ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι
(N)

α ι δ υ ν α μ ρ ι ς α υ τ ο υ **α** λ ρ ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ
κ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν**
δ
(Δ)

Ε υ λ ο γ ρ ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

(K)

τα ερ γα αυ του π εν παν τι το πωτης δε σπο

(N)

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον

Α ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του Ευ λο γη τος ει

(Δ)

(M)

Κυ ρι ε ε ε ε ε

Μέλος ἄργόν.

(N)

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου

ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν

(Δ)

το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο

(N)

ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του

(Δ)

ου ου Δ Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε

(M)

ε ε ε Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.


Ἦχος Δι.


(Δ)

Δ ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω

Α γι ω Πνευ μα τι β Αι νει η ψυ


χη μου τον Κυ ρι ον  αι νε σω Κυ

ρι ον εν τη ζω η μου  ψα λω τω Θε ω


μου ε ως υ παρ χω 

M η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας


ε πι υι ους αν θρω ω πων  οις ουκ

ε στι σω τη ρι α 

E ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του

και ε πι στρε ψει εις την γην αυ του 

E ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν

ται παν τες οι δι α λο γι σμοι αυ του 

M α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κω β

βο η θος αυ του η ελ πικ αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δικου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατερραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος α γα πα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασ σειτους προση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν


Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου Θε

ου αθανατος υπαρχων και καταδε

ξαμενος διατηνημετερανσωτη

ριαν  σαρκωθη ναι εκ της αγι

ας Θεοτου και αιπαρθενου


Μαριας ατρεπτωσεν ανθρωπησας 

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

θανατον πατησας  Εις ων της α

γιας Τριαααδος συνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευμα

τισωσον ημααας 

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος ᾠ Πά.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

(Π)

Ἄ ι α βρω σε ε ως ε ξη γα γε π του

Πα ρα δει σου ο εχ θρο ος τον Α δαμ δι α

Σταυ ρου δε τον λη στην Δ αν τει ση γα γε

Χρι στο ος εν αυ τω π Ὑ Μνησθη τι ι μου κραζον

τα ο ταν ελ θης εν τη Βασι λει ει α α

σου π
α

Στίχ. Μακάριοι οί καθαροί τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Προσκυνῶ σου τὰ παθήματα, δοξολογῶ καὶ τὴν ἀνάστασιν· σὺν τῷ Ἀδὰμ καὶ τῷ ληστῇ, μετὰ φωνῆς ἀναβοῶ σοι λαμπρᾶς, Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἐσταυρώθῃς Ἀναμάρτητε, καὶ ἐν μνημείῳ κατετέθῃς ἐκῶν· ἀλλ' ἐξανέστης ὡς Θεός, συνεγείρας ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ, Μνήσθητί μου κρᾶζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τὸν ναόν σου τὸν τοῦ σώματος, τῇ τριημέρῳ ἀναστήσας ταφῇ, σὺν τῷ Ἀδὰμ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ, ἐξανέστησας Χριστὲ ὁ Θεός, Μνήσθητί μου κρᾶζοντας, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῆς Ἰνδίκτου.

ᾠχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους Φιλάνθρωπε, κάμῃ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε δέομαι.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Πολιτείας ἀπάρξασθαι, εὐαρέστου σοι Δέσποτα, σὺν τῇ ἐτησίῳ ὑπάρξει, ἡμᾶς καταξίωσον.

Δόξα.

Ἡμερῶν τῶν τοῦ πνεύματος, ἐν μεθέξει τοῦ νόμου σου, ἀνάδειξον πλήρεις οἰκτίρμον, Σωτὴρ τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ἀπὸ πάσης δεόμεθα, ῥῦσαι ἀπειλῆς ἢ τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Εἴσοδος.

Ἀντίφωνον α'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος  Δι.

Στίχ. α' Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ φάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

(Δ)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ

Σ ω τ ε ε ε ρ σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β' Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ' Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ

Σ ω τ ε ρ σ ω σ ο ν η μ α α α ς

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

(Δ)

ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο

α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ομο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρεπτως εν αν θρω
πη σας **β** σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να τω θα να τον πα τη σας **Δ** Εις
ων της α γι ας Τρι α α α δος **β** συν
δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευμα τι σω σον η **χ** μα α ας **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον γ'. ᾠχος α'.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ
στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα,
ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ

τήν ζωήν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου
Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)

Του λιθουσφραγισθεντος υποτων

Ιουδαϊων δικαιοκρατιωτων φυλασ

σοντων τοαχραντον σου σωωμα παα

νεστηστριημερος Σωτηρ δικουρουμενος

τωκοσμητηνζωην δικατουτοιαι

Δυναμειτωνουρανων δικεβωνσοι

Ζωοδοοτα δικδοοξατηΑναστα

σεισουΧριστε δικδοοξατηΒασιλεια

σου **Δ** δ ο ξ α τ η ο ι κ ο ν ο μ ι α σου μ ο ν ε

φ ι λ α ν θ ρ ω π ε **π**

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ· ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος **Δι.**

Δ (Δ) ε ε υ τ ε π ρ ο σ κ υ ν η σ ω μ ε ν κ α ι π ρ ο σ π ε

σ ω ω μ ε ν Χ ρ ι σ τ ω **Δ** σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι

ε ε Θ ε ο υ **Δ** ο α ν α σ τ α α α α ς ε κ

ν ε κ ρ ω ν **Δ** ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι Α λ λ η λ ο υ ο υ ι

α 

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.









ᾠχος β'.











Ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, πρεσβείαις τῆς θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος   Δι.

(Δ)

       
πα α σης δη μι ουρ γος της

        
κτι ι σε ως  ο και ρους και χρονους εν τη

        
ι δι α ε ξου σι α θε μενος  ευ λο

γη σον τον στε φαν τον του ενι αυ του
της χρη στο τητος σου Κυ ρι ε φυ λατ των
εν ει ρη νητους Βα σι λεις και την πο λιν σου
πρε σβειαις της Θε ο το κου και σω ω ω σον
η μας

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠχος βαρύς.

Χαῖρε κεχαριτωμένη θεοτόκε παρθένε, λιμὴν καὶ
προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ
ἐσαρκώθη ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου· μόνη γὰρ
ὑπάρχεις μήτηρ καὶ παρθένος, ἀεὶ εὐλογημένη καὶ
δεδοξασμένη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην
δωρήσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένη.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Γα.

(Γ) (N)
Χαι ρε κε χα ρι τω με ε νη Θε ο

(M)

(Γ)

το ο κε Παρ θε ε νε ^Γλι μην και προ

στασι α του γε νους των αν θρω ω πων ^Γεκ

σου γαρ ε σαρ κω θη ο Λυ τρω της του

(N)

κο ο σμου ^Γμο νη γαρ υ παρ χεις Μη

τηρ και Παρ θε ε νος α ει ευ λο γη

με νη και δε δο ξα σμε νη ^Δπρεσβευ ε Χρι

στω ω τω Θε ω ει ρη νην δω ρη σα

(M)

σθαι πα α ση τη οι κου με ε νη ^Γ

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α΄.

Ἐπομονῆς στῦλος γεγονός, ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὁσιε, τὸν Ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι, Συμεὼν Πατὴρ

ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

(Π)

Υ πο μο νης στυ λος γε γο νας ζη λω

σαςτουςπρο πα τορας Ὅ σι ε **Δ** τον Ι ωβ

εν τοις πα θε σι τον Ι ω σηφ εν τοιςπει ρα

σμοις **Δ** και τηντων Α σω μα τωνπο λι τει

αν υ πα αρ χωνεν σω μα τι **π** Συ με ων

Πα τη ηρ η η μων Ὅ σι ε **Δ** πρεσβευ ε

Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χα ας

π
η η μων **α**

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν

Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς
δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ
ἤμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ
ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς
μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Μνη ἠ σθη τι Κυ ρι ε ως α γα
θος των δου λων σου και ο σα εν βι ω η
μαρ τον συγχω ρη σον ου δεις γαρ α να
μαρ τη τος ει μη συ ο δυ να α με νος
και τοις με τα στα σι δουναι την α να α
α παυ σιν

Τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. ᾠχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας

Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσηῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σέ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρῤῥησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος δ΄.

Ὁ τῶν αἰώνων ποιητῆς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὅλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σώζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ,

οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ
δεσπότη, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· εὐφορον
παῶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

(Δ)

Ὁ τῶν αἰῶνων ποιητῆς καὶ δε

σποτῆς Θεῶν ὁ ὀλωλῶν ὑπερου

σιεόντως τὴν ἐνίσχυσιν

εὐλογῆσον περὶ ὁδῶν σωζώντων

ἐλεείσῃ σου τὰ πειρωοκτίρμον

πάντας τοὺς λατρεύοντάς σου ἡμῶν

ὡν δεσποτῆ καὶ ἐκβοῶντας

φόβῳ λυτρωτά εὐφορον πασι τοῖς

ε τος χο ρη γη σο ο ον Δ

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου
ὁ δὲ α’ χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Κ υ ρ ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ον Κυ υ ρ ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

Κυ ρ ι ε ε Ε ε λε ε η (B)

η η σο ον Β

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α’ Χορὸς.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Ἄ μ η ν Ἀ γ ι ι ο ο ο ς ο Θε ο

ο ο ο ς Ἀ α γ ι ι ο ο ο ς Ι σ χ υ

ρ ο ο ο ς Ἀ α γ ι ι ο ς Ἀ θ α α

ν α τ ο ς ε λ ε ε η σ ο ο ο ν η

μ α α ς

Ἄ α γ ι ι ο ο ο ς ο Θε ο ο ο ο

ο ς Ἀ α γ ι ι ο ο ο ς Ι σ χ υ ρ ο

ο ο ο ς Ἀ α γ ι ι ο ς Ἀ θ α α ν α

τ ο ς ε λ ε ε η σ ο ο ο ν η μ α

α ς

Ἄ γ ι ο ς ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Δ α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α΄ Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μ ι ς Α α γ ι ι ο ο ο ς ο

Θ ε ο ο ο ο ς Α α γ ι ι ο ο ο ς

Ι σ χ υ ρ ο ο ο ς Α α γ ι ι ο ς Α

θ α α ν α τ ο ς ε λ ε η σ ο ν η μ α

α α ς

Ἔτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορὸς.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Α μ η ν Α α γ ι ο ς ο Θ ε ε ο ς Α

α γ ι ο ς Ι σ χ υ ρ ο ς Α α γ ι ι ο ς Α

θ α ν α τ ο ς ε λ ε η σ ο ν η η μ α ς

Δίς. Τὸ τρίτον.

Α γ ι ο ς ο Θ ε ο ς Α γ ι ο ς Ι

σχυ υ ρος Α γι ι ος Α θα να τος

ε λε η σον η η μας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς.

Α υ να μις Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

Α θα ν α τ ο ς ε λε η σ ο ν η μα

α α ς

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

(Δ)

ε ε Δ υ υ υ ν α α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ι

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο

ο ο με ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

η ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ῥο ο ο ο ο ο ο ος α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ῥο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σχυ υ ρο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α

γι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α υε α θα να

το ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α

Α α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος Α θα α α α α α α α α

α α α α α Α θα α να α α

τος

Ε λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠγᾶ Γα.

(Γ)

Κ υ ρι ε σω ω ω ω ω σον τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

(N)

(Γ)

βει ει γει ει ει ει εις

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος α'.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός.

Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα

Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον πάντων
 ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις,
 εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, ὑπὲρ
 βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα
 ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ
 καὶ σεμνότητι. Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον
 ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, ὃς πάντα
 ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν
 ἀληθείας ἐλθεῖν. Εἷς γὰρ Θεός, εἷς καὶ μεσίτης
 Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς, ὁ
 δούς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον
 καιροῖς ἰδίοις, εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ
 ἀπόστολος, ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι,
 διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

ᾠχος β' Χορός.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι
 ι ι α Αλ λη λου ι α α
 α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ἄρχιερέως Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Δι.

(Δ)

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο
 ο ο ο α ο ο ο ο ο ο
 ο ξα α α α δο ξα α α σοι ο ι

(Π)

(Δ)
οι οι οι οι οι οι Δ
ηη

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Εἰς πολ λα α α α α α α

α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

(Π)
ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

(Δ)
α α α α α α Δ
ηη

ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει κο ο ο

νι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ες π^α

και αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι (Δ)

οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι οι

ω ω ω ω ω ω ω δ^α Τρι ι α α (Π)

α α α α α δι ι π^α τον τρι σα α

α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο

ο ο ον π^α υ υ υ υ υ υ υ μνο ο

ο υ μνο ον προ σα α α α δο

ο ον τε ε ε ε ες π^α πα α α α α

α α α α α σααν π^α την βι ω ω

(Δ)

ω ω τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

βι ω ω τι ι κη η η η η η η η η

(Π)

ην δ α πο θω ω ω με θα α α με

ε ε ε ρι ι ι μνα α α α α

α α αν π

ς τον Βα α α α σι λε ε

(Κ)

ε ε ε κ ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α

(Π)

α α α α α α α κ των ο

ο λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο

με ε ε ε νοι π

(Π)

(Δ)

Τ αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε λι

ι και αι αι αι αι αι αι αι αι αις δ α ο

(Κ)

ρα α α α α α α α α α α

(Π)

τω ω ω ω ω ω ω ως κ δο ρυ

φο ρου ου ου με νον τα α α α α

α α ξε ε ε ε ε ε ε ε σι ι ι

ιν Α α α α λ λη λου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α

α π

Ἄλλο Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π)

π^α **Ο** ι τα α α α α α α α α

α α α Χε^α ρου ου βι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι

(Κ)

ι ι ι μ^α μυ υ υ υ υ υ υ υ υ

(Π)

στι ι κω ω ω ως^α ει κο νι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ει κο ο

ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι π ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο

ει ει κο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζον

τε ε ε ες π και αι αι αι αι αι αι τη ζω

ο ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι (Δ)

οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω

ω Δ Τρι ι ι ι α α α α α α (Κ)

α α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α α κ

Τρι α α α α α α δι ι ι ι

(Π) τον τρι σα α α α γι ι ο ον υ υ

υ υ υ μνον προ σα α α α ρα α (Δ)

(Π)

α α α α α δο ο ο ο ο ο

υ μνονπρο ο ο σα α α α δο ον τε

(K)

ε ε ες π πα α α α α α α α α α

(Π)

(K)

α σααν κ την βι ι ω ω ω τι ι ι βι

ω ω τι ι κη η η η η η η η η

(Π)

ην κ α πο θω ω ω ω με ε ε ε

θα α α α α α α με ε ε ε ε ε

(K)

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α

α α α α α αν κ

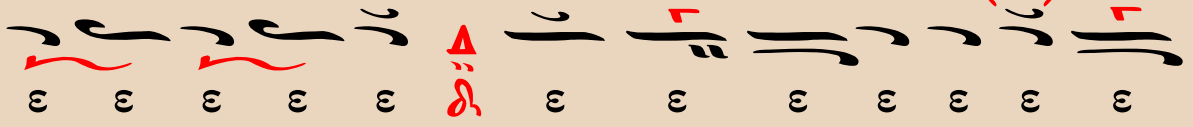
(Π)

(K)

ω ω ω ω ω ωςτον Βα α α σι



λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε



ε ε ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε

(Π)



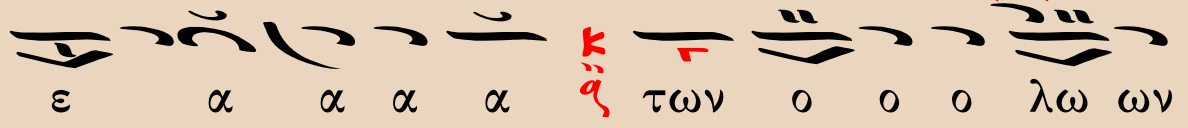
ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε

(K)

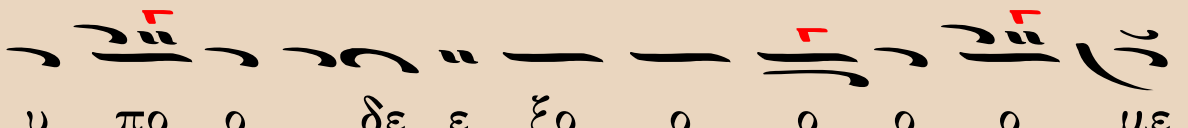


ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

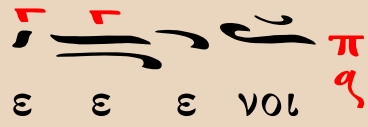
(Π)



ε α α α α K των ο ο ο λω ων



υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με



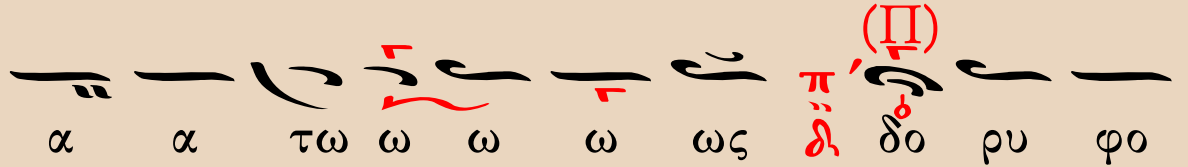
ε ε ε νοι π

(Π)



F αις Α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα

(K)

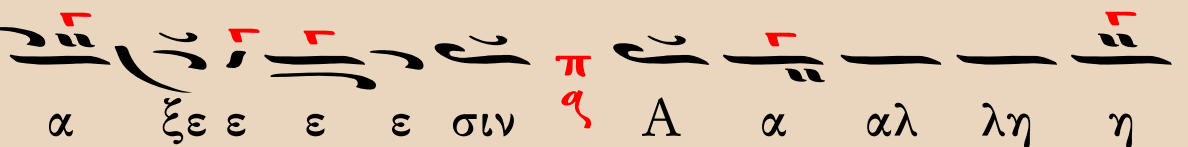


α α τω ω ω ω ως π δο ρυ φο

(Π)



ρου ου ου ου με ε νο ον τα α α α



α ξε ε ε ε σιν π Α α αλ λη η

λου ου ου ου ι α α α α α α α α

α π α

Πληρωτικά.

Ὁ α' Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἶ συλλεΐτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν φάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι η ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε Δ

η η η η ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ η υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(N)
υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

(B)
ος στε ε ε ε ε ε ε ρε ε

(Δ)
ε ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ηω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς

Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου,
καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον
ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ
νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν,
τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ
Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ
λαλήσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,

πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά
ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς
ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι

ζει ει ει ν σε τη ην Θε ε ε ο

το ο ο ο ο κο ον την α ει μα

κα α ρι στο ο ον και πα να μω

ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η μω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα

α α φι ι μ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Ἐτερον τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)

Ἄ ξι ον ε στι ιν ως α λη

η η θω ως μα κα ρι ζει ει ν σε την

Θε ο ο το ο ο ο ο κο ον την α

ει μα κα α ρι ι στον και πα να

(Π)

μω μη η η τον και μη τε ε ρα του

ου Θε ε ε ου ου ου η η η μω ων

την τι μι ω τε ραν τω ων Χε ρου ου ου

(Δ)

βι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ραν α

συγκρι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε

ε ρα α α φιμ **Δ** την α δι α α

(Π)

φθο ο ο ο ρω ω ως **ν'** Θε ο ο ο ον Λο

ο ο γον τε ε κου ου ου σα αν **Δ**

την ο οντως Θε ο το ο κο ον σε με γα

α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε

ε εν **π**

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος ᾠ Πα

(Π)

υ λ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

(N)

η η η η η η η η η η η η η

(Π)

(N)

η η η η η η η η η η η η η

(M)

η η η χ η η η η η η η η η η η

(Π)

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

(Δ)

(Π)

η η η η η η η η η η η η η η η η η

(N)

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η

(Π)

η η η η η η η η η η

η η χ η η η η η η ε λ ο

η η ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ον του στε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Δ)

ε φα α α α α α α α α του

(Π)

στε ε φα α νο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

Δ

του ου ου ου ε νι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α χι α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α του ε ε ε νι ι ι ι α αυ του

ου ου ου **π** της χρη στο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

(K)

ος σου ου ου ου ου ου ου ου ου Κυ

(Δ)

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(Π)

υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ Δ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ε Κυ

υ υ υ ρι ι ε ε ε ε π Α α

αλ λη λου ου ου ου ι ι ι α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α α α ρα α π

Ἔτερον Μπαλασίου Ἱερέως.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Μ)

υ λο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

η η η η η η π α αυ τδ δ δ δ

η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

η η η η η η η η η η

δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ

δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε ε

(M)

(Π)

ε ε ρα α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α ε ε

ε αε ε ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε

(Z)

ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε αε

(Π)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε β ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ε ε

αε ε ε ε ε ε π ε ε ε αε ρα

α α α α α α α α α α α α

αε ε ε ε αε ε ε ε ε ι α α

α α α α α α λληη η η η η

λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι α α

α π α υε ε ε ε ε ε ε ε

ε τα υε ε ε ε ε ε ε ε τα

υε ε ε ε ε ε ε ε τα υε ε

ε ε ε ρα α α α α α α α α

χα α α α α α α α υε ε ε

ε ε ε π α υε ε ε ε ε ε (K)

ε ε ε ε τα υε ε ε ε ε τα υε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε τα υε ε ε

ε ε ρα α α α α α α α χα α

α α α α α υε ε κ α υε ε ε (M)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(II)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α α α

α υε α α α α α α α α α α

α α α α α α α υε ε ε ε

υε ε ε ε ε ι α α α υε α

α α α α α α α α α α α α

υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε α α α α λλη λδ

δ δ δ δ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι α α α α α α α α α

α α α α α π

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος β΄.

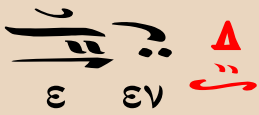
Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον
εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες
αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσε



‘Ο Ίερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

‘Ο β΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι

νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α

νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι

η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με

τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη

σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο

λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

συ νην σου **β** Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α **Δ**

Ὁ Διάκονος: Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος **Δι.**

(Δ)

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον **Δ** α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος **β** (δίσ).

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον **β** **Ὁ β΄ Χορός:** α πο

— ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

˘ ˘ Δ
ος ˘

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον,
φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν,
τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ
Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν
τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς
ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθά-
νατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς
ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α΄ Χορός· Ἦχος γ΄.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

Κυριακή πρὸς τῆς Ὑψώσεως. Τὸ Γενέθλιον τῆς
Ἑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
Ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Εἰς πολλά αααααα
ααααααααα
εεεεεεεεεε
η Δεεεεεεε
εεεεεεεεεεεεεεεε
οταααααααα

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...
Ὁ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἔθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεταιί σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἢ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος δεύτερος.












Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.




ᾠχος   Δι.













(Δ)

Κ           
υ υ ρι ε ε ε κε κρα ξα προς σε

           
ε ει ει σα α ακου σο ον μου ει ει

           
σα κου ου ου σον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι

           
ι ε  Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε

           
ε ει ει σα α ακου σο ον μου προσχες

           
τη φω νη η της δε ε η η η σε ω

           
ω ως μου  εν τω κε κρα γε ναι αι με

           
προ ος σε ε ε  ει ει σα α κου σον

           
μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε 

Κ α τευ θυν θη η τω η η προ ο ο
σευ χη η μου ως θυ μι α μα ε
ε νω ω ω πι ι ο ο ον σου ε ε παρ
σις τω ω ων χει ρω ων μου θυ υ σι
ι ι ι α ε ε σπε ε ε ρι ι ι ι
νη ει σα α κου σον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στομα τι
μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει
λη μου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις

λο γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα σεις εν α μαρ τι αις

Ε υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α

νο μι αν και ου μη συν δυ α σω με

τα των ε κλεκτων αυ των

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω

λου μη λι πα να α τω την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο

θησαν εχομενα πετρασοι κριται αυτων

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι

ηδυνθησαν ωσει παχοςγης ερραγη

επιτηςγης διεσκορπισθητα οστα αυ

των παρατον αδην

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι

οφθαλμοι μου επι σοι ηλπισα μη αν

τα νεληστηνψυχην μου

Φυλαξον με απο παγιδος ης συ

νεστησαντο μοι και απο σκανδαλων των

εργαζομενωντην ανομιαν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ

των οι αμαρτωλοι **Δ** κα τα μο νας ει

μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ θω **Δ**

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα

φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η

θην **Δ**

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σινμου **Δ** την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ

του απαγ γε λω **Δ**

Ε ν τω ε κλειπειν εξ ε μου το πνευμα μου

και συ ε γνωστας τριβους μου **Δ**

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην ε

κρυψανπα γι δα μοι 

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλεπον και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε 


Α πω λε το φυ γη απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη των την ψυ χη

η ην μου 

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει

πα Συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει

εν γη ζω ων των 

Π ροσχεσπροστην δε ησινμου ο τι ε τα

πεινω θηνσφο ο δρα

Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κο ον

των με ο τι ε κραται ω θησαν υ περ

ε με

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

(Δ)

Τ ον προ αι ω ω νων εκ Πα α τρος

γε ε εν νη θε εν τα τον Θε ον Λο γον

σαρκω ω θε ε εν τα εκ Παρ θε νου ου

ου Μα ρι ι α ας δευ τε ε ε προ σκυ υ

νη η η σωω ω ω μεν **β** Σταυ ρον γαρ

υ υ υ πο μει ει νας τη τα φη πα ρε ε

δο ο ο θη ως αυ το ος η θε ε

ε ε λη η η η σε και α να στας εκ

νε ε κρων ε σω σε με τον πλα νω με νο

ον α α αν θρω ω ω πον **Δ**

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Χ ρι στος ο Σω τηρ η η μωντο καθ η

μων χει ρο γρα α φον προ ση λω σα ας τω Στα αυ

ρω ω ω ω ε ξη η η η λει ει ει

ει ψε και του θα να του το κρα α α

α τος κα α τη η ηρ γη η η η σε

προ σκυ νου ου ου ου μεν α αυτου ου ου ου

την τρι η με ρο ον Ε ε ε γε

ε ε ερ σιν

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

ουν Αρ χαγ γε λοις υ μνη σω ω μεν Χρι

στου ου ου ου την Α α να α α στα α α

α σιν αυ τος γαρ Λυ τρω της ε ε στι και

Σω τη ηρ των ψυ χω ω ων η μων και

εν δοξη φοβερα και κραται

αδυ υνααμει παλινερχε

εται κρι ναι κοοσμον οονεεε

πλαααασεν

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

ε τον σταυρωθεν τα και τα αφε

ε εν τα Αγ γελος εκηρυξεε

ε Δεσπο ο την και ε λε γε ται αις γυ

ναι αι ξι Δευ τε ι ι δε τε ο που

ε εκει ει το ο Κυ υ υ ρι ι ι ι

ος Α νε ε στηη γαρ κα θως ει ει πεν

 ως πα α αν το δυ υ να α α α μος

 δι ο σε προ ο ο σκυνου ου μεν τον

 μο ο ο ο νον α θα α α α να

 α α α τον ζω ο δο τα Χρι ι στε

 ε λε η η σο ο ον η η η η

 μας

Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ἦχος λ π Πά.

η με ε ρον ο τοις νο ε ε ροις θρο

(Π)

ο νοι οι οισ ε πα να παυ ο ο ο

με νο ος Θε ε ε ος θρο νον

α α γι ι ι ον ε πι γης ε αυ

τω προ ο ο η τοι οι μα α α α σεν

(Κ)

ο στε ρε ω ω σας ε εν σο ο φι

(Δ)

ι ι ι α του ους ου ου ρα α α α νους

ου ρα νο ο ο ον ε εμ ψυ υ υ

(Π)

χον εν φι λανθρω πι ι α κα α α τε

σκε ευ α α α α σεν εξ α κα αρ

που ου ου γα αρ ρι ι ζης φυ τον ζω η φο ρον

ε βλα στη η σε εν η η μιν την Μη τε

ε ε ρα Α α α αυ του π ο των θαυ

(Κ)

μα σι ι ι ων Θε ε ο ο ο ο

(Δ)

ο ο ο ο ο ο ο ος και των α νελ

(Π)

πι ι ι ι ι στω ων ε ε ελ πεις

Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α

σοι π

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

(Π)

Α αυ τη η η με ρα α α Κυ υ ρι

ι ου α γαλ λι α α α σθε λα α α

α οι π ι δου γαρ του φω το ο ος ο

νυ υμ φων ^Δ και η βι βλος του λο γου ου

της ζω ω ης ^Δ εκ γα στρο ος προ ο ο ε

λη η λυ υ υ υ θε ^π και η κα τα

Α να το ο λας πυ υ λη α πο κυ

υ υ η η θει ^(Δ) ει ει σα ^Δ προ σμε νει ει

ει την ει ει ει ει σο ο ο ο δον ^Δ του

^(Π) Ι ε ε ρε ε ως του ου Με γα α α α

λου ^π μο ο νη και αι μο ο ο νον ει

σα γου ου σα α Χρι ι στον εις την οι οι οι

κου ου με ε νην ^Δ προς σω τη ρι ι αν

τω ων ψυ χω ω ων η η η η μων ^π

Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

(Π)

(Δ)

Ε ι και θει ει ω βου ου λη η μα

α α α τι πε ρι φα νεις στειραι γυ ναι

αι κε ε ες ε βλα α η η η η σαν

αλ λα παν των η Μα ρι ι α α

τω ω ων γε ε εν νη η θε ε εν των

(Κ)

(Δ)

θε ο πρε πω ω ως υ πε ε ρε ε

λα α α αμ ψεν ο τι και ε ξα α γο ο

(Π)

νου πα ρα α δο ο ο ξω στε χθει σα μη η τρος

(Δ)

ε τε κεν εν σα ρ κι τον α πα α

(Π)

α αν τω ων Θε ε ε ον υ περ φυ

σιν ε ε εξ α σπο ο ρου ου γα α α

στρος π η μο ο ο νη η πυ υ υ λη

(Δ)

του μο νο γε νους Υι ου του Θε ε ου

(Π)

η η η ην δι ι ε ε ελ θων κε

κλει σμενην δι ι ι ε φυ υ λα α α

α ξε π και παν τα σο φως οι οι οι

(Δ)

κο ο ο νο ο μη η η σας ως οι οι

(Π)

οι οι δε εν α α αυ τος πα σι τοις

αν θρω ω ποις σω τη ρι αν α απειργα α

α σα α α το π

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή
παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν
Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

(Π) (Δ)
C η με ε ρονστει ρω τι ι και πυ

λαι αι α νοι οι οι οι γο ο ο ον ται (Π)

και πυ ληπαρ θε νι ι κη θει ει α α α

προ ε ερ χε ε ε ε ται π ση με ρον καρ

πο γο ο νειν η χα α α α ρις α α (K) (Δ)

πα αρ χε ε ε ε ται εμ φα νι ζουσα (Π)

τω κο ο ο σμω ω Θε ου ου Μη τε ε ε

ε ρα δι ης τα ε πι ι ι ι γει (N)

ει ει ει α τοις ου ρα νοις συ να α (Δ)

(Π) ς
α α πτε ε ε ε ται δ εις σω τη ρι ι

αν τω ων ψυχω ω ων η η η η μων π

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

(Π) (Κ)
C η με ρον της παγ κο σμι ι ου χα α

(Δ) ς
ρα α α ας τα προ ο οι οι μι ι ι ι

(Δ) ς
α ς ση με ρον ε πνευσαν α αυ ραι σω τη

ρι ας προ α α α αγ γε ε ε ε λοι δ

(Π) ς ς
η της φυ σε ε ω ως η η μων ς δι α

(Ζ) (Δ) ς
λε λυ υ ται στει ει ρω σι ις η γαρ

στει ρα μη η τηρ δει ει ει ει κνυ

(Π)

υ υ υ ται της παρ θε νευ ου σης με τα

το ο κο ο ον του κτι ι σα α α αν

τος π ε ξης το αλ λο τρι ον οι κει

(Δ)

ου ται ο φυ σει Θε ε ος και τοις πλα

(Π)

(Δ)

νη θει σι δι α σα αρ κος σω τη ρι αν

α περ γα α α α ζε ε ε ε ται Χρι

(Π)

στος ο φι λαν θρω ω προς και λυ τρω τη ης

των ψυ χω ω ων η η η η μων

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

(Π)

η μερον η στει ει ει ρα α Α α αν

(Δ)

νά τι κτει Θε ο ο ο ο παι αι αι αι

ϝ (Π)

δα την εκ πα σων των γε νε ων προ ο

ο ε ε εκ λε ε χθει ει ει σαν ϝ εις

κα τοι κη σιν τω Παμ βα σι λει και Κτι

στη Χριστω τω Θε ε ω ϝ εις εκ πληρω ω

σιν της θει ει ει ει α ας οι κο νο μι

ι ι ι ας π δι ης α νε πλασθη η μεν ϝ

οι γη γε ε νεις ϝ και α νε και

νι ι ση μεν ε εκ της φθο ο ρα α ας

ϝ προς ζω η ην την α α α λη η η η

κτον π

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ὁ αὐτός.

(Π)

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω **Δ** και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

π
τι

Κ αι νυν και α α ει **Δ** και εις τους αι

ω ω ω ναςτων αι ω ω νων Α α α α

π
μην

(Π)

Σ η με ε ρον ο τοις νο ε ε ροις θρο

(Δ)

ο νοι οι οις **ν'** **π** ε πα να παυ ο ο ο

(Π)

με νο ος Θε ε ε ος **π** θρο νον

α α γι ι ι ον ε πι γης ε αυ

τῶ προ ο ο η τοι οι μα α α α σεν π

(K)

ο στε ρε ω ω σας ε εν σο ο φι

(Δ)

ι ι ι α του ους ου ου ρα α α α νους

ου ρα νο ο ο ον ε εμ ψυ υ υ

(Π)

χον εν φι λανθρω πι ι α κα α α τε

σκε ευ α α α α σεν εξ α κα αρ

που ου ου γα αρ ρι ι ζης φυ τον ζω η φο ρον

ε βλα στη η σε εν η η μιν την Μη τε

ε ε ρα Α α α αυ του ο των θαυ

(K)

μα σι ι ι ων Θε ε ο ο ο ο

(Δ)

ο ο ο ο ο ο ο ος και των α νελ

(Π)

πι ι ι ι ι στω ων ε ε ελ πεις Δ

Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

οι οι χ οι οι οι Δ

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το Δ

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ε εν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρράν. Καὶ ἀπήντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδυσ γὰρ ὁ ἥλιος, καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλιμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῆ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς· Ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ, ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω

αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν, καὶ Λίβα, καὶ Βορράν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἶμι μετὰ σοῦ, διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὗ ἂν πορευθῆς· καὶ ἐπιστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ εἶπεν. "Ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν. Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος! Οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἢ οἶκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας, Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος (μδ' 1). Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτέρας τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεός, Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ Ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτήν τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου, κατὰ τὴν

ὁδὸν τοῦ Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου, καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον καὶ ὑπήρτισε στύλους ἑπτά. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος, ὡς ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με, καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἔλθετε φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πῖετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν, ἀπολίπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει, ὁ παιδεύων κακούς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν, ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· (οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ). Μὴ ἔλεγε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε, ἔλεγε σοφὸν καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ Ἁγίων, σύνεσις, (τὸ γὰρ γνῶναι Νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς)· τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἧν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β' Χορὸς.

(Π)

Η



Α να στα σι ις σου Χρι στε Σω τηρ



α πα σαν ε φω τι σε τη ην οι κου με νην

π



και α νε κα λε σω το ι δι ι ον πλασμα



παν το δυ να με Κυ υ ρι ε δο ξα σοι

π

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Α



ι α ξυ λου Σω ω τερ κα τηρ γη σας την



του ξυ υ λου κα τα ραν κρα τος θα

π



να α του τη τα φη η σου ε νεκρω σας ε



φω ω τι σας δε το γε νος η μω ων τη η

π

Ε γερσει σου ^π δι ο βο ω μεν σοι Ζω

ο δο ο τα Χρι στε ^{Δ ρ} ο Θε ο ος ημων

δο ξα σοι ^π

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ε ν τω Σταυρω Χρι στε φα νεις κα θη

λω μενος ηλ λοι ω σας καλ λο ος κτισματων ^π

και το μεν α πανθρωπον στρα τι ω ται ^ρ

δει κνου μενοι λογ χηπλευρα ανσουου ε κεντησαν ^ρ

Ε βραι οι δεσφρα γι σαι τα α φον η τη σαν

το την σην ε ξου σι ανουκ ε ε πι σταμε νοι ^π

αλλ ο δι οικτονσπλαγγωνσου κα τα α δε

ξα μενοςτα φην και τρι η η μερος α να

στας Κυ υ ρι ε δο ξασοι π

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ζ ω ο δο ο τα Χρι στε ε κου σι ως

Πα θος υ πο στας δι α θνη τους εν

Α δη δε κα α τελ θων ως δυ να τος τους

ε κει την ε λευ σιν με νον τας την σην Δ ρ

α φαρ πα σαςως εκ χει ρος κραται ου Πα ρα δει

σον ανθ Α δου οι κειν δε δω ρη σαι π

δι ο και η μι εν τοις δοξαζουσι Δ ρ

την σην τρι η η με ε ρον Ε γερσιν π δω ρη

σαι ι λα σμον α μαρ τι ων Δ ρ και το με

γα ε λε ος π

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η.

(N)
Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ν δ

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α

α μην ν δ

Δ ευ τε α παντες πι ι στοι οι β λ προς

την Παρθε νον δρα α α α μω ω ω ω μεν

ι δου γαρ γε ε εν να α α ται αι β λ

η προ γα στρος προ ο ρι ι σθει ει ει σα

του Θε ε ου ου ου η μω ω ω ν Μη

η η η τηρ δ το της παρ θε νι ι ας

κει ει ει μη λι ι ον η του Α α ρων βλα

α στη η η σα σα α α ρα α α α

βδος δ εκ της ρι ι ζης του ου Ι ε ε σ

σαι των Προ φη τω ω ν το ο κη η η (Δ)

ρυ υ υ υ γ μα Δ και των δι ι και αι αι (N)

ων Ι ω α κειμ και Αν νης το ο βλα α

α α στη η η η μα ^δ γε εν να α ται

αι τοι οι οι νυ υν και ο ο κο ο ο σμος

συν αυ τη η α να α και νι ι ι ι

ζε ε ε ε ται ^δ τι κτε ε ται και η

Εκ κλη η η σι ι ι α την ε αυ της ευ

πρε πει ει αν κα τα α στο λι ι ι ι ι

ζε ε ε ε ται ^δ ο να ος ο ο ο

α γι ι ο ος ^{β λ} το της Θε ε ο ο

τη τος δο ο ο χει ει ει ει ον ^δ

το παρ θε ^(Δ) νι ι κον ο ο ο ορ γα

α α α νον ^(N) ^(Δ) ο βα σι λι ι κος θα

α α α α λα α α α μος ^(N) εν ω

ο το πα α α ρα δο ο ξοντης α πορ ρη

η του ου ε ε νω ω ω σε ε ε ε ^(Δ)

ως των συ νελ θου σω ων ε πι Χρι

ι ι στου ου ου ου ου φυ υ σε ε ε

ων ε τε λε σι ουρ γη θη μυ υ στη η ^(N)

η η ρι ι ι ι ον ο ονπροσκυ υ νου ^(Δ)

ου ουν τες α νυ μνου μεντην της Πα αρ θε ε

ε νου ου πα να α α μω μον γεν νη η ^(N)

σι ι ι ι ι ι ι ν ^(Δ) ^(M)

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς
Νῦν ἀπολύεις...

Ὁ Ἀναγνώστης:

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος β'.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ο τε κα α α τη ηλ θεσπροστον θα να
 τον η ζω η Η α θα α να τος το
 τε τον Α δην ε νε εκρωσας τη α στρα
 πη της Θε ο τη τος ο τε δε και
 τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι
 ων α νε ε στησας πασαι αι Δυ να μεις

των ε που ρα νι ων ε κραυγα ζον **β** Ζω

ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο

ο ο ξα σοι **Δ**

Δόξα. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος δ'.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένη· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος **δ** Δι.

Η Γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε

μη νυ σε πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ

α νε τει λεν ο Η λι ος της δι και

ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων **β** και

λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο

γι ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα

να τον ε δω ρη σα το η μιν ζω ην την αι ω

νι ον

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,

λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὴν τριττὴν καὶ μίαν ἀρχικὴν, φύσιν τῆς Θεότητος,
ἀσματοικῶς ὑμνήσωμεν λέγοντες. Τοῦ ἐλέους
πέλαγος, ἀνεξάντλητον οὐσιῶδες ὡς ἔχουσα, σὲ
τοὺς προσκυνοῦντας φρούρησον, καὶ σῶσον ὡς
φιλόανθρωπος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὁ πηγῆ καὶ ρίζα πεφυκῶς, ὁ Πατὴρ ὡς αἴτιος, τῆς
ἐν Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, συμφυοῦς
Θεότητος, τὸ τρισήλιον τῇ καρδίᾳ μου πήγασον,
σέλας καὶ μεθέξει λάμπρυνον, σῆς θεουργοῦ
ἐλλάμψεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Τριφεγγῆς Μονὰς θεαρχικὴ, πᾶσαν διασκέδασον,
ἀμαρτιῶν καὶ παθῶν μου τὴν ζόφωσιν, φωτεινῶν
ἀκτίνων σου, γλυκυτάταις ἐν μετουσίαις καὶ
ποίησον, σοῦ τῆς ἀπροσίτου, δόξης με ναὸν καὶ
σκηνην ἄχραντον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥοῦν τὸν πρὶν τῆς φύσεως ἡμῶν, πεπονθυίας
ἄτοπον, καὶ πρὸς φθορὰν ὀλισθησάσης Ἄχραντε,

σαρκωθεὶς ἐν μήτρᾳ σου, ὁ Θεὸς Λόγος,
φιλανθρώπως ἀνέστειλε, καὶ τὴν θεαρχίαν
τρίφωτον, ἡμᾶς ἐμυσταγώγησεν.

ᾠδὴ γ´. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἰσότητι τῆς φύσεως θεαρχία, ὁμότιμον δοξάζω σε
τοῖς προσώποις· ζωὴ γὰρ ἐκ ζωῆς χορηγὸς οὔσα,
ἀρρήτως πέφυκας, εἷς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν
Ἄγιος πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σὺ τάξεις τὰς αὔλους καὶ οὐρανίους, ὑπέστησας ὡς
ἔσοπτρα τοῦ σοῦ κάλλους, Τριάς ἡ ἀδιαίρετος
μοναρχία, ὑμνεῖν ἀπαύστως σε, ἀλλὰ καὶ νῦν ἡμῶν,
ἐκ πηλίνου στόματος, δέξαι τὴν αἴνεσιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Στερέωσον τῆς Πίστεως ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ πλάτυνον
ἀγάπης σου τῷ πελάγει, καρδίαν καὶ διάνοιαν τῶν
σῶν δούλων, Μονὰς τρισήλιε· σὺ γὰρ Θεὸς ἡμῶν,
ἐφ' ᾧ περ ἐλπίζοντες, μὴ αἰσχυνθείημεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ πᾶσαν πρὶν ὑπόστασιν οὐσιώσας, τῆς κτίσεως ἐν
μήτρᾳ σου οὐσιώθη, ἀπείρω ἀγαθότητι, Θεοτόκε,
καὶ φῶς τρισήλιον, πᾶσιν ἀνέτειλε, τῆς μιᾶς

Θεότητα, καὶ Κυριότητα.

Κάθισμα. ᾠχος β΄.

“Οτε κατ’ ἀρχάς, τὸν Ἀδὰμ διέπλασας Κύριε, τότε τῷ λόγῳ σου τῷ ἐνυποστάτῳ, ἐβόησας εὐσπλαγχνε. Ποιήσωμεν κατὰ τὴν ἡμετέραν ὁμοίωσιν, τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον συμπαρῆν δημιουργόν· διὸ βοῶμέν σοι, Ποιητὰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

“Οτε πρὸς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐλθεῖν κατηξίωσε, τότε σου Πάναγνε, τὴν καθαρωτάτην νηδὺν ἐγκατώκησε, καὶ ἔσωσε διὰ σοῦ τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, χαρισάμενος ἅπασι βασιλείαν οὐρανῶν· διὸ βοῶμέν σοι,

‘Ο α΄ Χορός· Θεοτόκε ἀγνή, χαῖρε Δέσποινα.

ᾠδὴ δ΄. Ὑμνῶ σε, ἀκοῆ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Νοεῖν σε, οὐδὲ τάξεις αὔλοιοι, ἐξισχύουσι τῶν Ἀγγέλων, Τριάς μονάς, ἀναρχε· ἀλλ’ οὖν ἡμεῖς πηλίνη γλώττη, τὴν σὴν οὐσιώδη ἀγαθότητα, καὶ ἀνυμνοῦμεν πίστει καὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ὑπάρχων, πλαστουργὸς τῆς φύσεως, Παντοκράτορ, τῆς τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐμὴν βλέπεις νῦν, ὡς πανδερκῆς ἀδυναμίαν· διὸ κατοικτείρησον τὸν δοῦλόν σου, καὶ πρὸς ζωὴν βελτίστην ἐπανάγαγε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μονάδος, ἀρχικῆς ἀσύγχυτα, τρία πρόσωπα ἀνυμνοῦμεν, ὡς εἰδικῶς ἔχοντα, καὶ μεριστῶς τὰς ὑποστάσεις· ἀλλ' οὖν ἡνωμένα καὶ ἀμέριστα, ἓν τε βουλῇ καὶ δόξῃ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ναόν σε, καθαρὸν καὶ ἄχραντον, ἀειπάρθενε Θεοτόκε, ὁ Παντουργὸς εὗρηκε, μόνην σαφῶς ἐκ τοῦ αἰῶνος, ἐν ᾧ κατοικήσας ἀνεμόρφωσε,

‘Ο β’ Χορός· τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, ὡς φιλόανθρωπος.

‘Ωδὴ ε’. ‘Ο φωτισμός.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

‘Ως ὀλικῶς, ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα τῆς σῆς προνοίας, τὰς εἰρηνοδώρους ἀπλῶν ἀκτῖνας, καὶ σωτηρίους, Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φρούρησόν με ἐν τῇ εἰρήνῃ σου· σὺ γάρ εἶ ζωὴ, καὶ εἰρήνη τοῦ σύμπαντος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τῷ Μωϋσῇ, ἐν τῇ βάτῳ ὡς ὠφθης πυρὸς ἐν εἴδει, Ἄγγελος ἐκλήθης Πατρὸς ὁ Λόγος, τὴν πρὸς ἡμᾶς σου, προδηλῶν παρουσίαν, δι’ ἧς πᾶσι σαφῶς ἀνήγγειλας, κράτος θεαρχίας, μιᾶς τρισυπόστατον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ φυσικὴν, συναίδιον δόξαν προβαλλομένη,
μοναρχικωτάτη Τριάς ἁγία, τοὺς ἀνυμνοῦντας,
ὀρθοδόξω σε πίστει, τῆς σῆς δόξης ἰδεῖν ἀξίωσον,
ἄναρχον καὶ μίαν, αὐγὴν τὴν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Συνεκτικός, κατ' οὐσίαν ὑπάρχων ὁ Θεὸς Λόγος,
πάντων τῶν αἰώνων ἐν τῇ γαστρί σου,
Παρθενομῆτορ, συνεσχέθη ἀφράστως, τοὺς
ἀνθρώπους ἀνακαλούμενος,

Ὁ α' Χορός· πρὸς τὸ ἐνικόν, τῆς μιᾶς Κυριότητος.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Θελητὰ τοῦ ἐλέους ἐλέησον, τοὺς εἰς σὲ
πιστεύοντας, Θεὲ τρισήλιε, καὶ τῶν πταισμάτων
λύτρωσαι, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς δούλους
σου. (δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐν ἀφάτῳ πελάγει χρηστότητος, τὴν ἀπερινόητον
τῆς σῆς ἐλλάμψεως, καὶ τριλαμποῦς Θεότητος,
φωτοδότιδα αἴγλην μοι βράβευσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπορρήτως Παρθένε ὁ ὕψιστος, ἄνθρωπος ἐγένετο

ἐκ σοῦ τὸν ἄνθρωπον, ὀλικῶς ἐνδυσάμενος, καὶ φωτὶ
τριλαμπεῖ με κατηύγασε.

Κάθισμα.

ᾠχος β'. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ.

Εὐσπλαγχνίας τὸ πέλαγος ἡμῖν, ὑφαπλώσας
ὑπόδειξαι, ἡμᾶς Ἐλεῆμον. Βλέψον εἰς λαὸν τὸν σὲ
δοξάζοντα, δέξαι τὰς ὠδὰς τῶν αἰτουμένων σε,
Τριάς μονὰς ἀναρχε· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν, τὸν τῶν
ὅλων Θεόν, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν
συγχώρησιν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εὐσπλαγχνίας κυήσασα πηγὴν, συμπαθὴς σὺ
ὑπάρχεις, ἀγαθὴ Θεοτόκε. Σὺ γὰρ τῶν πιστῶν μόνη
ἀντίληψις, σὺ τῶν λυπουμένων ἢ παράκλησις· διό
σοι νῦν ἅπαντες, ἐν πίστει προσπίπτομεν, εὐρεῖν
λύσιν δεινῶν,

ᾠχος β' Χορός· οἱ πλουτοῦντες μόνην σε βοήθειαν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσεῆσ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ῥυθμίζεις αἰεὶ, τῶν Ἀγγέλων στρατιάσ πρὸς
ἀτρεψίαν, μόνος ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, ὁ
τρισυπόστατος Κύριος· δεῖξον οὖν κἄμοῦ τὴν
καρδίαν, ἀπερίτρεπτον πάντοτε, πρὸς τὸ δοξάζειν σε
θερμῶσ καὶ ἀνυμνεῖν εὐσεβῶσ. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Χοροὶ νοεροί, τῶν αὐλῶν οὐσιῶν ταῖς σαῖς ἀκτῖσι,
Θεὸ μονάρχα καὶ τρισήλιε, καταυγαζόμενοι
γίνονται, θέσει δευτερεύοντα φῶτα, ὧν καὶ ταῖς
ἐλλάμψεσι, καὶ μετουσίαις δεῖξον φῶς, ὡς
φωτουργὸς τριλαμπής.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἰθύνειν ἡμᾶς, καὶ ὑψοῦν πρὸς οὐρανοὺς μὴ
διαλείπης, τοὺς σὲ φιλοῦντας ὁ δι' ἄφατον,
φιλανθρωπίαν γενόμενος, ἄνθρωπος ἐν μήτρᾳ
Παρθένου, καὶ θεώσας τὸν ἄνθρωπον,

Ὁ α' Χορός· καὶ θρόνω δόξης τῷ Πατρὶ
συγκαθεζόμενος.

Ὠδὴ η'. Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπρόσιτε Τριάς, συναΐδιε συνάναρχε θεαρχία, ἡ
ἀπαράλλακτος ἐν πᾶσι, πλὴν τῶν φωσφόρων,
ιδιοτήτων, πᾶσαν πονηρὰν κατάργησον, τῶν
ἀντικειμένων βουλήν, καὶ ἐνόχλησιν των δαιμόνων,
ἀβλαβῆ τηρῶν με, αἰεὶ Κύριε πάντων. (δίς)

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
τὸν Κύριον.

Σοφῶς καὶ πανσθενῶς, ἀπερίγραπτε τρισήλιε
Μοναρχία, ἡ ὑποστήσασα τὸν κόσμον καὶ
συντηροῦσα, ἐν ἀλωβήτῳ, τάξει παντελεῖ ἐνοίκησον,

τῆ ἐμῇ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε ἀσιγήτως,
σὺν χοροῖς Ἀγγέλων, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Σοφία τοῦ Πατρός, ἀκατάληπτε ἀνέκφραστε Θεοῦ
Λόγε, τὴν ἀμετάβλητόν σου φύσιν οὐκ ἀλλοιώσας,
τὴν τῶν ἀνθρώπων, φύσιν συμπαθῶς ἀνέλαβες, καὶ
τὴν ἐνιαίαν Τριάδα, ἐδίδαξας πάντα σέβειν,

Ὁ β' Χορός· ὡς κυριαρχίαν, ἀπάντων τῶν αἰώνων.

Ὠδὴ θ'. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ φωτὸς ἀνάρχου, συνάναρχος Υἱὸς φῶς
ἐξανέτειλε, καὶ συμφυῆς φῶς πνεῦμα ἐκπορεύεται,
ἀπορρήτως θεοπρεπῶς, ἀρρέυστου τῆς γεννήσεως,
πιστευομένης ἅμα δέ, καὶ τῆς ἀφράστου
ἐκπορεύσεως.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λάμψον τὰς καρδίας, τρισήλιε Θεότης τῶν
ὑμνούντων σε, τῷ τριλαμπεῖ φωτί σου, καὶ δὸς
σύνεσιν, τοῦ ἐν πᾶσι κατανοεῖν, καὶ πράττειν τὸ σὸν
θέλημα, τὸ ἀγαθὸν καὶ τέλειον, καὶ μεγαλύνειν καὶ
δοξάζειν σε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄπειρος τῆ φύσει, ὑπάρχων ὡς Θεὸς ἄπειρον

πέλαγος, τῶν οἰκτιρμῶν ὡς ἔχων κατωκτείρησας,
Τριάς πρώτην οὔτω καὶ νῦν, οἰκτείρησον τοὺς
δούλους σου, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ
πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Σῶσόν με Θεέ μου, παντοίας ἐπηρείας καὶ
κακώσεως, ὁ ἐν τρισὶ προσώποις ἀνυμνούμενος,
ἀνεκφράστως μοναδικός, Θεὸς καὶ παντοδύναμος,
καὶ τὴν σὴν ποιήνην φύλαττε, τῆς Θεοτόκου ταῖς
ἐντεύξεσιν.

Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς.

Διασκευασθέντα ὑπὸ Χαραλάμπους Τσερκέζη.

Ἦχος ᾠ̣ Π̣α.

(Π)

Η α παρ χη της ημων σω τη ρι ι ι
ας π^α λα οι ση η με ρο ον γε ε ε
γο ο ο νεν π^α ι δου γαρ η προ ο
ρι σθει σα Α πο γε νε ω ων α αρ χαι αι
ων γ^α Μη τηρ και Παρ θε νος και δο χει ει

ει ον Θε ε ου Γ ρ ρ εκ στειρας γεν νη θη

ναι αι προ ε ε ερ χε ε ε ται π ρ αν

θος εκ τουου Ι εσ σαι π ρ και εκ της ρι

ι ι ζης αυ του ου ρα βδο ος ε βλα α α

στη η η σεν π ρ ευ φραι νε σθω Α δα

αμ ο προ ο πα α α τωρ και η Ευ α Α

γαλ λι α σθω χαι αι αι ρου ου ου σα π ρ

ι δου γαρ η οι κο δο μη θει σα εκ

πλευ ρα α ας του Α δαμ Γ ρ ρ την θυ γα τε

ρα και α πο ο γο ο νον μα κα ρι ι

ζει ε εμ φα νως π ρ ε τε χθη μοι

γὰρ φησὶ ἰλυὺ τρωῶσις ^π _α διῆς ἐκ

τῶν δεσμῶν τοῦ Ααδου ἐλευθερω

θη ἠ ἠ ἠ σοοομαι ^π _α ἀγαλ

λι ἀσθωο Δαυιιι ἰδ κρουουου

ων τῆ ἠν κινυυυραν ^π _α καὶ εὐ

λο γειτωὼ τον Θεον ^Γ _α ἰδου γὰρ ἠ Παρ

θενος προεισιν ἐκπετρασ ἀ ἀγο


οο νουου ^Γ _α πρὸς σωτηριαν τῶν ψυ

χωων ἠ ἠ ἠ μων ^π _α

Ἦχος Δι

(Δ)

Δεῦτε φιλοπαθενοιοι παααντες


και της α γνει α ας ε ρα σται  δευ τε


υ πο δε ε ξα α α σθε πο ο θω της

παρ θε νι α ας το κα α αυ χη η

η μα  εκ πετρας βλυ στα α νου σα αν


στε ρε ας την πη γη η η η η η της ζω ω

η ης  και εκ της α τε κνου σης την

βα τον του α υ λου πυ ρος  του κα θαι

ρον τος και φω τι ζο ον τος τας ψυ υ χα

α ας η η η μων 

 **F** ις ο η χοστων ε ορ τα ζο ον των

γι ι ι νε ε ε ται  Ι ω

α κειμ και αι Α α αν να πα νη γυ ρι ι

ζουσι ι μυ στι κως συγ χα ρη τε η

μι ιν λε γο ον τες Α δα αμ και αι Ευ α

ση η η με ε ε ρον ο τι τοις

πα λαι πα ρα βα σει κλει σα σι Πα ρα α α

δει σον καρ πος ευ κλε ε στατος η η

η μι ι ιν ε δο ο θη η Θε ο

ο ο παι αις Μα ρι ι ι α α

νοι γου σα του τοις πα σι τη ην ει ει

ει σο ο ο δον

Η (Δ) προ ο ρι σθει σα πα α αν τα να

ασ σα Θε ου ου κα α τοι κη τη η η

ρι ι ι ον εξ α καρπου ση η

με ε ρον νη δυ υ ο ο ος προ η η

κται της Αν νης η γλα ι ι σμε ε ε

νης της α ι δι ου ου σι ας το θει ει

ον τε ε ε με νος δι ης ι

τα μο ος Α α α δης κα τα α α πε πα

α α τη η η ται και παγ γε

νη η Ε ε ευ α εν α σφα λει ζω η η η

ει σοι κι ι ι ι ι ζε ε ε ται

ταυ τη ε πα ξι ι ως ε εκ βο η

η η σω ω ω μεν μα κα ρι α

συ ε εν γυ ναι ξι και ο καρ πος

της κοι λι ι α ας σου ου ευ λο γη

με ε ε νος

Ἦχος λ π δ Νη.

Δ(N) ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναστων αι ω ω ω νω ων Α α

α μην

Ε ν ευ ση μω η η με ε ε ρα ε

ο ο ορ της η η μω ων σαλ πι σω

μεν πνε ευ μα α τι κη κι ι ι θα

α α α ρα η γαρ εκ σπε ερ μα τος

Δα αυ ιδ ση η με ε ρο ον τι ι ι

κτεε ε ε ται η Μη τηρ της ζω ω ης

το σκο τος λυ υ υ ου ου ου ου σα

του Α δαμ η α να πλα α σεις και της Ευ

ας η α α α να κλη η σι ις της α

φθαρ σι ι ας η πη η γη και

της φθο ρας α α παλ λα α γη η η η

δι ης η μεις ε ε θε ε ω θη η με

(N)

εν **Δ** και του θα να του ε λυ τρω ω ω ω

(Δ)

θη η η η μεν **Δ** και βο η σω μεν

α α αυ τη η **Δ** συν τω Γα βρι η

(N)

η ηλ οι οι πι ι ι στοι **Δ** χαι ρε Κε

χα ρι τω ω με ε ε νη ο Κυ υ ρι

ο ος με τα α σου **Δ** δι α σου χα ρι

(Π)

ζο ο με ε ε νο ος η η η μιν το με

(N)

γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος **Δ**

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος **Δ**ι

(Δ)

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνιν Τρι ι α

α α δα **Δ** Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον **Δ** προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον **Β**

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

α

κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος δ'.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος δ' Δι.

Η

Γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε

μη νυ σε πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ

α νε τει λεν ο Η λι ος της δι και

ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων και

λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο

γι ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα

να τον ε δω ρη σα το η μιν ζω ην την αι

ω νι ο ο ον Δ

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἄξιον ἡμῶν· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ἄξιον ἡμῶν· Ἀμήν.

Ἄξιον ἡμῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἄξιον ἡμῶν· τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθοῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθοῖς ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἠγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἔξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτὴ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ιώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτὴ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...


Ὁ α' Χορὸς· Ἀμήν.


Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος  Δι.



(Δ)




ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και


ε πε φα νεν η μιν ευ λο γη με νος



ο ερ χο ο με νος  εν ο νο μα τι Κυ


ρι ι ου 

Ἄτερον. Πέτρου Βυζαντίου.



ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα


νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο


με νος  εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ου 

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.


Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.


Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β΄.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.



Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Δ)


τε κα α α τη ηλ θεσπροστον θα να


τον η ζω η Η α θα α να τος  το


τε τον Α δην ε νε ε κρωσας τη α στρα


πη της Θε ο τη τος  ο τε δε και

τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι
ων α νε ε στη σας **Δ** πασαι αι Δυ να μεις
των ε που ρα νι ων ε κραυγα ζον **β** Ζω
ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο
ο ο ξα σοι **Δ**

Δόξα. Τῆς Ἑορτῆς.
ᾠχος δ'.

Ἐγέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος **Δ** Δι.

Η Γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε
μη νυ σε πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ

α νε τει λεν ο Η λι ος της δι και

ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων και

λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο

γι ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα

να τον ε δω ρη σα το η μιν ζω ην την αι ω

νι ον

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Ἦχος β'.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελών, τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας, καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ, κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης, Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια· Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαυΐδ, τί ὤμοσέ σοι ὁ Θεός; Ἄ μοι ὤμοσε φησί, καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰδού, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δούς τὴν Παρθένον· ἐξ ἧς ὁ πλαστουργός, Χριστός ὁ νέος Ἀδάμ, ἐτέχθη βασιλεύς, ἐπὶ τοῦ θρόνου μου· καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον. Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, ἀναστὰς παρέσχες πᾶσι. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορός, σὺν Μυροφόροις γυναιξίν, ἀγάλλεται συμφώνως· κοινήν γὰρ ἑορτὴν, σὺν αὐτοῖς ἑορτάζομεν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς ἀναστάσεως· καὶ δι' αὐτῶν φιλόανθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἐξ ὄσφύος τοῦ Δαυΐδ, ἡ θεόπαις Μαριάμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν, καὶ νεουργεῖται, ἡ σύμπασα καὶ θεουργεῖται. Συγχαρήτε ὁμοῦ, ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ· αἰνέσατε αὐτήν, αἱ πατριαὶ τῶν ἔθνῶν, Ἰωακείμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

ᾠχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω οὐρανός, γῆ εὐφραίνεσθω· ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ οὐρανός, ἐν γῆ ἐτέχθη, ἡ Θεόνυμφος αὕτη ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ στεῖρα βρέφος θηλάζει τὴν Μαριάμ· καὶ χαίρει ἐπὶ τῷ τόκῳ Ἰωακείμ. Ῥάβδος λέγων ἐτέχθη μοι, ἐξ ἧς τὸ ἄνθος Χριστός, ἐβλάστησεν ἐκ ῥίζης Δαυΐδ. Ὅντως θαῦμα παράδοξον!

Δόξα... Καὶ νῦν... **Τὸ αὐτό.**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὴν Ὑπακοήν (χῦμα)·

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες, Χριστέ ὁ Θεός,

εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω μου τῆς καρδίας, πρὸς σὲ Σωτήρ· σῶσόν με σῆ ἐπιλάμψει.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς σοι πολλὰ, καθ' ἐκάστην ὥραν, ὦ Χριστέ μου, καὶ δὸς πρὸ τέλους τρόπους, τοῦ μετανοεῖν σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἀγιάζειν, τὸ κινεῖν τὴν κτίσιν· Θεὸς γὰρ ἐστίν, ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τίς ἱκανὸς σῶος φυλαχθῆναι ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἅμα καὶ ἀνθρωποκτόνου;

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μὴ παραδῶς Σῶτερ τὸν σὸν δοῦλον· λέοντος τρόπον κατ' ἐμοῦ κινουῦνται, καὶ γὰρ οἱ ἐχθροί μου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ζωαρχία καὶ γέρας· πάντα γὰρ τὰ κτιστά, ὡς Θεὸς ὢν δυναμοῖ, συντηρεῖ ἐν Πατρὶ δι' Υἱοῦ δέ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, εἰκάσιν ὄρει τῷ ἀγίῳ· οἱ οὐδαμῶς σαλεύονται, προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ.

Ἐν ἀνομίαις χειῖρας αὐτῶν, μὴ ἐκτεινάτωσαν οἱ
θείως ζῶντες· οὐ γὰρ ἔᾱ Χριστός, τῇ ῥάβδῳ τὸν
κλῆρον αὐτοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, προσπηγάζει πᾶσα σοφία, ἔνθεν
χάρις Ἀποστόλοις, καὶ τοῖς ἄθλοις καταστέφονται,
Μάρτυρες, καὶ Προφῆται ὀρώσι.

Προκείμενον. ᾠχος δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ
γενεᾷ.

Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Προκείμενον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεσάτω πνοὴ

β' χορός· πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐῖτα τό·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἄγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν
Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν
σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ
Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά
σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,

προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν.
Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ. Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ
ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ ὁ Ν΄ Ψαλμὸς (χῦμα).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

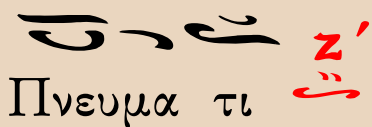
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

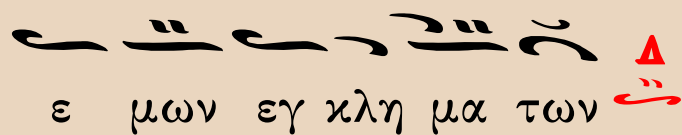
(Δ)

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

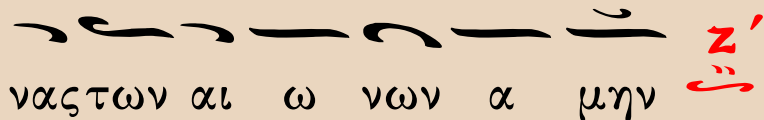
Πνευμα τι 

Τ αις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε ε 

λε η μων  ε ξα λει ψον τα πλη η θη των

ε μων εγ κλη μα των 

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω 

νας των αι ω νων α μην 

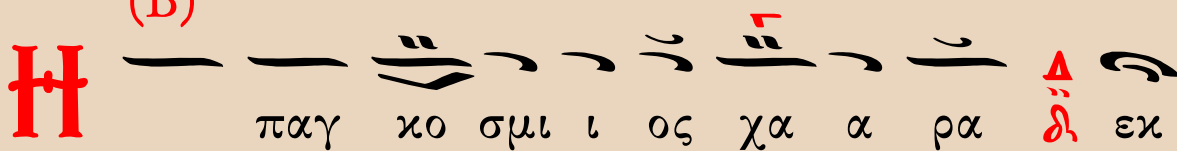

Τὸ αὐτό.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

ᾠχος  Πά.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

(B)

Η  παγ κο σμι ι ος χα α ρα  εκ

(Π)

των δι και ων α νε ε ε τει ει ει

λε εν η η η μιν ^π _α εξ Ι ω α κειμ

καιτης Α αν νης η πα νυ μνητος Πα αρ

θε ε ε ε ε νος ^π _α η τις δι υ περ βο

λην α γα α α θο τη η τος ^β _χ να ος Θε

(Π)

ου εμ ψυ χο ος γι ι ι νε ε ε ε

ται ^π _α και μο νη κα τα Α λη θει ει αν Θε

ο το ο ο ο κο ος γνω ρι ι ι ι

(B)

ζε ε ε ε ται ^π _α αυ τηςταις ι κε σι

αις Χρι στε ο Θε ε ος ^Δ _δ τω κο σμωτην

ει ρη νην κα α α τα πε εμ ψον και ταις

ψυ χαις η μω ωντο με γα α ε λε ε
ο ο ο ο ος

Ὁ Ἱερεὺς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Πά.

(Π)

Ε ν βυ θω κα τεστρω σε πο τε

την φα ρα ω νι τι δα πανστρα τι αν η

υ πε ρο πλος δυ να μις σαρ κω θεις ο

Λο γος δε την παμ μο ο χθηρον α μαρ

τι ι αν ε ξη λειψεν ο δε δο ξα

σμε νος Κυ ρι ος εν δο ξως γαρ δε δο ξα

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ὃ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γάρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενῆς διήλεγκται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἣν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ὃ σὺν παρρῆσίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανόνες τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

«Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ

διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται».

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεῦτε πιστοί, Πνεύματι θείῳ γηθόμενοι, τὴν ἐξ ἀκάρπου σήμερον, ἐπιδημήσασαν, εἰς βροτῶν σωτηρίαν, ἀειπάρθενον Κόρην, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε σεμνή, Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τῆς ἀρχαίας πρόξενος, μακαριότητος, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, σὲ πάντες ἐπαξίως, ὕμνοις δοξάζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τῆς ζωῆς, τίκτεται σήμερον γέφυρα, δι' ἧς βροτοὶ ἀνάκλησιν, τῆς καταπτώσεως, τῆς εἰς Ἄδου εὐρόντες, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὕμνοις δοξάζουσιν.

Κανὼν β'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

«Τῷ συντρίψαντι πολέμους, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, καὶ διαβιβάσαντι, τὸν Ἰσραὴλ ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ἄσωμεν αὐτῷ, ὡς λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδόξασται».

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χορευέτω πᾶσα κτίσις, εὐφραινέσθω καὶ Δαυΐδ, ὅτι

ἐκ φυλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ,
προῆλθε ῥάβδος, ἄνθος φέρουσα τὸν Κύριον, καὶ
λυτρωτὴν τοῦ παντός.

Δόξα.

Τρία ἀναρχα δοξάζω, τρία ἅγια ὑμνῶ, τρία
συναίδια, ἐν οὐσιότητι μιᾷ κηρύττω· εἷς γὰρ ἐν
Πατρὶ Υἱῶ καὶ Πνεύματι, δοξολογεῖται Θεός.

Καὶ νῦν.

Τὶς ἐώρακε παιδίον, ὃ οὐκ ἔσπειρε πατήρ, γάλακτι
τρεφόμενον; ἢ ποῦ τεθέαται παρθένος Μήτηρ;
Ὅντως ὑπὲρ ἔννοιαν ἀμφότερα, Θεογεννήτορ ἀγνή.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

(Π)

π Ϟ ξην θη σεν η ε ρημος ω σει

κρινον Κυ ρι ε η των ε θνωνστει ρευ ου

σα π Εκ κλη σι α τη παρου σι α σου

εν η ε στερε ω θη η καρ δι α μου π

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν

εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων, μυκτηριζόμενον,
τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρί σου ἔπλασας, καὶ
συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν
Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ
τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ
σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος β'. Ὁ Εἰρμός.

«Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας
τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς
τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε».

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμέμπτως τῷ Θεῷ πολιτευσάμενοι, τὴν πάντων
ἐκύησαν σωτηρίαν, οἱ θεόφρονες γεννήτορες, τῆς
τὸν Κτίστην τεκούσης καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ πᾶσι τὴν ζωὴν πηγάζων Κύριος, ἐκ στείρας
προήγαγε τὴν Παρθένον· ἦν εἰσδύναι κατηξίωσε,
μετὰ τόκον φυλάξας ἀδιάφθορον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς Ἄννης τὸν καρπὸν Μαρίαν σήμερον, τὴν βότρυν
κυήσασαν ζωηφόρον, ὡς Θεοτόκον ἀνυμνήσωμεν,
προστασίαν τε πάντων καὶ βοήθειαν.

Κανὼν β'.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη τὸ
κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου
τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου».

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένη ἡ κοιλία σου σώφρων Ἄννα· καρπὸν
γὰρ ἦνθησε παρθενίας, τὴν ἀσπόρως τὸν τροφέα τῆς
κτίσεως, τεκοῦσαν καὶ λυτρωτὴν Ἰησοῦν.

Δόξα.

Σὲ προσκυνοῦμεν Πάτερ ἀναρχε τῆ οὐσίας, ὑμνοῦμεν
ἄχρονον τὸν Υἱόν σου, καὶ τὸ Πνεῦμα συναΐδιον
σέβομεν, ὡς ἓνα τὰ τρία φύσει Θεόν.

Καὶ νῦν.

Τὸν φωτοδότην καὶ ἀρχίζων τῶν ἀνθρώπων,
τεκοῦσα ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνεδείχθης θησαυρὸς
τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ πύλη τοῦ ἀπροσίτου φωτός.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ
Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα).

Ἀνέστης Σωτήρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης
ιδῶν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο,
καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδάμ
συναγάλλεται, καὶ κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε
ἀεὶ.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις
πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντας
συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτήρ
σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας
Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα
ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ
ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν,
καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, καὶ κόσμος
Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ὡς
νεφέλη τοῦ φωτός, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ἐκ
Δικαίων προέρχεται εἰς δόξαν ἡμῶν. Οὐκ ἔτι ὁ
Ἀδάμ κατακρίνεται· ἡ Εὐὰ τῶν δεσμῶν
ἠλευθέρωται· καὶ διὰ τοῦτο κράζομεν βοῶντες, ἐν
παρρησίᾳ τῇ μόνη Ἄγνῃ· Χαρὰν μηνύει, ἡ γέννησίς
σου, πάση τῇ οἰκουμένῃ. (Ἄπαξ).

Συναπτὴ μικρά.

Κοντάκιον.

Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐά, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν, Ἄχραντε, ἐν τῇ ἀγία γεννήσει σου· αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ προσευχὴ ὁμοῦ καὶ στεναγμός, τῆς στειρώσεως καὶ ἀτεκνώσεως Ἰωακεῖμ τε καὶ Ἄννης, εὐπρόσδεκτος, καὶ εἰς τὰ ὦτα Κυρίου ἐλήλυθε, καὶ ἐβλάστησαν καρπὸν ζωηφόρον τῷ κόσμῳ· ὁ μὲν γὰρ προσευχὴν ἐν τῷ ὄρει ἐτέλει, ἡ δὲ ἐν παραδείσῳ ὄνειδος φέρει· ἀλλὰ μετὰ χαράς, ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχοι

Πάσας ἀληθῶς, Ἄννα, νικᾶς μητέρας,
Μήτηρ ἕως ἂν σὴ γένηται θυγάτηρ.
Ἐξάγαγε πρὸς φῶς Θεομήτορα ὀγδόη Ἄννα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἄγιοι αὐτάδελφοι, Ῥοῦφος καὶ ρουφιανός, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

Κλίνων ἑαυτὸν Ῥουφιανὸς τῷ ξίφει,
Μένω σε, φησί, Ῥοῦφε, μὴ μέλλης, ἔπου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Σεβῆρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Ἐτοιμὸς εἶμι πρὸς τὸ πᾶν οἴσειν πάθος,
Σεβῆρος εἶπε, καὶ πρὸς με τὸ ξίφος;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Ἀρτεμίδωρος πυρὶ
τελειοῦται.

Στίχοι

Ἀρτεμίδωρος ὡς καθάλλεσθαι σθένει,
Καὶ τοῦ πυρὸς φλέγοντος ἔργω δεικνύει.

Ὁ Ἅγιος νεομάρτυς Ἀθανάσιος ὁ ἐν Θεσσαλονίκη
μαρτυρήσας κατὰ τὸ 1774 ἀγχόνῃ τελειοῦται.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Εἰς πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε η η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π δ Γα

Ὠδὴ Α'.

Γ

(Γ)

ταυ ρον χα ρα α ξας Μω

ση ης επ ευ θει ει ει ει α ας ρα

α α βδω την Ε ρυ θραν δι ε τε ε με

(N) τω Ισ ρα η ηλ πε ζευ σαν τι ι την

δε ε ε ε πι στρε πτι ι κως **Δ** Φα ρα
(Δ) (Γ)

ω τοι οισ αρ μα α σι κρο τη η σας η η

νω ω σεν **Γ** επ ευ ρους δι α γρα α
(N)

ψα α α ας το α ητ τη τον ο οπλονδι

(Γ) 'Ο Β' Χορός:
ο ο Χρι στω ω α σω με εν

τω Θε ω ημων ο ο ο τι δε δο ο ξα

Γ
α σται **Γ**

'Ωδὴ Γ' . **Δ** **Ρ** (N)
α αβδοςει εις τυ υ πον του

μυ στη η η ρι ου **Δ** πα α ρα α λα αμ

(Δ) βα α α νε ε ε ε ται **Δ** τω βλα στω

(N) ω ω γαρ προ ο ο κρι ι ι νει το ον ι

ε ε ε ρε ε ε ε α δη τη στει

ρευ ου ση δε πρω η ην Εκ κλη η σι ι α

(Δ) νυ υν ε ε ξη η ην θη η η η σε δη

ξυ υ υ υ λο ον Στα α αυ ρου δη εις

(Π) (N) κρα α τοσ και στε ρε ε ε ε ε ω ω ω ω

μα δη

Ωδὴ Δ' (Γ) δη Γ ι σα κη η κο α Κυ υ

ρι ι ε δη τη ης οι οι κο νο

μι ι ι ι ας σου το μυ υ στη ρι ι ον

(Δ) κα τε νο η σα α τα ερ γα α

(Γ) σου ου και ε δο ξα σα σου τη ην θε

ο ο τη η τα Γ
δ

Ὠδὴ Ε' (Π)
δ ω
τρισμα κα ρι ι ι ι στον

(N)
Ευ υ υ λο ον δ εν ω ε τα α α

θη Χρι ι στος Δ ο βα σι ι λευς και Κυ ρι

ο ος δ δι ου πε πτω ω κεν Δ ο

(Δ)
ξυ υ λω α α πα α τη η η η σας

(N)
τω εν σοι οι δε λε ε α α α σθεις Δ Θε

(Δ)
ω ω ω τω ω προ ο σπα α γε ε

εν τι ι σα α αρ κι τω πα ρε ε

(Π)
ε χο ο ο ο ν τι ι Δ την ει ρη η νην

(N)
ταις ψυ χαι αι αι αι αι αις η η η η

μων

Ὠδὴ ς'

(Π)

Ν

ο τι ι ι ου θη ρο

(Ν)

ος εν σπλα α αγ χνοι οις πα λα μα ας Ι

ω ω νας στα αυ ρο ει ει δως δι ι εκ

πε ε ε τα α α α σας το σω

τη η ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ

υ υ υ που σα α φως ο ο θεν τρι

η η η με ρος ε εκ δυς την υ πε

ερ κο σμι ι ον α να στα α σιν υ υ πε

ε ζω ω γρα α α φη η η η σε

(Ν)

του σαρ κι ι ι προ σπα α γε εν τος Χρι

στου ου του Θε ε ου ^(Δ) δ και τρι η με

ρω ω ε ε γε ε ερ σει ει ^(Π) δ τον κο

ο ο σμον φω τι ι ι ι ι σα α α αν

τος δ

^(N) Ωδὴ Ζ'. Ε εκ νο ον προ στα αγ μα τυ

ραν νου ου δυσ σε ε ε βου ους δ λα ους

ε ε ε κλο νη η σε πνε ε ε ον α

πει ει λης δ και δυσ φη μι ι ι α ας θε ο

στου γου ους δ ο μωστρειεις παι αι δας δ ου

^(Δ) ουκ ε ε δει μα α α τω ω ω σε

^(N) θυ μο ο ο ο ος δ θη ρι ω ω δη

ης ου ου πυρ βρο μι ο ον αλλ αν τη χου ου

(Δ)
ου ουν τι δ̣ δρο σο βο ο λω ω πνε ευ μα α

τι ι δ̣ πυ ρι ι συ νο ον τε ες ε

ε ε ψα α α λ λον δ̣ Ο υ περ υ

μνη η το ος των πα τε ε ρων και η η
(Π) (N)

η μων Θε ε ος ε ευ λο γη η η

το ο ο ος ει δ̣
(N)

Ὠδὴ Η'. Ἀ χ̣ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου ου ου με εν τον Κυ ρι

ο ον δ̣
(Π) (N)

Ε υ λο γει ει ει ει τε παι αι αι δες

της Τρι α α α δο ος ι σα ρι θμοι οι

δη μι ου ουρ γον Πα α τε ρα α Θε

(Δ)
ο ον υ υ μνειει ει ει τε δ το ον

(N)
συγ κα τα βα αν τα Λο ο ο γο ο ο

ο ον και το ο πυρ δ ει εις δρο ο σον με

ε τα α ποι η σαν τα α δ και υ περ υ

υ ψου ου ου ου ου τε ε δ το ο πα σι

(Δ)
ι ζω η ην πα α ρε ε ε ε χον δ

(N)
Πνε ευ μα πα να α γι ον εις τους αι

ω ω να α α α ας δ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.

Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὦδὴ Α'. ^(Γ)
Γ δ **Γ** ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης

επ ευ θει ας ρα βδωτην Ε ρυ θραν δι ε
^(Ν)

Γ δ **Γ** τε με δ τω Ι σρα ηλ πε ζευσαν τι δ την
^(Γ)

δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ

Γ δ **Γ** μα σι κρο τη σας η νωσεν δ επ ευ ρους δι

α γραφας το α ητ τη τον ο πλονδι ο Χρι

Γ δ **Γ** 'Ο Β' χορός· στω α σωμεν δ τω Θε ω η

Γ δ **Γ** μων ο τι δε δο ξασται δ

Ὦδὴ Γ'. ^(Ν)
δ **Ρ** α βδοςεις τυ υ ποντου μυ

στη ρι ου πα ρα λαμ βα νε ε ται τω βλα

στω γαρ προ κρι νει τον ι ε ρε α **δ** τη

στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α νυν

ε ξην θη η σε **δ** ξυ λον Σταυρου εις κρα τος

και στε ρε ω μα **δ**

Ωδὴ Δ'. **Γ** **Ε** ι σα κη η κο α Κυ ρι

ε της οι κο νο μι ι ας σου το μυ στη

(Δ) ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα σου και **(Γ)**

ε δο ξα σα σου την θε ο τη τα **Γ** **δ**

Ωδὴ Ε'. **δ** **Ω** τρι σμα κα ρι ι στον ξυ υ

υ λον εν ω ε τα θη Χρι στος ο βα

σι λευς και Κυ ρι ος **δ** δι ου πε πτω κεν

ο ξυλω α πα τη η σας τω εν σοι δε λε

α σθεις Θε ω τω προσπα γεν τι σαρ κι τω

πα ρε χο ον τι την ει ρη νη νταις ψυ χαις η

μων

Ωδὴ 5'. (N) ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ

χνοις πα λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως

δι εκ πε τα σας το σω τη ρι ον

πα α θος προ δι ε τυ υ που σα φως

ο θεντρι η μερος εκ δυς την υ περ κο

σμι ον α να στα σιν υ πε ζω γρα φη σε

του σαρ κι προσπα γεν τος Χρι στου ου του Θε

ου και τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον

κο οσμονφω τι σαντος

Ὠδὴ Ζ' (N) Ε

ε κνο ον προ σταγμα τυ

ραν νου δυσ σε βους λα ους ε κλο νη σε

πνε ον α πει λης και δυ σφη μι ας θε ο

στυγους ο μωστρεις παι δας ουκ ε δει μα τω σε

θυ μο ος θη ρι ω δης ου ου πυρ βρο μι

ον αλλ αν τη χουν τι δρο σο βο λω πνευ

μα α τι πυ ρι συνοντες ε ψαλλον Ο υ

περ υ μνη η το ος των πα τε ρων και η

μων Θε ος ευ λο γητος ει

(N)

Ὠδὴ Η΄.

Α

ι νου μεν ευ λο γου μεν και

προσκυ νου μεν τον Κυ ρι ον **Δ**

Ε

υ λο γει ει τε παι αι αι δεσ της Τρι

α δος ι σα ριθμοι **Δ** δη μι ουρ γον Πα

τε ρα Θε ον υ μνει τε **Δ** τον συγ κα τα

βαν τα Λο ο γον και το πυρ εις δρο ο

σον με τα ποι ησαντα **Δ** και υ περ υ ψου

τε το πα α σι ζω ην πα ρε χον Πνευ

μα πα να γι ον εις τους αι ω ω να α α

Δ
ας **Δ**

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

ᾠδὴ θ', τῆς Εορτῆς.

ᾠχος β'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

(Δίς).

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ τοῖς ἀπειθοῦσι λαοῖς, ἐξ ἀκροτόμου βλύσας νάματα, τοῖς εὐπειθοῦσιν ἔθνεσι χαρίζεται, ἐκ λαγόνων στειρωτικῶν, καρπὸν εἰς εὐφροσύνην ἡμῖν, σὲ Θεομῆτορ ἄχραντε, ἣν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τῆς ἀποτόμου ἀρχαίας, ἀναιρέτιν ἀποφάσεως, καὶ τῆς Προμήτορος τὴν ἐπανόρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν αἰτίαν οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Κανὼν β'.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθένοις ἢ παιδοποιΐα· ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε ἀμφότερα ὠκονομήθη. Διὸ σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν».

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπάξιον Θεομῆτορ τῆς σῆς ἀγνείας, τὸν τόκον ἐκληρώσω δι' ἐπαγγελίας· τῇ ποτὲ γὰρ ἀκάρπῳ, θεόβλαστος καρπὸς ἐδόθης· διὸ σε πᾶσαι αἰ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Δόξα.

Ἀλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ δοξάζειν, τὴν ἀναρχὸν Τριάδα, Πατέρα καὶ Υἱὸν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἀκτιστὸν παγκρατορίαν, δι' ἧς ὁ σύμπας κόσμος ἡδρασταί, τῷ νεύματι τοῦ κράτους αὐτῆς.

Καὶ νῦν.

Ἐχώρησας ἐν γαστρὶ σου Παρθενομῆτορ, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ τρέμουσιν οἱ ἄνω θρόνοι· αὐτὸν δυσώπει πανσεβάσμιε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Καταβασία. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(N)

M — — — — —
υ στι κο ς ει ει Θε ο το ο ο κε ε

— — — — —
πα ρα δει σο ο ς ς α γε ωρ γη η

— — — — —
τω ς βλα στη η η σα σα Χρι ι στον ς υφ

— — — — —
ου ου το του ου Στα α αυ ρου ς ζω η

φο ο ρον ε εν γη ^(Δ) πε φυ υ του ου ουρ

γη ται αι αι δε ε ε εν δρον ^(Δ) δι

ου ου ου νυν υ ψου με ε ε

ε ε νου ου ^(Δ) προ σκυ νου ου ου ου ουν

τε ε ες α αυ τον σε με γα λυ νο ο με ε ^(N)

ε εν ^(Δ)

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.

Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

(N)

Μ υ στι κος ει Θε ο το κε πα ρα δει

σος ^(Δ) α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα

Χρι στον υφ ου το του Σταυρου ζω η φο ο

ρον εν γη πε φυ του ουρ γη ται δεν δρον

δι ου νυν υ ψου με νου προ σκυ νουντες αυ

τον σε με γα λυ νο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...”

ᾠχος β'. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β' Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ια'.

ᾠχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μετὰ τὴν θεῖαν ἔγερσιν, τρὶς τῷ Πέτρῳ· Φιλεῖς με; πυθόμενος ὁ Κύριος, τῶν ἰδίων προβάτων, προβάλλεται ποιμενάρχην· ὃς ἰδὼν, ὃν ἠγάπα, ὁ Ἰησοῦς ἐπόμενον, ἤρετο τὸν Δεσπότην· Οὗτος δὲ τί; Ἐὰν θέλω, ἔφησε, μένειν τοῦτον, ἕως καὶ πάλιν ἔρχομαι, τί πρὸς σὲ φίλε Πέτρε;

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ὁ αὐτός. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀγάλλονται τὰ πέρατα, τῆς οἰκουμένης σήμερον, ἐν τῇ γεννήσει σου Κόρη, Θεοκυῆτορ Μαρία, καὶ ἀπειρόγαμε νύμφη· ἐν ἧ τῶν φυσάντων σε, τὸ λυπηρὸν διέλυσας, τῆς ἀτεκνίας ὄνειδος, καὶ τῆς Προμήτορος Εὐας, τὴν ἐν τῷ τίκτειν κατάραν.

Ἔτερον. Ὅμοιον.

Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὐα μεγαλύνθητι, Προφῆται σὺν Ἀποστόλοις, χορεύσατε καὶ Δικαίοις, κοινὴ χαρὰ ἐν τῷ κόσμῳ, Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων, ἐκ τῶν Δικαίων σήμερον, Ἰωακεῖμ καὶ τῆς Ἄννης, γεννᾶται ἡ Θεοτόκος.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος δεῦτερος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Π α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ

ρι ον εκ τω ω ων ου ρα α νων αι αι νει

ει ει τε α αυ τον εν τοι οι οις υ ψι ι

στοις Σοι οι πρε ε πει υ μνος τω ω

ω Θ ε ε ε ε ω

ι νει τε α αυ τον πα αντες οι αγ

γε ελοι α αυ του αι νει τε αυ τον

πα ασαι αι δυ να α αμεις α αυτου ου

ου Σοι οι πρε ε πει υ υ μνος τω

ω ω Θ ε ε ε ε ω

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

(Z)
ο ον Δε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρχι ι ι ι ι ι ι αρχι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

(II)

α α α α α α α α η η η μω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Ky υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

(N)

Ky υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε

(II)

ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε π ει ει ει

(N) (II)
ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ρα

α α α α α α α α α α α

ρα α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα π α α
 (N) (Π)
 α α α α α α α α δ α α α α α
 α α α α α α α π α α α α
 α α α α α α α α α α α α

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

(Δ)
 Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι
 σις Δ σε δο ξα ζει Κυ υ υ ρι ε Δ
 ο τι δι α του Σταυρου τον θα α να α τον
 κα τη η ηρ γη η η η σας β ι να δει

Ξη ηστοις λα α οις την εκ νε κρων σου Α να

στα α σιν ω ως μο νος φι λα α αν

θρωω ω ω προς

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι

πως οιστρα τι ω ται α πω λεσαν τη ρου ουν

τες το ον Βα α α σι ι λε ε ε α

δι α τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ λα ξε

την πε τρα αν της ζω ω ης η τον τα

φε εν τα δο ο ο ο τω ω ω ω σαν

η α να σταν τα α α προ σκυ νει ει ει

τω ω ω ω σαν λε γον τε ε ε ες συν

η η μιν Δο ξα τω πληθει των οι κτιιρ

μω ω ων σου Σω ω τηρ η μων δο ο

ο ξα α α α σοι

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χ αι ρε τε λα οι και α γαλ λι ι α

α α σθε Αγ γε λος ε κα θι σεν

εις τον λι ι ι ι θον του ου μνη η η

μα α α α τος αυ τος η μας ευ ηγ γε

λι σα α το ει ει πων Χρι στος α νε στη

εκ νε κρων ο Σω τη η ηρ του ου κο ο ο

σμου και ε πλη ρω σε τα συμ παν τα

α ε ε ευ ω δι ι ας Χαι ρε τε λα

οι οι οι και αι α γαλ λι α α α α


σθε

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἄ γ γε λος μεν το Χαι ρε προ της σης


συλ λη ψεως Κυ ρι ε τη Κε χα ρι τω


με ε ε ε νη ε κο ο ο μι ι ι ι

σεν  Αγ γε λος δε τον λι θον του εν

δο ξου σου μνη μα τος εν τη ση Α να

στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι

σεν  Ο με εν αν τι της λυ πης ευ φρο

συ νης συμ βο λα α α μη νυ υ ων 

ο δε ε αν τι θα να του Δε σποτηνζω ο

δο την κη ρυτ των η η μιν  Δι ο βο

ω μεν σοι οι Ευ ερ γε τα των α α

πα α αν τω ων Κυ ρι ε δο ο ο

ξα α α α σοι 

Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐκ τῆς στείρας τίκτεται, ἡ χάρις καρπογονεῖν, λαμπρῶς ἀπάρχεται. Εὐφραίνου Ἰωακείμ, τῆς Θεοτόκου γεννήτωρ γενόμενος, οὐκ ἔστιν ἄλλος ὡς σύ, τῶν γηγενῶν γεννητόρων θεόληπτε· ἡ γὰρ θεοδόχος Κόρη, τοῦ Θεοῦ τὸ σκῆνωμα, τὸ πανάγιον ὄρος, διὰ σοῦ ἡμῖν δεδώρηται.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ ἐκ στείρας καρπός, ἀναλάμπσας νεύματι, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, καὶ παντοκράτορος, εὐτόνως τὴν κοσμικὴν, τῶν ἀγαθῶν διαλέλυκε στείρωσιν. Μητέρες σὺν τῇ Μητρί, τῆς Θεοτόκου χορεύσατε κρίζουσαι· Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Στήλη σωφροσύνης ἔμψυχος, καὶ λαμπρὸν δοχεῖον, ἀποστίλβον χάριτι, ἢ Ἄννα ἢ εὐκλεῆς, φανεῖσα τέτοκε, τὴν πρόβολον ἀληθῶς, τῆς παρθενίας τὸ θεῖον ἀπάνθισμα, τὴν πάσαις παρθενικαῖς, καὶ παρθενίας ποθούσαις τὸ χάρισμα, τὸ τῆς παρθενίας κάλλος, ἐμφανῶς βραβεύουσαν, καὶ παρέχουσαν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά

(Π)

Η ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

π
τι

Α αυ τη η η με ρα α α Κυ υ ρι

ι ου α γαλ λι α α α σθε λα α α

α οι ι δου γαρ του φω το ο ος ο

νυ υμ φων ^Δ και η βι βλος του λο γου ου

της ζω ω ης ^Δ εκ γα στρο ος προ ο ο ε

λη η λυ υ υ υ θε ^π και η κα τα

Α να το ο λας πυ υ λη α πο κυ

υ υ η η θει ^(Δ) ει ει σα ^Δ προ σμε νει ει

ει την ει ει ει ει σο ο ο ο δον ^Δ του ^(Π)

Ι ε ε ρε ε ως του ου Με γα α α α

λου ^π μο ο νη και αι μο ο ο νον ει

σα γου ου σα α Χρι ι στον εις την οι οι οι

κου ου με ε νην ^Δ προς σω τη ρι ι αν

τω ων ψυ χω ω ων η η η η μων ^π

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν Δ ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι Δ

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Πά.

(Π)

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

εν υ ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη

νη εν ανθρωποις ευ δο κι α π

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε ε προ

σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα

ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ξαν π

Κ υ ρ ι ε β α σ ι λ ε υ ε π ο υ ρ α ν ι ε

Θ ε ε Π α τ ε ρ π α ν τ ο κ ρ α τ ο ρ Κ υ ρ ι ε

Υ ι ε μ ο ν ο γ ε ν ε ς Ι η σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε

ε και Α γ ι ο ν Π ν ε υ μ α **π**

Κ υ ρ ι ε ο Θ ε ο ς ο α μ ν ο ς τ ο υ

Θ ε ο υ ο Υ ι ο ς τ ο υ Π α τ ρ ο ς ο

αι αι ρ ω ν τ η ν α μ α ρ τ ι ι α ν τ ο υ κ ο ς μ ο υ

ε λε η σ ο ν η μ α ς ο αι αι ρ ω ν τ α ς

α μ α ρ τ ι ι α ς τ ο υ κ ο ς μ ο υ **π**

Π ρ ο σ δε ξ αι τ η ν δε η σ ι ν η μ ω ν ο κα

θ η μ ε ν ο ς ε ν δε ξ ι α α τ ο υ Π α τ ρ ο ς και

ε λε η σον η μας π

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει

μονος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο

ξαν Θε ου Πατρος Α μην π

Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον

αι ω να και εις τον αι ω να του αι ω

νος π

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυλαχθη

ναι η μας π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των

Πα τε ρων η μων και αι νε τον και δε

δο ξα σμε νον το ο νο μα σου εις τους αι

ω νας Α μην **π**

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι

σε **π**

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο

ον με τα δι και ω μα τας ου **π**

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης

η μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω

ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α

σαιτην ψυ χηνμουου ο τι η μαρτονσοι π

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυγον δι δα

ξο ον με του ποι ειν το θε λη μα α σου

ο τι συ ει ο Θεοςμου π

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι σου ο ψο με θαφως π

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ουτοις

γι νω σκουσι σε π Α γι ος ο Θε ο ος

Α γι ος ι σχυ ρος Α γι ος α θα να τος

ε λε η σον η μας π

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευμα τι **π**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην **π**

Α γι ος α θα να τος ε λε η

σον η μας **π**

Α α α α γι ο ος ο Θε ε

ος **π**

Α α α α γι ο ος ι σχυ υ

ρος **π**

Α γι ος α θα να α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η η μα α
α ας

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω
γε γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ
τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης η
μων και θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να
τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το με
γα ε λε ο ο ο ος

Ἑτέρα Ἰωάννου Καββάδα.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο
ξα εν υ ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη

η νη εν αν θρωποιςευ δο κι ι α

Υ μνουμεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι

στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βασι λευ ε που ρα νι ε Θε

ε ε Πα τερπαν το κρα α τος Κυ

ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χριστε

και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι ρωντην α

μαρ τι αν του κο ο ο σμου ε λε η

σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ασ του κο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εκ δε ξι ων του Πατροσ και ε

λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει

μο νος Κυ ρι ος Ι η σουσ Χρι στοσ εις δο

ο ξαν Θε ου Πατροσ α μην

Κ αθ ε κασ την η με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις

τον αι ω ω να και εις τον αι

ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα

χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ρων η μων και αι νε τον και

δε δο ξα σμε ε νον το ο νο μα α σου

εις τους αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α ε

γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι

α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ

το ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα

ξον με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι

συ ει ο Θε ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι ι σου ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις

γι νω σκου σι ι σε

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ

ρος Α γι ος Α θα να τος ε

λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι

ω να στωνα ι ω ω νων α μην

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον

η μας

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος

Α α α α γι ο ος Ι σχυ υ ρος

γι ο ο ος Α θα α α α α

να α α α τος

Ε λε ε η η σο ο ο ον η

η η η μα α α ας

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο

νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα α

να τον **Δ** τον νικος εδωκεν ημιν

και το μεγαλεοοος **Δ**

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος **Πα.**

(II)

Δ ο ξασοι τω δει ξαντι το ο

φω ω ω ω ω ω ω ω ω ω **π** Δο

ξαεν υ υ ψι ι ιστοις Θε ε ω ω και ε

πι γη η η ει ει ρη η η νη **π** εν

ανθρωποις ε ε ευ δο ο κια α **π**

Υ υ μνου με εν σε ε ε ε ευ λο

γου ου με ε εν σε **π** προ σκυ νου μεν

σε ε **κ** δο ξο λο γου με εν σε ε **κ**

ευχαριστου σου ου ου με ε ε εν σοι

δια την μεγααααληη

ην σου δοξα αν π

Κυριε ε ε ε βασιιλευ π

επουρα νιιε Θε ε ε Πατερ κ

παααντοοκρααααατορ

Κυριε Υιε μονογεενης Ι

η σου Χριστε και Ααααααα ρ

γιιι οον Πνευμα α π

Κυριε ε ο Θε ε ος ο αμνο

ος του Θε ε ε ου π ο Υι ο ο

ο ος του Πα α τρο ος ο ο αι αι αι

(N)

(Δ)

ρω ων κ την α μαρ τι ι ι αν του κο

(Π)

ο ο ο σμου ε λε η η σον η η μα ας π

ο αι αι αι ρω ω ων κ τας α μαρ

τι ι ι α α ας του κο σμου π

Π ροσ δε ξαι την δε ε η η σιν η η μω

ω ων ο κα θη με νο ο ος εν δε ξι

ι ι α α α του ου Πα α α τρος

και ε λε η η σο ον η η μα ας π

Ο ο τι συ ει ει ει ει π

μο ο νο ο ος Α α γι ι ι ος

σ υ ε ι ε ι ε ι ε ι μ ο ο ο ν ο ο ο ο ς

Κυ ρι ι ο ο ς ^(Δ) ξ _π Ι η σου ς Χ ρι ι

σ τ ο ς _{z'} ^{ρz'(Π)} ε ι ς δ ο ο ο ξ α α α ν Θ ε ε ο υ Πα

α τ ρ ο ς Α α μ η η ν _π

Κ α θ ε κ α σ τ η η ν η η μ ε ε ε

ρ α ν ε υ λ ο γ η η η η η η η σ ω ω ω

ω σ ε _π κ α ι α ι ν ε ε ε σ ω τ ο ο

ν ο ο ο μ α α α σ ο υ ο υ ε ι ς τ ο ν α ι

ω ω ω ω ν α α _κ κ α ι ε ι ς τ ο ν α ι ω

ω ν α α τ ο υ ο υ α ι α ι ω ν ο ο ς _π

Κ α τ α ξ ι ι ι ω ω σ ο ο ν Κυ υ

ρι ι ε εν τη η με ε ρα τα

α α αυ τη α να μαρ τη η η

η η τους φυ λα χθη η η η ναι

αι η η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ υ ρι ι ι

ε ε ε ε ε ο Θε ε ος των Πα

τε ε ε ρω ων η η η μων και αι

νε ε τον και αι δε δο ξα σμε ε ε

νο ον το ο νο ο μα α α σου ου

εις τους αι ω ω ω να ας Α α

α μην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ι ε ε το ε

λε ε ος σουου εφ η η μα ας κα θα α α

περ ηλ πι ι ι ι σα α με εν ε πι

ι σε ε π

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι

ε δι ι ι ι δα α ξο ο ον

με τα δι και ω ω μα α τα α α α

σου ου π

Κ υ υ υ υ υ ρι ε κα τα φυ υ

γη ε γε νη η θη ης η η μι ιν

εν γε νε α α και αι γε νε ε α π

Ε γ ω ω ε ι πα Κυ υ ρι ι ε ε ε

λε η σο ο ο ο ον με ι α σαι τη

η ην ψυ χη η ην μου ο ο τι ι η η

η μα αρ τον σοι οι

Κ υ υ ρι ε προς σε ε κα α

τε ε ε φυ υ υ υ γον δι ι

ι δα α ξο ο ον με του ποι ει ν το

θε ε λη η μα σου ο τι ι σου

ει ει ει ο ο ο Θε ε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη η γη η ζω

ω η ης εν τω φω τι ι ι σου

ου ο ψο ο ο ο με ε θα α φω ως π

Π α ρα α α α α α α α α α

τει ει ει ει πα ρα α α τει ει νον π

το ο ε ε ε ε ε λε ε ο ο ος

σου τοις γι νω ω σκου ου σι ι ι ι

σε π

Α χ γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος π

Α γι ι ο ο ο ος Ι σχυ υ ρος Α

γι ι ο ος Α α θα α να α α τος

ε λε η η σο ον η η μα ας π

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω

και Α γι ω ω Πνε ευ μα α τι ι π

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις

τους αι ω ω ω νας τω ω ων αι ω ω

ω ω ω νω ων Α α α μην π

Α γι ι ο ος Α α θα α να α

α τος ε λε η η σο ον η η μα

χ
π
ας

(II)
Α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α γι ι ι ο ος ο ο ο ο ο

α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α

α γι ι ο ος α α θα α α

α α χα α α α α χα α α

α α χα α α α α α α α να
(II)

α α το ος ε λε η η σο ον η μα α α α

α ας π

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης η

μων κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να

τον το νικος εδωκεν ημιν και το με

γαελεοοοος π

Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος Δι.

Α ^(Δ) ο ξαα σοι τω δει ξαν τι το ο φως Δ

δο ξαα εν υ υ ψι ι ι στοι οις

Θε ε ε ω Δ και ε πι ι γη η η

ης ει ει ρη η η νη Δ εν αν θρω ωποις

ευ δο ο κι ι ι ι ι ι α α Δ

Υ μνου με εν σε ευ λο γου με εν σε Δ

προ σκυ νου με εν σε ε ε ε δο ξο λο

ο γου ου ου με ε ε ε εν σε Δ ευ χα

ρι στου ου ου με ε ε εν σοι δι

α την με γα α λην σου ου δο ο

ο ο ο ο ξα αν

Κ υ ρι ι ε ε ε ε Βα σι ι λευ

ε που ρα α α α νι ι ε Θε ε ε

Πα τε ερ Παν το κρα α α α το ορ

Κυ υ ρι ι ε Υι υι ε μο ο νο γε ε

νες Ι η σου Χρι ι στε και α α γι

ον Πνε ε ε ε ε ευ μα α

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος

ο α μνο ο ο ος του Θε ε ου ο

Υι ο ο ος του ου Πα α α τρος

ο αι αι αι ρω ων την α μαρ τι ι

(Γ) (Δ)
αν του κο ο ο ο ο ο σμου ε λε ε

η η σον η η μα ας ο αι αι ρων τας

α μαρ τι ι ας του ου κο ο ο ο ο

ο σμου

Π ρο σδεε ξαι την δε η η σιν η η μων

ο κα θη με ε νο ος εκ δε ε ξι

ω ω ων του ου Πα α α τρος και

ε λε η η σον η η μας

Ο τι συ ει ει μο ο νος α γι ι

(N)

ος σου ει μο ο νο ος Κυ ρι ι ο ος

(Δ)

Ι η σου ουσ Χρι ι στο ος εις

δο ο ο ξα αν Θε ου Πα α

τρο ο ο ος Α α α α μην

Κ αθ ε κα α α στην η με ε ε

ραν ευ λο γη η η σω ω ω ω σε

και αι νε σω το ο νο ο μα α

α α α α σου εις τον αι ω ω

ω να α και εις τον αι ω να του

αι αι ω ω ω ω ω νο ος

Κ α τα ξι ι ω ω σον Κυ ρι ι ε

εν τη ημερα ατα α αυ τη η

α να μαρ τη η η η τους φυ λα

χθη η ναι αι η η μας

υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ε ο

Θε ε ος των Πα τε ε ε ε ρων η η

μων και αι νε ε τον και δε δο ο

ο ο ξα α σμε ε ε νον το ο νο

ο μα α α α σου ου εις τους αι αι

ω νας Α α μην

ε νοι οι το Κυ ρι ι ε το ε λε

ο ο ος σου ου εφ η η μας κα

θα α περ η ηλ πι σα με ε ε εν ε πι ι

σε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ υ ρι

ι ι ι ε δι ι ι ι δα α ξο

ο ον με τα α δι ι και αι ω μα α

τα α α α α σου ου

Κ υ ρι ι ε ε ε κα τα φυ υ γη

ε γε νη η η η θη ης η η μιν εν

γε νε ε α α και αι γε νε ε α ε

γω ει ει πα α Κυ ρι ι ε ε λε ε

ε ε η η σο ο ον με ι ι α

α α σαι [♂] την ψυ υ χη η η ηνμου ο

ο τι ι η μα αρ το ο ο ο ο ον σοι

οι [♂]

Κ υ ρι ι ε προσσε κα α τε φυ υ γον

δι ι ι δα ξο ο ον με του ποι ειν το

θε ε ε ε λη μα α α σου [♂] ο

ο τι συ ει ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος μου ου [♂]

Ο τι ι πα ρα σοι οι πη γη ζωω

ης [♂] εν τω φω ω τι σουου ο ψο ο ο

με θα α φως [♂]

Π α ρα τει ει νον το ε ε ε ε λε

ο ο ος σου τοις γι νω σκου ου

σι ι ι ι ι ι σε ε

Α γι ι ο ος ο Θε ε ος Α

γι ι ο ο ο ο Ι σχυ υ ρος Α γι

ι ος α α θα α α α να α α α τος

ε λε ε η η σον η η μας

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα α α α

τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και αι

εις τους αι αι ω ω ω ω ω νας των

αι ω ω ω των Α α μην

Α γι ι ος α α θα α α α

να α α α τος ε λε ε η η σον η

η μας

Ἀσματικὸν

Α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Handwritten cursive letters with red arrows and a red triangle pointing to a specific stroke.

Handwritten cursive letters with red arrows and a red triangle. Includes the Greek letter alpha (Α α) and the letter gamma (γ).

Handwritten cursive letters with red arrows and a red triangle. Includes the Greek letter chi (χ) and the letter sigma (σ).

Handwritten cursive letters with red arrows and a red triangle. Includes the Greek letter chi (χ) and the letter sigma (σ).

Handwritten cursive letters with red arrows and a red triangle. Includes the Greek letter epsilon (Ε ε) and the letter theta (Θ θ).

Handwritten cursive letter sigma (σ) with a red arrow and a red triangle.

Handwritten cursive letters with red arrows and a red triangle. Includes the Greek letter alpha (Α α).

Handwritten cursive letters with red arrows and a red triangle. Includes the Greek letter alpha (α) and the letter gamma (γ).

Handwritten cursive letters with red arrows and a red triangle.

Handwritten cursive letters with red arrows and a red triangle. Includes the Greek letter gamma (Γ γ).

Handwritten cursive letters with red arrows and a red triangle. Includes the Greek letter delta (Δ δ) and the letter chi (χ).

Α α α α α α α α α α α

Α α α α α α α α α α α

Α α α α α α α α α α α

Α α α α α α α α α α α

Α α α α α α α α α α α

Α α α α α α α α α α α

Α α α α α α α α α α α

Α α α α α α α α α α α

Α α α α α α α α α α α

Α α α α α α α α α α α

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α χα α α

α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α να α το ος

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε η η η η η η η η η

η η η η η η η η ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο η η η

μα α α α α α α α α α

ας

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο

νευ ^Δ α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζωης ημων ^β

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα α

να τον ^Δ το νι κος ε δω κεν η μιν

και το με γα ε λε ο ο ος ^Δ

Γεωργίου Σαρανταεκκλησιώτου.

Ἦχος ^θ Δι.

^(Δ) **Δ** ο ο ξα α σοι οι τω δει ξα αν τι το ο

φω ω ω ω ως δο ο ξα α εν υ


ψι ι ι στοιοις Θε ε ω ω ^{ζ'} και ε

^(N) πι γης ει ει ρη η η νη η ^(Δ) εν αν


θρω ποι οις ε ευ δο ο κι ι ι ι


ι α α 

Υ υ μνη με εν σε ε ευ λο γου ς 


ς ς ς ς με ε ε εν σε  προ

σκυ νη με εν σε ε  δο ξο λο 



 του ου ου με ε ε εν σε ε  ευ χα


ρι στ ς ς ς με ε ε εν σοι οι 

δι α την με γα α α λη ην σου ου

δο ο ο ο ο ξα αν 

Κ υ ρι ε ε ε ε Βα σι ι λε ε ε

ε ευ  ε που ρα α α νι ι 

ε ε Θε ε ε ε ε  Πα τε ερ Πα

αν το κρα α α α τος Κυ υ ρι

ι ι ε Υι ε μο ο νο ο γε ε νε

ες Ι η σου ου Χρι ι στε ε και

α α α α α γι ι ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα α

Κ υ ρι ε ε ε ε ε ο Θε ε ο ος

ο α μνο ο ο ο ο ος του

ου Θε ε ε ου ου ο Υι ο ο

ο ο ο ος τρ ρ Πα α α τρ ος

ο αι αι αι αι ρω ων την α

μαρ τι ι ι (N) αν του κο ο ο ο σμου

(Δ)

ε λε ε η η σον η η μα ας ο

αι αι αι αι ρω ων τας α μαρ τι ι ι

ι α ας του ου κο ο ο ο ο

ο ο σμχ

Π ρο οσ δε ε ε ξαι την δε η η σιν η

η μω ω ω ω ν ο κα θη με ε νο

ος εκ δε ξι ω ω ω ν του Πα

α τρο ο ο ο ος και ε λε ε ε η η

σο ον η η μα ας

ο ο τι συ ει μο ο νο ο

ος Α γι ι ο ος συ ει μο ο νο ο

ος Κυ υ ρι ι ι ος Ι η σους

Χρι ι στο ος εις δο ο ο ξα αν Θε

ου Πα α τρο ος α α μη ην

Κ α θε κα α στη η η ην η η με

ε ε ραν ευ λο γη η η η

η η σω ω ω ω σε και αι

νε ε ε ε σω ω το ο νο μα α

α α σ ς εις τον αι ω ω ω να

α και εις τον αι ω ω να α του

ου αι αι ω ω ω ω νο ος

Κ α τα ξι ω ω σον Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ε εν τη η

με ε ρα α τα α α α αυ τη η

αν α μαρ τη η η τουους φυ λα

χθη η η η ναι αι η η μα ας

υ λο γη το ο ος ει Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ε ε ε ε ε ο Θε ε

ο ος των Πα τε ε ε ε ε ρω

ων η η η μω ων και αι αι νε ε

το ον και αι δε ε δο ξα σμε ε ε

ε ε νο ον το ο νο μα α α α

σου ου εις τους αι ω ω ω ω να

ας α α μη ην

ε νοι οι το Κυ υ υ υ ρι ι

ι ι ε το ε λε ε ο ο ο ο

ο ο ος σου ου ου ου εφ η η μα

ας κα θα α α α πε ερ ηλ πι

ι σα α με ε εν ε πι ι σε ε

ευ λο γη τος ει ει ει Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε δι ι ι ι δα α

ξο ο ο ον με ε τα δι και ω ω

μα α τα α α α α σου ου

υ λο γη το ο ος ει Κυ

υ υ υ ρι ι ι ε Κυ υ υ ρι ι

ε δι ι ι ι δα α ξο ο ο ο

ο ον χ με ε ε ε τα δι και

ω ω μα α τα α α α α σου

ου

Κ υ ρι ι ε ε κα τα φυ υ γη η

η η η ε γε νη η η θη ης

η η μι ν εν γε νε α α α και

γε ε νε ε ε α α ε γω ει

ει πα α α Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

ε λε ε ε ε η η σο ο ο ο ον

με ε ι ι α α σαι αι την ψυ

χη η η ην μη ο τι ι η η μα

αρ το ο ο ο ο ο ον σοι

Κ υ υ ρι ι ε ε προς σε ε ε κα

τε ε ε ε ε φυ υ υ κα τε ε φυ υ υ

γο ον δι ι ι ι δα α ξο ο ο

ον με ε τη ποι ει ει ν το ο θε λη η

μα α α α σου ου ο ο ο τι συ

ει ει ει ο ο Θε ε ο ο ο ο

ο ος μου ου

Ο ο ο τι ι πα ρα σοι οι πη η

γη ζω ω η η η ης ε εν τω φω

τι ι ι σου ου ο ψο ο ο ο με

ε θα α φω ως

Π α ρα α α α τει ει ει ει πα

ρα α τει ει ει νο ον το ο ε λε

ε ο ο ο ος σου ρ τοις γι νω

ω σκ ρ σι ι ι ι ι ι ε ε

Α χ α γι ι ο ο ο ος ο Θε ε

ο ο ο ο ος Α γι ι ο ο ο ος Ι

σχυ υ ρο ο ο ο ος Α γι ι ο ος Α

α θα α α να α α α τος ε λε

η η σο ον η η μα ας

Α ο ο ο ξα Πατρι ι ι ι και Υι

υι ω και Α γι ι ω ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υν και αι α α α ει

ει και εις τους αι ω ω ω να ας

των αι ω ω ω ω νω ων α α μη

ην

Α γι ι ο ος Α α θα α α

να α α α τος ε λε η η σο

ον η η μα ας

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι α α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο 50 β ι ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο Θ ε ε ε ε ε ο ο Θ ε ε ο

50 β ι

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι α α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο 50 β ι Ι ι

α α α ας

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω

η η ης η μων κα θε λων γαρ

τω θα να τω τον θα να τον το νι κος ε

δω κεν η μιν και το με γα ε λε ο

ο ος

Θεωδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Δι.

(Δ)

ο ξα σοι τω δει ξα α αν τι το ο

φω ω ω ω ω ως δο ξα εν υ ψι

ι ι σ τοι ο ις Θε ε ε ω και ε

(N)

πι γη ης ει ρη η η η νη εν

(Δ)

αν θρω ω ποις ε ευ δο κι ι

ι ι α

Y μ ν μ ε εν σε ε ε ε ευ λο γ ο υ

(N)

μ ε ε εν σε ε ε προ σκυ νου ου ου

(Δ)

μ ε ε εν σε δο ξο λο γου

ου ου μ ε ε εν σε ευ χα ρι ι σ του

μ ε εν σοι δι α την με γα α α

λη ην σ ο δο ο ο ο ξαν

K υ ρι ε ε ε ε ε Βα σι ι λευ

ε που ρα α νι ε ε ε Θε ε ε

ε ε Πα α τερ Πα αν το κρα α α τωρ

Κυ ρι ε Υι ε μο ο νο γε ε νες Ι

η σα ρ ρ Χρι ι στε και αι αι α α

α γι ι ον Πνε ε ε ευ μα

Κ υ ρι ε ε ο Θε ε ος ο α μνο

ος του Θε ε ε ου ο Υι ο ο ο

ο ος του Πα α τρο ο ο ος ο αι αι

αι ρω ω ων την α μαρ τι ι ι α

α αν του κο ο ο ο σμ ε λε ε

η η σον η η μα α α ας ο αι αι αι

ρωων **π** τας αμαρτιλιλιας

του κοοοσμου **Δ**

Π ροσ δε ξαιτην δεηησιν ηημωωω

ωων οκαθηημεενος εκ δεξι

ων του ουου Παατρος **ν** και ελεε

ησοον ηηημας **Δ**

Ο τι συυυειμοονοσ α

ααγιλιλιος **Δ** συυυειει

μοονοσ Κυυυυριιι

ιιιοοοσ Ιησϋϋουοσ

Χριιιιστοοσ **β** εις δοοξαν Θε

ου ου Πα τρο ο ος Α α α α μη

ην

Κ α θε κα στην η η με ε ε ε ρα

α αν ευ λο γη η η η η η σω ω ω

ω σε και αι νε ε σω ω το ο ο

ο ο ο νο μα α σ εις τον αι ω

ω ω να και εις τον αι αι ω ω να

του ου ου αι ω ω ω ω νος

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε

ε εν τη η η η η με ε ε ρα τα

α αυ τη αν α μαρ τη η η του

ου ους π' φυ λα χθη η η ναι αι η

η η μας

υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε

ο Θε ε ος των Πα τε ε ε ρω

ων η η η μων και αι νε ε το ο ο

ο ον και δε δο ο ξα α α σμε ε ε

νο ον το Ο ο νο ο ο μα α α σου

ου εις τους αι ω ω ω ω να

ας α α μη ην

ε νοι το ο ο Κυ υ ρι ι ι ε

το ε λε ος σου ου εφ η η μα ας κα

θα α περ ηλ πι ι σα α με ε εν

ε ε πι ι ι σε

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ υ ρι

ι ι ε δι δα ξο ο ο ον με ε τα

α α α δι ι και ω ω μα τα α

α α σου

Κ υ υ ρι ε καα τα φυ υ γη ε γε

νη η η η η η η μι ιν εν γε

νε α α α και γε νε ε α α α

ε γω ει πα α α Κυ υ ρι ι ι

ε Ε λε ε ε ε η η σο ο ον με

(Γ) ι α σαι αι αι τη η ην ψυ υ χη η ην

(Δ) μου ο ο τι η η μαρ το ο

ο ον σοι

Κ υ ρι ε προ ο ος σε ε κα τε ε

ε φυ υ γο ο ον δι ι ι δα ξο ο ον

με του ποι ειν το ο ο θε ε ε

λη η μα α α σου ο τι συ

ει ει ει ο ο Θε ο ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ω ω η ης

εν τω φω τι ι ι ι σου ου ου ο ψο

ο ο ο με ε θα α α φως

Π α ρα α τειει νον το ε λε ο

ο ο ος σου ου ου τοι οις γι νω ω σκου

σι ι ι ι σε **Χ** Α α γι ο ος ο Θε

ε ο ος Α α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι

ο ο ος α θα α α να α α α τος

ε λε ε η η σο ο ον η η

η η μας **Δ**

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ι ω Πνε ε ευ μα τι **Δ**

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις

τους αι ω ω ω νας των αι ω ω ω ω

Α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α γι ι ο ος ος ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σ χ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ ι ι σ χ υ

υ υ ρ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος Δ

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ο ος Δ Α

θα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α θα α α

να το ο ος ε ε ε λε η η σο

ον η μα α α α α α ας

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω

η η ης η μων κα θε λων γαρ

τω θα να τω τον θα να τον το νι κος ε

δω κεν η μιν και το με γα ε λε ο

ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν δ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν β̣ λ̣

(Δ)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ̣ δ̣

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η η σ ο ν β̣ λ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε ε η σ ο ν δ̣

οι Κυ ρ ι ε δ̣

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σ ο ν γ η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν γ δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Ἀντίφωνον α'. ᾠχος β'.

Στίχ. α' Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β' Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὗρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.

Στίχ. γ' Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. δ' Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται.

Δόξα, καὶ νῦν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β'. ᾠχος β'.

Στίχ. α' Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β' Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Στίχ. γ' Τῷ Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυίδ, ἠτοιμάσα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

Στίχ. δ' Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών,
ἤρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος
ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ
ἄειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον
πατήσας, εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠχος δ'.

Στίχ. α' Ὡδε κατοικήσω, ὅτι ἤρετισάμην αὐτὴν.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ
οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς
δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν
κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογία, καὶ καταργήσας τὸν
θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος δ' Δι.

Η Γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε

μη νυ σε πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ

α νε τει λεν ο Η λι ος της δι και

ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων και

λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο

γι ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα

να τον ε δω ρη σα το η μιν ζω ην την αι ω

νι ον

Στίχ. β' Ἠγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Στίχ. γ' Ἄγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνη.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος β'.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ

ο ο ξα σοι Δ

Τῆς Ἑορτῆς. ᾠχος δ'.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογία, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος δ'.

Ἰωακείμ καὶ Ἄννα ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδάμ καὶ Εὐα, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν, Ἄχραντε, ἐν τῇ ἀγίᾳ γεννήσει σου, αὐτὴν ἑορτάζει καὶ ὁ λαὸς σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ Στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Γεωργίου Πρωγάκη.

ᾠχος Δι. Δι.

(Δ)

Ι ω α κειμ και Αν να ο νει δι

μου α τε κνι ας και Α δαμ και Ευ α

εκ της φθο ρας του θα να του η λευ θε

ρω θη σαν Α χραντε εν τη α γι α γεν νη

σει σου αυ την ε ορ τα ζει και ο λα

ο ος σου ε νο χης των πται σμα των

λυ τρω θεις εν τω κρα ζειν σοι η στει ρα

τι κτει την Θε ο το κον και τρο φον της ζω

ης η μω ω ων

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου

ὁ δὲ ἀ΄ χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Κ υ ρ ι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ον Κυ υ ρ ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

(B)
Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ον

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ...
Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Ἄ μην Ἀ γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Ἄ α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Δ Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας Δ

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος ε Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Δ Α α γι ι ος Α θα α να


τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα



ας Δ


Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας



των αιωνων αμην 

 αγιος Αθανατος 

ελεεησον ονυμας 

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.


Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

 υναμις  Α αγιος οος ο

Θεοοος  Α αγιος οος

Ισχυροος  Α αγιος Α

θαανατος  ελεησον ημα

αας 

Ἔτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Α μην Ἀ α γι ος ο Θε ε ος Ἀ
α γι ος Ι σχυ υ ρος Ἀ α γι ι ος Ἀ
θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

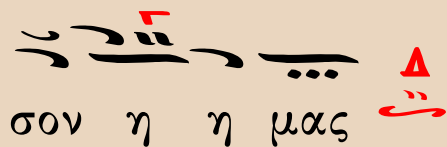
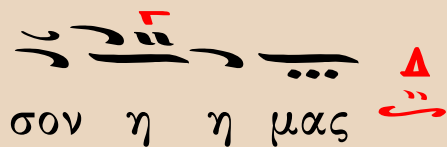
Α γι ος ο Θε ος Ἀ γι ος Ι
σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος Ἀ θα να τος
ε λε η σον η η μας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι ω
Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αιωνων αμην 

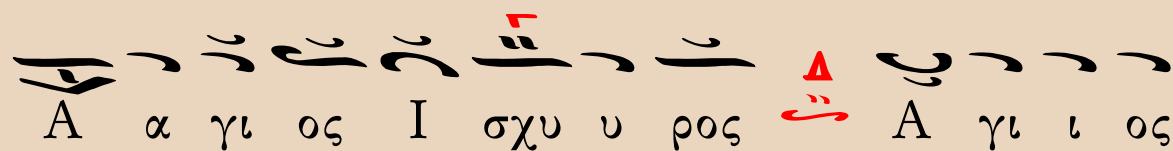
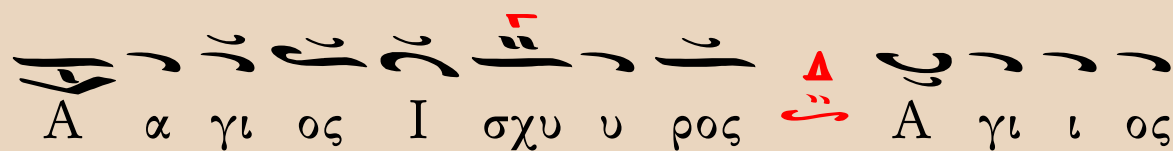
Α γι ι ος Α θα να τος  ε λε η

 σον η η μας 

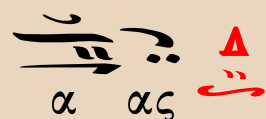
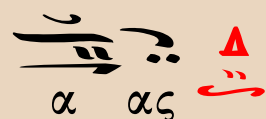
Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μις  Α α γι ος ο Θε ε ος

 Α α γι ος Ι σχυ υ ρος  Α γι ι ος

 Α θα να τος  ε λε η σον η μα

 α ας 

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος  Δι.

(Δ)
Η ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι 

 ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

ι ι α α α α α α α α α α α α

ο ο α ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Θ ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α

γ ι ι ι ι ι α α α α γ ι ι ι

ο ο ο ο ος Α θ α α α α α

α α α α α ν α α α ι ε α θ α ν α

ο ο ο ο ο ο ος ε ε λ ε ε

(N)

ε ε η η η ε λ ε η η σ ο ο

(Δ)

ο ο ο ο ο ν η η η μ α α

(M)

α α α α α α ας

β




Ἕτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι. 

(Δ)

Η  ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν 




 Α α α α α α α α α α 


 α α α α α  Β α α α γι ι 


 Γ ι ι ι ι ι ι  Ζ ι ι ι ι ι ι 



 Δ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι 

 Ε ι ι ι ι ι ι ι ι α α α 

 Σ α α γι ι ο ο ο ο  Ψ ο ο 

 Θ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο 

 Ω ο ος 

Α  α α α α α α α α α α 

Ε λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Γα.

(Γ)

Κ υ ρι ε σω ω ω ω ω σον γ ρ ρ τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

(Ν)

(Γ)

βει ει ρει ει ει ει εις γ ρ ρ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος β'.

Σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί,

οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετμημένοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶνται. Ἐμοί δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνην ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

Ὁ β' Χορός·

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι

ι ι α Αλ λη λου ι α α

α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·
Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Δι.

(Δ)

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

(Π)

(Δ)

οι οι οι οι οι οι

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Ε ις πολ λα α α α α α α

α α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

(Π)
ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

(Δ)
α α α α α α Δ

Χερουβικόν Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

ᾠχος Δι.

(Δ)
ο ι οι οι τα α α α α α α α α

α α Χε ε ε ε ε ε με ε

ε ε ε ε ρου ου χε ρου ου

βι ι ι ι ι ι ι μ μ υ

(Γ) (Ν)
υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι μ υ

υ στι λι κω ως ει κο νι λι λι

λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι ει

κο νι λι ζον τε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι και αι αι αι αι αι

αι αι τη η ζω ο ο ο ο ο ο ο ποι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο

ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι

α α α α α α α δι ι τον

τρι σα γι ο ον υ υ υμνονπρο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α α α

α α α α α α α γα α α α α

α σα αν νυν βι ο ο τι ι

ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο τι ι

κη η η η η η η ην α πο θω ω

ω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε ε ε θα α

α με ε ε ε ε ε ρι ι ι μνα α

α α α α α α α αν

ς το ον βα σι ι λε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε

ε ε βασιλεεεε αα π'των ο (Δ)

λωνυποδεξοοοομεενοι οι (Δ)

αις αγγελλιικαις αορα (Π)

αααααατωως δορυφο (Δ)

ρου μεενοντα αξεεεσιν αλ (Δ)

ληλουουου ιααααααα

αααααααααααα (Δ)

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

οι οι οι τα ααααα (Δ)

αααααααααααα Χεε

ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

(B) ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι ιμ

μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

κω ω ω ω ω ω ω ω ω ως ε

(Δ)

κ ο λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

λ λ λ λ λ ε λ ε λ κ ο ο λ

λ λ λ λ λ λ λ λ λ ε λ κ ο λ λ λ

ζ ο ο υ ν τ ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι και αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο

ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω

(N) ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω

(Δ) Τρι α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α Δ Τρι α α α α α α α

α α α α υε ε Τρι α α α α α

α α δι τον τρι σα γι ι ο ον

υ υ υ μνον προ σα α α α α α

α α α α α α προ σα α α δο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα

α α α α α α α α α α ρα α α α

α α σα αν **Δ** την βι ι ω ω ω τι **(Π)**

ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι ι κη

ην **π'** α πο θω ω ω με ε ε θα με **(Δ)**

ε ε ρι ι μνα α α α α α α α α

α αν **Δ**

Ω ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε **(Π)**

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι

λε ε ε ε ε α α α α α α α

α α α α **ζ'** των ο ο ο ο ο λω ων

(Δ) υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι **Δ**

(Π)

αις Α αγ γε ε λι ι και αις α

(Δ)

ο ρα α α τω ως δο ρυ φο ρου ου ου

με ε ε νον τα α α ξε ε σι ιν Αλ

λη λου ι α α α α χ α α α α

α

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υιόν και ‘Αγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον και ἀχώριστον.

’Εάν εἶ συλλεΐτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

α γα πη η η η η η η

η η ρη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

(B)

ος στε ε ε ε ε ε ε ρε ε

(Δ)

ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ηω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η ηη η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Δ

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου Δ

Ὁ Διάκονος: Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα,
ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ
ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ

Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

‘Ο Ἱερεύς· Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

‘Ο β’ Χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

‘Ο Ἱερεύς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

‘Ο α’ Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

‘Ο β’ Χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον.

‘Ο Ἱερεύς· Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

‘Ο α’ Χορός· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

‘Ο Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

‘Ο β’ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

‘Ο α’ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

‘Ο β’ Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣.

(Δ)

Ἄ λ λο ο τρι ι ι ι ο ον των μη

η τε ρω ων η πα αρ θε ε νι ι ι

ι α **Δ** και ξε ε ε ε νο ον **Δ** ταις πα

(Π)

(N)

αρ θε νοι οι οι οισ η παι αι δο ποι οι οι

(Δ)

ι ι ι ι α **Δ** ε πι ι σοι οι Θε ε

ο το ο ο κε ε **Δ** αμ φο τε ε ρα

α ω κο ο νο ο μη η η η θη **Δ** δι

ο σε πα α α **Δ** σαι αι αι φυ λαι

(N)

αι τη ης γη ης **Δ** α πα αυ στως μα κα

ρι ζο ο με ε ε εν **Δ**

Ἡ Κυριακὴ Προσευχὴ.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκης

η η η η η η η η η η η χη

η η η η η η η η η ψο ο ο ο

ο ο ο ο μαι αι αι ραι αι αι αι αι

και το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο και αι το ο ο ο ο ο ο ο

μα α Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι

Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ε πι κα λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

ηε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε ε ε χε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε πι ι κα λε ε ε

(N)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ε πι κα λε ε ε ε ε ε ε ο ο

ο ο ο ο ο ο μαι αι αι γαι αι αι αι

αι δλ Αλ λη λου ου ι ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α

α α α δλ

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.
Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.
ᾠχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.


Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.


ᾠχος Δι.

(Δ)



Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον

ευρομεν πιστιν αληθη  αδι

αιρετον Τριαδα προσκυνου ου ου ου 

ου ουντες  αυτη γαρ ημας εσωσε

 ε εν 

‘Ο Ίερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

‘Ο β’ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β’.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνεσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος  Δι.

(Δ)

Π ληρωθητω στομα ημων αι

νε σε ως σου Κυ υρι ε  οπως α

του αι ω νος (δίσ).

ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον 'Ο β' Χορός· α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς
ὁδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν
ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...**κ.τ.λ.**

Ὁ Ἱερέυς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ
αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

Κυριακή μετὰ τὴν Ὑψωσιν.
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Νικήτα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος ➔ — Δι.

(Δ)

Εἰς πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἄσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἄσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἔθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανούγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίῶν αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἢ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος τρίτος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος ᾠγ Γα.

(Γ)
Κ υ ρ ι ε ε ε κ ε ε ε κ ρ α ξ α

(Π)
π ρ ο ς σ ε ε ε ι σ α α κ ο υ σ ο ο ο ο ν

(Ν)
μ ο υ ο υ π ε ι σ α α κ ο υ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ ρ ι

(Γ)
ε ε δ Κ υ ρ ι ε ε ε κ ε ε ε

(Π)
κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ε ι σ α α κ ο υ σ ο ο

(Γ)
ο ο ν μ ο υ ο υ π ρ ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η η η τ η

(Π)
η ς δ ε η η η σ ε ω ω ω ω ς μ ο υ ο υ

(Γ)
ε ν τ ω κ ε ε κ ρ α γ ε ε ε ν α ι α ι μ ε

ε π ρ ο ς σ ε ε ι σ α κ ο υ σ ο ν μ ο υ ο υ

Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ε

(N)

Κ α τευ θυν θη η τω η η προ ο σευ

(Γ)

χη η η η μου ως θυ μι ι α α

(Π)

μα α α ε νω ω πι ο ο ο ον

(Γ)

σου ου ε παρ σις τω ων χει ρω ω ω

ων μου θυ σι α ε σπε ρι ι νη ει

σα κου σον μου ου Κυ υ υ υ υ

υ ρι ι ε

Στιχολογία παρά Πέτρου Βυζαντίου.

(Γ)

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει ει λη η μου ^Γ 99

Μ η εκ κλι νηστην καρ δι αν μου εις

λο γουςπο νη ρι αςτου προ φα σι ζεσθαιπρο

φα σεις εν α μαρ τι ι αις ^Γ 99

Σ υν αν θρωποιςεργα ζο με νοις την α

νο μι αν και ου μη συνδυ α σω με τατων

ε κλε κτω ων α αυ των ^Γ 99

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρτω

λου μη λι πα να τω την κε φα λην μου ^Γ 99

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευδοκiais αυτων κατεποθη

σαν εχομενα πετρας οικριται αυ

των ^Γ ₉₉

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι

ηδυνθησαν ωσει παχος γης ερραγη

επι της γης διεσκορπισθητα οστα αυ

των παρα τον αδην ^Γ ₉₉

Οτι προς σε Κυ υριε Κυριε

οι οφθαλμοι μου ^Κ ₉₉ επισοι ηλπισα μη

αντα νεληστην ψυχην μου ^Γ ₉₉

Φυλαξον με απο παγιδος ης ου

νε στη σαν το μοι και α πο σκαν δα λωντων

ερ γα ζο με νων την α νο μι αν ^Γ
_{αα}

Π ε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μαρ τω λοι κα τα μο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω ^Γ
_{αα}

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα

φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του

α παγγε λω ^Γ
_{αα}

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το

πνευ μα μου και συ ε γνωσ τας τρι βους

μου ^Γ
99

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην

ε κρυψαν πα γι δα α μοι ^Γ
99

Κ α τε νο ουνεις τα δε ξι α α και

ε πε βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι

νω ω σκωων με ^Γ
99

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου ^Γ
99

Ε κε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα

Συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη

ζων των ^Γ 99

Π ροσχεσ προς την δε ησιν μου οτι ε

τα πεινωθην σφοδρα ^Γ 99

Ρ υσαιμε εκ των καταδικων των

με οτι εκραταιωθησαν υπερ ε

με ^Γ 99

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

(Γ)

π ⁹ **Τ** ωσωσταυρω Χριστε Σωτηρ ^κ ⁹ θα

(Π)

(Ν)

να τουκρατος λελυυται ^π ⁹ και δι α βο

(Γ)

λου η πλανη κατηρηγεται ^ν ^δ γε νος δε αν

θρω πων πι στει σω ζο με νον ^κυ μνονσοι

καθ ε κα στηηνπροσφε ρει ^Γ

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

(Γ)

^πε φω τισται τα συμ παν τα ^κτη

(Π)

(Ν)

α να στα α σεισουου Κυ ρι ι ε ^πκαι ο

(Γ)

Πα ρα δεισος πα λιν η νε ωκται ^νπα σα

δε η κτι σις α νευ φη μου σα σε ^κ

υ μνονσοικαθ ε κα στηηνπροσφε ρει ^Γ

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

(Γ)

^πο ξα ζωτου Πα τροςκαι του Υι ου την

θη η μεν Γ
αα

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

(Γ)

π α Υ μνου μεν τον Σω τη ρα κ α τον εκ

(Π)

(Γ)

της Παρ θε νου σαρ κω θε εν τα π α δι η

μας γα αρ ε σταυ ρω θη κ α και τη

(Π)

(Γ)

τρι ι τη η με ε ρα α νε ε στη π α δω

ρου με νος η μιν το με γα ε ε λε ε

ος Γ
αα

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

π α Τ οισ εν α δη κα τα βα ρς Χριστος ευ η γ

(Π)

γε λι σα το ^κα θαρ σει τε λε γωννυν νε ε

(Γ)

νι κη η κα ^πε γω ει μι ι η Α να

στα σις ^κε γω υ μας α να ξω ^κλυ σας

θα να του ου τας πυ λας ^γ

Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Σταυρὸς ἀνυψούμενος, τοῦ ἐν αὐτῷ ὑψωθέντος, τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, ἀνυμνεῖν προτρέπεται κτίσιν ἅπασαν· ἐν αὐτῷ κτείνας γάρ, τὸν ἡμᾶς κτείναντα, νεκρωθέντας ἀνεζώωσε, καὶ κατεκάλλυνε, καὶ εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεσθαι, ἠξίωσεν ὡς εὐσπλαγχνος, δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος· ὅθεν γεγηθότες, ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν ἄκραν συγκατάβασιν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

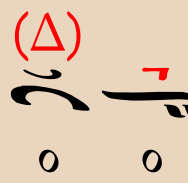

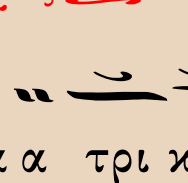

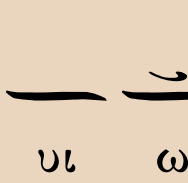

Μωσῆς προετύπου σε, χειῖρας ἐκτείνας εἰς ὕψος, καὶ κατατροπούμενος, Ἀμαλήκ τὸν τύραννον, Σταυρὲ τίμιε, τῶν πιστῶν καύχημα, Ἀθλητῶν στήριγμα, Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα, Δικαίων πρόμαχε, πάντων τῶν Ὁσίων διάσωσμα· διό σε ἀνυψούμενον, βλέπουσα ἡ κτίσις εὐφραίνεται, καὶ πανηγυρίζει, δοξάζουσα Χριστὸν τὸν διὰ σοῦ, τὰ διεστῶτα συνάψαντα, ἄκρα ἀγαθότητι.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ὃν περιέπουσι τάξεις, Ἀγγέλων γηθόμεναι, σήμερον ὑψούμενος, θείῳ νεύματι, ἀνυψοῖς ἅπαντας, τοὺς κλοπῇ βρώσεως, ἀπωσθέντας καὶ εἰς θάνατον, κατολισθήσαντας· ὅθεν σε καρδία καὶ χεῖλεσι, πιστῶς περιπτυσσόμενοι, τὸν ἁγιασμὸν ἀρυόμεθα, Ὑψοῦτε βοῶντες, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Θεόν, καὶ τὸ αὐτοῦ προσκυνήσατε, θεῖον ὑποπόδιον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος 

(Δ)
Δ      
ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

ε ευ τε α παν τα α α τα ε ε θνη

το ευ λο γη με ε νο ον ξυ λο ο ον προ

σκυ υ νη η η σω ω ω μεν δι

ου γε ε γο ο ο νεν η αι ω ω

νι ο ος δι ι ι και αι αι ο ο συ

υ υ νη τον γαρ Προ πα α το ο ρα

Α α δα αμ ο α πα τη σας ε εν ξυ

υ υ λω τω Στα α α αυ ρω ω ω

ω δε λε ε α α α ζε ε ε ε ται

(N) και πι ι στει κα α α τε ε νε ε χθεις

πτω ω μα α α ε ξαι αι σι ι ι ι ον

ο τυ ραν νι ι δι ι ι κρα τη η σας

του βα σι λει ει ου πλα α α α σμα α α

α τος **(Γ)** Αι μα α τι Θε ε ου ο ι ος

του ο ο ο ο ο φε ε ε ε ως

(N) α α α πο πλυ υ νε ε ε ε ται

(Δ) και κα τα ρα α λε ε λυ υ υ

ται **(Δ)** κα τα δι ι κη η ης δι και αι

ας **(Γ)** α δι κω ω δι ι ι κη του δι **(N)**

και αι αι αι ου ου κα τα α κρι θε

ε ε εν τος **(Δ)** ξυ υ λω ω ω γαρ ε ε

δει το ο ξυ υ υ υ λον ι ι α α

α σα α α σθαι και πα α θει του

ου ου α πα α θους τα εν ξυ λω ω λυ

υ υ σαι πα θη του ου κα α α τα α κρι

ι ι του Αλ λα δο ξα α

α α α α Χρι στε ε ε ε ε Βα

α σι ι ι λευ τη πε ρι η μα ας

σου φρι ι κτη οι κο ο ο νο μι ι α

δι ης ε σω σα ας πα α αν τας ως α

γα θος και φι λα α αν θρω ω ω

πος

Θεοτοκίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠ Γα.

Κ (Γ) αι νυν και α α ει ει και εις τους

(Π) αι ω ω ναστων αι αι ω ω ω νων Α

μη ην π ρ

Π (Γ) ω ω ω ως μη η θαν μα α α σω

(Π) μεν τον θε αν δρι κο ο ον σου ου το ο

κον παν σε ε βα α α σμι ι ι ι ε ε π ρ

(Γ) πει ραν γα αρ α αν δρος μη δε ξα με ε ε

νη η Πα να α α μω με κ ρ ε τε κες

α πα το ο ρα Υι υι υι ο ον εν

σα α αρ κι ι κ ρ τον προ αι ω νων εκ

(Π)

Πα α α τρος κ γεν νη θε ε εν τα α

(N)

α α μη η η το ο ο ο ο ρα α π μη

δα α μω ως υ πο ο μει να αν τα α τρο ο

ο πην Δ η φυρμο ο ον η η δι αι ρε σι

ιν ς αλλ ε κα τε ρας ου ου σι ι ας τη

(Γ)

(Π)

η ην ι ι δι ο ο ο τη τα κ σω

ω ω αν φυ υ λα α α ξα α α αν τα α

(Γ)

Δι ο Μητρο πα α αρ θε ε νε Δε ε σποι

να αυ τον ι κε τευ ε ε ε σω ω θη

(Π)

η η ναι τας ψυ χα α ας τω ων ο ορ θο

(Γ)

δο ο ο ο ο ο ξω ως π Θε ο ο ο το

ο ο κον ο μο λο γουν τω ων σε ε ε

ε γ γ

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανόου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Γα.

Θε ος η η μων εν τω ου ου
ρα νω ω και ε εν τη γη η η παν
τα ο ο ο σα α η θε ε λη σεν ε ε

ποι οι οι οι η η η σε ε εν Γ Δ
ποι οι οι οι η η η σε ε εν Γ Δ

Στίχ. α'. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

Στίχ. β'. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἣν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος ᾠδῆ Γα.

(Γ)

(Π)

Ο τω παθειςου Χριστε αμαρωω

σαστοονηλιιον **π** και τω φωτι της

σηης Αναστασεως φαιδρυνας τα

συμπαντα **κ** προσδεξαι ημων **κ** τον ε

σπερινον υμνον Φιλαανθρωωπε **γ**

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

(Γ)

π **Η** ζωοδοχοςσου Εεγερσις

Κυ ρι ε ^κτην οι κου με νην πα α σαν

ε φω τι σε ^κ και το ι δι ον πλα α

(Π)

(Γ)

σμαφθα ρεν α νε κα α λε σα α το ^π Δι ο

(Π)

ο της κα τα ραστου Α δαμ α παλ λα γε εν

(Γ)

τες βο ω ω μεν ^π Παν το δυ να με

Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι ^γ

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

(Γ)

^π ε ος υ παρχων α ναλ λοι ω τος

(Π)

(Γ)

σαρ κι πα ασχωνη ηλ λοι ω ω σαι ^π ον η

κτι σις μη φε ρου σα κρε μα με νον ο ραν

τω φο βω ε ε κλονει το και στε νου σα

(Π)

υ υ μνει την σην μα κρο θυ μι ι αν

(Γ)

(Π)

κα τελ θων εν α δη δε τρι η με ρος

(Γ)

α νε ε στης ζω ην τω κο ο σμω δω

ρου με νος και το με γα ε ε λε ε

ος

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

(Γ)

να το γε νος η μων εκ του θα να του

(Π)

Χριστε λυ τρω σης θα να τον υ υ πη νε εγκας

(Γ)

και τρι η μερος εκ νε κρω ων α να στας

(Π)

ε αυ τω συ να νε στη σας τους σε Θε

(Γ)

ο ον ε πι γνο ον τας και κο σμονε φω

τι σας Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ δ̣̣ Νη.

(Ν)

ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

Α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

και νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α

α μην

ο ν περ πα λαιΜω υ υ ση ης προ τυ

πω ω ω σας ε εν ε α αυ τω **Δ** τον Α

μα ληκ κα τα βα λων ε τρο πω ω ω ω

σα α α α το **δ** και Δαυ ιδ ο ο με

λω ω δος **Δ** υ πο πο ο δι ο ον σοι βο

ο ων **Δ** προ σκυ νεισθαι δι ε ε τα ξα

α το τι μι ον Σταυρον σου Χρι στε ε ε

ε ε ο ο Θε ε ε ος **δ** ση με ε

(Π)

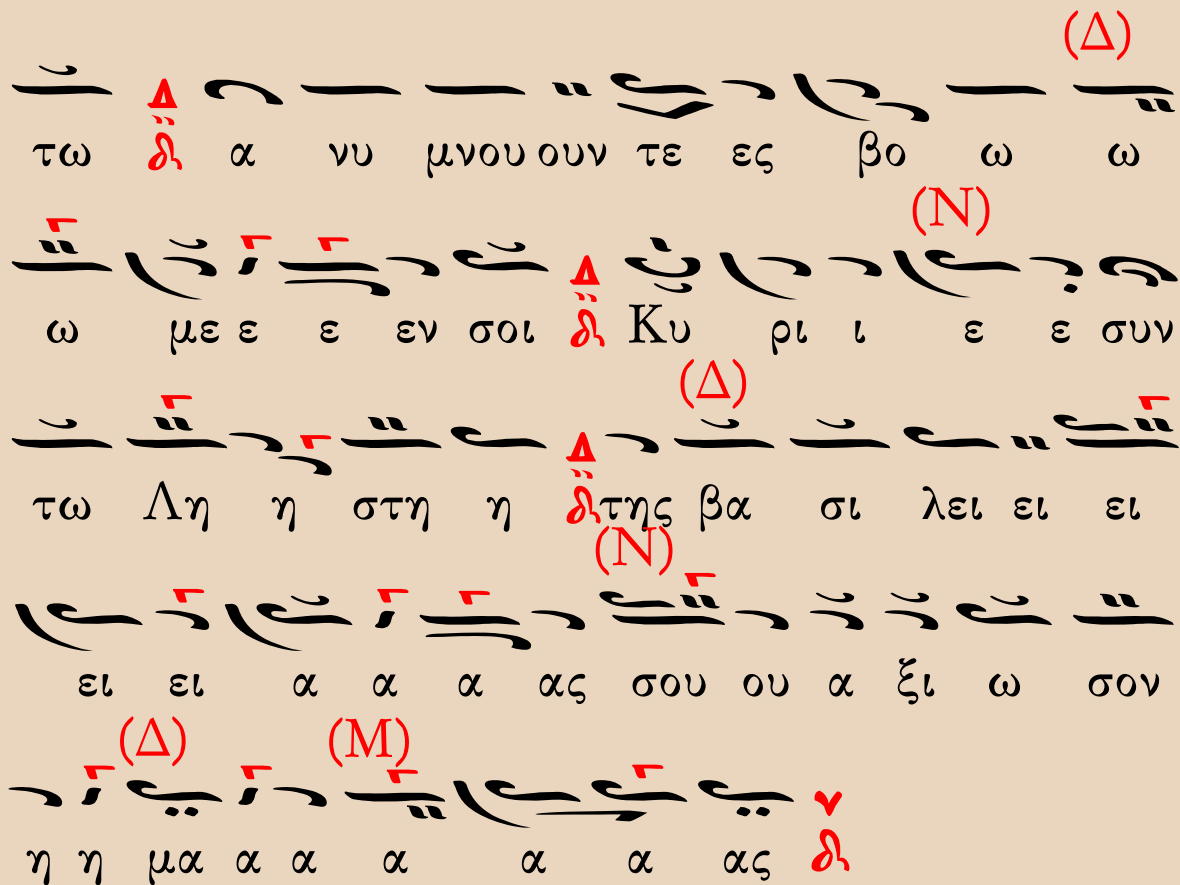
ρον α μαρ τω ω λοι προ ο σκυ νουου ου

φ(N)

ουν τες **π** χει ει ει λε ε σιν α να

α α ξι ι ι ι οις **δ** σε τον κα τα

ξι ω σα αν τα πα γη η ναι εν α αυ



Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

Ὁ Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἦχος γ': Ὁτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος α' Χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια,
ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος·
ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν
νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ
παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ἀγ' Γα.

(Γ)

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια

(Π)

(Γ)

Α γαλ λι α σθωτα ε πι γει ει α π ο

τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι

αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω

(Π)

(Γ)

θα να α τω τον θα να α τον πρω

το ο το κος των νεκρων ε γε νε το

εκ κοι λι ας Α α δου ερ ρυ σα το η μας

και πα ρε σχε τω κο σμω το με γα ε ε

λε ε ος

Δόξα. Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος α΄

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ̣ Π̣α.

(Π)

ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου **Δ** και
ευ λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σου **π**
νι καστοις βα σι λευ σι κα ταβαρ βα ρων δω
ρου με νος **π** και το σον φυ λατ των δι α
του Σταυρου σου πο λι ι τε ευ μα α α α **π**

ᾠ Διάκονος· Σοφία.

ᾠ Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

ᾠ Ἱερέυς· Ὁ ὢν εὐλογητός...

ᾠ Χορός· Ἀμήν.

ᾠ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεῶσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,

λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος γ'. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀκατάληπτε μόνη Κυριαρχία, καὶ μία τριαδικὴ
θεαρχία, τριλαμποῦς αἴγλης με τῆς σῆς ἀξίωσον
νῦν, ὅπως ἀνυμνήσω σε, τὴν ὑμνουμένην ἀπαύστως,
τρισαγίοις ἄσμασιν, Ἀγγέλων στόμασιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἱερῶς τῶν Ἀύλων πᾶσαι αἱ τάξεις, ὑμνοῦσι
ποιητικὴν ὡς αἰτίαν, ἐνικὴν τρίφωτον, ἀρχικωτάτην
σαφῶς, αἷς συμφώνως μέλψωμεν, καὶ τῶν
ἀνθρώπων τὰ πλήθη, καὶ πιστῶς δοξάσωμεν,
πηλίνοις στόμασι.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νοῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα, οἱ θεολόγοι,
προσφόρως συμβολικῶς σε καλοῦσιν, ἀπαθῆ
γέννησιν, ἐξ ἀγεννήτου Πατρός, τοῦ Υἱοῦ
σημαίνοντες, Θεὸν μονάρχα τῶν ὅλων, ἅμα καὶ τοῦ
Πνεύματος, θείαν ἐκπόρευσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡς φιλόανθρωπος φύσει τὴν τῶν ἀνθρώπων, οὐσίαν
προσειληφῶς Θεοῦ Λόγε, τὸ τρισσὸν ἔλαμψας,
μοναρχικώτατον φῶς, τῆς μιᾶς Θεότητος,

δεδοξασμένην τοῖς πᾶσι, δείξας τὴν τεκοῦσάν σε,
Παρθένον ἄχραντον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τρισσεῦσαι πάλαι τὸ ὕδωρ προστεταχώς, Ἡλίας
ταῖς σχίδαξι, τυπικῶς παρενέφηνε, τὴν τριττὴν
ὑπόστασιν, τῆς ἐνιαίας Θεοῦ Κυριαρχίας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ζωώδης φύσις ὑμνεῖ σε τῶν γηγενῶν, τὸν ἕνα καὶ
τρίφωτον, Πλαστουργὸν ἀναλλοίωτον, καὶ βοᾷ σοι·
Δέσποτα, παντοδαπῆς με τροπῆς ῥῦσαι καὶ σῶσον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἰσηγοροῦντες τοῖς Λόγοις τῶν Προφητῶν, κλεινῶν
Ἀποστόλων τε, καὶ κηρύκων τῆς Πίστεως, ἰσουργὸν
Τριάδα σε, δοξολογοῦμεν πιστοί, Θεὲ τῶν ὅλων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπὸ τοῦ θρόνου κατήλθε τοῦ ὑψηλοῦ, ὁ Χριστὸς τὸν
ἄνθρωπον, ἀνυψῶν ὡς φιλόανθρωπος, διὰ σοῦ
Πανάχραντε, καὶ τὸ τρισήλιον φῶς ἔλαμψε πᾶσι.

Κάθισμα

ᾠδὴ γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ὁ ὑπερούσιος, καὶ μόνος Κύριος, Χριστὸς
ἀπαύγασμα, τοῦ προανάρχου Πατρός, καὶ Πνεῦμα

τὸ θειότατον, ἐλέησον τοὺς δούλους σου· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν· ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, Τρισυπόστατε Κύριε, ὡς ἔχων ἐξουσίαν τὸ πλάσμα σου, σῶσον ἐκ πάσης περιστάσεως.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

‘Ο ὑπερούσιος, Θεὸς καὶ Κύριος, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, δι’ ἀγαθότητα, τὸ καθ’ ἡμᾶς οὐσιωθεῖς, καὶ μείνας ὅπερ πέφυκεν· ὅθεν καὶ θεάνθρωπον, τοῦτον σέβοντες Πάναγνε, σὲ τὴν Ἀπειρόγαμον, Θεοτόκον κηρύττομεν, δοξάζοντες τὸ μέγιστον θαῦμα,

‘Ο α’ Χορός: τῆς σῆς ἀσπόρου κυήσεως.

ᾠδὴ δ’. Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Στέλεχος διττόν, ἐκ Πατρὸς ὡς ρίζης ἐβλάστησεν, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, οἱ συμφυεῖς βλαστοὶ καὶ θεόφυτοι, καὶ ἄνθη συνάναρχα ὡς τρία εἶναι, φῶτα τῆς Θεότητος. **(δὶς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Στίφη νοερῶν, οὐσιῶν ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε, τὸν ἀπερινόητον Θεόν, μεθ’ ὧν ἡμεῖς δοξάζομεν λέγοντες· Τριάς ὑπερούσιε τοὺς σοὺς οἰκέτας, σῶσον ὡς φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐθελξας ἡμᾶς, εἰς ἀγάπην σὴν πολυέλεε, Λόγε τοῦ Θεοῦ ὁ δι' ἡμᾶς, σωματωθεὶς ἀτρέπτως καὶ τρίφωτον, τὴν μίαν Θεότητα μυσταγωγήσας·

Ὁ β' Χορός· ὅθεν σε δοξάζομεν.

ᾠδὴ ε' . Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τὸν ἕνα Κυριάρχην εἰκονικῶς, ὡς εἶδεν Ἡσαΐας Θεόν, ἐν τρισὶ προσώποις δοξολογούμενον, ἀχράντοις φωναῖς Σεραφεῖμ, ἀπεστάλη τοῦ κηρῦξαι παρευθύς, τρίφωτον οὐσίαν, καὶ Μονάδα τρισήλιον.
(δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ἀπάντων ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τὴν φύσιν ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πρὶν, ὑποστησαμένη Μονὰς τρισήλιε, τοὺς ἕνα Θεόν σε πιστῶς, εὐφημοῦντας ἐκ παντοίων πειρασμῶν, ἐκλυτρωσαμένη, τῆς σῆς δόξης ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νυμφῶνα φωτοφόρον καὶ καθαρὸν, Παρθένε γεγонуῖαν Θεοῦ, σὲ ὑμνοῦμεν πόθῳ καὶ μακαρίζομεν· ἐκ σοῦ γὰρ ἐτέχθη Χριστός, ἐν οὐσίαις καὶ θελήσεσι διτταῖς, ὁ εἷς τῆς Τριάδος,
Ὁ α' Χορός· καὶ τῆς δόξης ὦν Κύριος.

ᾠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Μέτοικος ὑπάρχων ὁ Ἄβραάμ κατηξιώθη, τυπικῶς
ὑποδέξασθαι, ἐνικὸν μὲν Κύριον, ἐν τρισὶν
ὑποστάσεσιν, ὑπερούσιον, ἀνδρिकाῖς δὲ μορφώσεσιν.
(δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἰθυνον καρδίας σῶν οἰκετῶν, πρὸς φῶς ἀπρόσιτον,
ὧ τρισήλιε Κύριε, καὶ σῆς δόξης ἔλλαμψιν,
παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τοῦ φαντάζεσθαι, τὸ
σὸν κάλλος τὸ ἄρρητον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
Ἄνοιξον τὰς πύλας μοι τοῦ φωτὸς τοῦ κυηθέντος, ἐκ
νηδύος σου, Ἄχραντε, ἵνα βλέπω τρίφωτον, ἀκτῖνα
τῆς Θεότητος, καὶ δοξάζω σε, τὴν ὀλόφωτον
Δέσποιναν.

Κάθισμα.

ᾠδὴ γ'. Θείας πίστεως.

Θείας φύσεως ὁμοουσίου, τὸ τρισήλιον ὑμνοῦμεν
κράτος, καὶ τρισαγίαις φωναῖς ἐκβοήσωμεν· Ἅγιος
εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ προάναρχος, Ἅγιος εἶ, ὁ Υἱὸς ὁ
συνάναρχος, Πνεῦμα Ἅγιον, ὁ εἷς ἀμερῆς Θεὸς
ἡμῶν, καὶ πάντων ποιητὴς καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θαῦμα μέγιστον! πῶς συνεσχέθη, ὁ ἀχώρητος, ἐν τῇ γαστρὶ σου, καὶ ἐσαρκώθη καὶ ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος, μὴ ὑπομείνας φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, τῆς θεϊκῆς καὶ ἀτρέπτου Θεότητος, Κόρη πάναγνε· διὸ πιστῶς Θεοτόκον σε,

‘Ο β’ Χορός· κηρύττομεν αἰεὶ καὶ δοξάζομεν.

Ῥδὴ ζ’. Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ναόν με δεῖξον τῆς σῆς, Θεότητος Δέσποτα, τῆς τριλαμποῦς, ὅλον φωτεινόν, ἁμαρτητικῆς ἀμαυρώσεως δεινῆς, καὶ παθῶν ἀνώτερον, ταῖς φωτουργαῖς σου λάμπεις, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Θεότητος τὴν μορφήν, μίαν καταγγέλλομεν, ἐν τρισὶν ὑποστατικαῖς, καὶ διαιρεταῖς ιδιότησι Πατρός, καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος· Εὐλογητὸς εἶ κράζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ἐφάνη τῷ Ἀβραάμ, Θεὸς τρισυπόστατος, ἐν τῇ δρυὶ πάλαι τῇ Μαμβρῆ, τῆς φιλοξενίας μισθὸν τὸν Ἰσαάκ, ἀντιδοὺς δι’ ἔλεον, ὄνπερ καὶ νῦν δοξάζομεν, ὡς Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐφάνη ἐπὶ τῆς γῆς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ Παντουργὸς ἀγαθοπρεπῶς, ἐκ παρθενικῆς καὶ ἀχράντου σου γαστρός, καὶ ἡμᾶς ἐθέωσεν, εὐλογημένη Πάναγνε,

Ὁ α' Χορός· Θεοτόκε πανάχραντε.

ᾠδὴ η'. Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνάρχου Πατρὸς ὡς ἐκ ρίζης, Λόγος καὶ τὸ Πνεῦμα συνανάρχως πεφυκότες, ὡς βλαστοὶ τῆς ὑπερουσίου θεαρχίας, τῆς Τριάδος ἔδειξαν, δόξαν μίαν τε καὶ δύναμιν, ἣν ὑμνοῦμεν πάντες, πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. (δὶς)

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἁγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Ῥυθμίζεις ταῖς σαῖς φρυκτωρίαις, Τάξεις οὐρανίους ἀναμέλπειν ἀσιγήτως, τρισαγίοις ἄσμασι θείοις, Πάτερ Λόγε σύμμορφε, καὶ τὸ Πνεῦμα τρίφωτον, κράτος ἰσόρροπον· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χρησιμοὶ Προφητῶν τὸν σὸν τόκον, πόρρωθεν ἰδόντες Θεοτόκε ἀνευφήμουν, ὡς ἀσπόρως καὶ

ὑπερφυῶς, γεννηθέντα Δέσποινα, καὶ συμφώνως
τοῦτον ὑμνοῦμεν ὡς Κύριον,
Ὁ β' Χορός· καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἴδεῖν τὴν δόξαν τὴν τρισσολαμπῆ, αἱ θεοειδεῖς τῶν
Ἀσωμάτων τάξεις σαφῶς, ἀνιέναι πτέρυξιν,
ἐφίενται ἄνω, ἀλλ' εὐλαβοῦνται σφόδρα τὸ
ἀπρόσιτον φῶς, καὶ ὕμνον ἀπαύστως ἐκβοῶσι,
ταύταις συμφώνως, μοναδικῆ Τριάς, σὲ δοξάζομεν.
(δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἀπλέτω πόθῳ καὶ οἱ ἐπὶ γῆς, νοερὰν ψυχὴν ἐκ σοῦ
λαβόντες καὶ λογικὴν, σὲ ὑμνοῦμεν Δέσποτα, Θεὲ
τῶν ἀπάντων, τὴν ἐνιαίαν φύσιν ἀληθῶς καὶ
τριττὴν, προσώποις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας· διὸ
Οἰκτίρμον, ὡς πολυέλεος ἡμᾶς οἴκτειρον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ναόν με δεῖξον τῆς μοναρχικῆς, καὶ τριφεγγοῦς σου
θεαρχίας φωτοειδῆ, καθαρῶς λατρεύειν σοι, τῷ
Κτίστη τῶν ὅλων, καὶ τῆς ἀφράστου δόξης νοερὸν
θεωρόν, πρεσβείαις τῆς μόνης Θεοτόκου, ἣν
ἐπαξίως, ὡς ὑπερένδοξον μεγαλύνομεν.

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

(Δ)

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα Ἀ ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

α

κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου χ

σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς

ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

ᾠχος α΄

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Πά.

(Π)

Σ ῶ σ ο ν Κ υ ρ ι ε τ ο ν λ α ο ν σ ο υ **Δ** και

ε υ λ ο γ η σ ο ν τ η ν κ λ η ρ ο ν ο μ ι α ν σ ο υ **π**

ν ι κ α σ τ ο ι σ β α σ ι λ ε υ σ ι κ α τ α β α ρ β α ρ ω ν δ ω

ρ ο υ μ ε ν ο σ **π** και τ ο σ ο ν φ υ λ α τ τ ω ν δι α

τ ο υ σ τ α υ ρ ο υ σ ο υ π ο λ ι ι τ ε ε υ μ α α α α **π**

Καὶ εὐθύς:

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμότησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἠγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ιώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠή Γα.

(Γ)

Ε υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α

(Π)

(Γ)

Α γαλ λι α σθω τα ε πι γει ει α π ο

♀

τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι

κ

αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω

(Π)

(Γ)

θα να α τω τον θα να α τον π ρω

κ

το ο το κος των νεκρων ε γε νε το

εκ κοι λι ας Α α δου ερ ρυ σα το η μας

και πα ρε σχε τω κο σμω το με γα ε ε

λε ε ος Γ

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ.

ᾠχος α΄.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ̣ Π̣α.

(Π)

Σ ῶσον Κυ ρι ε τον λα ον σου **Δ** και
εὐ λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σου **π**
νι καςτοις βα σι λευ σι κα ταβαρ βα ρων δω
ρου με νος **π** και το σον φυ λατ των δι α
του Σταυρου σου πο λι ι τε ευ μα α α α **π**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠ̣ Οτι σὸν τὸ κράτος...

Ἔϊτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν.

ᾠχος γ΄.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν

κεκοιμημένων· ὁ Πρωτότοκος τῆς κτίσεως, καὶ δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. Οὐκέτι θάνατε κυριεύεις· ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Δόξα.

Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου ἐξέτεμες τῇ ἐγέρσει σου, καὶ τὸν ἄνθρωπον κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἤτταν ἀνακαλούμενος. Ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ Ζωὴ τῶν ἀπάντων. Παράδεισον ἠνέωξας Σωτήρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι ληστῇ· καὶ τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου Κύριε. Δέξαι ὡς περ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας· Ἠμάρτομεν, πάντες τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ ἀναλλοίωτον τὸ τῆς θεότητος, καὶ τὸ ἐκούσιον πάθος σου Κύριε, εἰς ἑαυτὸν καταπλαγεῖς, ὁ ἄδης ἐπωδύρετο· Τρέμω τὴν τοῦ σώματος, μὴ φθαρεῖσαν ὑπόστασιν· βλέπω τὸν ἀόρατον, μυστικῶς πολεμοῦντά με· διὸ καὶ οὐς κατέχω κραυγάζουσι· Δόξα Χριστῷ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα.

Τὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον τὸ τῆς ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ πιστοί, ἀπόρρητον μυστήριον· σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ ἄδης ἐσκύλευται, γένος δὲ ἀνθρώπινον, ἀφθαρσίαν ἐνδέδεται· διὸ καὶ εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Δόξα Χριστὲ τῇ ἀναστάσει σου.

Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

ᾠχος πλ. β΄.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἄδης, ἀπήμεσε τρόμῳ· ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἄγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε, Υἱὲ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὀρῶν σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος

προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῖ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἄδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης παρέσχες· ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ

ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (ἐκ γ').

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα παρὰ Πέτρου
Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου καθὼς ψάλλονται
ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πά.

(Π)

Εὐλογητοσ εἰεἰ Κυριε

εεδιδαξαονμεετα

αααδικαιωωματααασου

τωναγγεεελωνοδηη

ημοοςκατεπλαγηορωωνσεε

εεννεεκροιοιολοογιισθε

εεντατουθαναατουουδεε

Σωτηρτην ισχυν καθελοονταα

α και συνεεαυτωωτοον Α

αδαμ εεγειειραανταα και

εξ Αδουπαντααςελευθερωωσαν

τα

υλογητοοςειει Κυριιεε

εδιιδααξοονμεεταα

ααδικαιωωμαατααα σου

ιιτααμυυυραασυμπα

θωςτοιιςδαακρυυσιινω Μα

αθητριαιαικιιρνααατε

ο α στρα α α πτων εν τω τα φω ω

Α αγ γε ε λο ος Δ προ σε φθε εγ γε

ε το ται αις Μυ υ ρο ο φο ο ο ροις κ

Ι ι δε ε τε ε υ μειςτον τα α α α

φον και η η σθη η τε ε ε ο Σω κ

τη ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη του μνη η μα ρ

τος Δ ρ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε κ δι ι δα α ξο ον με ε τα α ρ

α α δι και ω ω μα α τα α α σου κ

Α ι ι ι ι α αν πρω ι Μυ ρο φο ρ

ροι οι ε ε δρα α μο ον Δ προς το μνη

η μα α σου θρη η νο ο λο ο γου ου ου

σαι κ αλλ ε πε ε ε στη προς αυ

τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει πε ε

ε Δ θρη νου ο και αι ρο ο ος πε ε

πα αυ ται + μη η κλαι αι ε ε τε ε ε κ

την Α να α α στα α σιν δε ε Α

πο στο ο λους ει ει πα τε Δ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε κ δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου κ

Μ υ ρο φο ο ο ροι γυ ναι αι

αι κε ες με τα μυ ρωνελθου ου ου σαι αι αι

προς το μνη μα α σου ου ου Σω τε ερ ε ε

νη η χου ου ουν το **κ** α γ γε ε ε λου ου

τρα νως προς αυ ταςφθεγγο με ε ε νου ου

ου **Δ** τι με τα νε ε κρω ων τον ζω ω ω

ων τα λο γι ι ζε ε σθε ε ε **κ** ως

Θε ο ος γαρ ε ξα νε ε ε στη του

μνη η μα τος **Δ**

Α ο ξα πα τρι και υι ω και α γι

ι ω ω πνευμα α τι ι ι **κ**

Π ρο σκυ νου ου μεν πα α τε ε ρα και τον

του του υι ον τε και το ο α α α

γι ι ο ον πνε ε ευ μα **κ** την α γι ι

ι αν Τρι α α α δα α εν μι α τη

ου σι ι ι α α α **Δ** συν τοις Σε ρα

φειμ **+** κρα α ζο ον τες το α α α γι ο

ος α α γι ι ο ο ος **κ** α α γι ος

ει κυ υ ρι ε **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας τωνα ι ω ω νων α α μη η ην **κ**

Ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου σα ε λυ

τρωσω Παρ θε νε τον Α α δα α αμ

α α μα αρ τι ι ι ας χαρ μο νη η

ην δε τη Ε ε ευ α α Αν τι λυ

πησ πα ρε ε ε σχε ε ες ρε ευ σα αν

τα ζω ω η η ης ι ι θυ υ νε

προς τα αυ τη ην δε ε ε ο εκ σου

ου σαρκω θει εις Θε ος και α ανθρωπος

Α λ λη η λου ι ι α α α αλ

λη η λου ου ι α αλλη η λου ι ι α

α δο ξα σοι ο ο Θε ος

Τὸ Γ'. Α λ λη η λου ι ι α α α

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν· τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντος, οὐδεὶς ἡμῶν πορθεῖται τὴν πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦ, τῷ Πνεύματι υἰοποιητῶς σοι τῷ Χριστῷ, ὡς Πατρὶ οἱ Ἅγιοι πάντοτε εἰσί.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, ἐνθεωρεῖται πᾶσα ἀγιότης σοφία· οὐσιοῖ πᾶσαν γὰρ κτίσιν· αὐτῷ λατρεύσωμεν, Θεὸς γὰρ ὡς Πατρί τε, καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, μακάριοι τρίβους βαδιοῦνται τῶν ἐντολῶν φάγονται, ζωηράν γὰρ παγκαρπίαν.

Κύκλω τῆς τραπέζης σου εὐφράνθητι, καθορῶν σου ποιμενάρχα, τὰ ἔκγονα φέροντα, κλάδους ἀγαθοεργίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὗ χάρις καὶ ζωὴ πάσῃ τῇ κτίσει·

Ὁ β' Χορός· σὺν Πατρὶ γὰρ, ἀνυμνεῖται καὶ τῷ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Δίς)

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ
Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ
γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην,


Ἔο β' Χορός. ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α'.

Ἔο Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος  **Γα.**



(Γ)

Ο  τα υ δα τα πα λαι νε ευ μα τι

(Π)



 θει ω  εις μι ι αν συ να γω γη ην

(Γ)


 συ να θροιοι σας  και τε μων θα λασσαν Ι

 στρα η λι τη λα ω  ου τος ο Θε ος

(Π)

 η μων  δε δο ξασμε ε νος υ πα αρ χει

(Γ)

 αυ τω μονω α σω μεν ο τι δε δο ξα

 σται 

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρῶτος φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητῆς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδουκῶς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβών, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακείς τῷ τυράννω, πάντα συνανέστησεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν· ἐπ' εὐρους διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Τὸν τύπον πάλαι Μωσῆς, τοῦ ἀχράντου πάθους, ἐν ἑαυτῷ προέφηγε, τῶν ἱερῶν μεσούμενος. Σταυρῷ δὲ σχηματισθείς, τεταμέναις τρόπαιον, παλάμαις ἤγειρε, τὸ κράτος διολέσας, Ἀμαλήκ τοῦ πανώλους· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Δόξα.

Ἀνέθηκε Μωυσῆς, ἐπὶ στήλης ἄκος, φθοροποιοῦ λυτήριον, καὶ ἰοβόλου δήγματος· καὶ ξύλῳ τύπῳ Σταυροῦ, τὸν πρὸς γῆν συρόμενον, ὄφιν προσέδησεν, ἐγκάρσιον ἐν τούτῳ, θριαμβεύσας τὸ πῆμα· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Καὶ νῦν.

Ἐπέδειξεν οὐρανός, τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, τῷ εὐσεβείας κράτορι, καὶ βασιλεῖ θεόφρονι, ἐχθρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν, κατεβλήθη φρύαγμα· ἀπάτη ἀνετράπη δέ, καὶ πίστις ἐφηπλώθη, γῆς τοῖς πέρασι θεία· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

(Γ)

Γ
αα **Ο** — — — — —
εκ μη ον τωνταπαν τα πα ρα γα

— — — — —
γων τω Λο γω κτι ζο με να **κ** τε λει

(Π)

(Γ)

ου ου με να Πνευμα α τι ^π Παν το κρα τορ

Υ ψι στε ^κ εν τη α γα πη τη ση στε ρε

ε ω σον με ^γ

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Διὰ Σταυροῦ σου ἠσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γάρ, ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δὲ, Χριστὲ τὸ κέρασ ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ ἔμψυχος, τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γάρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γάρ προκρίνει τὸν ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ

δὲ πρῶην, Ἐκκλησία νῦν, ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ,
εἰς κράτος καὶ στερέωμα. (Δίς).

Δόξα.

Ὡς ἐπαφῆκε ῥαπιζομένη ὕδωρ ἀκρότομος,
ἀπειθοῦντι λαῶ καὶ σκληροκαρδίῳ, τῆς θεοκλήτου
ἐδήλου, Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον· ἧς ὁ Σταυρός, τὸ
κράτος καὶ στερέωμα.

Καὶ νῦν.

Πλευρᾶς ἀχράντου λόγχη τρωθείσης, ὕδωρ σὺν
αἵματι ἐξεβλήθη, ἐγκαινίζον διαθήκην, καὶ ῥυπτικὸν
ἀμαρτίας· τῶν πιστῶν γὰρ Σταυρός καύχημα, καὶ
βασιλέων κράτος καὶ στερέωμα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον. ᾠδὴ δ' Αὐτόμελον.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ
σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι,
Χριστὲ ὁ Θεός. Εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ
τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κάθισμα. ᾠδὴ πλ. δ' Τὸ προσταχθέν.

Ἐν παραδείσῳ με τὸ πρίν, ξύλον ἐγύμνωσεν, οὐ̅περ
τῇ γεύσει, ὁ ἐχθρὸς εἰσφέρει νέκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ
δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον,
ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης
χαρᾶς· ὃν ὀρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί,

συμφώνως ἀνακράξωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου. (Ἄπαξ).

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ἦ Χορός· Ἀμήν.

Ἦ Ἀναγνώστης τὸ

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα)·

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὐα, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται, σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ἦ Οἶκος.

Ἦ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς Ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρῥάσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, τῷ θείῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἦ Ἀθλησις τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Νικήτα.

Στίχοι

Φλέγη, Νικῆτα, καὶ γίνη νικηφόρος,

Ἦ ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, πυρφόρος νικηφόρος.

Πέμπτη καὶ δεκάτη καμίνω βλήθη Νικήτας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Φιλοθέου Πρεσβυτέρου καὶ θαυματουργοῦ.

Στίχοι

Ζήσας ὁ Φιλόθεος ὡς Θεῶ φίλος.
Ζωὴν ἄληκτον εὔρε σὺν Θεῶ φίλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου τοῦ
ἀπὸ Μίμων.

Στίχοι

Βάπτισμα παῖξαι προτραπείς, παίζεις πλάνην,
Ῥύπτη δὲ Πορφύριε, καὶ τέμνη ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Ἡ εὔρεσις τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου
Ἀκακίου Ἐπισκόπου Μελιτηνῆς.

Στίχοι

Τιμῶντες ἡμεῖς εὔρεσιν σοῦ λειψάνου,
Εὔροιμεν Ἀκάκιε τῶν κακῶν λύσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μάξιμος ξίφει
τελειοῦται.

Στίχοι

Χριστὸν θεωρῶν σοι προτείνοντα στέφος,
Τὴν σὴν προτείνεις Μάξιμε ξίφει κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, αἱ Ἅγιοι δύο Κόραι ξίφει
τελειοῦνται.

Στίχοι

Γνώμην ἔχουσαι καὶ προθυμίαν μίαν,
Κόραι δύο κλίνουσιν αὐχένας ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Ἡ εὕρεσις τοῦ λειψάνου τοῦ Ἀγίου
Πρωτομάρτυρος Στεφάνου.

Στίχοι

Εὐρημα κοινὸν ὁ Στέφανος τῇ κτίσει,
Θεοῦ μεγίστου πρωταγωνιστῆς μέγας.

Ὁ ἐν ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Βησσαρίων ἀρχιεπίσκοπος
Λαρίσσης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Γεράσιμος, ὁ κτίτωρ τῆς μονῆς τῆς ἁγίας
Τριάδος τῆς ἐπονομαζομένης Σουρβιᾶς, τῆς παρὰ
τὴν Μακρυνίτσαν τῆς Ζαγοράς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς, Ἰωάννης ὁ Κρής, ὁ μαρτυρήσας
ἐν τῇ νέα Ἐφέσῳ κατὰ τὸ 1811, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς τῶν σῶν Μαρτύρων εὐχαῖς, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος Δι.

(Δ)

ις πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ π δ Γα

ᾠδὴ Α'.

(Γ)

ταυ ρον χα ρα α ξας Μω

ση ης επ ευ θει ει ει ει α ας ρα

α α βδω κ την Ε ρυ θραν δι ε τε ε με

(N)

τω Ισ ρα η ηλ πε ζευσαν τι ι δι την

δε ε ε ε πι στρε πτι ι κως δι Φα ρα

(Δ) (Γ) ω τοι οισ αρ μα α σι κρο τη η σας η η

νω ω σεν ρρ επ ευ ρους δι α γρα α

ψα α α ασ το α ητ τη τον ο οπλονδι

(Γ) 'Ο Β' Χορός: ο ο Χρι στω ω α σω με εν

τω Θε ω ημων ο ο ο τι δε δο ο ξα

α σται ρρ

(N) 'Ωδὴ Γ'. δι Ρ α αβδοςει εις τυ υ πον του

μυ στη η η ρι ου δι πα α ρα α λα αμ

(Δ) βα α α νε ε ε ε ται δι τω βλα στω

(N)

ω ω γαρ προ ο ο κρι ι ι νει το ον ι

ε ε ε ρε ε ε ε α δη τη στει

ρευ ου ση δε πρω η ην Εκ κλη η σι ι α

(Δ)

νυ υν ε ε ξη η ην θη η η η σε Δη

ξυ υ υ υ λο ον Στα α αυ ρου Δη εις

(Π)

(N)

κρα α τοσ και στε ρε ε ε ε ε ω ω ω ω

μα Δη

Ωδὴ Δ' Γ Γ Δ' ι σα κη η κο α Κυ υ

ρι ι ε Δη τη ης οι οι κο νο

μι ι ι ι ας σου το μυ υ στη ρι ι ον

(Δ)

κα τε νο η σα α τα ερ γα α

(Γ)
σου ου και ε δο ξα σα σου τη ην θε

ο ο τη η τα

Ωδὴ Ε΄. (Π)
τρισμα κα ρι ι ι ι στον

(N)
Eu υ υ λο ον εν ω ε τα α α

θη Χρι ι στος ο βα σι ι λευς και Κυ ρι

ο ος δι ου πε πτω ω κεν ο

(Δ)
ξυ υ λω α α πα α τη η η η σας

(N)
τω εν σοι οι δε λε ε α α α σθεις Θε

(Δ)
ω ω ω τω ω προ ο σπα α γε ε

εν τι ι σα α αρ κι τω πα ρε ε

(Π)
ε χο ο ο ο ν τι ι την ει ρη η νην

(N)

ταις ψυ χαι αι αι αι αι αις η η η η

μων

(Π)

Ωδὴ ς' . ο τι ι ι ου θη ρο

(N)

ος εν σπλα α αγ χνοι οις πα λα μα ας Ι

ω ω νας στα αυ ρο ει ει δως δι ι εκ

πε ε ε τα α α α σας το σω

τη η ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ

υ υ υ που σα α φως ο ο θεν τρι

(Δ)

η η η με ρος ε εκ δυς την υ πε

ερ κο σμι ι ον α να στα α σιν υ υ πε

ε ζω ω γρα α α φη η η η σε

(N)

του σαρκι ι ι προσπα α γε εν τος Χρι

(Δ)

στου ου του Θε ε ου δ και τρι η με

(Π)

ρω ω ε ε γε ε ερ σει ει δ τον κο

(N)

ο ο σμον φω τι ι ι ι ι σα α α αν

τος δ

(N)

Ωδὴ Ζ'. Ε εκ νο ον προστα αγ μα τυ

ραν νου ου δυσ σε ε ε βου ους δ λα ους

ε ε ε κλο νη η σε πνε ε ε ον α

πει ει λης δ και δυσ φη μι ι ι α ας θε ο

στου γου ους δ ο μωστρειεις παι αι δας δ ου

(Δ)

ουκ ε ε δει μα α α τω ω ω σε

(N)

θυμο ο ο ο ος θηριωωδη

ης ουου πυρβρομι ο ον αλλ αν τη χου ου

(Δ)

ου ουν τι δρο σο βο ο λωω πνε ευ μα α

τι ι πυ ρι ι συ νο ον τε ες ε

ε ε ψα α α λ λον Ο υ περ υ

μνη η το ος των πα τε ε ρων και η η

(II)

(N)

η μων Θε ε ος ε ευ λο γη η η

το ο ο ο ος ει

(N)

Ωδὴ Η'. ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου ου ου με εν τον Κυ ρι

ο ον

(Π)

(N)

Ε υ λο γει ει ει ει τε παι αι αι δεσ

της Τρι α α α δο ος ι σα ρι θμοι οι

δη μι ου ουρ γον Πα α τε ρα α Θε

(Δ)

ο ον υ υ μνειει ει ει τε το ον

(N)

συγ κα τα βα αν τα Λο ο ο γο ο ο

ο ον και το ο πυρ ει εις δρο ο σον με

ε τα α ποι η σαν τα α και υ περ υ

υ ψου ου ου ου τε ε το ο πα σι

(Δ)

ι ζω η ην πα α ρε ε ε ε χον

(N)

Πνε ευ μα πα να α γι ον εις τους αι

ω ω να α α α ας

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὦδὴ Α΄. (Γ)
Γ δ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης

επ ευ θει ας ρα βδωτην Ε ρυ θραν δι ε

(N)

Γ δ ν τε με δ τω Ι σρα ηλ πε ζευσαν τι δ την

(Γ)

δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ

μα σι κρο τη σας η νωσεν δ επ ευ ρους δι

α γραφας το α ητ τη τον ο πλονδι ο Χρι

Γ δ Ὁ Β΄ χορός· στω α σωμεν δ τω Θε ω η

Γ δ μων ο τι δε δο ξασται δ

Ὦδὴ Γ΄. (N)
δ ν Ρ α βδοςεις τυ υ ποντου μυ

στη ρι ου πα ρα λαμ βα νε ε ται τω βλα

στω γαρ προ κρι νει τον ι ε ρε α ^ν δι τη

στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α νυν

ε ξηγ θη η σε ^Δ δι ξυ λον Σταυρου εις κρα τος

και στε ρε ω μα ^ν δι

^(Γ)
^{Ωδὴ Δ'.} ^Γ ^Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι

ε της οι κο νο μι ι ας σου το μυ στη

^(Δ) ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα σου και ^(Γ)

ε δο ξα σα σου την θε ο τη τα ^Γ δι ^(Ν)

^{Ωδὴ Ε'.} ^ν ^δ ^Ω τρι σμα κα ρι ι στον ξυ υ

υ λον εν ω ε τα θη Χρι στος ο βα

σι λευς και Κυ ρι ος ^ν δι δι ου πε πτω κεν

ο ξυλω α πα τη η σας τω εν σοι δε λε

α σθεις Θε ω τω προσπα γεν τι σαρ κι τω

πα ρε χο ον τι την ει ρη νη νταις ψυ χαις η

μων

Ωδὴ 5'. (N) ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ

χνοις πα λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως

δι εκ πε τα σας το σω τη ρι ον

πα α θος προ δι ε τυ υ που σα φως

ο θεντρι η μερος εκ δυς την υ περ κο

σμι ον α να στα σιν υ πε ζω γρα φη σε

του σαρ κι προσπα γεν τος Χρι στου ου του Θε

ου και τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον

κο οσμονφω τι σαντος

Ὠδὴ Ζ΄.

(N)
Ε

ε κνο ον προ σταγμα τυ

ραν νου δυσ σε βους λα ους ε κλο νη σε

πνε ον α πει λης και δυ σφη μι ας θε ο

στυγους ο μωστρεις παι δας ουκ ε δει μα τω σε

θυ μο ος θη ρι ω δης ου ου πυρ βρο μι

ον αλλ αν τη χουν τι δρο σο βο λω πνευ

μα α τι πυ ρι συνοντες ε ψαλλον Ο υ

περ υ μνη η το ος των πα τε ρων και η

μων Θε ος ευ λο γητος ει

(N)

Ὠδὴ Η΄.

Α

ι νου μεν ευ λο γου μεν και

προσκυ νου μεν τον Κυ ρι ον **Δ**

Ε υ λο γει ει τε παι αι αι δεσ της Τρι

α δος ι σα ριθμοι **Δ** δη μι ουρ γον Πα

τε ρα Θε ον υ μνει τε **Δ** τον συγ κα τα

βαν τα Λο ο γον και το πυρ εις δρο ο

σον με τα ποι ησαντα **Δ** και υ περ υ ψου

τε το πα α σι ζω ην πα ρε χον Πνευ

μα πα να γι ον εις τους αι ω ω να α α


ας **Δ**



ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.


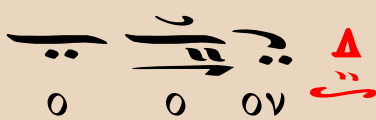
Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος  Δι.

Π ^(Δ)

α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον ^(δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀ 
ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον ^Δ

Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν.

Ὁ α΄ Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ
ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν.

Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οικιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο ————— τι την α νο μι αν μου ε γω

— — — — — **Δ** — — — — —
γι νωσκω — — — — — και η α μαρ τι α μου ε νω

— — — — — **Δ** — — — — —
πι ον μου ε στι δι α παν τος

Ε — — — — — οι μο νω η μαρτον και το πο νη ρον

— — — — — **Δ** — — — — —
ε νω πι ον σου ε ποι η σα — — — — — ο πως

— — — — — **Δ** — — — — —
αν δι και ω θης εν τοις λο γοις σου — — — — — και

— — — — — **Β** — — — — —
νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ι — — — — — δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

— — — — — φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

— — — — — **Β** — — — — —
μη τηρ μου

Ι — — — — — δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φια της σο φι

ι αςσου ε δη λω σας μοι **β** **χ**

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

I δου ου γα αρ **Δ** εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην **Δ** και εν α μαρ τι

αι αι αις **Ζ'** ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου **β**

I δου ου γα αρ **Δ** α λη θει αν η

γα α πη σας **Δ** τα α δη λα και τα

κρυ υ φια της σο φι ι ι ι αις

σου **Δ** ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μοι **Δ** πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομοι **β**

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην **Δ** α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πει νω με να **β**

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου **Δ** και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λειψον **β**

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θεός και πνεύμα εὐθεὸς ἐγὼ καὶ νῆσον

ἐν τοῖς ἐγκατατοῖς μου

Μη ἀπορριψῆς με ἀποτοῦ προ

σωπύσου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγι

ὸν μὴ ἀντανελησάπ ἐμου

Ἄποδοσμοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ

σωτηριού σου καὶ πνευματικὴ γέμο

νικωστήριξόν με

Ἄιδάξω ἀνομύστας ὁδύσου

καὶ ἀσεβεῖς ἐπίσε ἐπίστρεψού

σί

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο

Θε ος της σω τη ρι ας μου α γα λ λι α

σε ται η γλω σ σα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μα μου α να γ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον **Δ** καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος **Δ** ουκ ε ξου

δε νω σει **Β**

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σου την Σι ων **Δ** και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ **Δ**

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης **Δ** α να φο ραν και ο λο και

τω μα τα **Β**

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους **Δ** και

ε λε η σον με ο Θε ος Δ

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Τοῦ αὐτοῦ.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι Ζ'

Τ αις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε ε λε

η μων Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω

ων εγ κλη μα των Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην Ζ'

Τ αις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε ε

λε η μων ε ξα λει ψον τα πλη η θη των

ε μων ε γ κλη μα των

^χ **Θ** λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και τα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ^χ ε ξα λει ψον το

α νο ο μη μα μου

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε

ο ο ο ος

Ἔτερα, ἀργά. Τοῦ αὐτοῦ.

Δ^(Δ)
ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταισττων

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ^Δ ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πληθη ^Δ των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των ^Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταιστηης Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειφον το

α νο ο μη η μα α μου

Α να στας ο Ι η σου ους α πο του

τα α α φου ου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρὶ μου.

(N)

Τὴν Τιμιωτεραντων Χερουβιμ

και ενδοξοτεραν ασυγκριτωστων Σερα

φιμ δ̣ την αδιαφθορωσ Θεον Λο

ο γον τε κουσαν δ̣ την οντως Θεο το

κον σε ε μεγαλυ νο ο μεν δ̣

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε
ταπεινούς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ
πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ
ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρημολογικὸν μέλος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Την τιμιωτεραντων Χερου ου

βιμ και ενδοξοτεραν ασυγκριιιτω

ως των Σεραφιμ διτην αδιαφθοοο

ο ρως Δ Θεον Λοογον τε ε

κουου ουουσαν Δ την οον τως Θεο

το κον σεε μεγαλυυυυυνοοο

و مین د

’Ωδὴ θ’. Τοῦ αὐτοῦ.

(N)

Μ υ στι κο ς ει ει Θε ο το ο ο κε ε

πα ρα δει σο ο ς δ α γε ωρ γη η

τω ς βλα στη η η σα σα Χρι ι στον δ υφ

ου ου το του ου Στα α αυ ρου δ ζω η

φο ο ρον ε εν γη δ πε φυ υ του ου ουρ

γη ται αι αι δε ε ε εν δρον δ δι

ου ου ου νυν υ ψου με ε ε

(Δ)

ε ε νου ου δ προ σκυ νου ου ου ου ουν

(N)

τε ε ε ς α αυ τον σε με γα λυ νο ο με ε

ε εν δ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

(N)

Μ υ στι κος ει Θε ο το κε πα ρα δει

σος α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα

Χρι στον υφ ου το του Σταυρου ζω η φο ο

ρον εν γη πε φυ του ουρ γη ται δεν δρον

δι ου νυν υ ψου με νου προ σκυ νουντες αυ

τον σε με γα λυ νο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠχος β'. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠ β' Χορός, τὸ αὐτό.

ᾠ α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε

Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
Ὁ β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον α'.

Ἦχος ὁ αὐτός. Αὐτόμελον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας,
πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν,
λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω· μάθωμεν πῶς διδάσκει,
βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, ἔθνη πάντα,
καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι,
τοῖς μύσταις ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρός,
ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρός, βασιλέων τὸ
κραταίωμα· Σταυρός, πιστῶν τὸ στήριγμα.
Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ
τραῦμα.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ιστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος τρίτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Μελισθὲν ἐκ τοῦ συλλαβικοῦ μέλους

ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου,

εἰς τὸ νέον στιχηραρικὸν εἶδος.

Ἦχος ᾠή Γα.

(Γ)

(Π)

Π α α α α σα πνο η η αι νε σα

α α τω τον Κυ υ υ ρι ι ι ο ον

(Γ)

Αι νει τε τον Κυ υ υ ρι ον εκ

τω ω ω ων ου ου ρα α ανω ω

(Π)

ων κ αι νει ει ει τε αυ τον ε εν τοι

(Γ)

οις υ ψι ι ι ι στοιοις π Σοι πρε πει

υ μνο ος τω ω ω ω ω ω Θε ε

ω Γ ρρ

Α ι νει τε α αυ τον πα α αντες

οι αγ γελοι α αυ του ου ου αι νει ει

(Π)

ει τε ε α α αυ το ο ον κ πα σαι αι αι

(Γ)

δυ υ να α α μειεις α αυ του ου π σοι

πρε πει υ μνο ος τω ω ω ω ω

ω Θε ε ω γ γ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

(Ζ)

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

(II)

α α α α α α α α η η η μω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Ky υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

(N)

Ky υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε

(II)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

(N)

(II)

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ρα

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα α α

(N) α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠγὰ Γα.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

(Γ)

π^α **Α** εὐ τε πα ἀν τα τα ε θνη η γνω τε

(Π)

του φρι κτου μυ στη ρι ι ου την δυ να α μιν π^α

(Γ)

Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων κ^α ο εν

(Π)

αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας

(Γ)

και ε κων ε τα α φη π^α και α νε στη εκ

νε κρων του σω σαι τα συμ παν τα Αυ

τον προ σκυ νη η σω μεν Γ^α

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

(Γ)

^π_α Δ ι η γη σαν το παν τα τα θαυ μα

(Π) (Γ)

σι α οι φυ λα κες σου Κυ ρι ι ε ^π_α αλ

λα α το συ νε δρι ον της μα ται ο τη

τος ^κ_α πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ

(Π)

των κρυπτεινε νο μι ζον την α να στα σι

(Γ)

ιν σου ^π_α ην ο κο σμος δο ξα ζει Ε

λε η σον η μας ^Γ_{αα}

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

(Γ)

^π_α Χ α ρας τα πα αν τα πε πλη ρω ται

(Π)

της Α να στα σε ως τηνπει ραν ει λη φο ο

(Γ)

τα ^π Μα ρι α γαρ η Μα γδα λη νη ε

πι το μνη μα ηλ θεν ^κ ευ ρεν Αγ γε λον ε

(Π)

πι τον λι ι θον κα θη με ε νον ^π τοις ι

(Γ)

μα τι οις ε ξα στρα πτοντα και λε γον

τα ^κ Τι ζη τει τε τον ζων τα με τα των νε

(Π)

κρων ^κ ουκ ε στιν ω δε αλλ ε γη γε ερ ται ^π

(Γ)

κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι

α ^Γ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

(Γ)

^π εν τω φω τι σου Δε σποτα ο ψο με

θαφως φι λαν θρω πε ^κα νε στηςγαρ εκτων
(Π)

νε κρων σω τη ρι αν τω γε νει των αν θρω
(Γ)

ω πων δω ρου με ε νος ^πι να σε πα σα κτι σις

δο ξο λο γη τον μο νον α να μαρ τη τον

Ε λε η σον η μας ^Γ

Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸ ζωηφόρον φυτόν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, εἰς ὕψος αἰρόμενος, ἐμφανίζεται σήμερον· δοξολογοῦσι πάντα τὰ πέρατα· ἐκδειματοῦνται δαίμονες ἅπαντες· ὡ οἶον δώρημα, τοῖς βροτοῖς κεχάρισται! δι' οὗ Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν.

ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς βότρυν πλήρη ζωῆς, ὁ βαστάσας τὸν ὑψιστον, ἀπὸ γῆς ὑψούμενος, Σταυρὸς ὄραται σήμερον· δι' οὗ πρὸς Θεὸν πάντες εἰλκύσθημεν, καὶ κατεπόθη εἰς τέλος θάνατος. ὦ ξύλον ἄχραντον! ὑφ' οὗ ἀπολαύομεν τῆς ἐν Ἐδέμ, ἀθανάτου βρώσεως, Χριστὸν δοξάζοντες.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος! εὖρος καὶ μῆκος Σταυροῦ, οὐρανοῦ ἰσοστάσιον, ὅτι θεία χάριτι, ἀγιάζει τὰ σύμπαντα· ἐν τούτῳ ἔθνη βάρβαρα ἠττηνται· ἐν τούτῳ σκῆπτρα ἀνάκτων ἠδρασται. ὦ θείας κλίμακος! δι' ἧς ἀνατρέχομεν εἰς οὐρανοὺς, ὑψοῦντες ἐν ἄσμασι, Χριστὸν τὸν Κύριον.

Ἑωθινὸν Α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι

ω ω Πνε ε ευ μα α α τι **π**

Εἰς τὸ ὄροστοῖς Μαθηταῖς ε

πεῖ εἰ γο με ε ε ε ε νοῖς π⁹ δι

α τὴν χαμοθεν ε παρσιν ε ε πεστη

η ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος π⁹ και

προσκυνηησαντες α αυ τον π⁹ και

την δοθεισαν ε ξουουσι ι αν παν τα

χου ου ου δι δα χθε ε ε ε ε εν

τες π⁹ εις την υπ ου ρα α α νον ε ε

ε ε ξα πε στε ε ελ λο ο ον το ο Δ⁹ κη (Δ) (Π)

η ρυ υ υ ξαιτην εκ νε κρων Α α να στα α

σιν και την εις ου ρανους α πο ο κα

τα α α α στα α α α σιν ^π οϊς και συν δι

αι ω νι ζειν ο α ψευ δη ης ε πηγ γει

ει ει λα α α α το ^π Χρι στος ο ο Θε

ε ος και Σω τηρ τω ων ψυ χω ω ω ων

η η η η μων ^π

Ἔτερον Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ^π Πά.

(II)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α

γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α

τι ^π

Θ ις το Ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος ^π τοι οι οι οι οι οι ος ^π μα α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α θοι τοις μαθηται αι αι αι αι αι

αις π ε ε ε ε ε πει γο με ε

νοι οι οι οι οι οι οι οι ος π δι α

την χα α μο ο οθεν ε ε ε πα

α α α α α αρ σιν π ε πε ε ε

ε υε ε ε ε ε στη η η η

ο ο ο ο ο ο ο ο Κυ υ υ υ

υ υ ρι ι ι η ι ι ι ος π και προ

σκυ νη η η σα α αν τες α αυ τον π

(B)

και την δοθησαν εεε ξου ου

σι ι ι ι ι α αν παν τα α α

α α α α α α α α α α α α χου

(M)

(Π)

ου ου ου ου ου ου ου ου δι ι

δα α α α α α α α α δι ι δα

(B)

α α αχ θε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε δι ι ι δα αχ θε ε ε ε εν τε

(Π)

ες εις την υπ ου ου ρα νον ε ξα α

α α α α πε ε στε ε ε ε ε ελ

λο ο ο ο ο ο ον το κη ρυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ ξαι αι αι αι Δ δι την

εκ νε κρω ω ω ων α να α α α

α α στα α α α α α α σι ι ι

(N)

ιν π και τη η ην ει ει ει ει ρει ει εις

(Γ)

ου ρα α α α α α α α α νου

(Δ)

ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

με ε ε ε ου ου ου ου ου ρου ου ου ου

(Π)

ου ου ου ους α α α α α α α α α

ρα α α α α α α α α πο ο

ο ο ο ο ο ο κα α α α

α α γα α α πο ο κα α τα α α

α α α α α γα α α α α α

α α στα α α α α α α γα α πο

κα τα α στα α α σιν π εις και συν δι

ι αι αι ω ω νι ι ι ι ι ι ζειει

ειν ο α ψε ευ δης ε ε πηγ γει

ει ει ει λα α α α το Χρι στο ο ο ος

ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ο ο ο

λο ο ο ο ο ο ο ος και Σω τη η

η η η η η η η η τω ω ω ω ω

λω ω ω των ψυ χω ω ω ων η η η η

μων ^π_α

Θεοτοκίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος   Δι.

(Δ)

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων **Α** μην 

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις **Θ**ε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος **Α** ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο **Α** δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται 

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποιηθημεν διόαυ

μνουντες βοωμεν ευλογητος Χρι

στος ο Θεος ημων ουτως ευδοκησας

δοοξα σοι

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠή Γα.

(Γ)

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως

Δοξα εν υψιστοις Θεω και επι

γης ειρηνη εν ανθρωποις ευδοκισι

α

μνουμεν σε ευλογουμεν σε προ

σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα

ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ο ξαν [♂] ^Γ _{αα}

Κ υ ρι ε βα σι λε ευ ε που ρα νι ε
(Π) (Γ)

Θε ε Πα τερ παν το κρα α τος [♂] ^π _α Κυ ρι ε

Υι ε μο νο γε νε ες Ι η σου Χρι στε

και Α γι ον Πνεευ μα [♂] ^Γ _{αα}

Κ υ ρι ε ο Θε ο ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι
(Π)

ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο σμου [♂] ^π _α ε
(Γ)

λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ

τι ι ας του κο ο σμου [♂] Γ 99

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μω ων ο

[♀] κα θη με νος εν δε ξι α του Πατρος και

ε λε η σον η μας [♂] Γ 99

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ [♀]

ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χριστος εις

δο ξαν Θε ου Πατρος Α μην [♂] Γ 99

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

[♀] γη σω σε και αι νε ε σω το ο νο

(Π)

(Γ)

μα σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι

ω να του αι ω νος [♂] Γ 99

Κ α τ α ξ ι ι ω σ ο ν Κυ ρ ι ε εν

[♀]
τη η με ρ α τ α αυ τη α να μα ρ τη

τους φυ λα χθη η ναι η μας [♂] ^Γ ^{ᾠᾠ}

Ε υ λο γη τ ος ει Κυ υ ρ ι ε ο

[♀]
Θε ο ος των Πα τε ε ρων η μων και αι

νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο

μα σου εις τους αι ω ω νας [♂] ^Γ ^{ᾠᾠ} Α μην

^Γ [♀]
Γ ε ε νοι το Κυ ρ ι ε το ε λε

ος σου εφ η μας κα θα περ ηλ πι σα μεν ε

[♂] ^Γ ^{ᾠᾠ}
πι σε

Ε υ λο γη τ ος ει Κυ ρ ι ε δι δα ξ ο ο ν

με τα δι και ω μα τα α σου [♂] Γ 99

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα τα α σου [♂] Γ 99

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης

[♀]
η μιν εν γε νε α και γε νε α Ε

γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον με

ι α σαιτην ψυ χην μου ο τι η μαρ το ον [♂]

σοι [♂] Γ 99

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυγον δι δα ξο

[♀]
ον με του ποι ει ν το θε λη μα σου ο τι συ

ει ο Θε ο ος μου [♂] Γ 99

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω
φω τι σου ο ψο ο με θα φως [♀] [♂] Γ ⁹⁹

Π α ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις
(Π) (Γ)
γι νωσκουσι ι σε ^π ⁹ Α γι ος ο Θε ο ος
[♀]
Α γι ος ι σχυ ρος Α γι ος α θα να
τος ε λε η σον η μας [♂] Γ ⁹⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι
ω Πνευμα τι ^Γ ⁹⁹

Κ αι νυ υν και α ει ει και εις τους αι
ω νας των αι ω νων [♂] Α μην ^Γ ⁹⁹

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η [♂]

μας ^χ ^Γ ^α

Α ^Γ [♀] ^κ
γι ο ος ο Θ ε ε ο ο ος
(Π)

Α α α γι ο ος ι ι σχυ υ υ υ

ρο ος ^π ^α

Α ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
γι ος α θα α να α το ος ε λε

η σο ο ο ο ον η η η μα α α α ^(N) ^(M)

α α α α ας ^χ ^Γ ^α

Σ ^(Γ) [♀]
η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν ^κ ^α Α σω μεν τω α να σταν τι εκ
(Π)

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης η
(Γ)

η μων ^π ^α κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον

θα να τον ^κα το νικος ε δωκεν η μιν και

το με γα ε λε ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^Γ ^{αα}

^(Γ) [♀]
Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν ^κα Α σωμεντω α να σταν τι εκ

^(Π)
τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης η

^(Γ)
ημων ^πα κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον

θα να τον ^κα το νικος ε δωκεν η μιν και

το με γα ε λε ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^Γ ^{αα}

Θεοδώρου Φωκαέως.

[♯]Ηχος ^φ Γα.

^(Γ) ^(Ν)
Δ ο ξα α σοι τω δει ει ξαν τι το ο

^(Γ)
φως ^Δδο ξα εν υ ψι ι ι στοιοις

Θε ε ω ω κ και ε πι γης ει ει ρη η η

νη δ εν αν θρω ποις ε ε ευ δο κι α

α δ

Υ μνη ς με εν σε δ ευ λο γου
(Π)

με εν σε κ προ σκυ νη με εν σε ε δο ο ξο
(Γ)

λο ο γου ου ου με ε ε εν σε ευ χα

ρι στου με εν σοι κ δι α την με γα α

α α λη ην σου ου δο ο ο ξα αν δ
(Π) (Μ) (Γ)

Κ υ ρι ι ε ε ε ε Βα σι ι λευ δ

ε που ρα νι ι ε ε Θε ε ε κ

Πα τερ Πα α αν το κρα τω ωρ δ Κυ ρι ι

(N) (Γ)
ε Υι ε ε μο ο νο γε ε νες Ι η

σου Χρι ι στε και Α α α α γι ι ο

ον Πνεε ευ μα α ρ

(Π) (M) (Γ)
Κ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος ρ ο

Α μνο ο ος του Θε ε ου κ ο Υι

ο ος του ου Πα α τρος ρ ο αι αι

αι ρω ων ρ την α μαρ τι ι ι αν

του ου κο ο ο σμου ρ ε λε η σον

η η μα ας κ ο αι αι αι ρω ων ρ

τας α μαρ τι ι ι ας του ου κο

ο ο ο σμου ρ

Π ροσ δε ε ξαι την δε ε η η σιν η η

(Γ)

μων ο κα θη η με ε νος εκ δε

ξι ω ω ων του ου Πα α τρος και ε

λε ε η η η σο ον η η μα ας

(N)

(Γ)

Ο τι συ ει μο νος Α γι ι ος συ

ει μο νος Κυ υ υ ρι ι ι ι ος

Ι η σους Χρι ι στος εις δο ο ο ο ξαν

Θε ου Πα τρο ος α α μη ην

(N)

Κ α θε κα α α στην η με

(Γ)

ε ε ραν ευ λο γη σωω σε και αι

(Π)

νε ε ε ε σω το Ο ο νο μα α α α

(Γ)

σου π εις τον αι ω ω ω να α και

εις τον αι ω να του ου ου αι ω νο

ος Γ δ

(Π)

Κα τα ξι ω σον Κυ υ ρι ι ε ε

(Γ)

εν τη η με ε ε ε ρα α τα

(Δ)

α αυ τη α α μαρ τη η η η

(Γ)

του ος Δ φυ λα χθη η η η ναι η η

μας Γ δ

(Π)

Ευ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι

(Μ)

(Γ)

ε ε ε ε ο Θε ε ος δ των Πα τε ε

ε ε ε ρω ων η η η μων δ και αι

νε ε το ο ο ο ον και δε δο ξα σμε ε

ε ε ε ε νον το ο νο ο ο μα α

α σου ου εις τους αι ω ω ω ω να

ας α α μη ην

Γ ε νοι το Κυ υ ρι ι ε ε το ε

λε ος σουου εφ η η μα α ας κα θα α α

α πε ερ ηλ πι σα με ε ε εν ε ε

πι ι ι σε ε

Θ υ λο γη η τος ει ει Κυ υ ρι ι

ε δι ι ι δα α ξο ο ον με

τα δι και ω μα α τα α σουου

(Z)

Κ υ υ ρι ι ε ε κα α τα φυ υ

(Γ)

γη ^{z'} ε γε νη η θης η μι ιν εν γε

νε α και αι γε νε ε α α ^δ ε

(Z)

(N)

γω ει ει πα α Κυ υ ρι ι ε ^{z'} ε

(Δ)

λε ε ε η η σο ο ον με ^{ν'} ι

(Γ)

ι α α σαι αι ^Δ την ψυ χη η η

η ην μου ο ο τι η η μαρ το

ο ον σοι οι ^δ

(N)

Κ υ ρι ε προς σε κα α τε φυ υ γον ^Δ

(Γ)

δι ι ι ι δα α ξο ο ον με ^κ του

ποι ειν το θε λη η η μα α α σου ου

ο τι συ υ υ ει ο ο ο Θε ος μου

ου
Γ
δ
(N)

Ο τι πα ρα σοι πη η γη ζω ω ης
Γ Δ

εν τω φω τι ι ι ι σου ο ψο ο με

ε θα α φως
Γ
δ

Π α ρα α α α α τει πα ρα α τει

ει νον
Γ
δ το ε λε ο ο ο ο ος

σου
κ
λ τοις γι νω ωσκουσι ι ι σε
Γ
δ

Χ Α γι ι ο ο ο ος ο Θε ος ος Α

α γι ι ο ο ο ος ι σχυ υ ρο ος

Α γι ος Α α θα α να α α τος

ε ε λε ε η η η σο ον η η μα

ας ^Γδ

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω ^κκα

α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α

τι ^Γδ

Κ αι νυ υ υν και α α ει ^Γδ και εις του

ους αι αι ω ω ω να ας των αι ω ω ω

ω νων α α μη ην ^Γδ

Α γι ι ο ος α α θα α να

α α τος ^κε ε λε ε η η η σο

ον η η μα ας ^Γχ ^δ

Α Χ α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α θα α α

να το ος ε λε ε ε η

η η η η η ε λε η η σο ον η η

η μα α α α α ας

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης η

η μων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον

θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και

το με γα ε λε ο ο ο ο ο ο ος

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ᾠή Γα.

(Γ)

Δ ο ξα α σοι τω δει ει ξα αν τι το ο

φω ως δο ο ξα α εν υ ψι ι ι

στοι ο ις Θε ε ω **κ** και ε πι γης ει ει

(Δ)

(Γ)

ρη η η νη **γ** εν αν θρω ποις ε ε

ευ δο κι α α **γ**

Υ μνου με εν σε ευ λο γου με εν σε **γ**

(Π)

(Γ)

προ σκυ νου ου με εν σε δο ξο λο ο

(Δ)

γου με εν σε **κ** ευ χα ρι στου ου ου με

(Γ)

ε ε εν σοι **Δ** δι α την με γα λη η η η σου

δο ξα αν **γ**

(Γ)

Κ υ ρ ι ι ε ε ε ε Β α σ ι ι λ ε υ ε

(Π)

π ο υ ρ α ν ι ε Θ ε ε ε ε Πα τ ε ρ Πα αν

το κ ρ α α α τ ο ρ ^π _ρ Κυ υ ρ ι ι ε Υι

(Γ)

(Δ)

ε μ ο ν ο γ ε ε ν ε ς **κ** _κ Ι η σ ο υ ο υ Χ ρ ι

(Γ)

ι σ τ ε κ α ι α γ ι ι ι ο ν Π ν ε υ μ α α **γ** _δ

(Γ)

Κ υ ρ ι ι ε ε ε ε ο Θ ε ε ο ς **γ** _δ

ο α μ ν ο ο ο ς τ ο υ Θ ε ε ο υ **κ** _κ ο

Υι ο ο ο ς τ ο υ Πα α τ ρ ο ς **γ** _δ ο α ι α ι

(Π)

αι αι ρ ω ν **κ** _κ τ η ν α α μ α ρ τ ι ι α α ν

(Μ)

τ ο υ κ ο ο ο ο σ μ ο υ ^π _ρ ε λ ε ε η η σ ο ν

(Δ)

(Γ)

η η μ α ς **γ** _δ ο α ι α ι α ι ρ ω ν **γ** _δ τ α ς α

μαρτι α α αστου κο σμουου **Γ**
(Γ)

Προ σδε ε ξαι την δε ε η η σιν η η
(Δ)

μων **Γ** ο κα θη η η με ε ε ε νος
(Γ)

εκ δε ξι ω ω ων του Πα α τρος **κ** και

ε λε ε η η σον η η μας **Γ**

Ο τι ι συ ει μο νος α α γι

ι ος **Γ** συ ει μο νος Κυ ρι ι ος **κ** Ι
(Δ) (Γ)

η σους Χρι ι στος εις δο ο ο ο ξαν Θε

ου Πατρος α α μην **Γ**

Καθ ε κα α α α στην η με ε

ε ραν ευ λο γη σωω σε **κ** και αι νε

(Π)

ε ε ε σω το ο ο νο μα α α σου π

(Δ)

(Γ)

εις τον αι ω ω ω να και εις τον αι ω

να του ου ου αι ω νο ος

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε

εν τη η με ε ρα τα α α α αυ

(Δ)

(Γ)

τη α να μαρ τη η η η τους φυ

υ λα χθη η η ναι αι η η μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε

(Δ)

ε ε ο Θε ε ος των Πα τε ε ε

(Γ)

ρω ων η η η μων και αι αι αι νε ε

(Π)

τον και δε ε δο ο ξα σμε ε ε νο

(Γ)

ον ^π το ο νο ο ο μα α α σου ου ^κ

εις του ους αι ω ω ω να ας α α

μην ^δ

Γ ε νοι το ο ο Κυ ρι ι ε ^δ το ε

(Δ)

λε ο ος σου εφ η η μας κα θα α α

(Γ)

α περ ηλ πι σα με εν ε ε πι ι σε ^δ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ε δι

δα α α ξο ο ον με ^κ τα α α δι και

ω ω ω μα τα σου ου ^δ

Κ υ ρι ι ε ε κα τα φυ υ γη ^δ

ε γε νη η η θης η η μιν ^δ εν

γε νε α και γε νε α α **Γ** ε γω ει
(Π) (Γ)

πα Κυ υ ρι ι ε **π** ε ε ε λε ε η η

σο ο ο ο ον με **κ** ι ι α α σαι αι

την ψυ χην μου ο τι η η η μαρ τον σοι

Γ
οι **δ**

Κ υ ρι ι ε ε προ ος σε κα τε ε

φυ υ γον **Γ** δι δα α ξο ο ο ο ον με
δ

του ποι ει ει ν το θε λη μα α α σουου

ο τι συ υ ει ο ο ο Θε ος μου **Γ**
δ

Ο τι ι πα α ρα α σοι πη γη η

ζω ω ης **Γ** εν τω φω τι ι ι ι σου ο
(Δ) (Μ)

ψο ο ο με ε θα α φως

Π α ρα α α τειει ει ει νον το

ε λε ε ο ο ος σου ου ου τοι οις γι

νω ω σκου ου σι ι ι ι σε

Α χ γι ο ο ος ο Θε ε ος Α γι

ο ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ι ο ος

α α θα να τος ε ε λε η σο ον η

η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ι ω και

α γι ω Πνε ευ μα α τι

Κ αι νυ υ υν και α α ει και ει εις

τουσ αι ω ω ω ναςτων αι ω ω νω ων

α α μην Γ δ

Α για ι ο ος α α θα να α το ος

ε ε λε η σο ον η η μας Γ δ

Α χ α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α γι ι ο ο ο ο ο ος Γ δ ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ε ε ε ε

(Z)

Α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ος α θα

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α Α θα να το ο

(Δ)

(Γ)

ο ο ος ε λε η η σο ο ον η η

(N)

(M)

η η μα α α ας

(Γ)

♀

ή με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν ^κ _α Α σωμεντω α να σταν τι εκ
(Π)

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης η
(Γ)

ημων ^π _α κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον

θα να τον ^κ _α το νι κος ε δω κεν η μιν και
(Ν) (Μ)

το με γα ε λε ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^Γ _{αα}

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν δ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν β̣ λ̣

(Δ)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ̣ δ̣

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η η σ ο ν β̣ λ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε ε η σ ο ν δ̣

οι Κυ ρ ι ε δ̣

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σ ο ν γ η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν γ δ



Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...



Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος  Δι.

Στίχ. α΄ Ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τὶ ἐγκατέλιπές με;

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου 



 Σω τε ε ερ σω στον η μας 

Στίχ. β΄ Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

Στίχ. γ΄ Ὁ Θεός μου κεκράζομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούση.

Στίχ. δ΄ Σὺ δὲ ἐν Ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ πρε σβει αῖς της Θε ο το κου 

 Σω τερ σω στον η μα α ας 

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

ᾠτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β΄ Χορός.

Στίχ. α' Ἴνα τὶ ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος;

ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

σαρ κι ι ι ι ι σταυρω θεις ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β' Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Στίχ. γ' Ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

Στίχ. δ' Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην

Ομο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν **β** σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου **Δ** και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρεπτως εν αν θρω

πη σας **β** σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας **Δ** Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος **β** συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον γ'. Ἦχος δ'.

Ἀρχεται ὁ α' Χορὸς.

Στίχ. α' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν

λαοί.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεύσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ̣ Πά.

(Π)

σὸν Κυ ρι ε τον λα ον σου **Δ** και

ευ λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σου **π**

νι καςτοις βα σι λευ σι κα τα βα ρ βα ρων δω

ρου με νος **π** και το σον φυ λατ των δι α

του Σταυρου σου πο λι ι τε ευ μα **π**

Στίχ. β' Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλὸς ἐστί.

Στίχ. γ' Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ.

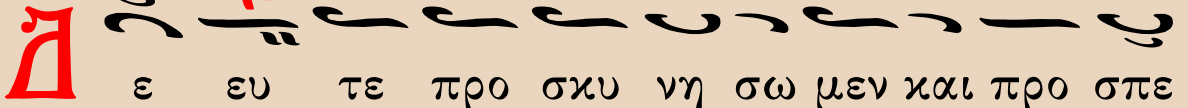
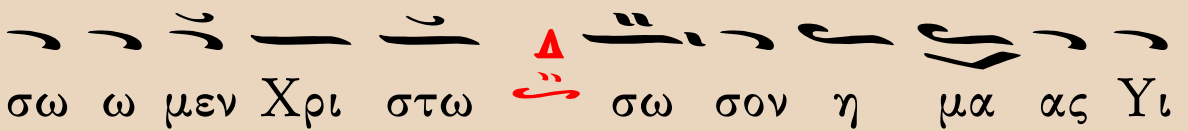

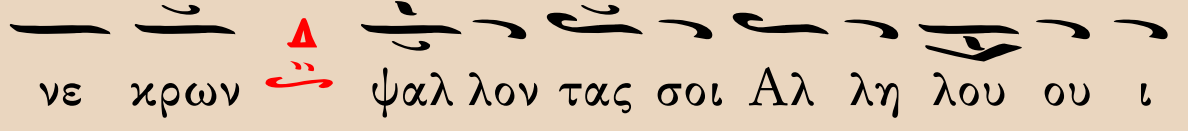

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ➡ ➡ ➡ Δι.

(Δ)


 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε

 σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι

 ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ

 νε κρων ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι

 α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος γ'.

Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιᾶσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Σταυροῦ.

ᾠχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεύσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Πά.

ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου **Δ** και
ευ λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σου **π**
νι καστοις βα σι λευ σι κα ταβαρ βα ρων δω
ρου με νος **π** και το σον φυ λατ των δι α
του Σταυρου σου πο λι ι τε ευ μα **π**


Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου
τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν
Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β΄.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς
δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ
ἤμαρτε (ἢ ἥμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ
ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς
μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι. 

(Δ)
Μνη ἡ σθη τι Κυ ρι ε ως α γα
θος των δουλων σου και ο σα εν βι ω η
μαρ τον συγχω ρη σον ου δεις γαρ α να
μαρ τη τος ει μη συ ο δυ να α με νος
και τοις με τα στα σι δουναι την α να α
α παυ σιν 

Καὶ τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας
Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἡ τῶν
πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ
ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια,
Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾶ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσηξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σέ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός. Εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος δι Δι.

(Δ)

Ο υ ψω θεις ε εν τω Σταυ ρω

ε κου σι ως τη ε πω νυ μω ω σου

και νη πο λι τει α τους οι κτιρ μους

σου δω ρη σαι Χρι στε ο Θε ος ευ

φρα νον εν τη δυ να μει ει σου τους πι στους

Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη γων

α αυτοις κα τα των πο λε μι ων την

συμ μα χι αν ε χοι εν την σην

ο πλον ει ρη νης α ητ τη τον τρο παι ο

ο ον

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου
ὁ δὲ α' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Κυριε εεε Εεε λεεη

ηησοοοον Κυριεεε

Ελεεηηηηησοοοον

Κυριεε (B) Εελεεη

ηησον

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄμην Ἀγιοοος Θεο

οοος Ἀαγιοοος Ἰσχυ

ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Α α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Α α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Δ α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἔτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Ἄ μην Α α γι ος ο Θε ε ος Α

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Ἄ γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι

σχυ υ ρος Α γι ι ος Α θα να τος

ε λε η σον η η μας

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Δ γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μα


α ας


Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .


Ἦχος Δι. 

(Δ)

N



ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι



ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ις



Α α α α α α α α α α



α α α α α α α α γι ι ι

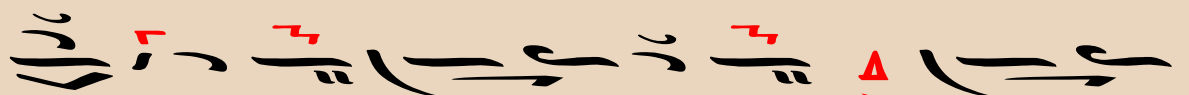

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο


ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο


ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο


ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο


ρο ο ο ο ο ο ο ος α α α α


α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α υε α θα να

το ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

(Δ)
ο ο ο ο ον η η η μα α

(M)
α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

(Δ)
ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α


ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι












ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι






ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο









ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

0 05 












          









          


          

0 05 

α α α α α Α θα α να α α

τος

λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠγ Γα.

(Γ)

κ υ ρι ε σω ω ω ω ω σον γ ρ ρ τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

(N)

(Γ)

βει ει ρει ει ει ει εις γ ρ ρ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος γ'.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

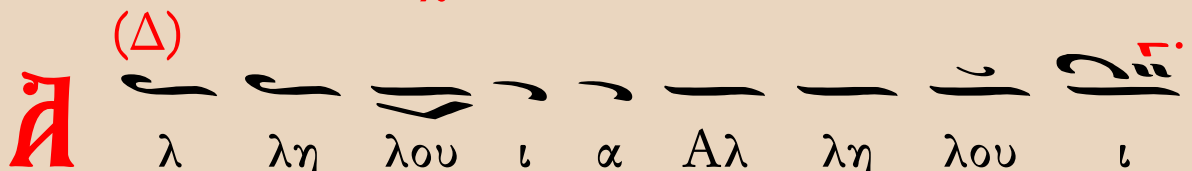
Στίχ. Πάντα ἔθνη κροτήσατε χειῖρας.



Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου.

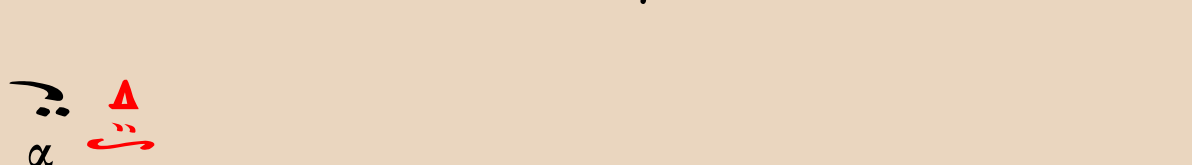

Ἀδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῆ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ὁ β' Χορός·

Ἦχος  **Δι.**

Ἄ ^(Δ)

λ λη λου ι α Αλ λη λου ι


ι ι α  Αλ λη λου ι α α


α 

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Δι.

(Δ)
Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

(Π)
ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

(Δ)
οι οι οι οι οι οι Δ

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Ε ις πολ λα α α α α α α α

α α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α (Π)

α α α α α α α α α α

(Δ) α α α α α α Δ

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος ᾠή Γα.

(Γ) Ο ι οι οι τα α α α α α α α α

(Π) α Χε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ρου (Μ)

(Γ) ου ου χε ε ρου ου βι ι ρι ι ι ι ι μ

(Ν) μυ υ υ υ υ στι ι ι ι ι

κω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι
(Γ)

λι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ει κο νι ι ζο ον τε ε ε υε

ε ε ε ες και τη ζω ω ο ο ο ο ο

ο ποι και αι τη ζω ω ω ο ο ο ο ο
(Π)

ποι οι οι ω ω ω ω Τρι ι ι ι
(Μ)

α α α α α ρα α τρι α α α α δι
(Γ)

τον τρι σα α α α α α α α α α
ξ

α α γι ι ι τοντρι ι ι σα α α α
(Π)

γι ι ι ο ο ο ον υ υ υ
(Γ)

μνονπρο σα α α α ρα α α α α
ξ

ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε χε ε ε

ε ε ε ε ε βασιλε ε ε α α α

γα α α α α των ο ο ο ο ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο ο ο ο

με ε νοι οι ροι οι οι οι οι

ταις αγ γε λι ι καις α ο ρα

α α τω ω ρω ω ω ω ως δο ρυ

φο ρου ου ου με νο ον τα ξε ε σι ι ι

ρι ι ι ι ιν Αλ λη λου ου ου ου

ια α α α α α α α α α α

α α α α α α α α

Ἄλλο ἑτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Γ
δ **Ο** (Γ)
ι οι οι τα α α α α α

α α α α α α α Χε (Π)
δ ε ε ε

ε ε ε με ε ε ε ε ε ρου (Γ)
ου ου

ου Χε ρου βι ι η ι ι ι ι μ (Γ)
δ μυ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ ηυ υ υ στι ι ι ι (Δ) (Π)

ι ι μυ υ υ υ στι ι κω ω ω ως (Π)

ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι (Γ)

ζο ο ει κο νι ζο ον τε ε ηε ε ε ε

ες (Ν)
δ και αι αι αι αι αι αι αι αι αι

(K)

αι αι τη η η η η η η η η η

(Γ)

(Z)

η η η η η η η ζω ο ο ο ποι

οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο

ποι οι ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α

α α α α α α α α α α

(Δ)

Τρι ι α α α α α α α α α

Τρι ι ι α α α α α α δι ι ι

ι τον τρι ι ι σα α α α α

(Γ)

α α γι ο ον υ υ υ υ υ υ μνο ο

ον προ σα α α α α α α α α

α α α χα α α α α α α α α

α δο ο ο προ σα α α δον τε ε με ε
(N)

ε ε ες δ πα α α α α α α α α
(Γ) ς (Z)

α α σαν τη ην βι ι ω τι κη η η
(N)

η η η η η η ην α πο
(Γ)

θω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε

ε ε θα α α α α α α α α α δ

με ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι

η ι ι ι ι με ρι μνα α α ηα α α

α αν δ
(Γ) (Δ)

ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Γ)
υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

βα α σι ι ι ι λε ε ε ε ε ε ε

υε ε βα σι λε ε ε α α α ρα α

α α α των ο ο ο λω ων υ

πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι οι

(Γ) (Z)
T αις Αγ γε λι και αι ραι αι αι αι αις

(N) (Γ) φ
α ο ρα α α α α τω ως δο ρυ φο

(Δ) (Γ)
ρου ου μενον τα α α ξε ε σι ι ι ι ν

(N) (M)
Αλ λη λου ι α α α α α α α α α

α

Πληρωτικά.

Ὁ α' Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἶ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἄσματος
ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ γα πη η η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι ηι ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε

η ηη η η η ι ι ι ι ι ι

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η ηη η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Α (Δ) γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον

ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α΄ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α΄ Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β΄ Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α΄ Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β΄ Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α΄ Χορός: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β΄ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι

ζει ει ει ν σε τη ην Θε ε ε ο

το ο ο ο ο κο ον την α ει μα

κα α ρι στο ο ον και πα να μω

ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η ω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τω ς των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Ἔτερον Πέτρου Συμεὼν Ἁγιοταφίτου.

Ἦχος ᾠή Γα.

(Γ)

Ἄ ξι ι ο ον ε στι ι ι ι ν ω

ως α α λη η η θω ω ως μα

(Π)

κα ρι ζει ει ν σε ε ε τη ην Θε

(Γ)

ε ο το ο ο ο κο ον την α α ει

ει μα κα α α ρι στον και πα να α μω

(Π)

ω ω μη η η η το ο ον και μη τε ρα

α του Θε ε ου ου ου η η η η μω ων

(Γ)

την τι ι μι ι ω τε ε ε ε ε

(Κ)

ρα αν τω ων Χε ε ρου ου βι ι ι ι μ

και αι αι εν δο ο ξο τε ε ε ε ραν ^κ_α

(Π)

α συγ κρι ι ι τως τωων Σε ε ε ρα

(Γ)

α α α α φι ιμ ^π_α την α α δι ι α

(Κ)

φθο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο ο

ο ο γο ον τε ε ε κουου ου ου σαν ^κ_α

(Γ)

την ον τως θε ο ο το ο ο κο ον σε

με γα α λυ υ υ υ υ υ νο

ο ο ο ο ο με ε ε εν ^γ_α

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς

ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

ᾠχος ᾠγὴ Γα.

(Γ)

Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι δ αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(Ν)

χει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει

ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει

ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει

(Γ)

ει ει ει ει ει ει χει ει χει ει ει

γα α γα α υε υε γα α α υε ε ε ε

υε γα α υε γα α γα α α α υε ε

ε υε ε γγαυε υε γα α γα α υε ς

Α α αλ λη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι

ι ι ι ι α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α ς ς

Ἔτερον Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ς Γα

(Γ)

Α ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Handwritten musical notation with red accents and a red wavy line under the first note.

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

(N)

(II)

Handwritten musical notation with red accents and a red wavy line under the first note.

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

(I)

Handwritten musical notation with red accents.

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

Handwritten musical notation with red accents.

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

Handwritten musical notation with red accents.

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

Handwritten musical notation with red accents.

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

Handwritten musical notation with red accents.

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

Handwritten musical notation with red accents.

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

ov

Ku

u

u

u

u

u

u

u

Handwritten musical notation with red accents.

u u u u u u u u u u u

Handwritten musical notation with red accents.

u u u u u u u u u u u

(II)

Handwritten musical notation with red accents.

u u u u u u u u u u u

(Γ)
υ υ χυ υ υ υ π υ τον Κυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ρι το ο

ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ Κυ υ υ ρι ο ο ο ρο ο

ο ο ον ρι ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ρω ω ω

(Z) (Γ)
ω ω ω εκ των ου ου ρου ου ου ου ου

(Z)
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

(Δ)
ου χου ου ου ου ρου ου ου ου ου ρι εκ

τω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ρα α α α α α α α α α

εκ των ου ου ρα νω ω ρω ω ω ω ω ν Αλ

λη λου ου ï α α α α α α α α α α

α α α α α α α α

ا a

(II)

ا a

(N)

ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا a

ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا a

(I)

ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا a

ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا a

ا ا ا ا ا ا ا ا ا a

ا ا ا ا ا ا ا ا a

ا ا ا ا ا ا ا a

ا ا ا ا ا a

ا ا ا ا a

(Γ)

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου

ου ου ου χου ου ου ου ου χου ου ου ου

ου ρα α α α α α α ρα α εκτων ου

ου ρα νω ω ω ρω ω ω ω ων α

υε ε ε ρα υε ε ε ρα υε ε ε

(Π)

υε υε ρα ρα α υε ρα α υε ε υε ρα

(Γ)

ρα α υε ε υε ρα ρα υε ρα α υε ε

ε υε ρα ρα α υε ε υε ρα ρα υε ρα α

υε υε υε ρα α ρα α υε υε ρα ρα α

υε υε υε ρα ρα υε ε υε ρα α υε

ε ςα ςα με ςα α με με με ςα α ςα

α με δ αλ λη λου ου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α

α α α δ

Ἔτερον Ἰωάννου Λαμπαδαρίου τοῦ Κλαδά.

Ἦχος ᾠή Γα.

(Γ) α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι δ

αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(N) χει ςει ει ει ει δ ει ει ει ει ει χει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ω ω ων ρ γα α α α α α α α

(Π)

α α α α α α α γα α α α

α α λλε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Γ)

ε ε ε π ε ε ε γα υε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

(N)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ρ βου

(Γ)

ου ου ου ου γου ου ου ου ου ε ε ε

(Z)

υε ε ε ε ε ρ λε ε ε γε υε ε

ε ε z' γα α α α α α α α α α

(Γ)

α z' γα α α α γα α α α λλη η

η η η η ηη η η η η η η

λου ου ου ου ι ι ι ι ιη ι ι ι ι ^(Δ)

^(Ζ) ι α λλη λου ου ι ι α α ρα α α ^(Δ)

^(Γ) α α α α α α α α α α ρα

α α α α α α ^(Γ) α α α α α ^(Δ)

α α α α α α λλε ε ε ε ε ε ε ε

^(Π) ε ε ε ε υε ε ε ε ρα α α α α ^π

^(Γ) α α α α α α υε ε υε ε ε ε ^Γ

^(Ζ) ε πα α α α α α α α α α α

α λι ι ρι ι ι ιν ^{Ζ'} ρα α α α

α α α α α α α α α α α α

(Γ)

α α α α α α α α α α λλη η

η η η η η η η η η η η

(Δ)

η η η η η η η λου ι ι ι ι ι

(Ζ)

ι ι ι ι α λλη λου ου ι ι α α α α

(Γ)

α α α α α α α χα α α α α

(Δ)

(Γ)

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α λ λ ε ε ε ε ε ε

(Π)

(Γ)

ε ε ε α ε ε ε α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

(Δ)

ε ε α ε ε ε ε α α α α α α α

(Γ)

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α λλη η η η η η η η
(Z)

ιε η η η η η η η η η η η
(Γ)

η η η η η η χη η η η ηη η
(Δ)

η η η η η η η η η η η η η
(B) (Γ)

χη η η η ηη η η η η η η η
(Γ)

η η η η η η η η η λου ου ου
(Π)

ου ου ου ου ου ου ου ου α λλη η η λου
(N)

ου ι ι ι ι ι α α α α α α α
(Π)

α α α α α α α α α α α α
(Π)

α α α α α α α α α α α α
(Γ)

α α α λλη η η η η η η η η η η η

η η η η η γ η η η η η η η

(N)

η η ηη η η η η η η η η

η η χη η η η η η η η η δ

(Δ)

η η η η ηη η η η η η η η η

η η η η η η ρα α α α λλη η

χη η η η η η η η λου ου ου ου ου

(Γ)

ου ου ου ου ου ου ου ου α λλη λου ου ι

ι ι ι ι α α δ α λλη λου ου ου

(Z)

ου ι ι ι ι ρι ι ι ι ι α λλη

(Γ)

λου ου ι ι α α ρα α α α α α α

(N)

α α χα α δ α α α λλη λου ου

ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι α α

(Γ)

α α α α α α α α α α α α α α δλ

(N)

(M)

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α δλ

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι.

(Δ)

ι δο μεν το φως το α λη θι νον

ε λα βο μεν Πνευμα ε που ρα α νι ον

ευ ρο μεν πι στιν α λη θη α δι

αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νου ου ου ου

ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε

ε εν

‘Ο Ίερεϋς· Πάντοτε, νϋν καὶ ἀεί...

‘Ο β’ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β’.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι

νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α

του αι ω νος (δίς).

ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον 'Ο β' Χορός· α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:

Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον,
φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτὰς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν,
τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ
Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν
τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς
ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθά-
νατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς
ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν
ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...**κ.τ.λ.**

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ
αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκά,
Ἐπισκόπου Σινώπης τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Εἰς πολλά α α α α
α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε τη η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἔθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίῶν αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεταιί σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἢ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος τέταρτος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος δὲ Πά.

Κ ^(B) ^(Π)
υ ρι ι ε ε κε ε ε ε κρα α α

α ξα ^π ^α προς σε ει σα κου ου σο ο ο ον
^(B) ^(Π)

μου ^π ^α ει ει σα α κου σον μου Κυ υ υ
^(B)

ρι ι ι ι ε ^π ^α Κυ ρι ε ε κε ε
^(Π)

κρα ξα προ ο ος σε ε ει σα α κου
^(Π)

σο ο ο ο ον μου ^π ^α προσχεστη φω νη της
^(B)

δε η σε ε ω ω ω ως μου ^π ^α εν
^(Π)

τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα α κου

σον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^π ^α

^(B)
Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο ο

σε ευ χη η μου ως θυ μι ι α α μα α

^(Π)
ε νω ω πι ο ο ο ον σου ^π ε παρσιζτων

χει ρω ων μου θυ σι ι ι ι α α ε

σπε ε ε ε ρι ι ι ι νη ^(B) ^π ει σα α

α κου σο ον μου Κυ ρι ε ε ^β ^λ

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

^(B)

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυ υ ραντε ρι ο χης πε ρι τα

χει λημου ^β ^λ

Μ η εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λογους

πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα α σεις εν α μαρ τι ι αις

Ευν αν θρωποις ερ γα ζο με ε νοις την

α νο μι ι αν και ου μη συν δυ α α

σω με τα των ε κλεκτων αυ των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου

μη λι πα να α τω την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο

θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι ται αυ

των ^βλ

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι

ηδυνθησαν ωσει παχος γης ερραγη

επι της γης διεσκορπισθητα οστα αυ

των παρατον αδην ^βλ

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

φθαλμοι μου ^Δεπι σοι οι ηλπισα μη αν

τα νεληστην ψυχην μου ^βλ

Φυλαξον με απο παγιιδος ης συ

νεστησαν το μοι ^βλ και απο σκανδα

λωντων εργαζομενων την ανομιειαν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι αμαρτω λοι **Δ** κα τα μο ο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω **β λ**

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ξα φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην **β λ**

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την

δε η σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι

ον αυ του απαγγελω **β λ**

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το

πνευ μα μου και συ ε γνωστας τριβουςμου **β λ**

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην

ε κρυψανπα γι δα μοι ^β_λ

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι γι

νω σκωνμε ^β_λ

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου ^β_λ

Ε κε ε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει

πα Συ ει η ελ πεις μου με ρις μου ει

εν γη ζων των ^β_λ

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε

τα πει νω θην σφο δρα ^β_λ

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον

των με ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε

β
λ
με

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

(B)

Τ ον ζω ο ποι ον σου Σταυ ρον **β** α **λ**

(Π)

(B)

παυστως προ σκυ νουντες Χρι στε ο Θε ος **π** την **ρ**

τρι η με ρο ον σου Α να στα σιν δο

ξα ζομεν **β** δι αυ της γαρ α νε και νι σας **λ**

την κα τα φθα ρει σαντων αν θρω ωπων φυ

σιν Παν το δυ να με **β** και την εις ου ρα **λ**

νους α νοδον κα θυ πε δειξας η μιν ως

μο νος α γαθος και φι λανθρωπος ^β _λ

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς
μοι.

Τ ου ξυ λου της πα ρα κο ης το ε πι

τι μι ον ε λυσας Σω τηρ τω ξυ λωτου Σταυ

ρου ε κου σι ι ως προ ση λωθεις και εις

Α δου κα τελ θω ων Δυ να τε του θα να

του τα δε σμα ως Θε ος δι ερ ρη ξας ^β _λ δι

ο προ σκυ νου ου μεν την εκ νε κρων σου

(Π)

Α να στασιν ^β _λ εν α γαλ λι α σει βο

(B)

ων τες Παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ξα σοι **β λ**

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Πυ λας Α δου συ νε τρι ι ψας Κυ ρι

ε και τω σω θα να τω **Δ** του θα να του

το βα σι λει ον ε λυ σας **β λ** γε νος δε

το αν θρω πι νον εκ φθο ρας η λευ θε ρω σας

ζω ην και α φθαρ σι αν τω κο σμω δω

ρη σα μενος και το με γα ε λε ος **β λ**

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Δευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι **Δ** την του

Σωτηρος τριημερον Εγερσιν **β λ** δι

ης ελυτρωθημεντων του Αδουα

λυτων δεσμων **β λ** και ααφθαρσιαν και ζω

(Π)

ην **β λ** παντες ελαβομεν κραζοντες **π ρ** ο

(B)

σταυρωθεις και ταφεις και αναστασας **Δ δ** σω

ωσον ημας τη Αναστασει σου μο νε Φιλαν

θρωπε **β λ**

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοι ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Αγγελοι και ανθρωποι Σωτηρτην σην

υμου ουσι τριημερον Εγερσιν

δι ης κα τηυ γα α σθητης οι κου με

νης τα πε ρα τα **β λ** και τη ης δου λει ασ του εχ
(Π)

θρου **β λ** παν τες ε λυ τρω θη μεν κρα ζο ον τες
(B)

Ζω ο ποι ε παν το δυ να με Σω τηρ

σω σον η μας τη Α να στα σει σου μο νε Φι

λανθρωπε **β λ**

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ
ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Π υ λας χαλ κας συ νε τρι ψας **Δ δ** και μο

χλους συ νε θλα σας Χρι στε ο Θε ος **β λ** και γε

νος αν θρω ω πων πε πτω κος α νε στη σας **β λ**

καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι, πᾶσαν φωτίζεις τὴν γῆν, τοῖς ἐν θαλάσῃ Πάτερ, βοθηεῖς καθ' ἐκάστην, νοσήματα διώκεις, παύεις ψυχῆς, καὶ σαρκὸς ἄρρωστήματα, παρὰ Κυρίου τὴν χάριν Μάρτυς Φωκᾶ, εἰληφῶς θεομακάριστε.

Χαραλάμπους Τσερκέζη.

Ἦχος δὲ Πα.

(B) (Π)
Α ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι

Υι υι υι ω π και α γι ω ω Πνε

ευ μα α α τι π

(B) κ βρε εφους ε ε γε ε ε νου του

Κυ ρι ουου ε ρα α στης Δ Φω κα πα

(Δ) αμ μα α κα α α ρι ι ι ι στε Ι

(Π) ε ε ρο ο μα α αρ τυ υς Χρι ι ι

(B)

σου ^π το γαρ ο πλοον του Στα αυ ρου ε επ

ω ω μων α α α ρα με ε νος ^β α

(Δ)

κλι νω ω ως ε ε πο ο ο ρε ε ε

(B)

ε ευ θης ^Δ την ο ο ο δο ον της

(Π)

σω ω τη ρι ι ι ι ας ^π δι ης των Αγ

γε ε ε λων συ νε ε ε ε στι ι ος γε ε

(B)

ε ε γο ο ο ο νας ^π δαι μο νων α αν

τι πα α λος ^Δ και του κο σμου ου πρε σβε ευ

της ^β ω ω ω φθης δι α α πρυ σι ι

ο ος ^β

Θεοτοκίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Πά.

(Π)

Κ

αι νυ υ υ υν και αι α α α ει

και εις τους αι ω νας των αι ω νω ων

Α α α α μην π^α

(Μ)

Ο

δι α α σε π^α Θε ο πα τωρ

(Π)

προ φη η η τη ης Δα α αυ ιδ π^α

(Β)

με λω δι ι ι κως πε ρι σου προ ο α

(Δ)

(Β)

α νε φω ω ω νη η η η σε τω

(Π)

με γα λει α α σοι οι ποι η η σα α

(Β)

αν τι π^α Πα ρε ε ε στη η Βα σι

(Π)

λι ισ σα α εκ δε ξι ω ω ω ων σου π^α

Σε ε γαρ μη τε ρα προ ξε ε νον ζω η ης
(B)

α νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν ο α
(Π)

πα τω ρ εκ σου ε ναν θρω ω πη η σαι ευ

δο κη η η σα ας Θε ε ε ος
(B)

ι να τη η ην ε α αυ του α να α
(Π)

πλα α α ση η ει κο ο ο ο να
(M)

φθα ρει σαν τοις πα α α α α θε ε ε ε
(Π)

σι και το πλα νη θε ε εν ο ο ρει ει

α λω ω τον ε ευ ρων προ ο ο ο ο
(B)

βα α α α τον τοις ω μοις α α α

να λα α βων τω Πα α α τρι ι

(Π)

ι προ ο σα γα α α γη ^π και τω ι

δι ω θε λη μα α τι ταις ου ρα νι αις συ

να α ψη η Δυ να α α α με ε ε

(B)

ε σι ^π και σω ση Θε ο το κετον κο σμον

Χρι ι στος ^Δ ο ε χωντο με ε ε γα και

πλου ου ου σι ον ε λε ε ο ο ο ο

ος ^β ^λ

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος ➡ — Δι.

(Δ)

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ε εν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἣν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἄγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις: Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β' Χορὸς.

Ἦχος δὲ Βου.

(B)

Κ υ ρ ι ε α α ν ε λ θ ω ν ε ν τ ω σ τ α υ ρ ω **β** λ τ η ν

προ γο νι κην η μων κα τα ραν ε
(Π)

ξη λειψας και κα τελ θων εν τω α δη π^α
(B)

τους απ αι ω νος δε σμιους η λευ θε ρω

σας β λ α φθαρ σι αν δω ρου με νος Δ δ^ατων αν
(Π)

θρωπων τω γε νει δι α του το υμνουντες
(B)

δο ξα ζο ο μεν την ζω ο ποι ο ον και σω

τη ρι ονσου Ε γερσιν β λ

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Κ ρε μα μενος ε πι ξυ λου μο νε δυ να

τε β λ πα σαν κτι σιν ε σα λευ σας β λ τε

θεις εν τα φω δε ^βλτους κα τοι κουν τας

εν τα φοις α νε στησας ^βλ α φθαρ σι

αν και ζω ην δω ρου μενος τω γε νειτωναν

(Π)

θρωπων ^βλ δι ο υ μνουντες δο ξα ζο ο μεν
(B)

την τρι η μερονσου Ε γερσιν ^βλ

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

(Π)

Α α ο ος πα ρα νομος Χρι στε σε προ δους
(B)

τω Πι λα τω ^πσταυ ρω θηναι κα τε δι κα

σεν ^βλ α γνω ω μων πε ρι τον ευ ερ

γε την φα νεις ^βλ αλλ ε κων υ πε μεινας

τα φην αυ τε ξου σι ως α νε στης

τρι η μερος **β λ** ως Θε ος δω ρου με νος

η μιν **Δ δ** α τε λευ τη τον ζω η ην και

το με γα ε λε ος **β λ**

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

(Π)

(B)

Μ ε τα δα κρυ ων γυ ναι κες **π ρ** κα τα

λα βου σαι το μνη η μα σε ε πε ζη τη

σαν **β λ** μη ευ ρου σαι δε ο λο φυ ρο με

ναι με τα κλαυθμου βο ω σαι ε λε γον **β λ**

Γ Οι οι μοι Σω τηρ η μων Βα σι λε ευ

(Π)

(B)

των α παν των β λ πως ε κλα πης π ρ ποι ος

δε το προς κα τε ε χει το ζω η φο ρον

σω μασου β λ Αγ γε λος δε προς αυ τα ας

α πε κρι να το Μη κλαι ε τε φη σιν αλλ

α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε ο τι α νε

στη ο Κυ ρι ος β λ πα ρε ε χων η μι

ιν α γαλ λι α σιν ως μο νος ευ σπλαγ

χνος β λ

Θεοτοκίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Πά.

(B)

(Π)

Α ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι

Υι υι υι ω π και α γι ω ω Πνε

ευ μα α α τι π

(Π)

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει

και εις τους αι ω νας των αι ω νω ων

Α α α α μην π

(B)

Ν ευ σον πα ρα κλη σε ε σει σων οι κε

τω ω ων Πα να α μω ω ω με π παυ ου

σα δει νων η η μων ε πα να α στα

(B)

(Π)

α α α σεις π πα σης θλι ψε ως η μας

(B)

α παλ λα α ατ τουου ου ου σα σε

γαρ μο νη ην α σφα α λη και βε βαι

(Π)

αν αγ κυ υ υ ραν ε ε ε ε χο ο ο

ο μεν ^π και την σην προ στα σι ι α αν

κε κτη η η η με ε ε ε θα ^π Μη αι

σχυν θω μεν Δε σποι οι να α σε προ σκα λου

(B)

ου ου με ε ε ε νοι ^π σπευσον εις ι ι ι

(Π)

κε ε σι ι αν τω ων σοι οι πι στως βο ω

ω ω ω ων των ^π Χαι ρε Δε σποι να η πα

αν τω ων βο η η η η θει ει ει ει

(B)

α ^π χα ρα και αι σκε ε ε πη και σω τη

ρι ι α τω ων ψυ χω ων η η μω ω ω

ω ων ^β ^λ

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

Ὁ Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς: ‘Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο α’ Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

ᾠχος δ’.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος γ Βου.

(Δ)

λ

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα

μα ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ

Κυρίου Μαθητριάι καὶ τὴν προγο

νικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι

τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον

ἐσκύλευται ὁ θάνατος ἠγέρθη Χρι

— — — — — Δ — — — — —
στος ο Θεος δωρου μενος τω κο

— — — — — β — — — — —
στωτο μεγα ελεος

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

ᾠχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὔρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Φωκᾶ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος δὲ Δι.

(Δ)

Και τροπωνμε τοχος και θρο νων δι α δο

χοςτων Α πο στο λων γε νο μενος την

πρα ξιν ευ ρες θε ο ο πνευστε εις θε ω

ρι ας ε πι βα σιν δι α του το τον

λο γον της α λη θει ας ορ θο το μων και

τη πι στει ε νη θλησας με χρις αι ματος Ι

ε ρο μαρ τυς Φω κα ^β πρε σβευ ε Χρι

στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η

μων ^β

Και νυν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον
μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς
πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει
σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν
καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν
πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Γ Βου.

(Δ)

λ

Το απ αι ω νος α πο κρυφον και Αγ

γε λοις α γνωστον μυστη ρι ον ^β δι α σου

Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω

ται **β** Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει

σαρκου με νος **Δ** και Σταυ ρον ε κου σι ως υ

περ η μων κα τα δε ξα με νος **β** δι ου

α να στη σας τον Πρω το πλα στον **Δ** ε σω

σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω

Δ
ων **β**

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ** τῇ ἁγίᾳ Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,

λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
'Ωδὴ α'.

Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τριάδα, θεαρχικὴν δοξάσωμεν, ταῖς ὑποστάσεσι,
μοναδικὴν δὲ φύσιν τῶν τριῶν, συναίδιον σύνθρονον,
ἣν δυσωποῦντες λέγομεν· Σῶσον τοὺς πίστει σε
δοξάζοντας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐχρίσθης, ὑπὸ Πατρὸς τῷ Πνεύματι, ἀγαλλιάσεως,
θεουργικῶ ἐλαίῳ ὁ Υἱός, καὶ βροτὸς ἐχρημάτισας,
καὶ τῆς μιᾶς Θεότητος, τὸ τρισυπόστατον ἐδίδαξας.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Τὸ κάλλος, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, Μονὰς
τρισήλιε, τὰ Σεραφεῖμ οὐ φέροντα ὄραῖν,
συγκαλύπτονται πτέρυξι, καὶ τρισαγίοις ἄσμασιν,
ἀκαταπαύστως σε δοξάζουσι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀφράστως, τὸν ποιητὴν γεγέννηκας, τῶν ὅλων
Πάναγνε, τῆς παλαιᾶς λυτρούμενον ἀρᾶς, τοὺς
βροτοὺς καὶ θανάτου φθορᾶς, καὶ διὰ σοῦ
ἐπέγνωμεν, ἓνα Θεὸν τὸν τρισυπόστατον.

'Ωδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ῥώμην ἐξ ὕψους, τοῖς ἁγίοις τὸ πρὶν Ἀποστόλοις
σου, ὡς ἀπέστειλας Χριστέ, παρὰ Πατρός τὸν
Παράκλητον, τὴν μίαν ἐνέφηνας, φύσιν τρισήλιον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τῷ Πατριάρχῃ, Ἀβραάμ ὅτε ὤφθης ἐν σχήματι,
ἀνδρικῶ τριττῇ Μονάς, τὸ ἀπαράλλακτον ἔδειξας,
τῆς σῆς ἀγαθότητος, καὶ κυριότητος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὁ χαρακτῆρσιν, ἐν τρισὶν εἷς Θεὸς πιστευόμενος,
ἀπερίγραπτος σαφῶς, ἀπερινόητος ἅπασι, ῥῦσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Στοιχειωθέντες, τοῦ Υἱοῦ σου σοφαῖς εἰσηγήσεσιν,
ἐνικὴν καὶ τριλαμπῆ, τὴν θεαρχίαν δοξάζομεν, καὶ
σὲ μακαρίζομεν, τὴν Ἀειπάρθενον.

Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρισήλιε ἄκτιστε, καὶ ὁμοούσιε, Μονὰς
τρισυπόστατε, καὶ ἀκατάληπτε, τοὺς δούλους σου
οἴκτειρον, σῶσον ἐκ τῶν κινδύνων, ὡς Θεὸς
ἐλεήμων· σὲ γὰρ Κύριε μόνον, λυτρωτὴν καὶ
δεσπότην, κεκτήμεθα βοῶντες· Γενοῦ ἡμῖν ἴλεως.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πολλαῖς περιστάσεσι, καὶ συμφοραῖς τῶν δεινῶν,
Παρθένε κυκλούμενοι, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν, αἰ
περιπίπτοντες, μόνην σε σωτηρίαν, καὶ ἐλπίδα καὶ
τεῖχος, ἔχομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς σέ κατὰ χρέος, ἐν
πίστει καὶ νῦν αἰτοῦμεν·

Ὁ α' Χορός· Σῶσον τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθηήμενος ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπερούσιον Τριάδα, ἐν μονάδι Θεότητος, καὶ
κυριαρχίαν, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ σε δοξάζομεν, ὡς
ἀδιαίρετον φύσιν, ὡς ἀσύγχυτον, ὡς ἰσόρροπον,
δόξῃ Θεὸ ἀκατάληπτε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μεριστὴν οὔσαν ἀφράστως, τοῖς προσώποις
Θεότητα, καὶ ταυτιζομένην, ἅμα τῇ μιᾷ κυριότητι,
ἀπεριόριστον, μόνην, ἀπερίγραπτον, ἀνυμνοῦμέν σε,
τὸν Ποιητὴν πάσης κτίσεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νοῦς ὁ ἀναρχος τὸν Λόγον, ἀπορρήτως γεγέννηκε,
καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα, τὸ ἰσοσθενὲς ἐκπεπόρευκε· καὶ
διὰ τοῦτο Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν Δεσπότην τῶν
ὅλων, Θεὸν καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων. Ἀμήν.

Ὅπτανόμενος τοῖς πάλαι, τυπικῶς προκατήγγειλε, τὴν ἐκ σοῦ Παρθένε, σάρκωσιν ὁ Λόγος, ἀλλ' ὕστερον, ἐπιφανεῖς τοῖς ἀνθρώποις κατ' ἀλήθειαν, Ὁ β' Χορός· τρισυπόστατον, μίαν ἀρχὴν ἐφανερώσε.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Συνέντες ἐκ πίστεως, τῆς παντουργοῦ Θεότητος, μίαν μὲν ἀπρόσιτον οὐσίαν, τρεῖς δ' ὑποστάσεις, ζωαρχικὰς συμφυεῖς, σέβομεν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, συναίδιον ὑπαρξιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τὸ σέλας τρισήλιον, τῆς οὐσιώδους αἴγλης σου, λάμψον ἐνιαία μοι Θεότης, ἄκτιστε φύσις, καὶ φωτουργαία πηγὴ, πάσης φωτοδότιδος αὐγῆς, ἵνα κατοπτρίζωμαι, σοῦ τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ὡς μόνον ὑπάρχοντα, δημιουργὸν τοῦ σύμπαντος, καὶ συνεκτικὸν καὶ κυβερνήτην, πάνσοφον ὄντως, καὶ τῆς ζωῆς χορηγόν, γνόντες σε βοῶμέν σοι πιστῶς· Δέσποτα τρισήλιε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε φρούρησον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων. Ἀμήν.

Θεῶσαι βουλόμενος, τὸν πρὶν φθαρέντα ἄνθρωπον,
ὁ δι' ἀγαθότητα Παρθένε, πλάσας καὶ δείξας, εἰκόνα
θείας μορφῆς, ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ, καὶ μίαν
τρिसάριθμον,

Ὁ α' Χορός· θεαρχίαν κατήγγειλεν.

Ὠδὴ ς' . Ἐβόησε, προτυπῶν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐνέφηεν, ὁ Πατὴρ ἐκλαλῶν τὴν υἰότητα, καὶ τὸ
Πνεῦμα, τῷ Χριστῷ βαπτισθέντι ὀρώμενον· διὰ
τοῦτο μίαν, καὶ τριττὴν θεαρχίαν δοξάζομεν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὡς εἶδέ σε, τρισαγίαις φωναῖς ἀνυμνούμενον,
Ἡσαΐας, ὑψηλοῦ ἐπὶ θρόνου καθήμενον, τὴν τριττὴν
ἐπέγνω, τῆς μιᾶς θεαρχίας ὑπόστασιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Μετάρσιον, ὑψηλὲ Βασιλεῦ τρισυπόστατε, τὴν
καρδίαν, καὶ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων ἀνάδειξον, ἵνα
τῆς σῆς δόξης, θεωρῶμεν λαμπρῶς τὴν φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἠξίωσε, μορφωθῆναι σαφῶς τὸ ἡμέτερον, ἐκ
Παρθένου, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὡς φιλόανθρωπος, καὶ
τῆς θείας δόξης, κοινωνοὺς τοὺς ἀνθρώπους

ἔποίησε.

Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρα ἀγέννητον, τὸν δὲ Υἱὸν γεννητόν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρός, φρονοῦντες κηρύττομεν, ἀναρχον Βασιλείαν, καὶ Θεότητα μίαν, ἣν περ δοξολογοῦντες, ὁμοφρόνως βοῶμεν, Τριάς ὁμοούσιε, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν χρόνων ἐπέκεινα, καὶ πρὸ αἰώνων Θεόν, ἐν χρόνῳ ἐκύησας, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, θεάνθρωπον Ἄχραντε· ὅθεν σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, πάντες ὁμολογοῦντες, ἐκτενῶς σοι βοῶμεν· Τῆς δόξης τῆς αἰωνίου,

ᾠχος β' Χορός· πάντα ἀξιώσον.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τὰς τεταγμένας, ἐπουρανίους φύσεις καὶ νοεράς, τάξεις ὀρθοδόξως πάντες οἱ γηγενεῖς, ἐκμιμούμενοι δοξάζομεν, μίαν Θεότητα, ἐν τρισὶν ἰσουργοῖς ὑποστάσεσι. (δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥήσεις ἀγίων, Ὑποφητῶν σε πάλαι συμβολικῶς, ἓνα τῶν αἰώνων πάντων δημιουργόν, προεδήλωσαν ἀνέκφραστον, Θεὸν καὶ Κύριον, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν

ὑποστάσεσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ κατ' οὐσίαν, ἀθεώρητος Λόγος καὶ Παντουργός, ὠφθης τοῖς ἀνθρώποις ἄνθρωπος ἐξ ἀγνῆς, Θεομήτορος τὸν ἄνθρωπον, ἀνακαλούμενος,

Ὁ α' Χορός: πρὸς μετουσίαν τῆς Θεότητος.

ᾠδὴ η'. Χειῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Φῶς μοναρχικὸν καὶ τριλαμπές, Οὐσία ἀναρχε, κάλλος ἀμήχανον, ἐν τῇ καρδίᾳ μου οἴκησον, καὶ ναὸν τῆς σῆς Θεότητος, φωτοειδῆ καὶ καθαρὸν, δεῖξόν με κράζοντα. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. (δὶς)

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἁγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Ἀπὸ τῶν ποικίλων με παθῶν, Τριάς ἀμέριστε, Μονὰς ἀσύγχυτε, καὶ τῆς ζοφώσεως λύτρωσαι, τῶν πταισμάτων καὶ καταύγασον, μαρμαρυγαῖς σου θεϊκαῖς, ἵνα φαντάζωμαι τὴν σὴν δόξαν, καὶ ἀνυμνῶ σε τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, καὶ Λόγος

σύμμορφος, καὶ Πνεῦμα σύνθρονον, οὐσία δύναμις ὑπαρξίς, ὑπερούσιε ἀνέκφραστε, μεγαλουργὲ Τριάς Μονάς, φρούρει τὴν ποιμένην σου ταῖς πρεσβείαις, Ὁ β' Χορός τῆς Θεοτόκου, ὡς φύσει φιλόανθρωπος.

Ὠδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ὁλην νῦν πρὸς σέ, κινῶ τὴν καρδίαν μου καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ τὰς διαθέσεις δέ, ψυχῆς ἀπάσας, καὶ τὰς τοῦ σώματος, τὸν πλαστοουργὸν καὶ ῥύστην μου, Μονάρχα τρίφωτε, καὶ βοῶ σοι. Σώσόν με τὸν δοῦλόν σου, πειρασμῶν ἐκ παντοίων καὶ θλίψεων. (δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ὑψωσον ἡμῶν, καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν, πρὸς σέ τὸν Ὑψιστον, φώτισον ταῖς λάμπεσιν, ἀχράντοις Πάτερ, Λόγε Παράκλητε, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, τῆς δόξης Ἡλιε, φωτοκράτορ, πάντοτε δοξάζειν σε, τὸν μονάρχην Θεὸν τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Σῶσον τοὺς εἰς σέ, πιστεύοντας Κύριε, καὶ καταγγέλλοντας, ἀναρχον αἰδίον, οὐσίαν μίαν, τρία δὲ Πρόσωπα, θεαρχικὰ καὶ σύμμορφα, τῆς κυριότητος, καὶ τῆς θείας, δόξης σου ἀξίωσον, ταῖς

λιταῖς τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος.

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

(Δ)

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα Ἀ ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρ ρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Ἀ γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν **β**

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

α

κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στουου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου χ

σα α α

‘Ο Αναγνώστης·

‘Αγιος ό Θεός, ‘Αγιος ‘Ισχυρός, ‘Αγιος ‘Αθάνατος,
έλέησον ήμάς. (τρίς)

Δόξα Πατρί και Υίῳ και ‘Αγίῳ Πνεύματι, και νῦν
και άει και είς τούς αιώνας τῶν αίωνων. ‘Αμήν.

Παναγία Τριάς, έλέησον ήμάς. Κύριε, ήλάσθητι ταίς
άμαρτίαις ήμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τās άνομίας
ήμῖν. ‘Αγιε, έπίσκεψαι και ίασαι τās άσθενείας
ήμῶν, ένεκεν του ὀνόματός σου.

Κύριε, έλέησον· Κύριε, έλέησον· Κύριε, έλέησον.

Δόξα Πατρί και Υίῳ και ‘Αγίῳ Πνεύματι, και νῦν
και άει και είς τούς αιώνας τῶν αίωνων. ‘Αμήν.

Πάτερ ήμῶν ό έν τοίς ούρανοίς, άγιασθήτω το
όνομά σου· έλθέτω ή βασιλεία σου· γενηθήτω το

θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα ἡ Ὑπακοή.

Ἦχος δ'.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου Ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Μέλος τῶν ἐξηγητῶν.

Ἦχος δὲ Βου.

(Δ)
Τα της σης παραδοξου εγερσεως
προδραμουσαι Αι μυροφοροι τοις απο
στολοις εκηρυττον Χριστε οτι α
νεστησως Θεος παρεχων τω κοσμο το

με γὰ ε ε λε ο ο ος Δ

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἦ Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ἦ Χορός: Ἀμήν.

Ἦ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἦ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμότησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύνάμιν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἠγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτῃ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ιώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἦ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἦ Ὅτι πρέπει σοι...

Ἦ Ἄ' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦ Ἦχος Γ Βου.

(Δ)

λ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η
μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος
εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἦ Ἀπολυτίκιον. Ἦ Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ

θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος γ Βου.

(Δ)

λ

Το φαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυγ

μα εκ του Αγ γε λου μα θου σαι Αι του

Κυ ρι ου Μα θη τρι αι και την προ γο

νι κην α πο φα σιν α πο ρ ρι ψασαι

τοις Α πο στολοις καυ χω μεναι ε λε γον

ε σκυ λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι

στος ο Θε ος δω ρου με νος τω κο

στω το με γα ε λε ος

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

ᾠχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν

Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὔρες
θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν
λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει
ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Φωκά,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

(Δ)

Και τροπωνμε το χος και θρο νων δι α δο

χος των Α πο στο λων γε νο με νος την


πρα ξιν ευ ρες θε ο ο πνευ στε εις θε ω


ρι ας ε πι βα σιν δι α του το τον


λο γον της α ληθει ας ορ θο το μων και

τη πι στει ε νη θλη σας με χρις αι ματος Ι

ε ρο μαρ τυς Φω κα πρε σβευ ε Χρι

σαρκου με νος  και Σταυ ρον εκουσι ως υ

περ η μων κα τα δε ξα με νος  δι ου

α να στη σας τον Πρωτο πλαστον  ε σω

σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω


ων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
"Οτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.
Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.
Ἦχος δ'.

Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο λέγουσαι· Ἄρα ἐκλάπη, ὁ τῷ ληστῇ ἀνοίξας Παράδεισον; ἄρα ἠγέρθη, ὁ καὶ πρὸ πάθους κηρύξας τὴν ἔγερσιν; Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, τοῖς ἐν ἄδη παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκουσία σου βουλή, Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ἐν μνήματι καινῷ, ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοί, τὸν διὰ

λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· ὅθεν δεσμευθεῖς ὁ
ἀλλότριος, θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο, καὶ οἱ ἐν ἄδη
ἅπαντες ἐκραύγαζον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου·
Χριστὸς ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.**

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ
ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν, ἐν τῇ
ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ
ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν·
καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς
ἱερέυσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ
τόκον, πάλιν μένει παρθένος.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ ἄδου Σωτήρ·
συνήγειρας τὸν κόσμον σου, τῇ ἀναστάσει τῇ σῆ,
Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔθραυσας ἐν ἰσχύϊ, τοῦ
θανάτου τὸ κράτος· ἔδειξας Ἐλεῆμον, τὴν
ἀνάστασιν πᾶσι· διό σε καὶ δοξάζομεν, μόνε
Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῶν ἄνω κατελθόν, τῶν ὑψωμάτων Γαβριήλ,
καὶ τῇ πέτρα προσελθόν, ἔνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς,
λευχειμονῶν ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαιούσαις·
Παύσασθε ὑμεῖς, τῆς θρηνώδους κραυγῆς, ἔχουσαι
αἰεὶ, τὸ εὐσυμπάθητον· ὃν γὰρ ζητεῖτε κλαίουςαι,
θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγερται· διὸ βοᾶτε, τοῖς
Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Κατεπλάγησαν Ἄγνη, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτός, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν ὁ τρέφων, πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι! καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσιν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὀρώων σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου
θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος
καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε·
τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ
μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς
φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε;
ὡς Θεὸς γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱὸν τε καὶ
τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἅγιαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ
σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος
εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ
ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης
παρέσχες· ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ
ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός (**ἐκ γ'**).

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα παρὰ Πέτρου

Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου καθὼς ψάλλονται
ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πά.

(Π)

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε

ε ε **κ̣ ᾗ** δι ι δα α ξο ον με ε τα

α α α δι και ω ω μα α τα α α σου **κ̣ ᾗ**

Τ ων αγ γε ε ε λων ο δη η

η μο ος κα τε πλα γη ο ρω ω ων σε ε

ε **Δ̣ ᾗ** εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε

ε εν τα **κ̣ ᾗ** του θα να α τουου δε ε

Σω τηρ την ι σχυν κα θε λο ο ον τα α

α **Δ̣ ᾗ** και συν ε ε αυ τω ω το ον Α

α δαμ ε ε γει ει ρα αν τα α α και

εξ Α δου παν τα ας ε λευ θε ρω ω σαν

τα Δ δ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε κ δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου κ

Τ ι ι τα α μυ υ υ ρα α συμ πα ρ

θως τοι οις δα α κρυ υ σι ιν Δ δ ω Μα

α θη τρι ι αι αι κι ιρ να α α τε κ

ο α στρα α α πτων εν τω τα φω ω

Α αγ γε ε λο ος Δ δ προ σε φθε εγ γε

ε το ται αις Μυ υ ρο ο φο ο ο ροις ^κ _α

Ι ι δε ε τε ε υ μειςτον τα α α α

φον και η η σθη η τε ε ε ^κ _α ο Σω

τη ηργαρ ε ξα νε ε ε στη του μνη η μα

τος ^Δ _δ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε ^κ _α δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου ^κ _α

Α ι ι ι ι α αν πρω ι Μυ ρο φο

ροι οι ε ε δρα α μο ον ^Δ _δ προς το μνη

η μα α σου θρη η νο ο λο ο γου ου ου

σαι ^κ αλλ ε πε ε ε στη προς αυ

τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει πε ε

ε ^Δ θρη νου ο και αι ρο ο ος πε ε

πα αυ ται + μη η κλαιαι ε ε τε ε ε ^κ

την Α να α α στα α σιν δε ε Α

πο στο ο λους ει ει πα τε ^Δ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε ^κ δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α σου ^κ

Μ υ ρο φο ο ο ροι γυ ναι αι

αι κε ες με τα μυ ρωνελ θου ου ου σαι αι αι

γι ι ο ον πνε ε ευ μα κ την α γι ι

ι αν Τρι α α α δα α εν μι α τη

ου σι ι ι α α α Δ συν τοις Σε ρα

φειμ + κρα α ζο ον τες το α α α γι ο

ος α α γι ι ο ο ος κ α α γι ος

ει κυ υ ρι ε Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας τωνα ι ω ω νων α α μη η ην κ

ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου σα ε λυ

τρω σω Παρ θε νε τον Α α δα α αμ

α α μα αρ τι ι ι ας κ χαρ μο νη η

ην δε τη Ε ε ευ α α Αν τι λυ

πησπα ρε ε ε σχε ε ες Δ ρε ευ σα αν

τα ζω ω η η ης ι ι θυ υ νε +

προς τα αυ τη ην δε ε ε κ ο εκ σου

ουσαρκω θει εις Θε ος και α ανθρωπος Δ

Α λ λη η λου ι ι α α α κ αλ

λη η λου ου ι α αλλη η λου ι ι α +

α δο ξασοι ο ο Θε ος Δ

Τὸ Γ'. Α λ λη η λου ι ι α α α κ

αλ λη η λου ου ι α αλλη η λου ι +

ι α α δο ξασοι ο ο Θε ο ο ο ο +



Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι ηὐλόγηταί σου...

‘Ο Χορός: Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὴν Ἑπακοὴν (χῦμα)·

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου· Κᾶμοι γενέσθω, πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεῖά σου ᾧτα.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος, ὑψηλότερός ἐστι, πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα,
ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἡ καρδία μου πρὸς σέ Λόγε ὑψωθήτω, καὶ οὐδὲν
θέλξει με, τῶν τοῦ κόσμου τερπνῶν πρὸς
χαμαιζηλίαν.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἔχει τις στοργήν, ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ, θερμότερον φίλτρον χρεωστοῦμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, θεογνωσίας πλοῦτος, θεωρίας καὶ
σοφίας· πάντα γὰρ ἐν τούτῳ τὰ πατρῶα δόγματα,

Ὁ β' Χορός· ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς,
ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. **(Δίς)**

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὧσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν καὶ οἱ
πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς,
Ὁ β' Χορός· ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α΄.
Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος δὲ Βου.

(B)

Θ α λα ασ σης το ε ρυ θραι ον πε

λα γος α βρο χοις ι χνεσιν ο πα λαι ος

(Π)

πε ζευ σας Ι στρα ηλ σταυρο τυ ποις Μω σε

(B)

ως χερ σι του Α μα ληκ την δυ να μιν εν

τη ε ρη μω ε τρο πω σα το

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος,
ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ
ιώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ
παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ, σωματικῶς, ἐν ἄδη δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς
Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ
ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος,
πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

ᾠχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρθραῖον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνῆσαι, προθυμουμένῳ σήμερον, τὴν θείαν μνήμην σου, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, ποιμὴν καὶ Μάρτυς ἔνδοξε, τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτύρων, περιφανῶς ἐπλούτησας, τὴν θείαν εὐκλειαν ποιμαντικαῖς ἐκπρέψας καλλοναῖς, καὶ φοινίξας ἐν αἵματι, τῆς ἱερᾶς ἀθλήσεως, σοῦ τὴν στολὴν θεομακάριστε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νευρώσας, τὸν λογισμὸν ταῖς κρείττοσιν, ἐλπίσι πάνσοφε, τὸν ἐν κακίᾳ ὄντα δυνατόν, παντελῶς ἐξενεύρισας, καὶ νικηφόρος ἄριστος, πρὸς οὐρανοὺς Φωκᾶ ἀνέδραμες.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐλύθη, τῶν Προπατόρων ἄχραντε, τὸ ἐπιτίμιον·
τὸν πρὸ αἰώνων τίκτεις γὰρ Θεόν, νέον βρέφος
γινόμενον, καὶ νεουργοῦντα ἅπασαν, τὴν ἀνθρωπίνην
ὄντως ὑπαρξιν.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

(B) (Π)

ϛ λ Ϛ υ φ ρ α ι ν ε τ α ι ε π ι σ ο ι ϛ λ η Ε κ
κ λ η σ ι α σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε κ ρ α ζ ο υ σ α π ρ σ υ μ ο υ
ι σ χ υ ς Κ υ ρ ι ε ρ και κ α τ α φ υ γ η και σ τ ε
ρ ε ω μ α ϛ λ

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς
Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέμαται, πᾶσιν ἀμβροσίαν
πηγάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελῶν
φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἀφθαρτος, νῦν σωματικῶς
ἐξεγήγερται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν
πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε
προσάγομεν.

Τοῦ Ἁγίου.

ᾠχος δ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰάσεις ἐπιτελῶν, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ Ὅσιε,
πλάνης ἐχθροῦ ἔσωσας, πόλεις καὶ λαοὺς θείᾳ χάριτι.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναὸς ὑπάρχων Θεοῦ, εἰδωλικούς Μάρτυς ναοὺς
ἔρριψας, τὴν παντουργὸν δύναμιν, ἔχων συνεργὸν
καὶ συνέριθον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Στρατὸς ὠράθη Φωκᾶ, ἀγγελικὸς καὶ φῶς Θεοῦ
ἄπλετον, δικαστικῶν θρόνων σε, ἔναντι Κυρίου
δοξάζοντος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐκ σοῦ Θεὸς σαρκωθεὶς, δι' εὐσπλαγχνίαν τοῖς
βροτοῖς ἦνωται, καὶ τὴν ἀρὰν ἔλυσε, μόνη
παντευλόγητε Δέσποινα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

‘Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ο Χορὸς· Ἀμήν.

Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ἐν σοὶ σκηνώσασα, πηγὴν σε ἀνέδειξε, πολλῶν χαρίτων Φωκᾶ, πλουσίως ἐκβλύζουσαν· ὅθεν καὶ τοῖς πλωτῆρσι, βοηθεῖς καθ' ἑκάστην, πίστει ἐπιζητοῦσι, σὴν βοήθειαν Πάτερ, σὺν τούτοις καὶ ἡμῖν, ἰλασμόν νέμοις θεόσοφε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, τὸν ὑπερούσιον, Θεὸν ἡκυήσασα, σὺν Ἀσωμάτοις αὐτόν, ἀπαύστως ἰκέτευε, ἄφεςιν τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου, δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμνοῦσί σε κατὰ χρέος, μόνη πανύμνητε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

‘Ο Χορὸς· Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὸ

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα)·

‘Ο Σωτὴρ καὶ ρύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

‘Ο Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε

νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου
συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἄδὰμ σὺν τῇ Εὐὰ
ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς,
εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς
μόνος κραταιὸς Θεὸς καὶ Δεσπότης, ἀνέστη
τριήμερος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν
λουτρῶ σφοδρῶς πυρωθέντι τελειωθέντος.

Στίχοι

Φωκᾶ, τὸ λουτρὸν σμήγματος παντὸς δέχου.
Λουτρὸν γὰρ ἦν ἀγῶνος, οὐ καθαρσίου.
Εἰκάδι δευτερίῃ λουτρὸν πέφνεν ἔνδοθι Φωκᾶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Φωκᾶ τοῦ
κηπουροῦ.

Στίχοι

Ἦδει χάριν σοι, σοῦ χάριν θνήσκων Λόγε,
Φωκᾶς ὁ Μάρτυς τῶ δια ξίφους τέλει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἰσαάκ, καὶ τοῦ Ἁγίου Μαρτίνου.

Στίχοι

Χριστοῦ τὸ θάρσος ἐμπνέοντος ὑψόθεν,
Πρὸς τὴν σπάθην ἔσπευδεν ἐκπνεῖν Μαρτῖνος.

Μνήμη τῶν ἁγίων εἴκοσιν ἕξ ὀσιομαρτύρων

Ζωγραφιτῶν, τῶν ἐλεγξάντων τοὺς Λατινόφρονας
Μιχαὴλ τὸν βασιλέα Παλαιολόγον Η' καὶ τὸν
πατριάρχην Ἰωάννην τὸν Βέκκον, ἄνωθεν τοῦ
πύργου πυρὶ τελειωθέντων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.


Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.


Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.


ᾠχος  Δι.

(Δ)


 ις πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α 

ε ε ε ε ε ε ε η η η η

η  Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α 

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.
(B)

Ὦδὴ Α΄.

Α

νοὶ ξω ω το στο ο μα

α μου ου ου και πλη ρω θη η σε ε ται

Πνευ μα α το ος και λο ο γο ον ε ε

ρε ευ ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι

δι Μη η τρι ι ι και ο φθη σο ο

(M)

(Π)

μαι αι φαι δρω ω ω ως πα α νη η γυ

(B)

υ ρι ζωων και α α σω ω γη η θο ο

Ὁ β' χορός:
με ε ε νος τα α α αυ τη ης

τα θαυ μα α τα α

Ὦδὴ Γ΄.

Γ

ους σου ου ουους υ μνο ο λο ο

(Δ)

γουους Θε ε ο ο το ο ο ο κε δ η

(B)

ζω ω ω ω σα α και αι α α α φθο νος

(Π)

πη η η γη η θι α σον συγ κρο τη η

(M)

η σα α α α αν τα ας πνευ μα

(Π)

τι ι κο ο ον στε ρε ε ε ω ω ω

(B)

ω σον και εν τη η η θει α α δο

(Δ)

ξη η η σου ου στε φα α α α α

(B)

α α α α α ανων δο ο ο ο ξη ης

α ξι ω ω σο ον

Ὠδὴ Δ'.

F

ην α νε ξι ι χνι ι α στοον

θει ει α αν βου ου λην τη

(Π)



ης εκ της Παρ θε νουσαρκω ω ω σε



ε ε ε ε ω ω ω ω ως σου ου του

(B)



ου υ υ ψι στου ου ο ο προ ο φη η η



της Αβ βα α α κου ουμ **Δ** κα τα α

(Δ)



νο ο ων ε ε κραυγα α ζε Δο ο ξα α

(B)



τη δυ να α α α μει ει σου Κυ ρι ι



ε ε **β**
λ

(Π)

Ὦδὴ Ε΄.



ξε στη η τα συ υμ πα

(B)



αν τα α **π** ε πι τη η η θει α α



δο ο ξη η σου **Δ** συ υ υ γα α α



α αρ α πει ει ρο γα α με Πα αρ θε ε

ε νε ε **β** ε σχες εν μη η η η η

(Δ) τρα τον ε πι ι ι πα α αν τω

ων Θε ε ε ον και τε ε ε το

(B) ο ο ο κας **Δ** α α χρο νο ον Υι ι ο ο

ον πα α σι ι τοι οις υ μνου σι ι σε ε

ε ε σω τη η ρι ι ι ι α αν βρα βε ευ

ον τα α **β**

Ωδὴ 5' ην θει αν τα αυ τη ην και πα αν

τι ι μο ον τε λου ουν τε ες ε ε

ο ορ τη η η ην οι οι θε ε ο (Π)

ο ο φρο ο νε ες τη η η ης Θε ε ο

(B)
μη η η το ο ρο ος δευ τε τας χει

(Δ)
ρα α ας κρο τη σω ω ω με εν τον εξ

(B)
αυ τη ης τε ε χθε ε εν τα Θεε ο ον δο

ξα ζο ον τε ες β λ

(Π)
Ὡδὴ Ζ'. Ο υκ ε λα α α τρε ε ε

(B)
ε ευ σα αν τη κτι ι σει ει οι οι θε

ο φρο ο νες πα α ρα το ον κτι ι σα αν

β λ
α αν τα α λ λα α α α α πυ ρο

ος α πει ει λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη

η σα αν τε ες χαι αι ρο ον τες ε ψα αλ

(Π)
β λ
λο ον Υ περ υ υ υ μνη η η

(Δ)

τε ε π ο τω ων πα α τε ρω ων

(B)

Κυ ρι ι ο ος Δ και Θ ε ος ε ευ λο γη

η το ο ος ει ει β λ

Ὡδὴ Η'.

Α χ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου με εν τον Κυ ρι ι

ο ον β λ

Π αι αι αι αι δας Δ ευ α γει εις ε

εν τη κα α μι ι ι νω ω β λ ο

το ο ο ο ο κος της Θε ε ο το ο

κου δι ε ε σω σα α το ο ο Δ το ο

τε με εν τυ που με νο ο ος νυ υν

(M) (Π)
δε ε ε ε νερ γου ου ου με ε ε ε

(B)
νος π⁹ την οι κου με ε νη ην α πα α

(Δ)
σαν α γει ει ρει ει ει ψα α α α αλ

λου ου ου ου σα αν το ον Κυ υ υ

(Π)
ρι ι ι ι ο ο ο ον υ υ μνει τε ε τα

(M) (B)
α ερ γα α π⁹ και αι αι υ περ υ ψου

ου ου ου ου τε ε εις πα αν τας τους

αι ω ω ω ω να α α α α ας

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.

Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

(B)

ᾠδὴ Α΄.

Ἄ νοι ξω το στο μα μου και

πληρωθησεται Πνευματος ^{β λ} και λογον

ερευξομαιτη Βασιλιδι Μητρι ^{β λ} και
(Π)

ο φθησομαι φαιδρως πανηγυριζων ^{π ρ}
(B)

και ασωγηθομενος ^Δ ^δ ^ι ^{ταυ}
'Ο Β' Χορός:

τηςτα θαυματα ^{β λ}

'Ωιδή Γ'. **Τ**ους σου ους υμνολογους

Θεοτοκε η ζωσα και αφθονος πη
(Π)

γη ^Δ ^δ ^ι ^θ ^ι ^α ^σ ^ο ^ν ^σ ^υ ^κ ^ρ ^ο ^τ ^η ^σ ^α ^α ^ν ^τ ^α ^ς ^π ^ν ^ε ^υ ^μ ^α
(B)

τικονστερωσον ^{π ρ} και εν τηθεια

δοξησουστε φανωνδοξηςαξιωσον ^{β λ}

'Ωιδή Δ'. **Τ**ην ανεξιχνιαστον

θει αν βου λην ^{β λ} της εκ της Παρ θε νου σαρ
(Π)

κω σε ε ω ως σου του Υ ψι στου ^{π ρ} ο ο προ
(B)

φητης Αβ βα κουμ ^{Δ δ} κα τα νο ων ε κραυ

γα ζε ^{Δ δ} δο ξα τη δυ να μεισου Κυ ρι ε ^{β λ}

’Ωιδή Ε’. **Ε** ξε στη τα συμπαν τα

ε πι τη θει α δο ξη σου ^{Δ δ} συ υ γα ρ α
(Δ)

πει ρο γα με Παρ θε ε νε ^{β λ} ε σχες εν

μη η τρα τον ε πι πα αντων Θε ον και
(B)

τε το κας α χρονον Υι ον πα σι τοι οις υ

μνου σι σε ^{β λ} σω τη ρι ι αν βρα βευ ον τα ^{β λ}
(Π)

’Ωιδή ΣΤ’. **Τ** ην θει αν ταυ την και παν τι

μον τε λουντες ε ορ την οι θε ο φρο νε ες
(B)

της Θε ο μη το ρος π^α δευ τε τας χει ρας κρο

τη σω μεν Δ^α τον εξ αυ της τε χθε εν τα

Θε ον δο ξα ζοντες β^λ

ᾠδὴ Ζ'. Ο υκ ε λα τρε ευ σαν τη κτι σει

οι οι θε ο φρο νες πα ρα τον κτι σα αν τα β^λ

αλ λα πυ ρο ος α πει λην αν δρει ως πα

τη σαν τες χαι ροντες ε ψαλ λο ον Υ πε
(Π) (B)

ρυ μνη η τε π^α ο των πα τε ρω ων Κυ

ρι ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει β^λ

ᾠδὴ Η'. Ἄ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου μεν τον Κυ ρι ον **β λ**

Π αι αι δας ευ α γειzen τη κα μι ι

νω ο το ο κοστης Θε ο το κου δι ε σω

σα το **Δ** το τε μεν τυ που με νος νυν **(Π)**

δε ε νερ γου μενος **(Μ)** την οι κου με νην α **(Δ)**

πα σαν α γει ρει ψα αλ λου ου σαν Τον **(Π)** **(Β)**

Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και

υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τους αι

ω ω να α α α ας **β λ**

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεύς: “Οτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ➡ — Δι.

Π (Δ)
α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀ
ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον Δ

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ὁ α΄ Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

‘Ο Ν΄ Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

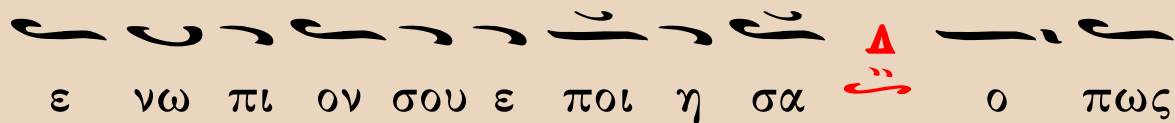
ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

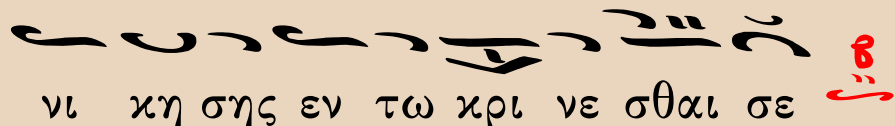
γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω


πι ον μου ε στι δι α παν τος 

C οι μο νω η μαρτον και το πο νη ρον 

ε νω πι ον σου ε ποι η σα  ο πως

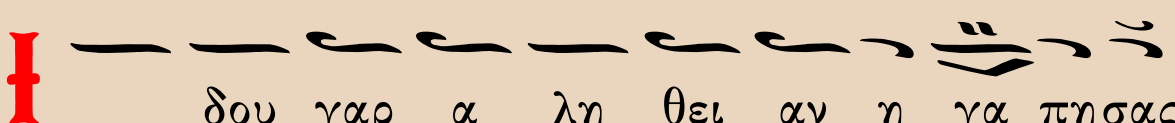
αν δι και ω θης εντοις λο γοις σου  και

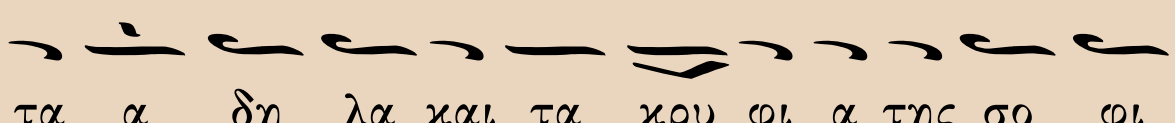
νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε 

I δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη 


φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η 

μη τηρ μου 

I δου γαρ α λη θει αν η γα πησας 


τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι 


ι ας σου ε δη λω σας μοι  **X**

θα ρι σθη σο μαι  πλυ νεις με και υ περ


χι ο να λευ καν θη η σομαι 

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην  α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πει νω με να 

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου  και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λει ψον 

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος  και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα α τοις μου 

Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου **Δ** και το Πνευμα σου το Α γι

ον μη αν τα νε λησαπ ε μου **Δ**

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του

σω τη ρι ι ου σου **Δ** και πνευμα τι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με **Β**

Α ι δα ξω α νο μου στας ο δους σου **Δ**

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι **Δ**

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος **Δ** ο

Θε ος της σω τη ρι ας μου **Δ** α γαλ λι α

σε ται η γλωσσα μου την δι και ο συ νην

σου

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις

και το στομα μου αναγγελει την αι νε

σιν σου

Οτι ειη θελησας θυσιαν ε

δωκαν **Δ**ολω κατωματα ουκ ευ

δοκησεις

Θυσιατω Θεω πνευμα συντε

τριμενον **Δ**καρδιαν συντετριμενην και

τεταπεινωμενην ο Θεος **Δ**ουκ εξου

δε νω σει **β**

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σουτην Σι ων **Δ** και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ **Δ**

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης **Δ** α να φο ραν και ο λο και

τω μα τα **β**

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους **Δ** και

ε λε η σονμε ο Θε ος **Δ**

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι **ζ'**

Τ αις των Α πο στο ο λων πρε σβειαις ε ε λε

η μων **Δ** ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω

ων εγ κλη μα των **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην **ζ'**

Τ αις της Θε ο το ο κου πρε σβειαις ε ε

λε η μων **Δ** ε ξα λει ψον τα πλη η θη των

ε μων εγ κλη μα των **Δ**

^χ **Θ** λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου **Δ** και τα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ^χ ε ξα λειψον το

α νο ο μη μα μου **Δ**

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν **Δ** ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε

ο ο ο ος **Δ**

Ἔτερα, ἀργά. Τοῦ αὐτοῦ.

^(Δ) **Α** ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταις των

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταις της Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μα α α των

Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειψον το

α νο ο μη η μα α μου

να στας ο Ι η σου ους α πο του

τα α α φου ου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

(B)

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ

καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκριτῶς τῶν

Σεραφιμ^β_λ τὴν ἀδιὰ φθορῶς Θεόν

Λογοντέκουσαν^β_λ τὴν ὄντως Θεοτό

κόνησε μετὰ ἀλυνομέν^β_λ

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ

πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ
ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος.

Τοῦ αὐτοῦ.

(B)

Τ ην τι μι ω ω ω τε ε ε ραντων

Χε ε ρου βι ιμ και εν δο ξο τε ε

ραν α συ υ υγ κρι ι ι τωστων Σε ε

ρα α φιμ **β λ** την α δι α φθο ο ο ρως

Θε ε ο ον Λο γον τε ε ε κου ου ου

σα αν **β λ** την ο ον τως Θε ο το

ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ νο ο

με εν **β λ**

Ὁδὴ θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

(B)

Α̅ πα̅ς γ̅η γ̅ε ν̅η η̅ η̅ς σ̅κιρ̅ τα̅

τω̅ τω̅ πνε̅ ευ̅ μα̅ τι̅ ι̅ λα̅ α̅μ̅ πα̅ α̅ δου̅ χου̅

(M)

με̅ ε̅ νο̅ ο̅ ο̅ς̅ πα̅ ν̅η̅ η̅ γ̅υ̅ υ̅ υ̅ ρ̅ι

(Π)

(B)

ζε̅ ε̅ ε̅ τω̅ ω̅ ω̅ δε̅ π̅ α̅ υ̅ λων̅

νο̅ ο̅ ο̅ ο̅ ω̅ ω̅ν̅ φυ̅ υ̅ σ̅ι̅ ι̅ς̅ γε̅ ρ̅αι̅ αι̅

ρου̅ου̅ σα̅ α̅ β̅ λ̅ τα̅ ι̅ ε̅ ρ̅α̅ α̅ θα̅υ̅ μα̅

(Δ)

α̅ σ̅ι̅ ι̅ ι̅ α̅ της̅ Θε̅ ο̅ ο̅ ο̅ μη̅ η̅

η̅ η̅ το̅ ο̅ ο̅ ο̅ ρο̅ ο̅ ο̅ς̅ και̅ αι̅ βο̅

(B)

α̅ α̅ α̅ α̅ τω̅ Δ̅ Χ̅αι̅ αι̅ ρο̅ι̅ο̅ι̅ς̅ πα̅ α̅μ̅ μα̅

κα̅ ρ̅ι̅ ι̅ στε̅ ε̅ β̅ λ̅ Θε̅ ο̅ το̅ ο̅ κε̅ α̅

γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε

ε ε β λ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.

Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π)

(B)

Ἄ πας γη γενησκιρτα τω τω πνευμα τι

(Π)

λαμπα α δου χου μενος β λ πα νη γυ ρι ζε τω

(B)

δε π α υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρου

σα β λ τα ι ε ρα θαυ μα σι α της Θε

ο μη η το ο ρος Δ δ και βο α α τω Χαι

ροιςπαμμα κα ρι στε β λ Θε ο το κε α γνη

η α ει παρ θε νε ε ε ε ε β λ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠχος β΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β΄ Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α΄ Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β΄ Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον β΄.

ᾠχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκυλισμένον, αἱ Μυροφόροι ἔχαιρον· εἶδον γὰρ νεανίσκον, καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ· καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη· Ἴδου Χριστὸς ἐγήγερται, εἶπατε σὺν τῷ Πέτρῳ, τοῖς Μαθηταῖς· Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας· ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Τοῦ Ἁγίου.

ᾠχος γ΄. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἱεραρχῶν ἀκρότης, καὶ Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, Φωκᾶ καὶ μέγας προστάτης, τοῖς θαλαττεύουσι πέλων, περίσωζε ἐκ κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντάς σε μάκαρ.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰῶνων, καὶ τῶν Ἀγγέλων Δεσπότην, ἀποτεκοῦσα Παρθένε, τοῦτον ἰκέτευε δεῖξαι, τῆς δεξιᾶς παραστάτας, μερίδος τοὺς σοὺς οἰκέτας.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος τέταρτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος δὲ Πά.

(B)

(Π)

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον

(B)

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π ρ Αι νει τε

τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα α νων δ αι

(Π)

νει τε α αυ το ον εν τοι οις υ ψι ι ι

(B)

ι στοις π ρ Σοι πρε επει υ μνος τω Θε ω

ω β λ

(Π)

Α ι νει τε αυ τον παντες οι α αγ γε

λοι οι α α αυ του π ρ αι νει τε αυ τον

πα α σαι αι αι δυ να α α μει

(B)
εις α α αυ του π Σοι πρε ε πει υ μνος

τω Θε ω ω β λ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

(Z)
Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε με ε ε ε ε α α α α

(II)

α α α α α α α α η η η μω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Ky υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

(N)

Ky υ ρι ι ι ε ε ε ε ε

(II)

ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

(N)

(II)

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ρα

α α α α α α α α α α

ρα α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε με ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα α α

(N) α α α α α α α α δ α α α α α

α α α α α α α π α α α α

α α α α α α α α α γ

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δ' Βου.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα

αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

(B)

Ο Σταυρον υ πο μεις και θα να τον

και α α να στασεκτων νε κρων **β** παν το δυ **λ**

να με Κυ ρι ε **Δ** δο ξα ζο μεν σουτην

Α να στασιν **β** **λ**

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ε ν τω Σταυρω σου Χρι στε της αρχαι αι

ας κα τα ρας η η λευ θε ρωσας η μας **β** και **λ**

εν τω θα να τω σου τον την φυ σιν η

μω ων τυ ραν νη σαν τα δι α βο λον

κα τηρ γησας **β** εν δε τη ε γερ σεισου χα **λ**

ρας τα πα αν τα ε πληρωσας **β λ** δι ο

βο ω με εν σοι **Δ δ** ο α να στας εκ των νε

κρων Κυ ρι ε δο ξασοι **β λ**

Στίχ. Αινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Τ ω σω Σταυρω Χρι στε Σω τηρ ο

δη γησον η μας ε πι ι την α λη θει
(Π) (B)

αν σου **β λ** και ρυ υσαι η μας των πα γι δων

του εχ θρου **β λ** ο α να στας εκ των νε κρων

α να στη η στον η μας πε στον τας τη α

μαρ τι ι α **ξ β ρ** εκ τει νας την χει ρα σου

φι λα ανθρωπε Κυ ρι ε τη πρε σβει α των Α

γι ωνσου ^βλ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

(Π)

(B)

Των πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρι

σθεις μο νο γε νε ες Λο γε του Θε ου ^βλ

(Π)

ηλ θες ε πι γης δι α φι λανθρωπι αν

(B)

αν θρωπος γε νο με νος α τρε επτως και

Σταυ ρον και θα να τον υ πε μεινας σαρ κι

ο α πα θης τη Θε ο τη τι α α να στας δε

εκ νε κρων ^βλ α θα να σι αν πα ρε εσχες

τω γενει των ανθρωπων ως μονος παντο

δυναμος ^β_λ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Θ [♩] ^ξ α να τον κα τε δε ξω σαρ κι η

(Π) (B) μιν α θα να σι αν πραγ μα τευ σα μενος Σω

^β ^π τηρ ^λ και εν τα φω ω κη η σας ^α ι να η

μας του Α α δου ε λευ θε ρω σης ^β_λ συ

^π να α να στη σας ε αυ τω πα θων μεν ως

(Π) (B) ανθρωπος ^π_α αλλ α να στασως Θεος ^β_λ δι

α του το βο ω ω ω μεν ^Δ_δ δο ο ξα σοι

ζω ο δο τα Κυ ρι ε μο νε φι λανθρωπε **β λ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Π ε τραι ε σχι σθη σαν Σω τηρ ο ο τε

εν τω κρα νι ι ω ο Σταυρο ος σου ε πα

γη **β λ** ε φριξαν Α δουπυ λω ροι ο τε εν

τω μνη μει ει ω ως θνη το ος κα τε τε

(Π)

(B)

θης **β λ** και γαρ του θα να του **π ρ** κα ταρ γησας

την ι σχυν **β λ** τοις τε θνε ω σι πα σιν αφ

θαρ σι ι αν πα ρε ε σχες τη Α να

στα σει σου Σω τηρ ζω ο δο τα Κυ ρι

ε δο ξασοι **β λ**

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ε πε θυ μησαν γυ ναι κες ι δεινσου

την Α να στα σιν Χρι στε ο Θε ος **β λ** ηλ θε

προ λα βου σα Μα ρι α η Μα γδα λη

νη **Δ δ** ευ ρε τον λι θον α πο κυ λι σθεντα

του μνη μα τος και τον Αγ γε λον κα θε

ζο με νον και λε γοντα **β λ** τι ζη τει ει

τε τον ζων τα με τα των νε κρων α νε στη

ως Θε ος ι να σω ση τα συμ παντα **β λ**

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ

μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Π ου εστιν Ἰησους ὁν ελογι

σα σθεφυ λα ααττειν ει ειπα τε

Ἰουδαιοι **β λ** που εστιν ὁν εθηκα

τε εν τω μνηματι τον λιθονσφραγισαντες **β λ**

(Π)

δοτε τον νεκρον οι την ζωην αρνησα

(B)

με ενοι **π ρ** δοτε τον ταφεντα αηπι

στευσατε τω α νασταντι **β λ** καν υμεις

(Π)

(B)

σι γηση ητε του Κυριουτην εγερσιν **β λ**

οι λιιθοι κεκραξονται μαλιστα

(Π)

οαποκυλισθεις εκ του μνη

(B)

μα τος ^π με γα σου το ε λε ος με γα το

μυ στη ρι ον της οι κο νο μι ας σου

Σω τηρ ημων δο ξα σοι ^β ^λ

Ἑωθινὸν β'. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ^ο Δι.

(Δ)

Δ ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι ^Δ

(Δ)

Μ ε τα μυ ρων προ σε ελ θου ου ου σαις

ταις πε ρι την Μα ρι α α αμ Γυ ναι αι

ξι ^Δ και δι α πο ο ο ο ρου ου

ου με ε ε ναι αις πω ς ε ε ε ε σται

αι α α αυ ταις τυ υ υ υ χει ειντου

ε φε ε του ου ω ρα α α θη ο

ο λι θος με ε ετηρ με ε νος και θει

ος νε α α νι ι ι ας κα τα στελ

λων τον θο ο ρυ υ βον α αυ τω ω ων

τη ης ψυ υ υ χης Η γερ θηγαρ φη

η σιν Ι η σου ους ο Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ος δι ο ο κη η

ρυ ξα α τε τοις κη ρυ ξιν αυ του ου ου Μα θη

η ται αι αις εις την Γα λι λαι

αι αι α αν δρα α α μειν και ο ψε

ε σθε α αυ τον α να σταντα α εκ

νε ε κρων ως ζω ο δο την και Κυ

υ υ υ ρι ι ι ον

Ἔτερον Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

^(Δ)
Α ο ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω και

α γι ι ι ι ι ι ω Πνε ε ε ευ

μα α α α α α α τι

Μ ε τα α μυ υ ρω ων προ ο ο ο

ο σελ θου ου ου ου ου ου ου ου ου

σαις ταις πε ε ρι ι ι ι ι την

Μα α α α α ρι ι α α α α αμ

γυ υ υ υ ναι ξι και αι αι αι αι

αι αι δι α α α πο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρου ου

ου ου ου ου ου ου με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ναι αις πως ε ε ε

ε ε ε ε ε ε σται α αυ ταις τυ

υ υ υ υ υ υ χει τυ χει ειν του

ου ε ε ε ε ε ε ε ε φε ε ε ε του

ε φε ε του ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ω ρα θη ο ο λι ι ι θος με

ε ε ε ε ε ε με ε ε τη ηρ με

ε ε ε ε ε με ε ε ε νος και αι

θει ει ει ει ει ει ει ει ει ος νε α

νι ι ι ι ι ι ηι ι ι ι ι ας

κα τα στε ε ε ε ε ε με ε ε ελ

λων το ο ο ον θο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ρυ βο ο ο ο ο ο ο

ον α α αυ τω ω ω ω ω ω

ω ω ω ων τη η η η της ψυ χης

η γερθηγαρ φυ υ υ σιν Ι η σου ου

ου ου ουους ο ο Κυ υ υ υ υ ρι ι

ι ι ι ι ι ι ος δι ο ο ο

ο ο ο κη η η η η ρυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ ξα α α δι ο ο ο κη

ρυ υ υ ξα τε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε τοις κη η η η η ρυ ξι ι

ι ι ι ι ιν α αυ του ου ου ου ου μα

α α α α θη ταις εις την Γαλ λι

λαι αι αι αι αι αν δρα α μει ει ει

ει ει ει ει ειν και αι αι αι αι

αι αι ο και ο ψε ε σθε α α α α

α αυ το ον α να σταν τα α α α

α α εκ νε ε κρω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω γε ε ε ω ω ω ω ω ω

ρω ω ω ω ων ως ζω ο ο δο

ο ο ο ο τη η η η ην και Κυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι

και κυ υ υ υ ρι ο ο ον

Θεοτοκίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θεο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος δὲ ᾠδῆς

(B)

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως Δοξα

εν υψιστοις Θεω **βλ** και επι γης ειρη

νη εν ανθρωποις ευδοκία **βλ**

Υμνου ου μιν σε ευλογουμιν

σε προσκυνουμιν σε δοξολογουμιν σε ευ

χαριστουμιν σοι δια την μεγαα

λην σου δοξαν **βλ**

Κυριε βασιλευ επουρανιε Θε

ε Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μο

νο γε νεες Ιησου Χριστε και Αα

γι ον Πνευμα **β λ**

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων

την α μαρ τι ι αν του κοσμου ε λε η σον

η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι

ας του κοσμου **β λ**

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη μενος εν δε ξι α του Πα τρος και ε λε

η σον η μας **β λ**

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει

μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο

ΞανΘε ου ΠατροςΑμην ^β_λ

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γη σω σε και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον

αι ω να και εις τον αι ω να του αι ω

νος ^β_λ

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ

λαχ θη ναι η μας ^β_λ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε

τον και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο

μα α σου εις τους αι ω νας Α μην ^{β λ}

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι

σε ^{β λ}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τα σου ^{β λ}

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη

θης η μιν εν γε νε α και γε νε α Ε

γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σο ον

με ι α σαιτην ψυ χην μου ο τι η μαρ τον

σοι ^{β λ}

Κ υ ρ ι ε π ρ ο ς σ ε κ α τ ε φ υ γ ο ν δ ι δ α

ξ ο ν μ ε τ ο υ π ο ι ε ι ν τ ο θ ε λ η μ α σ ο υ ο

τι σ υ ε ι ο Θ ε ο ς μ ο υ **β λ**

Ο τι π α ρ α σ ο ι π η γ η ζ ω η ς ε ν τ ω

φ ω τ ι σ ο υ ο ψ ο μ ε θ α φ ω ς **β λ**

Π α ρ α τ ε ι ν ο ν τ ο ε λ ε ο ς σ ο υ ο υ τ ο ι ς

γ ι ν ω σ κ ο υ σ ι σ ε **β λ** Α γ ι ο ς ο Θ ε ο ς Α

γ ι ο ς ι σ χ υ ρ ο ς Α γ ι ο ς α θ α ν α τ ο ς ε

λ ε η σ ο ν η μ α ς **β λ**

Δ ο ξ α Π α τ ρ ι κ α ι Υ ι ω κ α ι Α γ ι ω

π ν ε υ μ α τ ι **β λ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

ναστωναί ω νων **Α** μην **β λ**

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η

μας **χ β λ**

Α α α γι ι ι ος ο Θε ε ο

ο ος **Δ δ**

Α α α γι ι ι ος ι σχυ υ ρο ο

(Δ) ος **Δ δ**

Α γι ος α θα να α το ος ε ε λε **(B)**

η σον η η μα α α α ας **χ β λ**

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης

η μων ^βκα _κ θε λων γαρ τω θα να α

τω τον θα να τον ^Δτο _δ νι κος ε δω κεν η

μιν και το με γα ε λε ο ο ο ο ο ος ^β_κ

Του̃ αυ̃του̃.

^ξΗχος _{λτος} Βου̃

^(B)**Δ** ο ξα α σοι τω δει ει ει ξαν τι το

ο φως ^(Δ)Δο ξα α ε εν υ υ ψι ι ι

στοι οις ^(M)Θε ε ω ω _κ και ε πι γης ει

^(B)ρη η η νη η _κ εν α αν θρω ω ποις

ε ε ευ δο ο κι ι ι ι ι α

α β
α λ

Υ ————— μου με εν σε ε ευ λο γου με εν σε

(Δ)

————— προ σκυ νου μεν σε ε δο ξο λο ο

————— γου ου ου ου ου με ε ε εν σε Δ
δ

————— ευ χα ρι στου με εν σοι ζ λ δι α την με

(B)

————— γα α α λη ην σου δο ο ο ο ο ξα

αν β
αν λ

————— Κ υ ρι ι ε ε ε ε βα σι ι λευ Δ
δ

————— ε που ρα α α νι ι ι ε ε

————— Θε ε ε ε ε Δ Πα τε ρ πα αν το ο

(B)

————— κρα α α τορ Κυ ρι ι ε ε Υι υι ε μο ο

νο γε ενες ^(M) **Δ** Ι η σου Χρι ι στε ε και

^(B) Α α α γι ο ον Πνε ε ευ μα

Β
α **λ**

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο **Δ** Θε ε ος

ο α μνο ο ος του Θε ε ου ου ο Υι

υι ο ο ος του ου Πα α α τρος ο αι

^(Δ) αι αι ρω ων την α α μα αρ τι ι

ι α α αν του ου ου κο ο ο ο ο

^(M) σμου **Δ** ε λε ε η η σον η η μα ας ^(B) **Β**
λ

ο αι αι αι ρω ων τας α μα αρ τι

ι ι ι α ας του ου κο ο ο ο ο σμου

ου ^β _λ

Π ρο σδε ε ξαι την δε η η σιν η η μων ^(Δ)

ο κα θη με ε νο ος εν δε ξι ι

α α α α α του ου Πα α α τρος

^(B) και ε λε ε ε η η η σο ον η

η η μας ^β _λ

Ο τι συ υ ει μο ο νος Α

γι ι ος ^(Δ) _δ συ ει μο νος Κυ ρι ι ο

ος ^(M) _δ Ι η σους Χρι ι στο ος εις δο ο ^(B)

ο ξαν Θε ε ου ου ου Πα α α τρο

ος Α α α μην ^β _λ

Κ α θ ε κ α α α α σ τ η ν η μ ε

(Δ)

ε ρ α ν ε ε υ λ ο ο γ η η σ ω ω ω σ ε

(B)

κ α ι α ι ν ε ε ε σ ω τ ο ο ν ο ο ο μ α α

(Δ)

α σ ο υ ο υ **β λ** ε ι σ τ ο ν α ι ω ω ω ν α α

(B)

κ α ι ε ι σ τ ο ν α ι ω ω ν α α τ ο υ ο υ α ι α ι

ω ω ω ω ω ν ο ο ς **β λ**

Κ α τ α ξ ι ι ω σ ο ο ο ν Κ υ ρ ι ι ε

(Δ)

ε **β λ** ε ν τ η η μ ε ρ α α α τ α α α υ

τ η η **ζ λ** α ν α μ α ρ τ η η τ ο υ ο υ ς φ υ υ

(B)

λ α α χ θ η η ν α ι α ι η η η μ α ς **β λ**

Ε υ λ ο γ η τ ο ς ε ι ε ι ε ι Κ υ ρ ι ι

(Δ)
ε ε ε ε ο Θε ε ος β λ των Πα τε

ε ε ε ρων η η η μων Δ δ και αι αι αι

αι νε ε τον Δ δ και δε δο ξα σμε ε ε

νο ον το ο νο μα α α σου ου Δ δ εις τους

(B)
αι ω ω να ας Α α α μην β λ

Γ ε ε ε νοι το ο Κυ ρι ι ε ε
(Δ)

το ε ε λε ε ος σου ου ου ε

εφ η η η μας Δ δ κα θα πε ερ η ηλ

(B)
πι σα α με ε ε εν ε πι ι σε ε β λ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε β λ
(Δ)

(B)
δι δα ξο ο ον με ε ε τα α α δι και

ω μα α α τα α α σουου ^{β λ}

Κ υ ρι ι ε ε κα α τα φυ υ γη ^(Δ)

ε γε νη η η θη ης η η η μιν ^{Δ δ}

^(B) εν γε νε ε α α και αι αι γε ε νε

^(Δ) ε ε α ^{β λ} Ε γω ω ει πα α α Κυ

ρι ι ε ε ε ε ε ε λε ε η η

η σο ο ο ο ον με ^{Δ δ} ι ι α α

^(B) σαι αι ^{β λ} την ψυ χη η η ην μου ου ου

ο ο τι η μα αρ το ο ον σοι οι ^{β λ}

Κ υ ρι ι ε προ ος σε ε κα α α τε

^(Δ) ε φυ υ υ γον ^{β λ} δι ι δα α ξο ο ον

με ε **Δ** του ποι ειν το ο θε ε λη

μα α α σου ου ου **(B)** ο τι συ υ ει

ει ο Θε ε ο ο ος μου ου **β λ**

Ο τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω η

ης **Δ** εν τω φω τι ι ι σου ο ψο

ο ο με ε θα α α φως **β λ**

Π α ρα τει ει νο ον το ε ε λε ε

ο ο ος σου ου ου ουτοις γι ι νω ω σκουου

ου σι ι ι ι ι σε **β λ**

Α χ γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος **β λ** Α

γι ι ο ο ο ος ι σχυ υ ρος **(Δ)** **Δ** Α γι ι

(B)

ο ος α θα να α τος ε ε λε ε η η

η σο ον η η η μας

Α ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και αι

(Δ)

ει εις τους αι αι ω ω ω να ας των αι

(B)

ω ω νω ων Α α α μην

(Δ)

Α γι ι ο ος α θα να α τος ε ε

λε ε η η η σο ον η η η μας

(B)

Α α α α α α α α α α α

(M)

α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Handwritten musical notation with red accents and a red 'Z' symbol.

(Π)

(B)

Handwritten musical notation with red accents and a red 'π' symbol.

Handwritten musical notation with red accents.

Handwritten musical notation with red accents and Greek letters χ, α, α.

Handwritten musical notation with red accents and a red 'φ' symbol.

(Δ)

Handwritten musical notation with red accents and a red 'φπ' symbol.

Handwritten musical notation with red accents and Greek letters χ, ε.

(B)

Handwritten musical notation with red accents.

Handwritten musical notation with red accents and Greek letters ω, ε, χ, ε.

Handwritten musical notation with red accents and Greek letters χ, ε.

Handwritten musical notation with red accents and a red 'φχ' symbol.

A α α α α α α α α α α α

(M)

α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

(Π)

(B)

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σ ο λ ο ι

(Δ)

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι

(B)

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι

υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρο ος

Ν ε Α α α α α α α α α α α

α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι ι ι

(II)

ο ο ος α θα α α α α α α

α α χα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α χα α α α α α α α α

α α α α α α α α α χα α α

(B)

α α α α α α α α α α α α

χα α α γα α α με ε α θα α α

να α α το ο ος ε λε ε ε ε

ε ε ε η η η η η η η σο

ο ο ο ο ο ο η η η η η η η η

μα α α α α α α α α α α α

α α α α ας

Γ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης

η μων κα θε λων γαρ τω θα να α

λο ο ο γου ου με ε εν σε ^(M) εϋ

χα ρι στου ου ου με ε εν σοι ^(Δ) δι

α την με γα λην σου ου ου δο ο ο

ο ο ξαν ^Δ ρ

Κ υ υ ρι ι ε ε ε βα σι ι λευ

ε που ρα α α νι ι ε Θε ε ε Πα

τερ πα αν το ο ο κρα α α α τος ^Δ ρ

^ϕ Κυ υ ρι ι ε ε Υι ε μο νο

ο γε ε ε νες ^(M) ^Δ Ι η σου ου Χρι ι

στε ^(Δ) ^{γγ} και Α γι ο ο ον Πνε ε ε

ε ευ μα ^Δ ρ

Κ υ υ ρι ι ε ε ε ο Θ ε ε ο ς **Δ**

ο α μνο ο ο ς του Θ ε ε ου ο ο

ο Υι ο ο ο ς του ου Πα α τρο ο ς

ο αι αι αι ρων την α μαρ τι ι

ι αν του κο ο ο ο σμου ε λε η η

σον η η μας ο αι αι αι ρω ω ω ν

τας α μαρ τι α ς του ου ου κο ο ο

ο ο σμου **Δ**

Π ρο ο σδε ε ξαι την δε η η σιν η η

μων ο κα θη με ε νος εν δε ε

ε ξι α α α του ου Πα α τρο ο ς

και ε λε ε η η η σο ον η η

η μας

Ο τι ι συ ει μο νο ος Α γι ι ο

ος συ ει μο νο ος Κυ ρι ι ο ος Ι

η σους Χρι ι στος εις δο ο ο ξαν Θε

ου ου Πα τρο ο ος Α α α α μην

Κ αθ ε κα α α στην η με ρα αν

ε ευ λο ο γη σω ω σε και αι αι αι αι

νε ε ε σω το ο ο νο ο μα α

α σου ου εις τον αι ω ω ω να

και εις τον αι ω να του ου ου αι αι

ω ω ω ω ω νος

Δ
δ

(N)

Κ

α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι ι

(Δ)

ε ε εν τη η με ρα α τα α αυ

τη α να μαρ τη η η τους φυ

υ λα χθη η η η ναι αι η η η

μας

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε ε

ο Θε ε ος τω ω ων Πα τε ε ε

ρω ων η η η μων και αι αι αι νε

ε τον και δε ε δο ο ξα σμε ε ε

νο ον το ο νο ο μα α α σου εις τους

αι ω ω ω να ας Α α α μην Δ

Γ ε νοι οι το ο ο Κυ υ ρι ι ι

ε Δ το ε λε ο ο ος σου εφ η η

μας Δ κα θα α α περ ηλ πι ι σα α

με ε εν ε ε πι ι σε ε Δ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε

δι δα α ξο ο ον με ε τα δι και ω ω

μα α α τα α α α σου Δ

Κ υ ρι ι ε κα α τα φυ υ γη Δ

ε γε νη η η θης η η μιν Δ εν γε

νε α και αι γε νε ε α Δ (M) Ε γω

(Δ)
ει πα α Κυ ρι ι ε ε ε ε λε

ε η η σο ο ον με ι α α σαι

την ψυ χη η η ην μου ο τι η η

η μα αρ το ο ο ο ον σοι

Κ υ ρι ε ε προς σε κα τε φυ

υ γο ον δι δα α ξο ο ον με ε του

(N)
ποι ει ν το ο θε λη η μα α α α σου ου ο

(Δ)
τι συ ει ο Θε ο ο ο ο ος μου

Ο τι ι πα ρα σοι πη γη ζω ω

ης εν τω ω φω ω τι ι ι σου ο

ψο ο ο με ε θα α φω ως

Π α ρα τει ει νο ον το ε λε ο ο

ος σου ου ου τοις γι νω σκου ου ου σι

ι ι ι ι σε **Δ**

Α γι ο ο ο ος ο Θε ε ος **Δ** Α γι

ο ο ο ος Ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ι

ο ος α α θα α να α τος ε λε ε η

η σον η η μας **Δ**

Ω ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω **Δ** και

Α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α

τι **Δ**

Κ αι νυ υ υν και α α ει **Δ** και ει εις

του ους αι ω ω ω ναας των αι ω ω ω

νων Α α μην Δ δ

Α γι ι ο ος α α θα α να α

τος ε λε ε η η σον η η μας Δ δ

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης

η μων β λ κα θε λων γαρ τω θα να α

τω τον θα να τον Δ δ το νι κος ε δω κεν η

μιν και το με γα ε λε ο ο ο ο ος β λ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν δ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν β̣ λ̣

Κ (Δ) υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ̣

Κ ε̣ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ̣ δ̣

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η η σ ο ν β̣ λ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε ε η σ ο ν δ̣

ϸ ο ι Κυ ρ ι ε δ̣

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β
κ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σ ο ν γ
η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν γ
δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἔγχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Ἄ μην εὐλογῆ ψυχῆ μου τὸν

Κυριὸν εὐλογητὸς εἰ Κυριε εὐ

(Δ)

λοοο γειε ψυχῆ μου τὸν Κυ

(N)

ριὸν π̣ και παντα τα εν το ος μου το ο νο

ματα γιὸν αὐτοῦ δ̣

(K)

Εὐλογῆ ψυχῆ μου τὸν Κυριὸν και

(N)

μη ἐπιλανθάνου πασατας ἀπο

δοσεις αὐτοῦ δ̣

Τὸν εὐιλατῶντα πασατας

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου ^v _δ

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

ει και οι κτιρμοις ^v _δ

Τ ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

θους την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου ^v _δ

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

και κρι μα πα σιτοις α δι κου με νοις ^v _δ

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

(Δ) (N)
του τω Μω υ ση π^α τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ς

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

(Δ)
ρι ος β^λ μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε
(N)

ος π^α ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ς
(K)

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν α^κ ου δε κα τα τας α
(N)

μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ς

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης β^λ ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον ^ν _δ

Καθουσον απεχουσιν ανα το λαι

απο δυσμων εμα α ακρυνεν αφη

μωντας ανομιασημων ^ν _δ

Καθως οικτειρει πατηρ υιους ^(Δ) ^(N) _π _α ω κτει

ρη σε Κυριος τους φοβου μενους αυτον ^(Δ) ^(N)

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν ^ν _δ

Ανθρωπος ωσει χορτος αι ημε

ραι αυτου ουσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει **δ**
(K)

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ
(N)

υ πα αρ ξει **κ** και ουκ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του **δ**
(K)

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος
(N)

ε πι τους φο βου με νους αυ τον **δ**

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων **β** τοις φυ λασ σου σι την
(Δ) (N)

δι α θη κην αυ του **π** και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας **δ**

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ ε ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ ε ι **ν**
δ

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς
(Δ) **(N)**

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς
λ

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν**
δ
(K)

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι
(N)

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** λ ε ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ
κ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν**
δ
(Δ)

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

(K)

τα ερ γα αυ του ^π εν παν τι το πωτης δε σπο

(N)

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ^υ _δ

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι ^υ _δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην ^υ _δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του ^Δ _δ Ευ λο γη τος ει

(Δ)

(M)

Κυ ρι ε ε ε ε ε ^υ _δ

Μέλος ἄργόν.

(N)

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου

ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν

(Δ)

το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο

(N)

ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του

(Δ)

ου ου Δ Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε

(M)

ε ε ε Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.


Ἦχος Δι.


(Δ)

Α ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω

Α γι ω Πνευ μα τι Β Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυριον  αι νε σω Κυ

ριον εν τη ζωη μου  ψα λω τω Θεω


μου εως υπαρχω 

M η πεποιθατε επαρχοντας


επι υιους ανθρωπων  οισ ουκ

εστισωτηρια 

E ξελευσεται το πνευμα αυτου

και επιστρεψει εις την γην αυτου 

E ν εκεινη τη ημερα απολουν

ται παντες οι διαλογισμοι αυτου 

M ακαριος ου ο Θεος Ιακωβ

βο η θος αυ του η ελ πικ αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατ'εραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος α γα πα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασ σειτους προση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ομο νο γε νης Υι ος και Λο γοστου Θε

ου α θα να τος υ παρ χων και κα τα δε

ξα με νος δι α την η με τε ραν σω τη

ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α γι

ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου

Μα ρι ας α τρεπτωσεν αν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη σας Εις ων της α

γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο

με νος τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευμα

τι σω σον η μα α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος δὲ Βου.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

(B)

Ἄ ι ι α ξυλου ο Α δαμ β λ Πα ρα δει

σου γε γο ο νεν α ποικος β λ δι ι α ξυλου

δε Σταυ ρου β λ ο Λη στης Πα ρα δει ει σον

ω κη σεν ο μεν γαρ γευ σα με νος β λ

εν το λην η θε ε τη σε του ποι η σαν
 τος ο δε συ σταυ ρου με νος Θε ον
 ω μο λο ο γη σε τον κρυ πτο με νον
 Μνη σθη τι μου βο ων εν τη Βα σι ι λει
 α σου

Στίχ. Μακάριοι οί καθαροί τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεός, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε, ληστοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνη Φιλάνθρωπε, τοῖς πίστει λατρεύουσι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶσί σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ τῆ λόγχῃ διέρρηξας, καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἔδηςας, ῥυσάμενος ἅπαντας, ἐκ δεσμῶν

τοῦ ἄδου τῆ ἀναστάσει σου· δι' ἧς ἐφωτίσθημεν,
φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι· Μνήσθητι καὶ
ἡμῶν ἐν τῆ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης,
ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς, ὡς δυνατὸς ἐκ τάφου
τριήμερος, καὶ τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ,
ἐξαναστήσας μόνε Ἀθάνατε, καὶ εἰς μετάνοιαν,
ἐπιστρέψαι Κύριε καταξίωσον, ἐξ ὅλης καρδίας μου,
καὶ ἐν θερμῇ τῆ πίστει αἰεὶ κραυγάζειν σοι·
Μνήσθητί μου Σωτῆρ ἐν τῆ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ
διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν
ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Δι' ἡμᾶς ὁ Ἀπαθής, παθητὸς ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ
ἐν μνήματι τεθείς, καὶ ἀναστάς ἡμᾶς συνανέστησε·
διὸ καὶ δοξάζομεν, σὺν τῷ Σταυρῷ τὸ πάθος καὶ τὴν
ἀνάστασιν, δι' ὧν ἀνεπλάσθημεν, δι' ὧν καὶ
σωζόμεθα ἀνακράζοντες· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῆ
Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν
πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ τὸ τοῦ ἄδου κράτος
σκυλεύσαντα, καὶ ὄραθέντα γυναιξί, Μυροφόροις
λέγοντα, Χαίρετε, πιστοὶ δυσωπήσωμεν, ἐκ φθορᾶς

λυτρώσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, κραυγάζοντες πάντοτε, ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα. (Ἀργῶς)

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ ἅγιον, ὁμοφρόνως οἱ πιστοί, δοξολογεῖν ἀξίως εὐξώμεθα, μονάδα θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσαν ὑποστάσεων, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἀπλῆν ἀδιαίρετον καὶ ἀπρόσιτον, δι' ἧς ἐκλυτρούμεθα, τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. (Ἀργῶς)

Τὴν Μητέρα σου Χριστέ, τὴν ἐν σαρκὶ ἀσπόρως τεκοῦσάν σε, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν ἄφθορον, αὐτὴν σοι προσάγομεν, εἰς πρεσβείαν Δέσποτα πολυέλεε· πταισμάτων συγχώρησιν, δώρησαι πάντοτε τοῖς βοῶσί σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εἴσοδος.


Ἀντίφωνον α'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος — — — — — Δι.

Στίχ. α' Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

(Δ)

T αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου 

Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β' Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ' Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ α ις π ρ ε σ β ε ι α ις τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ

Σ ω τ ε ρ σ ω σ ο ν η μ α α α ς

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

(Δ)

ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο

α ν α σ τ α α α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ομο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα


δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρε πτωσ εν αν θρω

πη σας  σταυρωθεις τε Χριστε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας  Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος  συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευμα τι σω σον η  μα α ας 

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον γ'. ᾠχος δ'.

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Γ Βου.

λ

(Δ)

Το φαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυγ

μα εκ του Αγ γε λου μα θουσαι Αι του

Κυ ρι ου Μαθη τρι αι και την προ γο

νι κην α πο φα σιν α πο ρι ψασαι

τοις Α πο στολοις καυ χω μεναι ε λε γον

ε σκυ λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι

στος ο Θε ος δω ρου με νος τω κο

σμο το με γα ε λε ος

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ· ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

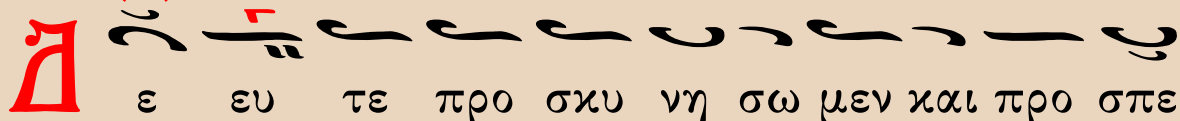
Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.


Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.


Πέτρου Λαμπαδαρίου.


ᾠχος Δι.

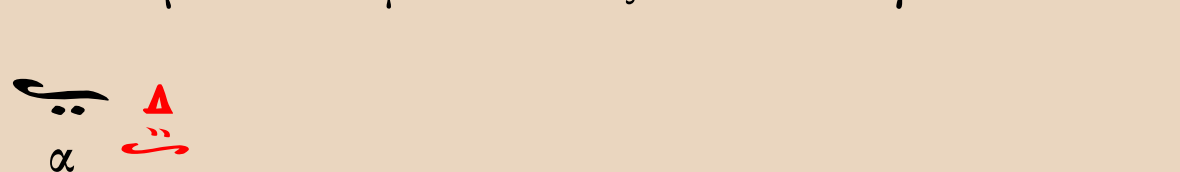
(Δ)


 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε


 σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι


 ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ


 νε κρων ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι


 α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος δ΄.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ
Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ
τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς
Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ
θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ἁγίου.

ᾠχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὔρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Φωκᾶ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος δὲ Δι.

(Δ)

Και τροπωνμε τοχος και θρο νων δι α δο

χος των Α πο στο λων γε νο με νος την

πρα ξιν ευ ρες θε ο ο πνευ στε εις θε ω

ρι ας ε πι βα σιν δια του το τον

λο γον της α ληθει ας ορ θο το μων και

τη πι στει ε νη θλησας με χρις αι ματος Ι

ε ρο μαρ τυς Φω κα **β** πρε σβευ ε Χρι

στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η

μων **β**

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος **Δ**.

(Δ) **Μ**νη η σθη τι Κυ ρι ε ως α γα

θος των δου λων σου **Δ** και ο σα εν βι ω η

μαρ τον συγχω ρη σον **β** ου δεις γαρ α να

μαρ τη τος ει μη συ ο δυ να α με νος

και τοις με τα στα σι δουναι την α να α

α παυ σιν

Τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. ᾠχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας
Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν
πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ
ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια,
Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος,
καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν·
διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς
χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας
σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι
Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ
στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν
ιάματα.

Ἅγιου Τίτου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρῤῥησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. Ἦχος β'.


Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἣ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Προστασία των Χριστιανων
ακαταισχυντε μεσιτεια προς τον ποιη
την αμεταθετε μη παριδης α

μαρ τω λων δε η σεων φω νας  αλ λα

προ φθα στον ως α γα θη εις την βο

η θει αν η μωντων πι στως κραυγα ζοντων σοι

τα χυ νον εις πρε σβει ει αν και σπε ευ στον

εις ι κε σι ι αν  η προ στα τευ ου

σα α ει  Θε ο το κετων τι μωντων

σε ε ε 

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου
ὁ δὲ α΄ χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος  Δι.

(Δ)

Κ  υ ρι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

 η η σο ο ο ο ο ν Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ον

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Ἄ μην Ἀ γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Ἄ α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος **Δ** Α α γ ι ι ο ο ος Ι σ χ υ ρ ο

ο ο ος **Δ** Α α γ ι ι ος Α θ α α ν α

τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ο ν η μα

ας **Δ**

Α γ ι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος **Β** Α γ ι ος Ι σ χ υ ρ ο

ο ο ος **Δ** Α α γ ι ι ος Α θ α α ν α

τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ο ν η μα


ας **Δ**


Α ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας


των αι ω νων α μην 

Α α γι ι ος Α θα α να τος 

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας 

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.


‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μις  Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος  Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος  Α α γι ι ος Α

θα α να τος  ε λε η σον η μα

α ας 

‘Ετερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

‘Αρχεται ὁ α’ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἀ μην Ἀ α γι ος ο Θε ε ος Ἀ

α γι ος Ι σχυ υ ρος Ἀ α γι ι ος Ἀ

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Ἀ γι ος ο Θε ος Ἀ γι ος Ι

σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος Ἀ θα να τος

ε λε η σον η η μας

Ἀ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ἄ γι ι ος Ἀ θα να τος ε λε η

σον η η μας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς.

Ἄ υ να μιν Ἀ α γι ος ο Θε ε ος

Ἀ α γι ος Ι σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος

Ἀ θα να τος ε λε η σον η μα

α ας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

(Δ)
Ἡ ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Ἀ α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι Ι σχυ υ ρο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α

γι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α ιε α θα να

το ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α α α α α α α α α α

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο α

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ἀὰ Γα.

(Γ)

Κ υ ρ ι ε σ ω ω ω ω ω σ ο ν γ ρ ρ τ ο υ ς

ε ε ε ε ε ε υ σ ε ε ε τ ο υ ς ε υ σ ε ε

(Ν)

(Γ)

β ε ι ε ι ρ ε ι ε ι ε ι ε ι ς γ ρ ρ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος δ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς

Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε· πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γενέσθω. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἶδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς· ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις καὶ παντὶ τῷ

συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι. Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φορτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμέτερον ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν· ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. ἀσπάζεται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἦτω ἀνάθεμα μαραν αθά. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

‘Ο β’ Χορὸς·

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι
ι ι α Αλ λη λου ι α α
α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β’ Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

‘Ο α’ Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος δὲ Δι.

(Δ)

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι ο ι (Π)

οι οι οι οι οι οι Δ

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

ᾠ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

ᾠ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος δὲ Δι.

Ε ις πολ λα α α α α α α α

α α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α (Π)

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δε

Χερουβικόν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἔξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος δὲ Δι

ο ι τα α α Χε ε ρου ου ου ου

ου ου ου ου ου Χε ε ρου βι ι ι ι ι

ι ι ι ιμ μυστικως ει κο ο νι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο

ο ει ει κο νι ζο ον τε ε ε ε

ε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η

η η η η η η η η η η η ζω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ηω ω

ω ω ω ω ω ω ο ο ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι

οι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι

ι α α α α α α α α α α

α α α α α α δι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι τον τρι σα α α α α (Π)

α α ρα α α α α α α α α α

(B)

α α α γι ι ι ο ον π υ μνον

προ ο σα α α α α α υ μνο ο ον

προ ο σα α α α α δο ο ον τε ες

(M)

(Δ)

πα α α σαν την βι ω ω τι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι

ι κη η η η η η η η ην α πο

θω με θα α α με ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι πα α

α α σαν με ε ρι μνα α α α α α

α αν

ω ω ω ω ω ως το ον Βα α

Ω

α α σι ι ι τ ο ο ν β α α σι λε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χ ε ε ε ε χ ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε β α σι λε ε α α α α α α

α α α α τ ω ν ο ο ο ο ο ο ο λ ω ν

(B)

υ πο δε ξ ο ο με ε ε νοι οι

(Δ)

αις Α αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε

λι ι και αι αι αι αι αι αι αις α

ο ρ α τ ω ς δ ο ρ υ φ ο ρ ο υ με ν ο ν τ α

α α α α α α ξε σι ι ι ι ι ι ι

ι ιν **Δ** Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α **Δ**

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.
Ἦχος ὁ αὐτός.

Δ **Ο** (Δ) ι τα α α α α α α α α α

α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε **π** ε ε ε **Δ** ιε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χε ε ρου

βι ι ι ι ι ι ιμ **Δ** μυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χ υ υ υ χ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
(Π)

μ υ υ σ τ ι κ ω ω ω π ε ι κ ο
(N)

ν ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
(B)

ι ζ ο ο ο ο ο ο ο ο ε ι κ ο ν ι
(M)

ι ζ ο ο ν τ ε ε σ κ α ι α ι α ι α ι τ η η η
(Π)

η η η η η η η η η η η η
(M)

η η η η η η η η η η η η ζ ω
(M)

ο ο ο ο ο ο ο π ο ι ο ι ο ι ζ ω ο ο π ο ι
(Δ)

ω ω ω ω ω ω ω Τ ρ ι α α α
(N)

α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α
(Δ)

α α α α α α α Τρι α α α

α α δι ι τον τρι σα α α α α

α γι ο ο ον υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο

υ υ μνο ο ον προ σα α δο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες (N) πα α

α α α α α α α α α α α α

α α σαν (Δ) την βι ω ω ω ω ω

τι ι βι ω ω τι κη η η η η η η ην

α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω

με ε ε ε ε ε ε ε ε θα με ε ε

ε ε ε ε ρι μνα α α α α α αν Δ

Ω ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε (Π)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε Δ βα σι ι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δ ε ε βα σι

λε ε ε α α α α α α α Δ των

ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο

(M) ο ο με ε ε νοι οι β λ

(Δ)
Τ αϊς Α αγ γε ε ε ε ε λι ι ι

αγ γε ε λι και αι αι αι αι αι αις Δ α

ο ρα α α α τω ω ω ω ως ν' δο

ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α ξε ε

σι ι ι ι ι ι ι ιν Δ Αλ λη λου

ου ι ι ι α α α α α α α

α Δ α

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἄγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Α γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι η ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε

η ηη η η η ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(N)

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

(B)

ος στε ε ε ε ε ε ε ρε ε

(Δ)

ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η ηη η η και ρυ υ στης μου ου **Δ**

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου **Δ**

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος **Δ**ι.

Α (Δ)
γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου **Δ**

Ὁ Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,

τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός: Σὲ ὕμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς: Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...


Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.



ᾠδὴ Ἦχος Δι. 


(Δ)


Ἄ 
ξί ον ε σπιν ως α α λη


η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι


ζει ει ει εν σε τη ην Θε ε ε ο



το ο ο ο ο κο ον  την α ει μα


κα α ρι στο ο ον και πα να μω


ω μη η η το ο ο ον και αι αι


μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η


η η μω ω ω ων Τη η ην τι μι ι


ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Ἔτερον τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος δὲ Δι

(Δ)

Ἄ ξι ον ε στιν ω ως α α λη η

θως **Δ** μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το ο

ο κον **Δ** την α ει μα κα ρι ι στον και

πα να μω μη η τον **Δ** και μη τε ρα του

Θε ου ου ου η η η η μων **Δ** την τι

μι ω τε ε ε ε ρα αν των Χε ρου

ου ου βι ιμ **Δ** και αι ε εν δο ξο ο

τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι ι τω ως

τω ω ων Σε ε ρα α α φιμ **Δ** την α

(Π)

δι α α φθο ο ο ο ο ρω ω ως **κ** Θε ο

ο ο ον Λο ο ο γο ον τε κου ου ου

(Δ)

σαν **π** την ο ον τω ως Θε ο ο το ο

ο κ ο ν σ ε μ ε ε γ α α λ υ υ υ υ

ν ο ο ο ο μ ε ε ε ε ε ε ν Δ δ

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος δ Βου.

(B)

Α ξ ι ο ν ε σ τ ι ν ω ω ς α α α λ η η (Δ) (B)

θ ω ω ς β λ μα κα ρ ι ζ ει ει ν σ ε ε τ η ν

Θ ε ο τ ο ο ο ο ο κ ο ο ν β λ τ η ν α

ει μα κα ρ ι ι σ τ ο ν και πα α να α μ ω

μη η τ ο ν Δ δ και μη τε ε ρ α τ ο υ Θ ε ο υ

ου η η μ ω ν β λ τ η ν τι μι ω τε ρ αν τ ω ν (Δ)

Χ ε ε ε ρ ο υ ο υ β ι ι μ β λ και εν δο

ξ ο ο τε ε ε ε ρ α α αν β λ α συ γ

(B)
κ ρ ι ι ι τ ω ω ς τ ω ν Σ ε ρ α α α φ ι ι μ β λ

τ η η ν α δι α φ θ ο ο ο ρ ω ω ς Δ δ

(Δ)
Θ ε ε ο ο ν Λ ο ο ο γ ο ο ν τ ε ε

ε κ ο υ ο υ ο υ ο υ σ α ν Δ δ τ η ν ο ν τ ω ς Θ ε ε

(B)
ο ο τ ο ο ο κ ο ν σ ε ε ε μ ε γ α λ υ υ

ν ο ο ο μ ε ε ε ε ε ε ν β λ

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος δὲ Δι

(Δ)

Α̣ ι αι αι αι αι αι αι νει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει δ̣ ει

ει ει ει λει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει κ̣ αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

αι νει ει ει τε ε ε ε ε ε ε ε δ̣

το ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ Δ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(B) υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Handwritten musical notation with red accents and a red triangle symbol.

υ υ υ υ Δ υ υ υ υ υ υ

Handwritten musical notation with a red triangle symbol above the first staff.

χυ υ υ υ υ υ χυ υ το ον Κυ

Handwritten musical notation with red accents.

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Handwritten musical notation with red accents.

υ υ υ ρι ι ι ι ι του Κυ υ

Handwritten musical notation with red accents and a red triangle symbol.

ρι ι ο ο ο ο ο ο ο ον Δ Δ

Handwritten musical notation with red accents.

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Handwritten musical notation with red accents and a red triangle symbol.

ε ε ε ε ε ε ε Δ ε ε ε εκ των ς

Handwritten musical notation with red accents.

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

Handwritten musical notation with red accents and a red triangle symbol.

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς Δ Δ

Handwritten musical notation with red accents.

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

Handwritten musical notation with red accents.

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

λη λϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α Δ δ

Ἔτερον Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Ἦχος ὁ αὐτός.

(Δ)

Α ι α ι α ι α ι νει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει

ρει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει Δ δ ει ει ει ει ει ει Z' z' ει

(N)

ει ει ει χει K' k' ει ει ει χει ει ει ει

(Δ)

χει ει ει ει ει ει ει V' v' ει ει ει ει

ει ει ει ει ρει ει ει ει ει ει ει α ι νει

ει ει τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε το ον

Kυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ το

ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ι τον Κυ υ υ υ

ρι ο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ

των ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ρα α εκ των ου ρα α νω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ων Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι

ι α α α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ δ

Ἔτερον Πέτρου Βυζαντίου ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Δ)

Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει

χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει Δ δ

χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει Δ δ

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Handwritten cursive letters with red arrows and the Greek letter epsilon (ε) below.

Handwritten cursive letters with red arrows and the Greek letter epsilon (ε) below.

Handwritten cursive letters with red arrows and the Greek letter epsilon (ε) below.

Handwritten cursive letters with red arrows and the Greek letter epsilon (ε) below.

Handwritten cursive letters with red arrows and the Greek letter epsilon (ε) below.

Handwritten cursive letters with red arrows and the Greek letters epsilon (ε), chi (χ), and omega (ω) below.

Handwritten cursive letters with red arrows and the Greek letters omega (ω), chi (χ), tau (τ), and omicron (ο) below.

Handwritten cursive letters with red arrows and the Greek letter omicron (ο) below.

Handwritten cursive letters with red arrows and the Greek letter omicron (ο) below.

Handwritten cursive letters with red arrows and the Greek letter omicron (ο) below.

Handwritten cursive letters with red arrows and the Greek letter omicron (ο) below.

γα α υε υε υε γα α γα α υε υε γα

γα α υε υε υε γα γα υε υε γα γα α

υε υε υε γα γα υε γα υε ε υε γα α

α υε ε ^χ αλ λη λου ου ι α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

Ἔτερον, Ἰωάννου Λασκάρεως τοῦ Πηγουνίτου.
Ἦχος ὁ αὐτός.

Α (N) ι αι αι αι νει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ^χ χει ει ρει ει ει

ει χει ει ρει ει ει ει ει ει ει ει

ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

(Δ)
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

(N)
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

(Δ)
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

ω ω ω ω ων αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

τον κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ω

ω ω ω ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ρα α εκ των ου ου ρα νω ω ω ζω

ω ω ω ων λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε γε ε ε ε ε ε

ε ε α α α α α α α α α α α

(Π)

α α λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Δ)

ε βου ου ε ε ι α α α α α α

(N)

α με γα α α α α α γα α α α α

α α α α α με ε ρ γα α α α

(Δ)

λλη η η η η η η η λου ου ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α λλη λου ου

ι ι α α α α α α α α ρ γα

χα α α α α α α α α α λε ε

ε ε υε ε ε ε υε γα α α α α α

υε ε ε ε τα υε ε υε γα α α

α α α α υε γα α γα υε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε υε ε

ε ε υε ε ε ε ε ι α α α

α υε γα α α υε γα α γα α α

υε ε ε ε γα α υε ε γα α

(Π)

α α γα α α α α λλη η η η η η

χη η η η η η η η η η η η η

η η α α α α λλη η η η

(N)

η η η η η η η η η η η

η λου ου ου ου ι ι ι ι ι ι

α α α ρα α α α δ α α α α

λλη η η η η η η η λου ου ι ι

ι ι ι ι ι ι α λλη λου ου ι ι

α α α α α α α α ρα χα α

α α α α α χα α α α α α α

α α α α α α λλη η η η η η η ρη

η η η η η η η η η η η η δ

η η η η η η η χη η η η η

η η η η η η η χη η η η χη η

η η η η η η η η η η η ρα π ρ

α α α λλη η η η η η η η η η η (N)

η η η η η α α λλη η λου ου ου ου

ου ου ι ι ι ι ι ι ι α α α ρα

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α (Δ)

ρα α α α α α α α α λλη λου

ι ι α α α α α α α α α α λλη

λου ου ου ου ι ι ι ι ρι ι ι ι ι

ι α λλη λου ου ι ι α ρα α α α (N)

α α α α α χα α α α α α α (Δ)

α α α α α α α χα α α α α

α Δ
δ

Μετὰ τὴν Θεῖαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον

εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ ἀδιαί

ίρετον Τριάδα προσκυνούου

ούουτες αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσε

ε εν Δ

Ὁ Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ὁ β' Χορός· Ἀμήν.

Ἦχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι
νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α
νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι
η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με
τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη
σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο

λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

συ νην σου **β** Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α **Δ**

Ὁ Διάκονος: Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος **Δι.**

(Δ)

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον **Δ** α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος **β** (δίς).

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον **β** **Ὁ β΄ Χορός:** α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἑξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν

ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος ➔ — Δι.

(Δ)

Εἰς πολλά α α α α
α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε τη η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἔθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανούγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρομένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἢ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἄγιε.

ᾠχος πλάγιος τοῦ πρώτου.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος λ̣ ᾗ Π̣α.

(Π)

Ν ε ε Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ε **π** ε κε ε ε ε ε κρα α α ξα α

προ ο ο ος σε ει σα α κου σο ο ο ον

μου **π** ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ε **π** Κυ ρι ε ε

κε κρα ξα προς σε ει σακουου σο ο ον

μου **κ** προσχεστη φω νη η η τη ης δε η

η η σε ω ω ω ως μου **π** εν τω κε κρα

λη μου ^κα

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μουεις λο

γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα σεις εν α μαρ τι ι αις ^κα

Σ υν αν θρωποις ερ γα ζο με ε νοις την

α νο μι αν ^Δδ και ου μη συνδυ α σω με

τα των εκ λε κτων αυ των ^κα

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγ ξει με ^Δδ ε λαιον δε α μαρτω

λου μη λι πα να τω την κε φα λη ην μου ^κα

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευδοκiais αυτων κατεποθη

σαν εχομενα πετρας οι κριται αυτων ^κ_α

^ρ**Α**κουσονται τα ρηματα μου ο

τι ηδυνθησαν ωσει παχος γης ερρα

γη επι της γης διεσκορπισθητα οστα

αυτων παρα τον ααδην ^κ_α

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι

οφθαλμοι μου επι σοι ηλπισα μη αντανε

ληστην ψυχη ην μου ^κ_α

Φυλαξον με απο παγιδος ης συνε

στησαν το μοι ^Δ_δ και απο σκανδαλων των

εργαζομένων την α νο μι αν **κ**

Π ε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυτων οι α

μαρτωλοι **Δ** και τα μονασει μι εγω ε

ως αν πα ρε ελ θω **κ**

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κραξα

φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην **κ**

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ

του απαγγε λω **κ**

Ε ν τω εκ λειπειν εξ ε μου το πνευμα

μου **Δ** και συ ε γνωστας τρι βους μου **κ**

(K)

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο

(Π)

μην ε κρυψανπα γι δα μοι ^κα

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλεπον ^Δδ και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκων με ^κα

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου ^κα

(K)

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει

(Π)

πα ^{ν'}α ^αα Συ ει η ελ πεις μου με ρις μου ει

εν γη ζω ωντων ^κα

(K)

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε

(Π)

τα πει νω θην σφο δρα

ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κο ον

των με ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ

ε με ε ε

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

(Π)

π α του τι μι ου σου Σταυρου ου

Χρι ι στε δι α βο ο λο ον η

η η η η σχυ υ υ νας και δι

α της Α να α στα σε ω ω ω

ω ως σου το ο κε ε εντρον της α μαρ τι

ι ας η ημ βλυ υ υ νας ^(K) και ε σω

σας η η μα α ας εκ των πυ λω

ω ων του θα να α α α του ^(Π) δο ξα ζο

μεν σε ε Μο νο ο ο γε νες ^Δ

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

^π ^α **Ο** την Α να στα σιν διδουστω γε νει

των α αν θρω ω ω πων ως προ βα α τον

ε πι σφα γη ην η η η η χθη ^(K) ε φρι

ι ξα αν του ου τον οι α αρ χον τες του

Α α α α δου και ε πηρ θη η σαν πυ ^(Δ)

(Π)
υ λαι ο δυ υ υ υ νη η η η ραι π^α

ει σε λη λυ θε γαρ ο Βα σι λευστης δο

(Κ)
ο ο ξη ης Χρι ι ι στος λε ε γων τοις

εν δε σμοι οις Ε ξε ε ελ θε ε ε

(Π)
ε τε κ^α και τοις εν τω σκο τει α να κα

λυ υπτε σθε Δ^α

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

π^α Μ ε ε ε γα α α θα α α α αυ

μα π^α ο των α ο ο ρα των Κτι

ι ι στης κ^α δι α φι λαν θρω πι ανσαρ κι

παθων ^Δα α νε στη ο ο α α θα

α α α α να α α α τος ^(K)π Δευ τε πα

τρι αι των ε θνωων του τον προ ο σκυ νη

η η η σω ω ω μεν ^(Δ)κ τη γαρ αυ του

ευσπλααγ χνι ι ^(Π)α εκ πλα α α νη

ης ρυ σθεε ε εν τες ^πεν τρι σιν υ

πο στα σε σιν ε να Θε ον υ μνειν με ε

μα θη η κα μεν ^Δα

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

^πα **Ε** σπε ρι νην προ σκυ νη σιν προ σφε ρο

μεν σοι τω α νε σπε ε ε ρω ω φω ω

τι κ τω ε πι τε λει των αι αι ω ω ω

νων Δ ως εν ε σοπτρωδι α σαρ κο ο ος

λα αμ ψαν τι ι ι τω κο ο ο ο σμω π ρ

και με χρις Α α δου κα τελ θο

ο ο ον τι π και το ε κει σε σκο ο

τος λυ υ σα α αν τι π και το φως (Κ)

της Α να στα σε ε ως τοις ε ε θνε σι δει

ει ει ξα α α αν τι κ φω το δο τα Κυ (Π)

ρι ε δο ο ο ξα σοι Δ

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς

ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

π^α **Τ** ον αρ χη γον της σω τη ρι ας
(Κ)
η μων Χριστον δο ξο λο γη η η σω
(Δ)
ω ω ω μεν **κ**^α αυ του γαρ εκ νε κρων α
(Π)
να α στα α αν τος κο οσμος εκ πλα α α νης
σε ε σω ω ω σται **π**^α χαι αι ρει χο ρο
ος Α αγ γε ε ε λων **κ**^α φε ε ευ γει ει
δαι μο ο ο νων πλα α α νη **π**^α Α δαμ
πε σων α νι ι στα α ται δι α α βο
λο ος κα τη ηρ γη ται **Δ**^α

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

^π_α **Ο** ι της κου στω δι ας ε νη χουν

το υ πο των πα ρα α νο ο ο μων ^κ_α Κα
(Δ)

λυ ψα τε Χριστου την Ε γε ερ σιν ^Δ_ι και λα
(Π)

βε τε αρ γυ υ ρι α α και αι ει

ει ει ει ει πα α α α τε ^π_α ο τι η

η μων κοι οι μω ω με ε ε νων εκ του

μνη μει ει ου ε συ λη η η θη ο

ο νε ε ε κρος ^π_α Τις ει δε τις η κου

σε νε κρον κλα πε ε εν τα α πο ο τε ^κ_α

μα λι στα ε σμυρ νι σμε ε ε νον και

αι γυ υ υ μνον ^π_α κα τα λι πον τα και

εν τω ω τα φω τα εν τα α φι α

α α α αυ του Μηπλα να σθε Ι ου ου

δαι αι αι οι μα θε τε τα ας ρη η

σεις τω ων Προ ο φη τω ω ων και γνω

ω ω ω τε ο τι αυ τος ε στι ι ιν

α α λη η θως ο Λυ τρω της του κο ο

σμου και Πα αν το δυ υ υ να μος

Στιχηρά του Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Παθῶν κυριεύσας τοῦ σώματος, ἐγκρατείας χαλινῶ, θαυματουργὲ Κυριακέ, ἀπαθείας τὴν λαμπράν, Πάτερ ἐνδέδυσαι στολήν, καὶ πᾶσαν, τὴν κακίαν ἀπεγύμνωσας, τοῦ πάλαι, τοὺς Προπάτορας γυμνώσαντος, καὶ νῦν οἰκεῖς τὸν Παράδεισον, διὰ

παντὸς εὐφραινόμενος, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Φέρων τὸν σταυρὸν ἐπὶ ὤμων σου, ἠκολούθησας Χριστῷ, ἀνεπιστρόφῳ λογισμῷ, τῶν ἐν βίῳ ἡδονῶν, καταφρονῶν Κυριακέ, καὶ πάθη, θανατώσας τὰ τοῦ σώματος, συντόνοις, ἀγρυπνίαις καὶ δεήσεσι, χάριν ἀπείληφας Ὅσιε, τοῦ θεραπεύειν νοσήματα, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐρημον κατώκησας ὄσιε, ἐδωδὴν Κυριακέ, σκίλλαν ποιούμενος πικράν· καὶ τὴν αἴσθησιν πικραίνων, τῆς ψυχῆς τὰς ἡδονάς, προρρίζους, ἐναπέτεμες μακάριε· διὸ σε ἡ οὐράνιος ἀπόλαυσις, μετὰ τὸ τέλος ἐδέξατο, ἀγγελικῶς βιοτεύσαντα, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ δ̣ Νη.

(N)

Α ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ̣

των Μο να στων τα α πλη η η θη

η τον κα θη γη τη ην σε τι ι μω ω ω

μεν Κυ ρι α κε ε Πα τη η η ηρ η

η η η μων δ̣ δι α σου γαρ τη ην τρι ι

ι βο ον δ̣ την ο οντως ε ευ θει ει ει αν

πο ρευ ε σθαι ε ε ε ε γνω ω ω ω μεν

μα κα α α α ρι ο ος ει τω Χρι στω

δου ου λε ε ευ σας β̣ και ε χθρου ου θρι αμ

βευ σας την δυ υ υ υ να α α α μιν

Αγ γε ε λων συ υμ με ε ε το ο ο

ο χε Ο σι ι ων ο ο μο ο ο σκη η

νε και Δι ι ι και αι αι αι ων

μεθ ων πρε σβε ευ ε ε τω ω Κυ ρι ι

ι ω ω ε λε η θη η ναι τας ψυ χα

α α ας η η η η μων

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Π̣α.

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω ω νων Α α α α μην

Ε ν τη Ε ρυ υ θρα θα λα α α

α α σ ση κ τής α πει ρο γα α μου Νυ υμ

φης ει ει κω ων δι ι ε γρα α α α

α φη η πο ο ο τε π Ε κει Μω υ

(Κ)

σης δι αι ρε ε τής του υ υ υ δα

(Δ)

α α α τος κ εν θα δε ε Γα βρι ι ι

(Π)

ηλ Δ υ πη ρε τη ης του θα α α α

αυ μα α α α τος π το τε τον βυ θον ε

πε ζε ευ σεν α βρο χως Ι σρα α ηλ

νυν δε τον Χριστον ε γεν νη η σεν α α σπο

ο ρως η η η Παρ θε ε ε ε νος η

θα λα α ασ σα α με τα την πα ρο

(Κ)

δον του Ι σρα ηλ ε ε μει νεν α α

α βα α α α τος η α α α α

(Π)

α α α με ε ε ε εμπτος με τα την

κυ η σιν του Ε εμ μα νου η η ηλ ε ε

μει ει νεν α α α α α φθο ο ο ο

ρος ο ω ω ω ω ων και αι προ ων

και φα νεις ως αν θρω ω προς Θε ε ο ο ος ε

λε η η σον η μα α α α α α ας

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,

οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ε εν

ΕΥ ΠΡΕ ΠΕΙΑΝ Ε ΝΕ ΔΥ ΣΑ ΤΟ Ο Ο

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἣν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἄγιῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.
Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾗ̣ — — — Κε̣.

(Κ)

Ε τον σαρ κω θεν τα Σω τη η ρα Χρι
στον και των ου ρα νων μη χω ρι σθε εν τα
εν φω ναις α σματων με γα λυ νο μεν ^κ ο
τισταυρον και θα να τον κα τε δε ε ξω ^{ν'}
δι α το γε νος η μων ως φι λαν θρω πος
Κυ ρι ος ^κ σκυ λευ σας Α δου πυ λας τρι
η με ρος α νε στης σω ζων τας ψυ χας
η η μων ^κ

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Η υ γει εισησσου της πλευ ρας Ζω ο δο τα

κρουνους α φε σε ως **κ** πα σιν ε ξε βλυ σας

ζω ης και σω τη ρι ας **κ** σα ρ κι δε θα

α να τον κα τε δε ε ξω α θα να σι αν

η μιν δω ρου με νος **κ** οι κη σας τα φω δε η

μας **Δ** η λευ θε ρω σας **κ** συ να να στη

σας ε αυ τω εν δο ζως ως Θε ος **κ** δι

α του το βο ω ω μεν Φι λαν θρω πε Κυ υ

ρι ε δο ξα α σοι **κ**

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ζ ε νη σου η σταυ ρω σεις και η εν

α δου κα θο δος Φι λαν θρω πε υ πα αρ

χει σκυ λευ σας γαρ αυ τον και τους πα λαι δε

σμι ι ους συ να να στη σας ε αυ τω εν

δο ξω ως ως Θε ος τον Πα ρα δει στον α

νοι οι ξας **ν'** α πο λα βειν του ου του η

ξι ω σας **κ** δι ο και η μιν τοις δο ξα

ζου σι την σην τρι η με ρον Ε γερ σιν **κ**

δω ρη σαι ι λα σμον α μαρ τι ων Παρα

δει σου οι κη το ρας κα τα ξι ων ως

μο νος ευ σπλααγχνος **κ**

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ο δι η μας σαρ κι πα α θος δε ξα

με νος ^{ν'} και τρι η μερος εκ νεκρων α

να σταστης σαρ κος ημωντα πα θη θε ρα

πευσον ^κ και α να α στησον εκπταισμα

των χα λεπων Φι λαν θρω πε και σω σον η

μας ^κ

Τοῦ αὐτοῦ.

ᾠχος λ π Πά.

(Π)

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω ^Δ και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

π
τι

Ο σι ι ι ε ε Πα α α τερ εις (Δ)

πα α α σα αν τη η ην γην ε ξηλ

θεν ο φθο ο ογγοστων κα το ο ορθω μα (Π)

α τω ω ω ων σου δι ω ων εν τοις

ου ρα α νοις ευ ρες μι σθο ον τω ω ων κα

μα α τω ω ω ων σου των δαι μονων

ω λε σασ τας φα α α α λα α α αγ (Δ)

γας των Αγ γε ε λω ων ε φθα α α σας (M) (K) (Δ)

τα α τα αγ μα α α α τα ων το ον (Π)

βι ι ι ον α με εμπτω ω ως ε ζη η

λω ω ω σας π παρ ρη σι α αν ε

(K)

χων προς Χρι στο ο ον τον Θε ε ε ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ει

(Δ)

ρη η νην αι αι αι αι τη η η η σαι

(Π)

ται αι ψυχαι αι αις η η η η μων

Του̃ αυ̃του̃.

Ἦχος λ π Δι.

(Δ)

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων

αι ω νων Α μην

Ο ποι η της και λυ τρω της μου Πα να

γνε Χρι στος ο Κυ ρι ος εκ της ση ης

νη δυ ος προελθων ε με εν δυ σα με

νος της πρωην καταρας τον Αδαμη

λευθερωσε δι ο σοι Παναγενεως του

Θεου ου Μητριτε και Παρθενωα

ληθως βοωμεν ασιγητως το Χαιρε

του Αγγελου Χαιρε Δεσποινα προστα

σια καισκεπηκαισωτηριατωνψυ

χων ημων

‘Ο Προεστώς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἁγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ
Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν,
ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι

ἠυδóκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα. — Κε.

(Κ)

Τὸν σου να ναρχον Λογον Πατρι και Πνευ

μα τι τον εκ Παρ θε νου τε χθε εν τα εις

σω τη ρι ι αν η μων α νυ μνη σω

μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι Ηυ

δο κη σε σα ρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ

ρω και θα α να τον υ πο μειναι και

ε γει ραι τους τε θνε ω ω τας εν τη

εν δο ξω Α να στα σει αυ του

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος καὶ
θαυματουργὸς ἀνεδείχθης θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν
Κυριακέ· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῆ, οὐράνια
χαρίσματα λαβῶν· θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας καὶ
τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ
δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα
τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ̣ Π̣α̣.

(Π)

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι

τι ἄγγελος **Δ** και θαυματουργὸς ἀνε

δειχθης θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Κυρια

κέ **π** νηστεία ἀγρυπνία προσευχῆ

ουράνια χαρίσματα λαβῶν **Δ** θε

ραπεύεις τοὺς νοσοῦντας καὶ τὰς ψυχὰς τῶν

πι στειπροστρεχοντων σοι **π** δο ξα τω δε δω

κο τι σοι ι σχυν **Δ** δο ξα τω σε ε

στε ε φανωσαν τι **Δ** δο ξα τω ε νεργουν τι

δι α σου πα σιν ι α α μα α α τα **π**

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.** Ὁ αὐτός.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε,
σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν
σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῶ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ.
Ἐδείχθης Πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν
Κτίστην σου. Δόξα τῶ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῶ
προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῶ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς,
διὰ τοῦ τόκου σου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Π)

π **Τ** ου Γα βρι ηλ φθεγ ξα με νου σοι Παρ

θε νε το Χαι αι ρε **Δ** συν τη φω νη ε

σαρ κου το Ο των ο λων Δε σπο ο της **π** εν

σοι τη α γι α κι βω τω Δ ως ε φη ο

δι και ος Δαυ ιδ Δ ε δει χθης πλα τυ

τε ε ρατωνου ρα νων βα στα σα σα τον Κτι

στην σου π δο ο ξα τω ε νοι κη σαν τι

εν σοι Δ δο ξα τω προ ελ θο ον τι εκ

σου Δ δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι

α του το ο κουου σου ου ου ου π

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθη Ἄρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

Ἦ ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ἄπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

ᾠχος πλ. α'. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Κράτος τῆς ἐνιαίας, καὶ τρισηλίου μορφῆς,
ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Τὸν νοῦν ἡμῶν καταύγασον,
Θεὲ παντοδύναμε, καὶ πρὸς τὴν σὴν Δέσποτα,
μετεώρισον δόξαν ἄφραστον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄνω σε τῶν Ἀγγέλων, διάκοσμοι νοεροί, ἀσιγήτως
ὑμνοῦσιν, ἐν τρισαγίοις ἄσμασι, μονάδα
τρισάριθμον, καὶ Τριάδα σύμμορφον, ὑπερούσιον
παντοδύναμον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νέκταρ τῆς σῆς ἀγάπης, γλυκύτετον φωτουργόν,
τῆ ψυχῇ μου παράσχου, Τριάς Μονὰς ἀρχίφωτε, καὶ
θείαν κατάνυξιν, καθαρτικὴν Δέσποτα, πολυέλεε
πάσης κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡσπερ ἐπὶ τὸν πόκον, κατῆλθεν ἀψοφητί,
οὐρανόθεν Παρθένε, ὁ ὑετὸς ἐν μήτρᾳ σου, ὁ θεῖος
καὶ ἔσωσε, ξηρανθεῖσαν ἅπασαν, τῶν ἀνθρώπων τὴν
φύσιν Ἄχραντε.

ᾠδὴ γ' . Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Νοήσας τὰς νοεράς οὐσίας ὑπέστησας, ὑμνωδοὺς
ἀπαύστους τῆς σῆς Θεότητος, τρίφωτε Θεὲ καὶ
παντουργέ, ἀλλὰ καὶ τῶν πηλίνων, καὶ γηγενῶν
δέξαι τὴν δέησιν, καὶ τὴν ἰκεσίαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὁ πάσης κατὰ φύσιν τροπῆς ἀπαράδεκτος, τοῖς
ἀλλοιουμένοις ἡμῖν καὶ μέλπουσι, τὴν ἀνεξιχνίαστον
πηγὴν, τῆς σῆς ἀγαθωσύνης, πλημμελημάτων δὸς
συγχώρησιν, καὶ τὴν σωτηρίαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Πνεῦμα δοξάζομεν, ἐν
ἀπαραλλάκτῳ μορφῇ Θεότητος, σὲ τὸν ἐνικὸν καὶ
τριλαμπῆ, Κύριον τῶν ἀπάντων, ὡς οἱ Προφῆται
καὶ Ἀπόστολοι, παρὰ σοῦ σαφῶς ἐδιδάχθησαν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐφάνης τῷ Μωϋσῇ ἐν βάτῳ ὡς Ἄγγελος, βουλῆς
τῆς μεγάλης τοῦ Παντοκράτορος, σοῦ τὴν ἐκ
Παρθένου προδηλῶν, σάρκωσιν Θεοῦ Λόγε, δι' ἧς
ἡμᾶς μετεστοιχείωσας, καὶ πρὸς οὐρανοὺς
ἀνεβίβασας.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. α' . Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐλεήμων ὑπάρχεις, Τριάς ἀμέριστε· ἐλεεῖς γὰρ τοὺς πάντας, ὡς παντοδύναμος, καὶ πανοικτίρμων συμπαθής, καὶ πολυέλεος· διὸ προσφεύγομεν πρὸς σέ, οἱ ἁμαρτήμασι πολλοῖς, βαρούμενοι κεκραγότες· Ἰλάσθητι τοῖς σοῖς δούλοις, καὶ ῥῦσαι πάντας πάσης κολάσεως.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε, ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφεύγοντας πίστει, εἰς σέ τὴν εὐσπλαγχνον, καὶ αἰτουμένους τὴν θερμὴν σου, νῦν ἀντίληψιν· δύνασαι γὰρ ὡς ἀγαθή, τοὺς πάντας σώζειν ὡς οὔσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, **Ὁ α΄ Χορός**· ἀεὶ χρωμένη θεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ δ΄. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Μυεῖται τῆς μιᾶς Κυριότητος, τὸ τριφαές ὁ Δανιήλ, Χριστὸν κριτὴν θεασάμενος, πρὸς τὸν Πατέρα ἰόντα, καὶ Πνεῦμα τὸ προφαῖνον τὴν ὄρασιν. **(δίς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Πηλίνοις τοὺς ὑμνοῦντάς σε στόμασι, τὸν ὑπερούσιον Θεόν, τριαδικὸν ὑποστάσεσι, μοναδικόν τε τῇ φύσει, τῆς δόξης τῶν Ἀγγέλων ἀξιώσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ ὄρος δασὺ καὶ κατάσκιον, ὃ εἶδε πρὶν ὁ Ἄββακούμ, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ἅγιος, τὸν δυσθεώρητον Τόκον,

Ὁ β' Χορός: ἐδήλου σῆς Παρθένε συλλήψεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ δι' ἀγαθότητα κτίσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ κατ' εἰκόνα τὴν σὴν ποιήσας, ἐν ἐμοὶ κατοίκησον, τρίφωτε Θεέ μου, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Σύ με καθοδήγησον Μονὰς τρισήλιε, πρὸς τρίβους θείας τῆς σωτηρίας, καὶ τῆς σῆς ἐλλάμψεως, πλήρωσον ὡς φύσει, Θεὸς ἀπειροδύναμος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον τῆς μιᾶς φύσεως, μεμερισμένον τοῖς χαρακτῆρσι, τριλαμπὲς ἀνέσπερον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καταύγασον ταῖς αἴγλαις σου.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡς κατεῖδε πάλαι σε, Ἁγνή πανάχραντε, ὁ Ὑποφήτης βλέπουσαν πύλην, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, εὐθύς σε ἐπέγνω,

Ὁ α' Χορός: Θεοῦ κατοικητήριον.

ᾠδὴ ς'. Μαινομένην κλύδωνι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τριφαῆς ὑπάρχουσα, θεαρχία ὑποστατικῶς, ἐνιαία
πέφυκας ὡς σύμμορφος, καὶ ἰσουργὸς καὶ κατ'
οὐσίαν καὶ βούλησιν. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἰκανῶς ἐδήλωσεν, ὁ Προφήτης ἄδων τῷ Πατρὶ, σῶ
φωτὶ ὀψόμεθα τῷ Πνεύματι, φῶς τὸν Υἱὸν ἓνα Θεὸν
τὸν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ κινδύνων Δέσποτα
Θεέ, ἐνικὲ καὶ τρίφωτε κατάπεμψον, σοῖς ὑμνηταῖς,
πρεσβείαις τῆς Θεομήτορος.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸ τρισήλιον σέλας, δοξολογήσωμεν, καὶ ἀπλήν τὴν
Τριάδα, νῦν προσκυνήσωμεν, ὅτι ἐφώτισεν ἡμᾶς,
καὶ ἠλέησε, καὶ ἐρρύσατο φθορᾶς, τὸ γένος ἅπαν
τῶν βροτῶν, λυτρώσασα ἐκ τῆς πλάνης, εἰδώλων
πάντα τὸν κόσμον, καὶ Βασιλείαν ἡμῖν παρέσχετο.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, πρὸς σὲ κατέφυγον, τὴν
ἐλπίδα ἀπάντων, καὶ τὸ προσφύγιον, ἀμαρτωλῶν
καὶ ταπεινῶν, κράζων τό· Ἠμαρτον, ἀλλ' ἐπιμένω

τοῖς χείροσιν, ἀναισθητῶν ὁ ἄθλιος, ἐλέησόν με πρὸ τέλους, ἐπίστρεψόν με καὶ ῥῦσαι,

‘Ο β’ Χορός· πάσης κολάσεως τὸν ἀνάξιον.

ᾠδὴ ζ’· **‘Ο ὑπερυψούμενος**.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ᾠς ἐλέους ἄβυσσον, κεκτημένος Κύριε, καὶ πέλαγος ἄπειρον, οἰκτίρμον ἐλέησον, τοὺς ἕνα σε ὑμνοῦντας, τριλαμπῆ Θεὸν τῶν ὅλων. **(δίς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν ἀπερινόητον, ἐνικὸν καὶ τρίφωτον, Θεὸν σε καὶ Κύριον, ὑμνοῦντες βοῶμέν σοι· Παράσχου τοῖς σοῖς δούλοις, ἰλασμὸν ἁμαρτημάτων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥάδαμνον ἐβλάστησας, τῷ Πατρὶ συνάναρχον, ἄνθος τῆς Θεότητος, βλαστὸν συναΐδιον, Παρθένε τὸν διδοῦντα,

‘Ο α’ Χορός· τὴν ζωὴν πᾶσιν ἀνθρώποις.

ᾠδὴ η’· **Σοὶ τῷ παντουργῷ**.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἴνα τῆς μιᾶς, ἀνακαλύψης πάλαι, σαφῶς Κυριότητος, τριττὴν ὑπόστασιν, ὥφθης Θεέ μου, ἐν σχήματι ἀνθρώπων, Ἀβραὰμ ὑμνοῦντι, σὸν κράτος ἐνιαῖον. **(δίς)**

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Σὺ με πρὸς τὰς σὰς, θεουργικὰς ἀκτῖνας, δέρκειν καταξίωσον, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ Λόγε καὶ τὸ Πνεῦμα, τοῦ εὐαρεστεῖν σοι, ἀεὶ Κύριε πάντων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἦστραψας ἡμῖν, τῆς τρισηλίου δόξης, τὸν ἕνα Πανύμνητε, Χριστὸν τὸν Κύριον, πάντας μυοῦντα τὴν μίαν θεαρχίαν, ἐν τρισὶ προσώποις,
Ὁ β' Χορός ὑμνεῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Λαλιαί σε βρότειαί, κατ' ἀξίαν, Ἄναρχε μονάς, οὐ σθένουσιν ὑμνεῖν, πλὴν ὡς ἐφικτόν, τολμῶντες ἐκ πίστεως, θεαρχική, σύνθρονε Τριάς, δόξαν προσφέρομεν, τῷ σῶ κράτει καὶ τὴν αἴνεσιν. (δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰσορρόπῳ δόξῃ σε, τὸν μονάρχην, τρίφωτον Θεόν, δοξάζει τὰ Χερουβείμ, καὶ τὰ Σεραφεείμ, ἀχράντοις ἐν στόμασι, μεθ' ὧν ἡμᾶς, τοὺς ἁμαρτωλοὺς, πρόσδεξαι Κύριε, τὸ σὸν κράτος μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡς ἀγνή καὶ ἄμωμος, καὶ παρθένος, τέτοκας Υἱόν,
λυτρούμενον ἡμᾶς, ἀπὸ πειρασμῶν, Θεὸν
ἀναλλοίωτον, ἀλλὰ καὶ νῦν, ἄφεςιν ἡμῖν, τῶν
παραπτώσεων, τοῦτον δοῦναι καθικέτευε.

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

(Δ)

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνιν Τρι ι α

α α δα Ἀ ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρ ρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ι ν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

Σ
α

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε **Δ** α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

‘Ο Αναγνώστης·

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα ἡ Ὑπακοή. ᾠχος πλ. α'.

Ἀγγελικῇ ὀράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μέλος τῶν ἐξηγητῶν.

ᾠχος λ̣ π̣ ᾠ̣ — Kε.

(K)

Ἀ γ γε λι κη ο ρα σει τον νου ουν εκ θαμ

βου με ναι και θε ι κη ε γερ σει την ψυ

χη ην φω τι ζο με ναι αι Μυ ρο φο

ροι τοις Αποστολοισευηγγελιζον
τοαναγγειλατεεντοιςεθνεσιτην
ανααστασιντουΚυριου^κσυ^ανερ
γουντοςτοιςθαυμασι^κκαιπαρεχοντοςη
μιντομεγαελεοοοο^κος^α

Και εϋθϋς·

Κϋριε, ελεησον. (μ')

Δόξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνεϋματι, και νϋν
και αιει και εις τους αιωνας των αιωνων. Αμην.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξοτεραν
ασυγκριτως των Σεραφιμ, την αδιαφθորως Θεον
Λογον τεκοϋσαν, την οντως Θεοτοκον, σε
μεγαλϋνομεν.

Εν ονοματι Κυριου εϋλογησον, Πατερ.

Ο Ιερϋς: Ο Θεοσ οικτειρησαι ημας...

Ο Χοροσ: Αμην.

Ο Αναγνωστησ·

Δόξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνεϋματι, και νϋν
και αιει και εις τους αιωνας των αιωνων. Αμην.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθοῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθοῖς ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἠγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἔξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα. — Κε.

(Κ)

Τὸν σου να ναρχον Λογον Πατρι και Πνευ

μα τι τον εκ Παρ θε νου τε χθε εν τα εις

σω τη ρι ι αν η μων α νυ μνη σω

μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι Ηυ

δο κη σε σα ρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ

ρω και θα α να τον υ πο μειναι και

ε γει ραι τους τε θνε ω ω τας εν τη

εν δο ξω Α να στα σει αυ του

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος καὶ
θαυματουργὸς ἀνεδείχθης θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν
Κυριακέ· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῆ, οὐράνια
χαρίσματα λαβῶν· θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας καὶ
τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ
δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα
τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι

ἀγγελοῦ καὶ θαυματουργοῦ ἀνεδείχθης

θεοφόρου πατὸς ἡμῶν Κυριακέ

νηστεία ἀγρυπνία προσευχή

οὐράνια χαρίσματα λαβῶν

θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας καὶ τὰς ψυχὰς τῶν

πι στειπροστρεχοντων σοι **π** δο ξα τω δε δω

κο τι σοι ι σχυν **Δ** δο ξα τω σε ε

στε ε φανωσαν τι **Δ** δο ξα τω ε νεργουν τι

δι α σου πα σιν ι α α μα α α τα **π**

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε,
σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν
σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῶ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ.
Ἐδείχθης Πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν
Κτίστην σου. Δόξα τῶ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῶ
προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῶ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς,
διὰ τοῦ τόκου σου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Π)

π **Τ** ου Γα βρι ηλ φθεγ ξα με νου σοι Παρ

θε νε το Χαι αι ρε **Δ** συν τη φω νη ε

σαρ κου το Ο των ο λων Δε σπο ο της **π** εν

σοι τη α γι α κι βω τω **Δ** ως ε φη ο

δι και ος Δαυ ιδ **Δ** ε δει χθης πλα τυ

τε ε ρατωνου ρα νων βα στα σα σα τον Κτι

στην σου **π** δο ο ξα τω ε νοι κη σαν τι

εν σοι **Δ** δο ξα τω προ ελ θο ον τι εκ

σου **Δ** δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι

α του το ο κουου σου ου ου ου **π**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν ἁγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν· ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος

θανάτου, καὶ ἰσχὺν διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν ἄδη φῶς ἀνέτειλε.

Δόξα.

Κύριε νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον· ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνήματα· ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς ἐξανάστησας. Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ ἀπειρόγαμε· ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Μετὰ τὴν Β' Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Κύριε, μετὰ τὴν τριήμερόν σου ἀνάστασιν, καὶ τὴν τῶν Ἀποστόλων προσκύνησιν, ὁ Πέτρος ἐβόα σοι· Γυναῖκες ἀπετόλμησαν, κἀγὼ ἐδειλίασα· Ληστής ἐθεολόγησε, κἀγὼ ἠρνησάμην σε· ἄρα καλέσεις με τοῦ λοιποῦ μαθητὴν; ἢ πάλιν δείξεις με ἀλιέα βυθοῦ; ἀλλὰ μετανοοῦντά με δέξαι, ὁ Θεὸς καὶ σῶσόν με.

Δόξα.

Κύριε, ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγχη τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, ὧ Ἐλεῆμον· ταφὴν δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας ἄδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος· ἔδραμον γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν

Ἀποστόλοις τὴν ἔγερσιν· Ὑπερυψούμενε Σωτήρ, ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀπειρόγαμε νύμφη θεογεννήτρια, ἡ τῆς Εὐας τὴν λύπην χαροποιήσασα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς· καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως, πανύμνητε Παναγία, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὀρῶν σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριαι, κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτήρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου
θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος
καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε·
τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ
μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς
φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε;
ὡς Θεὸς γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱὸν τε καὶ
τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ
σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος
εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ
ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης
παρέσχες· ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ
ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός (**ἐκ γ'**).

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα παρὰ Πέτρου
Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου καθὼς ψάλλονται
ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ.

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Πά.

(Π)

Ε υ λ ο γ η τ ο ο ς ε ι ε ι Κ υ ρ ι ι ε

ε ε **κ̣ ρ̣** δι ι δ α α ξ ο ο ν μ ε ε τ α

α α α δι και ω ω μα α τ α α α σου **κ̣ ρ̣**

Τ ω ν α γ γ ε ε ε λ ω ν ο δ η η

η μ ο ο ς κα τε π λ α γ η ο ρ ω ω ν σε ε

ε **Δ̣ δ̣** εν νε ε κ ρ ο ι ο ι ς λο ο γ ι ι σ θ ε

ε εν τ α **κ̣ ρ̣** του θα να α του ου δε ε

Σ ω τ η ρ τ η ν ι σ χ υ ν κα θε λο ο ο ν τ α α

α **Δ̣ δ̣** και συν ε ε αυ τ ω ω τ ο ο ν Α

α δαμ ε ε γει ει ρα αν τα α α και

εξ Α δου παν τα ας ε λευ θε ρω ω σαν

τα Δ δ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε κ δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου κ

Τ ι ι τα α μυ υ υ ρα α συμ πα ρ

θως τοι οις δα α κρυ υ σι ιν Δ δ ω Μα

α θη τρι ι αι αι κι ιρ να α α τε κ

ο α στρα α α πτων εν τω τα φω ω

Α αγ γε ε λο ος Δ δ προ σε φθε εγ γε

ε το ται αις Μυ υ ρο ο φο ο ο ροις

Ι ι δε ε τε ε υ μειςτον τα α α α

φον και η η σθη η τε ε ε ο Σω

τη η ρ γ α ρ ε ξ α ν ε ε ε στη του μνη η μα

τος

υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου

ι ι ι ι α αν πρω ι Μυ ρο φο

ροι οι ε ε δρα α μο ον προς το μνη

η μα α σου θρη η νο ο λο ο γου ου ου

σαι ^κ αλλ ε πε ε ε στη προς αυ

τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει πε ε

ε ^Δ θρη νου ο και αι ρο ο ος πε ε

πα αυ ται + μη η κλαιαι ε ε τε ε ε ^κ

την Α να α α στα α σιν δε ε Α

πο στο ο λους ει ει πα τε ^Δ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε ^κ δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α σου ^κ

Μ υ ρο φο ο ο ροι γυ ναι αι

αι κε ες με τα μυ ρωνελ θου ου ου σαι αι αι

γι ι ο ον πνε ε ευ μα κ την α γι ι

ι αν Τρι α α α δα α εν μι α τη

ου σι ι ι α α α Δ συν τοις Σε ρα

φειμ + κρα α ζο ον τες το α α α γι ο

ος α α γι ι ο ο ος κ α α γι ος

ει κυ υ ρι ε Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας τωνα ι ω ω νων α α μη η ην κ

ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου σα ε λυ

τρω σω Παρ θε νε τον Α α δα α αμ

α α μα αρ τι ι ι ας κ χαρ μο νη η

ην δε τη Ε ε ευ α α Αν τι λυ

πησπα ρε ε ε σχε ε ες Δ ρε ευ σα αν

τα ζω ω η η ης ι ι θυ υ νε +

προς τα αυ τη ην δε ε ε κ ο εκ σου

ουσαρκω θει εις Θε ος και α ανθρωπος Δ

Α λ λη η λου ι ι α α α κ αλ

λη η λου ου ι α αλλη η λου ι ι α

α δο ξα σοι ο ο Θε ος Δ

Τὸ Γ'. Α λ λη η λου ι ι α α α κ

αλ λη η λου ου ι α αλλη η λου ι

ι α α δο ξα σοι ο ο Θε ο ο ο ο



Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι ηὐλόγηταί σου...

‘Ο Χορός: Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὴν Ἑπακοήν (χῦμα)·

Ἀγγελικῆ ὄρασει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῆ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με δαυϊτικῶς, ἄδω σοι Σωτήρ μου·
Ῥῦσαί μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ζωὴ μακαρία ἐστὶ, θεϊκῶ ἔρωτι πτερουμένοις.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὀρατά τε, σὺν τοῖς ἀοράτοις· αὐτοκρατὲς γὰρ ὄν, τῆς Τριάδος ἐν ἐστὶν ἀψεύστως.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν· δεῦρο ἐκειῖσε, ὅθεν βοήθεια ἤκει.

Δεξιὰ σου χεὶρ κἀμέ, Χριστὲ ἱπταμένη, σκαιορίας

πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, θεολογοῦντες φῶμεν· Σὺ εἶ Θεός,
ζωή, ἔρως, φῶς, νοῦς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Εἰς τὰς αὐλὰς προσβῶμεν
Κυρίου· χαρᾶς πολλῆς πλησθεῖς, εὐχὰς ἀναπέμπω.

Ἐπὶ οἶκον Δαυίδ, τὰ φοβερά τελεσιουργεῖται· πῦρ
γὰρ ἐκεῖ φλέγον, ἅπαντα αἰσχρὸν νοῦν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία, ἐξ οὗ πᾶν ζῶον
ἐμψυχοῦται,

Ὁ β' Χορός· ὡς ἐν Πατρὶ, ἅμα τε καὶ Λόγω.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς
τοὺς αἰῶνας. (Δὶς)

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις

Ὁ β' Χορός· εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ̣ ᾗ̣ — Κε.

(Κ)

I π πονκαι α να βα την εις Θα λασ σαν

Ερυθραν ^κ̣̑ ο συντριβωνπο λε εμους εν υ

ψηλω βραχι ο νι ^κ̣̑ Χριστος ε ξε τι να

ξεν Ισρα ηλ δε ε σω σεν ^κ̣̑ ε πι νι

κι ον υ μνον α δον τα ^κ̣̑

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἐβραίων συναγωγὴ, οὐ στοργὴν
Εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα μητρικὴν, Χριστὲ
ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ
ἐπιτίμιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἦγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικληθεῖς,
Ζωοδότα ἀπτώτως· καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς,
Χριστὲ ἀνασχόμενος ἀπειράστως, θείας οὐσίας,
μύρω με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ
εὐλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη πιστοῖς, χαρὰν
ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν, ἀνθηφοροῦσα Χριστὸν
τοῖς πέρασι.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος πλ. δ'. ᾠσμα ἀναπέμφωμεν.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κλέος θείας γνώσεως Χριστέ, παράσχου μοι καὶ χάριτος, τὸν ὅσιον ἀξίως, Κυριακὸν ὑμνῆσαι, ταῖς τούτου ἐντεύξεσι· σὺ γὰρ τῶν ὑπὲρ λόγον, ὁ ταμίας σοφῶν διδαγμάτων.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἕμνον προσκομίζοντά σοι νῦν, Κυριακὲ μακάριε, εὐμενῶς δεδεγμένος, τῆς θείας μετασχεῖν με, Χριστὸν καθικέτευε, αἴγλης καὶ φωταυγίας, καὶ τῆς ὄντως τυχεῖν σωτηρίας.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐρώμη τοῦ Δεσπότη κραταιᾶ, ῥωννύμενος τοὺς ἄρχοντας, Κυριακὲ παμμάκαρ, τοῦ σκότους ἐτροπώσω· τοῖς τούτου δὲ ἵχνεσι, Πάτερ ἀκολουθήσας, πρὸς τὴν ἄνω κατήντησας λῆξιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κλιμαξ ἀνεδείχθης νοητή, ἣν Ἰακώβ τεθέαται, ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς ἀρρήτῳ λόγῳ, κατῆλθεν ὁ ἄσαρκος, σὰρξ ἀτρέπτως, γενέσθαι, ὑπὲρ λόγον ἐκ σοῦ Θεοτόκε.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

(Κ)

κ
α

Ο πη ξας επ ου δε νος την γη η

ην τη προ σταξει σου κ και με τε ω ρι

σας α σχε τως βριθουσαν κ ε πι την α σα

λευτον Χρι στε πε ετραντων εν το λωνσου κ την

Εκ κλη σι αν σου στε ρε ω σον μο νε α

γα θε ε και φι λαν θρω ω πε κ

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ, ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἠμείψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλη σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν

ἐν τάφῳ Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἄνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος πλ. δ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀόκνως διήνυσας, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς· ἐκ γὰρ βρέφους ἐπόθησας, τὸν Κτίστην σου Ὁσιε, ὃν διψῶν ἐξεζήτεις, ἐλάφου μιμούμενος, τὸν δρόμον ἐφ' ὑδάτων πηγᾶς.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καρδίας τοῖς πίναξιν, ἐγγραφείσας τῆς σῆς, δεδεγμένος Θεσπέσιε, δακτύλῳ τοῦ Πνεύματος, ὡσπερ ἔμψυχος βίβλος, ἐμπράκτως ἐτήρησας, Χριστοῦ τὰς ζωτικὰς ἐντολάς.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐκράτησας Ὁσιε, ἐν νηστείαις γαστρός, τῆς λιχνώδους ὀρέξεως, καὶ τὴν ὑπόγαστρον ἡδονὴν συννεκρώσας, ἀγνεία συνέζησας, Πάτερ διὰ βίου παντός.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας
Μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἰκέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῆς ἄνω ἐφιέμενος, ὑπερκοσμίου ζωῆς, τοῦ κόσμου
τὴν τερπνότητα, ὡς διαπίπτουσιν, κατέλιπες
Ὅσιε· ὅθεν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ σπηλαίοις οἰκήσας,
πόλεως οὐρανόθεν, ἀνεδείχθης πολίτης, ἐν ᾗ τῶν
ἐκτελούντων τὴν σὴν, μνήμην μνημόνευε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ἐκαίνισας ἄχραντε, τῷ θεῷ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν
ἐν πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ
ἡγείρας, πάντα ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν
ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν
πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα).

Πρὸς τὸν ἄδην Σωτῆρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε· διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε· θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρύσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ χώρᾳ Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρῦξαι· Διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Στίχοι

Σκίλλης ἀμύνη Κυριακὲ πικρία,
Γεῦσιν γλυκεῖαν, ἧ̃ θανεῖν κατεκρίθης.
Σκιλλοβόρος δ' ἐννάτῃ μύσεν εἰκάδι Κυριακός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑκατὸν πενήκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τρύφωνος, Τροφίμου καὶ

Δορυμέδοντος, καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πετρωνίας.

Στίχοι

Ξίφει κλίνασα τὴν κάραν, Πετρωνία,
Ψυχῆς ἐρείδεις ὄμμα τῇ θείᾳ πέτρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Γουδελίας.

Στίχοι

Σοὶ τὴν κεφαλὴν τῇ κεφαλῇ τῶν ὅλων,
Χριστέ, προσῆξεν ἐκ ξίφους Γουδελία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Κασδόου καὶ Κασδόας.

Στίχοι

Ἄθλουσιν ἄμφω Κασδόος καὶ Κασδόα,
Ὁ μὲν σπαθισθεῖς, ἡ δὲ θλασθεῖσα ξύλω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Δάδα, Γοβδελαᾶ, υἱοῦ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν.

Στίχοι

Ξίφει μεληδὸν σῶμα πᾶν τετμημένος,
Τὸ πνεῦμα σώζεις, Μάρτυς Ὑψίστου Δάδα.
Ὁ Γοβδελαᾶς πείρεται τοῖς καλάμοις,
Τὸν καλάμῳ τυφθέντα Χριστόν μου σέβων.
Ἡ ἅγια Μάρτυς Πετρωνία ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.
 Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.
 Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Εἰς πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Βου.
 (B)

Ὠδὴ Α'.

Α

νοι ξω ω το στο ο μα

α μου ου ου και πλη ρω θη η σε ε ται

Πνευ μα α το ος και λο ο γο ον ε ε

ρε ευ ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι
(Δ)

δι Μη η τρι ι ι και ο φθη σο ο
(Μ) (Π)

μαι αι φαι δρω ω ω ως πα α νη η γυ
(Β)

υ ρι ζωων και α α σω ω γη η θο ο

με ε ε νος 'Ο β' χορός: τα α α αυ τη ης

τα θαυ μα α τα α

'Ωδὴ Γ'. τους σου ου ουους υ μνο ο λο ο
(Δ)

γουους Θε ε ο ο το ο ο ο κε η
(Β)

ζω ω ω ω σα α και αι α α α φθο νος
(Π)

πη η η γη η θι α σον συγ κρο τη η

(M)

η σα α α α αν τα ας πνευ μα

(Π)

τι ι κο ο ον στε ρε ε ε ω ω ω

(B)

ω σον και εν τη η η θει α α δο

(Δ)

ξη η η σου ου στε φα α α α α

(B)

α α α α α ανων δο ο ο ο ξη ης

α ξι ω ω σο ον

Ὡδὴ Δ'

F

ην α νε ξι ι χνι ι α στοον

θει ει α αν βου ου λην τη

(Π)

ης εκ της Παρ θε νουσαρκω ω ω σε

ε ε ε ε ω ω ω ω ως σου ου του

(B)

ου υ υ ψι στου ου ο ο προ ο φη η η

της Αβ βα α α κου ουμ **Δ** κα τα α

(Δ)
νο ο ων ε ε κραυγα α ζε Δο ο ξα α

(B)
τη δυ να α α α μει ει σου Κυ ρι ι

ε ε **β**
χ

(Π)
Ε ξε στη η τα συ υμ πα

(B)
αν τα α **π** ε πι τη η η θει α α

δο ο ξη η σου **Δ** συ υ υ γα α α

α αρ α πειει ρο γα α με Πα αρ θε ε

ε νε ε **β** ε σχες εν μη η η η η

(Δ)
τρα τον ε πι ι ι πα α αν τω

ων Θε ε ε ον και τε ε ε το

(B)

ο ο ο κας α α χρο νο ον Υι ι ο ο

ον πα α σι ι τοι οισ υ μνου σι ι σε ε

ε ε σω τη η ρι ι ι ι α αν βρα βε ευ

ον τα α

Ὠδὴ 5'

ην θει αν τα αυ τη ην και πα αν

τι ι μο ον τε λου ουν τε ες ε ε

ο ορ τη η η ην οι οι θε ε ο

(Π)

ο ο φρο ο νε ες τη η η ης Θε ε ο

(B)

μη η η το ο ρο ος δευ τε τας χει

(Δ)

ρα α ας κρο τη σω ω ω με εν τον εξ

(B)

αυ τη ης τε ε χθε ε εν τα Θεε ο ον δο

ξα ζο ον τε ες

(Π)

Ὠδὴ Ζ΄.

Ο

υκ ε λα α α τρε ε ε

(B)

ε ευ σα αν τη κτι ι σει ει οι οι θε

ο φρο ο νες πα α ρα το ον κτι ι σα αν

α αν τα α αλ λα α α α α πυ ρο

ος α πει ει λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη

η σα αν τε ες χαι αι ρο ον τες ε ψα αλ

(Π)

λο ον Υ περ υ υ υ μνη η η

(Δ)

τε ε ο τω ων πα α τε ρω ων

(B)

Κυ ρι ι ο ος και Θε ος ε ευ λο γη

η το ο ος ει ει

Ὠδὴ Η΄.

Α ^χι νου μεν ευ λο ^χγου μεν

και προ σκυ νου ου με εν τον Κυ ρι ι

ο ον **β** ^χ

Π αι αι αι αι δας **Δ** ευ α γει εις ε

εν τη κα α μι ι ι νω ω **β** ^χ ο

το ο ο ο ο κος της Θε ε ο το ο

κου δι ε ε σω σα α το ο ο **Δ** το ο

τε με εν τυ που με νο ο ος νυ υν

(M)

(Π)

δε ε ε ε νερ γου ου ου με ε ε ε

(B)

νος ^π ^ατην οι κου με ε νη ην α πα α

(Δ)

σαν α γει ει ρει ει ει φα α α α αλ

λου ου ου ου σα αν το ον Κυ υ υ

(Π)

ρι ι ι ι ο ο ο ον υ υ μνει τε ε τα

(Μ)

(Β)

α ερ γα α π και αι αι υ περ υ ψου

ου ου ου ου τε ε εις πα αν τας τους

αι ω ω ω ω να α α α α ας

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.

Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

(Β)

Ὠιδὴ Α΄.

Α




νοι ξω το στο μα μου και

πλη ρω θη σε ται Πνευματος και λο γον



ε ρευ ξο μαι τη Βα σι λι δι Μητρι και



(Π)



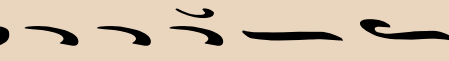
ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων




(B)  Ὁ Β' Χορός: 
και α σω γη θο με νος  ταυ

 τηςτα θαυ μα τα 



ᾠδὴ Γ'.  ους σου ους υ μνο λο γους 




 Θε ο το κε η ζω σα και α φθονος πη 
(Π)




 γη  θι α σονσυγκρο τη σα ανταςπνευ μα 
(B)

 τι κον στε ρε ω σον  και εν τη θει α 

 δο ξησουστε φα νων δο ξης α ξι ω σον 

ᾠδὴ Δ'.  ην α νε ξι χνι α στον 

 θει αν βου λην  της εκ της Παρ θε νου σαρ 
(Π)

 κω σε ε ω ως σου του Υ ψι στου  ο ο προ 

(B)  φητης Αβ βα κουμ  κα τα νο ων ε κραυ 

γα ζε **Δ** δο ξα τη δυ να μεισου Κυ ρι ε **β λ**

Ὠιδὴ Ε΄.

Ε

ξε στη τα συμπαν τα

ε πι τη θει α δο ξη σου **Δ** συ υ γαρ α
(Δ)

πει ρο γα με Παρ θε ε νε **β λ** ε σρες εν

μη η τρα τον ε πι πα αντων Θε ον και
(B)

τε το κας α χρονον Υι ον πα σι τοι οις υ

μνου σι σε **β λ** σω τη ρι ι αν βρα βευ ον τα **β λ**
(Π)

Ὠιδὴ ΣΤ΄.

Τ

ην θει αν ταυ την και παν τι

μον τε λουντες ε ορ την οι θε ο φρο νε ες
(B)

της Θε ο μη το ρος **π** δευ τε τας χει ρας κρο

τη σω μεν **Δ** τον εξ αυ της τε χθε εν τα

Θε ον δο ξα ζοντες ^{β λ}

Ὠιδὴ Ζ΄.

Ουκ ε λα τρευσαν τη κτι σει

οι οι θε ο φρονες πα ρα τον κτι σααν τα ^{β λ}

αλ λα πυ ρο ος α πει λην αν δρει ως πα

τη σαν τες χαι ροντες ε ψαλ λο ον Υ πε
(Π) (Β)

ρυ μνη η τε ^{π α} ο των πα τε ρω ων Κυ

ρι ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει ^{β λ}

Ὠιδὴ Η΄.

Αι νου μεν ευ λο γου μεν ^χ

και προ σκυ νου ου μεν τον Κυ ρι ον ^{β λ}

Παι αι δας ευ α γειzen τη κα μι ι

νω ο το ο κοστης Θε ο το κου δι ε σω

αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἄ —————
ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον Δ

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἐορτάζει ὁ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐορτάζει ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἐορτάζει ὁ Ν' Ψαλμὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἐορτάζει ὁ α' Χορός.

Ἐορτάζει ὁ ἦχος Δι.

(Δ)

Ε —————
λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

Ε οι μο νω η μαρτον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εν τοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι ας σου ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

δου ου γα αρ εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην και εν α μαρ τι

αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου

δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πη σας τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α


α α α α ας μοιοι οι


αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ


χι ο να λευ καν θη η σομαι


κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευφροσυνην  αγαλλιασονται

οστε ατεταπεινωμενα 

Αποστρεψον το προσωπον σου α

ποτων αμαρτιων μου  και πασαστας


ανομιας μου εξαλειψον 

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι

ο Θεος  και πνευμα ευθες εγκαινισον

εν τοις εγκαιτοις μου 

Μη απορριψης με απο του προσω

που σου  και το Πνευμα σου το Αγι

ον μη αντανελησ απεμου 

Α ποδοςμοιτην α γαλ λι α σιν του

σω τη ρι ι ουσου **Δ** και πνευματι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με **β**

Α ι δα ξω α νο μουστας ο δουςσου **Δ**

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι **β**

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος **Δ** ο


Θε ος της σω τη ρι αςμου **Δ** α γαλ λι α

σε ται η γλωσσα μου την δι και ο συ νην


σου **β**


Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μαμου α ναγ γε λει την αι νε

σιν σου 


O τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε


δω κα αν  ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις 


Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε


τριμ με νον  καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος  ουκ ε ξου


δε νω σεις 

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σου την Σι ων  και οι κο δο


μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ 


Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης  α να φο ραν και ο λο και

τω μα τα 

Το τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους  και


ε λε η σον με ο Θε ος 

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Τοῦ αὐτοῦ.

ᾠχος  Δι.

(Δ)

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι 

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβειαις ε ε λε

ὕμνων ἁ εὐλαϊψον τὰ πληθῆτων ἐμῶν

ἠγων ἐγκλημάτων

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-

νας τῶν αἰῶνων ἀμήν

Ταῖς τῆς Θεοτοκου πρεσβυταῖς ἐ-

λεημῶν ἁ εὐλαϊψον τὰ πληθῆτων

ἐμῶν ἐγκλημάτων

Χ Ἐλεῆσον με ὁ Θεὸς κατὰ

τὸ μέγα ἐλεός σου καὶ τὰ τὰ τὸ

πληθῶτων οἰκτιρῶν σου ἁ εὐλαϊψον τὸ

ἀνομήμα μου

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε

ο ο ο ος

Ἔτερα, ἄργά. Τοῦ αὐτοῦ.

Α^(Δ) ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταις των

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταις της Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μα α α των **Χ**

Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειπον το

α νο ο μη η μα α μου

Α να στας ο Ι η σου ους α πο του

τα α α φου ου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

(B)

Τὴν Τιμιωτεραν των Χερουβιμ

και εν δοξοτεραν ασυγκριτως των

Σε ρα φιμ ^βκ την α δι α φθορως Θε ον

Λο γον τε κου σαν ^βκ την ον τως Θε ο το

ο κονσε με γα α λυ νο μεν ^βκ

Στίχ. β'. "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. "Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος.

Τοῦ αὐτοῦ.

(B)

T ην τι μι ω ω ω τε ε ε ραν των

Χε ε ρου βι ιμ και εν δο ξο τε ε

ραν α συ υ υγ κρι ι ι τωσ των Σε ε

ρα α φιμ **β λ** την α δι α φθο ο ο ρωσ

Θε ε ο ον Λο γον τε ε ε κου ου ου

σα αν **β λ** την ο ον τωσ Θε ο το

ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ νο ο

με εν **β λ**

Ὁδὴ θ' . Τοῦ αὐτοῦ.

(B)

Α α πασ γη γε νη η ησ σκιρ τα

τω τω πνε ευ μα τι ι λα αμ πα α δου χου

(M)

με ε νο ο ος πα νη η γυ υ υ ρι

(Π)

(B)

ζε ε ε τωω ω ω δε π α υ λων

νο ο ο ο ω ων φυ υ σι ις γε ραι αι

ρουου σα α τα ι ε ρα α θα αυ μα

(Δ)

α σι ι ι α της Θε ο ο ο μη η

η η το ο ο ο ρο ο ος και αι βο

(B)

α α α α τω Χαι αι ροι οις πα αμ μα

κα ρι ι στε ε Θε ο το ο κε α

γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε

ε ε

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

(Π)

(B)

πας γη γενησκιρτα τω τω πνευμα τι

(Π)

λαμπα α δου χου μενος β λ πα νη γυ ρι ζε τω

(B)

δε π α υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρου

σα β λ τα ι ε ρα θαυ μα σι α της Θε

ο μη η το ο ρος Δ δ και βο α α τω Χαι

ροιςπαμμα κα ριστε β λ Θε ο το κε α γνη

η α ει παρ θε νε ε ε ε ε β λ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠΟτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠΗχος β'. ᾠΑρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠἍγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠΟ β' Χορός, τὸ αὐτό.

ᾠΟ α' Χορός· ᾠἍγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. ᾠΥψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

ᾠΟ β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

ᾠἈναστάσιμον ᾠἘξαποστειλάριον γ'.

ᾠἩχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

ᾠΟτι Χριστὸς ἐγήγερται, μή τις διαπιστεῖτω· ἐφάνη

τῆ Μαρία γάρ, ἔπειτα καθωράθη, τοῖς εἰς ἀγρὸν ἀπιοῦσι· μύσταις δὲ πάλιν ὤφθη, ἀνακειμένοις ἑνδεκα· οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς οὐρανοῦς, ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθει τῶν σημείων.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐν δόξῃ παριστάμενος, Θεῷ τῷ Παντοκράτορι, Κυριακὲ σὺν τῷ θείῳ, Χαρίτωνι θεοκήρυξ, ἀδιαλείπτως μέμνησο, τῶν ἐκτελούντων Ἄγιε, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, καὶ σὲ Χριστοῦ ὑπηρετήν, τιμώντων Πάτερ ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Κυρίως Θεοτόκον σε, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, οἱ διὰ σου σεσωσμένοι· καὶ γὰρ Θεὸν ἀπορρήτως ἐκύησας τὸν λύσαντα, διὰ Σταυροῦ τὸν θάνατον, πρὸς δ' ἑαυτὸν ἐλκύσαντα, Ὁσίων δήμους· μεθ' ὧν σε, ἀνευφημοῦμεν Παρθένε.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἄγιε.

Ἦχος πλάγιος τοῦ πρώτου.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος λ̣ ᾗ Π̣α.

(Π) ρ
Π α α α α α σα πνο ο η αι νε

σα α τω ω τον Κυ υ υ υ ρι

ι ι ι ον ^π αι νει τε τον Κυ ρι ον

εκ των ου ρα α νων ^κ αι νει ει τε αυ το

ον εν τοι οι οις υ ψι ι ι ι στοις ^π Σοι

πρε ε πει υ μνο ος τω Θε ω ^Δ

^π **Α** ι νει τε αυ τον πα αν τες οι α

α αγ γε λοι οι α α αυ του ^π αι νει

τε α αυ τον πα σαι αι δυ να α α μεις

α αυ του ^κ Σοι πρε πει υ μνο ος τω Θε

ω ^Δ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος ζω.

(Z)

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

(II)

α α α α α α α α α η η η μω

ω ω ρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Ky υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

ε ε ε ε ε με ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα π α α

(N) α α α α α α α α δ α α α α α

α α α α α α π α α α α

α α α α α α α α α γ

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πα̣.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

(II)

π̣ ᾠ̣ Κ υ ρ ι ε Ε σφρα γι σμε νου του

τα φου υ πο των πα ρα α νο ο ο μων

προ η ηλ θες ε εκ του ου μνη η η η

η μα α α α τος π κα θως ε τε χθης

εκ της Θε ο ο το ο ο κου κ ουκ ε

γνωσαν πως ε σα αρ κω ω ω θης Δ οι α

σω μα ται οι σου ου Α α α α αγ

γε ε ε ε λοι π ουκ η σθοντο πο τε α νε

στης οι φυ λασ σον τες σε στρα τι ι ω

ω ω ται κ αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι

σται τοις ε ε ρευ νω ω ω ω σι π πε
(K)

φα νε ρω ται δε τα θαυ μα τα τοις προ

σκυ νου σιν εν πι ι στει το μυστη η

η ρι ι ι ι ον ^(Δ) κ̣̣̣ ο α νυ μνου σιν α

^(Π)
πο δος η μιν α γαλ λι α α σιν και το με

ε γα ε ε ε λε ος ^Δ δ̣̣̣

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

^π ^α **Κ** υ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω

νι ι ους συ υν τρι ι ι ψας ^κ ^α και δε

^ρ
σμα δι αρ ρη ξας του μνη ματος α νε ε

στης κα τα λι πω ων σου τα α ε εν τα

α α α α φι ι ι ι α ^(Κ) ^π ^α εις μαρ

τυ ρι ον τη ης α λη η θους τρι η

με ε ε ρου τα φη η η ης σου **κ**

(Π)

και προ η γες εν τη Γα λι ι λαι αι αι

α **κ** ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου

ου ου ου ου με ε ε ε νος **π** Με γα σου

το ε λε ος α κα τα λη πτε Σω τηρ ε

λε η η σον η μας **Δ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

π **Κ** υ ρι ι ε αι Γυ ναι κες ε δραμον

ε πι το ο μνη η η μα **κ** του ι δειν

σε τον Χριστον τον δι η μα α ας πα θο

(K)

ο ο ον τα ^π και προ σελ θου σαι ευ ρον

Αγ γελον ε πι τον λι ι θον κα θη η

(Π)

η με ε ε ε νον ^κ τω ω ω φο ο βω

κυ υ υ λι σθεε ε εν τα ^π και προς αυ

(K)

τας ε βο η η σε ε λε ε ε γων ^κ Α

α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

(Π)

ος ^κ ει πα τε τοις μα θη ταις ο τι α

νε στη εκ νε κρων ^Δ ο σω ζων τα ας ψυ

χα α ας η μων ^Δ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

^π_α **Κ** υ ρ ι ι ε ω σ π ε ρ ε ξ η λ θ ε ς ε σ φ ρ α

γ ι σ μ ε ε ν ο υ τ ο υ τ α α α α α φ ο υ

ο υ τ ω ς ε ι σ η λ θ ε ς κ α ι τ ω ν θ υ ρ ω ν κ ε κ λ ε ι σ μ ε

ν ω ω ν π ρ ο ο ς τ ο υ ς μ α α θ η τ α α α α ς

σ ο υ ^π_α δ ε ι κ ν υ ω ν α υ τ ο ι ς τ α τ ο υ σ ω ω μ α τ ο ο ς

π α α α θ η ^κ_α α π ε ρ κ α τ ε δ ε ξ ω Σ ω ω

τ η η ρ μ α κ ρ ο ο θ υ μ η η η η ς α ς ^π_α

ω ς ε κ σ π ε ρ μ α τ ο ς Δ α β ι δ μ ω λ ω π α ς υ π η

(K)

ν ε ε γ κ α ς ^κ_α ω ς Υ ι ο ς δ ε τ ο υ Θ ε ε ο υ

ο υ κ ο σ μ ο ν η η λ ε υ θ ε ε ε ε ρ ω

(Π)

ω ω ω ς α ς ^κ_α Μ ε γ α σ ο υ τ ο ε λ ε ο ς α

κα τα λη πτε Σω τηρ ε λε η η σον η η

μας **Δ**
δ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

(Π)

π **κ** ὑ ρ ι ι ε ο Βα σι ι λευς των αι αι

ω ω ω νων και Ποι η η τη η ης των

α πα α α αν των **π** ο δι η η μας

σταυρω ω σιν και τα φην σαρ κι κατα δε

ξα με ε νος **κ** ι να η μας τουου Α α

δου ε ε λε ευ θε ρω ω σης πα α α

αν τας **π** συ ει ο Θε ε ος η η μων

εκτος σου αλ λο ον ουκ οι οιδα μεν **Δ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

π **κ** υ ρ ι ι ε τ α υ περ λαμ πον τα **(Κ)**

σου θαυ μα τα τις δι η γη σε ε ται **κ**

η τις α ναγ γε ε λει τα φρι κτα **(Δ)**

σου ου μυ στη η η η ρι ι ι ι α εν

αν θρω πη σας γα αρ δι η η μας ως αυ **(Π)**

το ος η θε λη η σας το κρα τος ε φα νε

ρω σα α ας τη ης δυ να α με ω ω ω

ως σου **π** εν γαρ τω Σταυ ρω σου τω Λη στη

Πα ρα δεισον η νοι οι ξας και εν τη η Τα

α φη η σου ^Δ τους μοχλους του Α α δουου

συν ε ε ε ε ε τρι ι ι ι ψας ^π

(Κ) και εν τη Α να στα σει σου τα συμ παν

τα α ε πλουου ου ου τι ι ι ι σας ^κ

(Π) Ευσπλαγχνε δο ο ο ξα σοι ^Δ

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

^π ^α Μ υ ρο φο ροι γυ υ ναι κες τον τα

φονσου κα τα λα α βου ου ου σαι ^κ λι αν

πρω ι ε πε ζη τουνσε μυ υ ρι ι σαι τον

Α θα να τον Λο ο γον και αι Θε ε

ε ον ^π και του Αγ γε ε λου τοις ρη μα

σιν εν η χη η θει ει ει σαι ^κ υ πεστρε

φον εν χα α ρα τοις Α πο στολοισμη νυ

υ σαι ε εμ φα α α νως ^π ο τι α

νε στης η ζω η η των α α πα α αν

των ^κ και πα ρε χειστω κο σμω ι λα σμον και

το με ε γα ε ε ε λε ος ^Δ

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

^π **Τ** ου θε ο δεγ μο νος τα φουπρος

τους Ι ου δαι ους οι φυ λα κες ε λε ε

γον ^κ Ω της υ μων μα ται ο φρο νος συ

υμ βουου λης ^Δ φυ λαττειντον α πε ρι

γρα πτον δο κι μα σαν τες μα την ε κο

ο πι ι α α α α α σα α α α

τε ^(K) ^π κρυ ψαιτην Α να στα α σιντουσταυ ρω

θεν τος βου λο με νοι τρα νως ε φα

α νε ρω ω ω ω σα α α α τε Ω του ^(Π)

υ μων μα ται ο ο ο φρο ο νος συ υν

ε δρι ι ι ι ου ^π Τι πα λιν κρυ ψαι

συμ βου λευ ε σθε ο ου κρυ πτε ε ται μαλλον

δε παρ η μων α κου σα α τε και πι στευ

σαι θε λη σα τε των γε νο με ε νων τη

ην α α λη η η η η θει ει ει ει

αν ^(K) π^α Αγ γε λος α στρα πη φο ρος ου ρα

νο θεν κα τε ελ θων τον λι θον α

α πε κυ υ υ υ λι ι ι ι ι σεν ^(Π) κ^α ου

τω ω φο ο βω νε κρω ω σει συ νε σχε

ε θη η η μεν και φω νη σας ταις κρα

ται ο φροσι Μυ ρο φο ροις ε λε γε γυ ναι

αι ξιν ^{κ^α} ουχ ο ρα τε των φυ λα ακων την

νε ε ε ε κρω ω ω ω σιν ^{π^α} και των

(K)

σφρα γι δων την δι α α α λυ υ υ

(Π)

υ σιν του Α δου τε τη ην κε ε ε ε

ε νω ω ω ω σιν ^π Τι τον το νι κος

του Α δου κα ταρ γη σα αν τα και του θα

να του το κεντρον συν τρι ψα αν τα ^κ ως θνη η

το ον ε πι ι ζη τειει ει ει τε ^π

Ευ αγ γε λι σα σθε ε δε ^κ τα χυ

πο ρευ θει σαι τοις Α πο στο λοις την Α να

(K)

στα α σιν α α φο βως κραυ γα α α α

(Δ)

ζου ου ου ου σαι ^κ Ον τως α νε στη ο Κυ

(Π)

ρι ι ος ο ε χων το με ε γα ε ε ε

λε ος δ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠή Γα.

(Γ) **Α** ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι

ω και αι α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α

α α τι ι π

(M) (Π) **Τ** ης Μαγ δα λη νη η ης Μα ρι ι ι

α ας π την του Σω τη η η η ρος κ

(Π) ε ε ε ε ευ α α αγ γε ε λι ι ζο

(M) (Γ) με ε ε ε νη ης π εκ νε κρων Α να

στα α σι ι ιν και αι εμ φα α α νει

αν κ δι α πι στου ου ουντες οι Μα θη

η ται κ̣̣̣ ω νει δι ζο ον το το ο ο

(Π)

τη ης καρ δι ι ι α ας σκλη ρο ον π̣̣̣

(N)

αλ λα τοιςση μει ει οισ κα θο πλι σθε ε

(Γ)

εν τε ες και θα αυ μα α σι κ̣̣̣ προς το

(Π)

κη ρυ γμα α α α α πε στε ε ελ λο ο

(M)

(Γ)

ον το ο π̣̣̣ και συ υ μεν Κυ υ υ

ρι ε κ̣̣̣ προς τον αρ χι φωω τον α νε ε

(Π)

λη η η η η φθη ης Πα τε ε ε

(N)

ρα α π̣̣̣ οι δε ε κη ρυ υτ το ο ο ον

(Γ)

παν τα α χου τον λο ο ο γο ον κ̣̣̣ τοις

(Π)

θα αυμα σι πι ι στουου ου με ε ε νοι

(N)

(Γ)

οι ^π Δι ο οι φω ω τι σθεν τες δι ι

α α αυ τω ω ων ^κ δο ξα α α

α ζο ο με ε εν σου ^κ την εκ νε κρων

Α να στα α σιν φι λα αν θρω πε

Κυ υ υ υ υ ρι ι ε ^Γ

Ἔτερον Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠή Γα.

(Γ)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι αι αι

(Π)

Υι υι ω ω ^κ και Α γι ω ω Πνε ευ μα α

α τι ι ^π

Τ ης Μαγ δα λι νη η ης Μα ρι ι ι

(Γ)

α ας ^π την του Σω τη η η ρο ος ^κ

ευ αγ γε λι ι ι ι ζο ο με

ε ε νης ε εκ νε ε κρων Α να

α στα α α α σι ι ι ι ι ιν και αι

(Π)

ε ε ε ε εν φα α α α α νει

(Μ)

ει ει ει ει ει α α α αν δι α

(Γ)

πι στου ου ουουντες οι οι οι μα α α

α α α α οι μαθη η ται αι και αι

(Ν)

αι ω νι ι δι ζο ο ον το ο ο ο

(Π)

ο ο ο το ο ο τη η η η η η η το

(Ζ)

της καρ δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α ασκλη η ρο ο ρο ο ον

(Γ)φ

αλ λα α α α α α α α α α

(Π)

α α τοις ση η μει ει ει ει ει ει

(Γ)

ει οι ροι οι οι οι οισ ρ ρ κα θο πλη

(Π)

σθε ε με ε ε εν τε ε ες

και αι αι αι αι αι αι αι αι θα α α α α

αυ μα α α ρα α α α σι π προ ο ο

ο ο ο ος το ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο προς το ο κη η η η η η η

(Μ)

η η ρη η η ρυ υ υγ μα α α α

(Π)

ρα α α α α Α α α πε ε ε ε α

(Ζ)

πε ε στεε ε ε ε ε ε ε ε ε ελ λο ο

α πε στελ λο ον το ο ρο ο ο ο Ζ
99

(Π)φ

και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι συ υ υ υ υ ρυ υ υ υ υ π
9

με ε ε εν Κυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ ρι ι ι συ μεν Κυ ρι ι

ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε π
9

(Μ)

(Γ)

προς τον α α αρχι ι ι ι φω τον αρ

χι ι φω ω τον 99 α νε λη η η η

η η ηφ θης Πα α α α α τε ε ε

ε ε ε ρα δ Πα α τε ε ε ε ε

ε ε υε ε ε ε ε ε ε ρα α ρα α

(Π)

(Μ)

α α α α α α α οι δε ε ε κη η

(Κ)

η η η η η η η η η η η η

ρυ υ υ υ ε κη ρυ υ το ο ο ο

(Γ)

ο ο ο ο ο ον παν τα χου ου ου

(Π)

ου τον λο γον τοις θαυμασι πι ι στου

(Μ)

ου με ε ε νοι οι διο οι

(Γ)

οι φωτι σθε ε εν τες δι ι ι

ι ι α αυ τον δο ξα ζο ο ο με

ε εν σου ου την ε εκ νε κρων Α

να α α α στα α α α α α

α α σιν φι λα α α αν θρω πε ε

Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ε ιε ε

ε ε Γ ρρ

Θεοτοκίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η ηθη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ ᾗ Κε.

(Κ)

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

εν υ ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η

νη εν ανθρωποις ευ δο κια

Υ μνουμεν σε ευ λο γουμεν σε προ σκυ

νου μεν σε δο ξο λο γουμεν σε ευ χα ρι

σου μεν σοι δι α τηνμεγα α λην σου δο

Ξαν ^κ_ρ

Κυριε βασιλευε πουρα νιε

Θεε Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υι

ε μονογενες Ιησου Χριστε και

Αγιον Πνευμα ^κ_ρ

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θε

ου ο Υιος του Πατρος ο αι αι ρων

την αμαρτιαν του κοσμου ελεησον

η μας ο αι αι ρων τας αμαρτιι ας του

κοσμου ^κ_ρ

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο
κα θη μενος εν δε ξι α α του Πα τρος και
ε λε η σον η μας <sup>κ
α</sup>

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ
ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις
δο ξαν Θε ου Πα τρος Α μην <sup>κ
α</sup>

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο
γη σω σε και αι νε σω το Ο νο μα α
σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι ω να
του αι ω νος <sup>κ
α</sup>

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλαχ

θη ναι η μα ας ^κ_α

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε τον

και δε δο ξα σμε ε νον το Ο νο μα α σου

εις τους αι ω νας Α μη ην ^κ_α

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

ε ^κ_α

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα τας σου ^κ_α

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα τα σου **κ**^α

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης

η μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω

ει ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι

α σαιτην ψυ χην μου ο τι η μαρ τον σοι **κ**^α

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα

ξο ον με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο

τι συ ει ο Θε ος μου **κ**^α

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν

τω φω τι σου ο ψο με θα φω ως **κ**^α

Π α ρ α τ ρ ε ι ν ο ν τ ο ε λ ε ο ς σ ο υ ο υ τ ο ι ς

γ ι ν ω σ κ ο υ σ ι σ ε ^κ_α Α γ ι ο ς ο Θ ε ο ς

Α γ ι ο ς ι σ χ υ ρ ο ς Α γ ι ο ς α θ α ν α τ ο ς

ε λ ε η σ ο ν η μ α ς ^κ_α

Δ ο ξ α Π α τ ρ ι κ α ι Υ ι ω κ α ι Α γ ι ω π ν ε υ

μ α τ ι ^κ_α

Κ α ι ν υ ν κ α ι α ε ι κ α ι ε ι ς τ ο υ ς α ι ω

ν α ς τ ω ν α ι ω ν ω ν Α μ η ν ^κ_α

Α γ ι ο ς α θ α ν α τ ο ς ε λ ε η σ ο ν η

μ α ς ^κ_α

Α γ ι ι ι ο ς ο Θ ε ε ο ς ^ν_α

Α α α α γι ος ι ι σχυ υ υ

ρος ^κ_ρ

Α γι ος α α α θα να α τος ε ε

λε η η σο ο ον η η η η μα α

α ας ^κ_ρ

Ε η μερον σω τη ρι α τω κοσμω γε

γο νεν Α σωμεν τω α να σταν τι εκ τα

α φου και αρχη γω της ζω ης ημων ^κ_ρ κα

θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον το

νικος ε δω κεν η μιν και το με γα ε λε

ο ο ο ο ος ^κ_ρ

Πέτρου τοῦ Βυζαντίου.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα. — Κε.

(Π)

Δ ο ξα α σοι οι τω ω δει ξα αν τι το ο

(Κ)

φω ως **κ̣ ᾗ** δο ξα α ε εν υ υ ψι

ι ι ι ι στοι οισ Θε ε ε ω **κ̣ ᾗ** και

ε πι γης ει ρη η η νη η **κ̣ ᾗ** εν αν θρω

ποι οισ ευ δο ο κι ι ι ι α **κ̣ ᾗ**

(Π)

Υ μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν

(Κ)φ

σε **κ̣ ᾗ** προ σκυ νου με εν σε δο ξο λο γου

ου ου ου ου με ε εν σε **κ̣ ᾗ** ευ χα ρι

ι στου με εν σοι οι **κ̣ ᾗ** δι α την με γα

α α λην σου ου δο ο ο ο ξαν **κ̣ ᾗ**

(Π) (Κ)
Κ υ ρ ι ι ε ε ε ε Β α σ ι ι λ ε υ **κ**

ε π ο υ ρ α ν ι ι ε Θε ε ε ε Πα

τε ε ρ Πα αν το ο κ ρ α α α τ ο ρ **κ** Κυ

ρ ι ι ε ε Υ ι υ ι ε μ ο ο ν ε γ ε ε

(Κ)
ν ε ς **Δ** Ι η σου Χ ρ ι ι σ τ ε κ α ι Α α α

γ ι ο ο ο ο ν Π ν ε ε ε υ μ α **κ**

(Π) (Κ)
Κ υ ρ ι ι ε ε ε ε ο Θε ε ο ς ο

α μ ν ο ο ο ς τ ο υ ο υ Θε ε ο υ **ν'** ο ο

ο Υ ι υ ι ο ο ο ο ς τ ο υ ο υ

Π α α α τ ρ ο ς **δ** ο ο α ι α ι α ι ρ ω ω ν

(Π)
τ η ν α α μ α ρ τ ι ι α α ν τ ο υ κ ο

ο ο ο σμου ^π ε λε ε η η σο ον η
(K)

η μας ^κ ο αι αι αι ρων τας α μαρ τι

ι ι ας του ου ου ου κο ο ο ο σμου ^κ

Π ρο σδε ε ξαι αι τη ην δε η η σιν η η

μων ^κ ο κα θη με ε νος εκ δε ξι ω
(K)

ω ω ων του Πα α τρος και ε λε η η σο

ο ον η η η η μας ^κ

Ο τι ι συ ει μο νος Α α α γι
(Π) (Δ)

ι ι ι ο ος συ ει ει ει ει μο νος
(Π)

Κυ υ ρι ι ι ο ος ^π Ι η σους Χρι
(K)

ι στο ος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα α

τρο ο ο ο ος α α α α μην ^κ _α

(Π)

(Δ)

Κ α θ ε κα α στην η με ρα αν ε ευ

(Π)

λο γη η σω ω σε ^Δ _δ και αι νε ε ε ε

σω το ο ο νο ο μα α α σου ^Δ _δ

(Κ)

εις το ον αι αι αι ω ω ω ω να ^κ _α

και εις τον αι ω να α του αι αι αι

αι ω ω ω ω νος ^κ _α

(Π)

Κ α τα ξι ω σο ο ο ον Κυ ρι ι

ε ε ^κ _α εν τη η με ρα α τα α αυ τη ^Δ _δ

(Κ)

α να μα α αρ τη η η τους φυ λα α

χθη η η η η ναι αι η η η μας ^κ _α

Ε ^(Π)
ευ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ε

ε ο ο Θε ε ος ^(Κ) των Πα τε ε ε

^(Π)
ρω ων η η η μων ^(Κ) και αι αι αι νε ε

^(Δ)
τον ^(Κ) και δε δο ξα σμε ε ε ε νο ον

το ο νο ο ο μα α α σου εις τους αι

αι ω ω ω να ας α α α μην ^(Κ)

Γ ^(Κ) ^(Π)
ε νοι το Κυ ρι ι ε το ε λε ε ο

ος σου εφ η η μας ^(Κ) κα θα α α περ

ηλ πι σα α με ε εν ε ε πι ι

ι σε ^(Κ)

Ε ^(Κ)
υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ υ

υ ρι ι ι ι ε δι δα α ξο ο ον με

ε ε τα α α α δι και ω ω μα α

α τα α α α σου

(Π)

Κ υ ρι ι ε ε κα τα φυ υ γη

(Δ)

(Κ)

ε γε νη η η θης η η η μιν εν γε

νε α α και αι αι γε ε νε ε ε

(Π)

α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε

(Κ)

ε λε η η η σο ο ον με ι α α

σαι αι την ψυ χην μου ου ου ο τι η η

μα α αρ το ο ο ο ον σοι

(Π)

Κ υ ρι ι ε ε προ ος σε ε κα

(K)

τε ε ε φυ υ υ γον δι ι ι

ι δα α ξο ο ον με του ποι ειν το

ο θε λη μα α α σου ου ο τι ι συ

ει ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ος μου

(Π)

Ο τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω ω ης

(K)

εν τω φω ω ω τι ι ι σου ου ο

ψο ο ο με ε θα α φω ως

(K)

Π α ρα α α α α τει ει ει ει νον

το ε ε ε ε λε ε ο ο ος σου ου

(Π)

ου τοις γι νω ω σκου σι ι ι ι σε Α

γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α γι ι

ο ο ο ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ο

ος Α θα α να α τος ε λε η η σο

ο ο ο ον η η η η μας

ο ξα α Πατρι ι ι και Υι υι ω

και Α γι ω ω Πνε ε ευ μα α α α

τι

και νυ υ υν και α α ει και εις

του ους αι ω ω ω να ας των αι αι

ω ω ω νω ων α α α μην

γι ι ο ος Α θα α να α τος ε

λε η η σο ο ο ο ον η η η η

μας
(K)

η μερον σω τη ρι α τω κοσμω γε

γο νεν Α σωμεν τω α να σταν τι εκ τα

α φου και αρχη γω της ζω ης ημων κα

θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον το

νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε λε

ο ο ο ο ος

Γεωργίου Βιολάκη.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πά.

(Z) ο ξα σοι τω δει ξαν τι ι το ο φως

δο ξα εν υ ψι ι στοιοις Θε ε ω ω

(Δ) και ε πι γη ης ει ρη η η νη εν

αν θρωποιους ε ευ δο ο ο κι ι

ι ι α π

(Z)

Υ μνου με εν σε ε ευ λο γου ου

(Γ)

με εν σε πρo σκυ νου ου με εν σε ε

(Z)

(Δ)

δο ξο λο γου ου ου με εν σε ευ χα

ρι στου ου με εν σοι οι δι α την

(Π)

με γα α α α λη ην σου ου ου

δο ο ο ο ο ο ξαν

(Z)

Κ υ υ ρι ε Βα σι ι λευ ε που

(Π)

ρα νι ι ε ε θε ε ε Πα α τε ερ

πα αν το ο ο κρα α α τος Κυ

(Z) ρι ε Υι ε μο ο νο γε ε νες z' I η

(Δ) σου ου Χρι ι στε ε Δ και α α α α γι (Π)

ι ι ο ον Πνε ε ε ευ μα α π

(Z) K υ υ ρι ε ο Θε ε ος z' ο α

(Δ) μνο ο ος του ου Θε ε ου ου Δ ο Υι (Π)

ο ος του ου Πα α α τρος π ο αι α αι

αι ρω ω ων z' την α μα τι ι ι (Γ)

α αν του ου ου κο ο ο ο σμου Γ

(Z) ε λε η σον η η μας z' ο αι αι

(Δ) αι αι ρω ων π' τας α μαρ τι ι ι ι α ας (Π)

του ου ου κο ο ο ο σμου π

Π (Z) ρο σδε ξαι την δε η η η σιν η η μων z' 99

(Δ) ο κα θη η με ε ε νος Δ εκ δε ξι

(Z) ω ω ων του ου Πα α τρος z' 99 και ε λε (Π)

ε η η σο ο ον η η η μα ας π 99

Ο (Z) ο ο πι ι συ ει μο νο ος

(Π) α α γι ι ος z' 99 συ ει μο ο νο

ος Κυ υ ρι ι ος 99 Ι η σους Χρι

(Z) ι στο ος z' 99 εις δο ο ο ο ξαν π' 99 Θε υ υ (Π)

Πα α τρο ο ος α α α μη ην π 99

Κ αθ ε κα στην η η με ε ραν π 99 ευ

(Δ) λο γη η σω ω σε και αι νε ε ε ε

(Π)

σω ω δι το ο ο νο ο μα α α α

(Z)

α α σου δι εις τον αι ω ω ω να

(Δ)

και εις τον αι ω ω ω να του ου ου

(Π)

ϛ

αι ω ω ω ω νος π ϛ

(Z)

Κ α τα ξι ω σον Κυ υ ρι ι ε

(Π)

ε ϛ' εν τη η με ε ρα α τα α

(Z)

α α α αυ τη η π ϛ α να μαρ τη

(Π)

η η χ η η του ου ους χ φυ λα χθη η

η η ναι α αι η η μα ας π ϛ

(Z)

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι ε

(Δ)

ε ε ο Θε ε ος ϛ' των πα τε ε

(Z)
ε ε ρω ων η η η μων **Δ** και αι νε ε

το ον **π'** και δε δο ξα σμε ε ε ε

(Δ)
ε ε νον **π'** το ο ο νο ο μα α α

(Π)
σου ου εις τους αι ω ω ω να ας

α α α μην **π'**

(Z)
Γ ε νοι το Κυ υ ρι ι ε **ζ'** το

ε λε ο ος σου εφ η η μα ας **ζ'**

(Δ) (Π)
κα θα α α περ ηλ πη ι σα α με ε εν ε

ε πι ι ι σε **π'**

(Z) (Δ) (Z)
Γ υ λο γη τος ει ει ει **Δ** Κυ υ

(Δ)
υ ρι ι ι ε **π'** δι ι δα α ξο ο ο

(Π)

ο ο ον με ε ε τα δι και ω

ω μα α τα α α α α σου

(Ζ)

Κ υ ρι ε κα τα φυ υ γη ε γε

(Π)

νη η θης η η μιν εν γε νε α α

(Γ)

και γε ε νε ε ε α ε γω ει ει πα

α Κυ υ ρι ι ε ε λε η η σο

ο ο ον με ι ι α α σαι αι

(Δ)

(Π)

την ψυ χη η η ην μου ο τι η

η μα α αρ το ο ο ον σοι

(Ζ)

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ υ

γον δι δα α ξο ο ο ο ον με

(Δ)

του ποι ειν το θε λη η μα α α σου

(Π)

ο ο τι συ ει ει ει ο ο ο

Θε ε ε ο ο ο ος μου

(Ζ)

ο τι πα ρα σοι πη η γη η ζω

ω ης εν τω ψω τι ι ι ι σου ου

(Δ)

(Π)

ο ψο ο ο ο με ε ε θα α φω ως

(Ζ)

Π α ρα α α α τει ει ει πα ρα

(Δ)

α α τειει νον το ε λε ο ο ο ος

(Π)

σου τοις γι νω ω σκου σι ι ι ι σε

(Ζ)

Α γι ο ος ο Θε ε ος Α α γι

ι ο ο ο ος Ι σχυ υ ρος Α

(Δ)
γι ι ο ος Α θα α να α το

(Π)
ος ε λε ε ε η σον η η η μας

π
α
(Z)
Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και
(Π)

Α γι ι ι ω Πνεευ μα α α τι π

(Z)
Κ και νυ υ υ υν και α α ει και

(Δ) εις τους αι ω ω ω ω νας των αι (Π)

ω ω ω νω ων α α α μην π

(Z) (Δ)
Δ γι ος Α θα α να α το ος

(Π) ε λε ε ε η η η σον η η η μας π

(K)
C η μερον σω τη ρι α τω κοσμω γε

γὸ νεν Ἀ σωμεν τω ἀ να σταν τι εκ τα

α φου και αρχη γω της ζω ης ημων κα

θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον το

νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε λε

ο ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ π δ Ἰ Νη.

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον δ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον β λ

(Δ)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ δ

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον β λ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον δ

οι Κυ ρι ε δ

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σ ο ν γ η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν γ δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἔηχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Α μην εὐλογῆ ψυχῆ μου τὸν

Κυριὸν εὐλογητὸς εἰ Κυριε εὐ

(Δ)

λοοο γειῆ ψυχῆ μου τὸν Κυ

(N)

ριὸν ^πκαὶ πάντα ἐν τὸ ὄνομα

τοῦ ἀγιῶν αὐτοῦ ^νδ̣

(K)

Εὐλογῆ ψυχῆ μου τὸν Κυριὸν καὶ

(N)

μη ἐπιλανθάνου πάσας τὰ πό

δοσεῖς αὐτοῦ ^νδ̣

Τὸν εὐλιτεύοντα πάσας τὰς

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου ^v _δ

F ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

ει και οι κτιρμοις ^v _δ

F ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

θους την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου ^v _δ

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

και κρι μα πα σιτοις α δι κου με νοις ^v _δ

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

(Δ) (N)
του τω Μω υ ση π^α τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ς^ν

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

(Δ)
ρι ος β^κ μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε
(N)

ος π^α ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ς^ν
(K)

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν α^κ ου δε κα τα τας α
(N)

μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ς^ν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης β^κ ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον ^νδι

Καθουσον απεχουσιν ανατολαι

αποδυσμων εμαα κρυνεν αφη

μωντας ^να νο ^νμι ^νας ημων ^νδι

Καθως οικτειρει πατηρ υιους ^(Δ) ^(N)πω κτει

ρη σε Κυριος τους φοβου μενους αυτον ^(Δ) ^(N)

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν ^νδι

Ανθρωπος ωσει χορτοος αι ημε

ραι αυτου ουσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^ν _δ
(K)

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ
(N)

υ πα αρ ξει ^α _κ και ουκ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^ν _δ
(K)

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος
(N)

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^ν _δ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^β _λ τοις φυ λασ σου σι την
(Δ) (N)

δι α θη κην αυ του ^π _α και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^ν _δ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ η ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ η ι **ν**
δ

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς
(Δ) **(N)**

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς
λ

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν**
δ
(K)

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι
(N)

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** λ η ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ
κ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν**
δ
(Δ)

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

(K)

τα ερ γα αυ του π εν παν τι το πωτης δε σπο

(N)

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον

Α ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του Ευ λο γη τος ει

(Δ)

(M)

Κυ ρι ε ε ε ε ε

Μέλος ἄργόν.

(N)

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου

ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν

(Δ)

το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο

(N)

ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του

(Δ)

ου ου Δ Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε

(M)

ε ε ε Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.


Ἦχος Δι.


(Δ)

Α ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω

Α γι ω Πνευ μα τι Β Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυ ρι ον  αι νε σω Κυ

ρι ον εν τη ζω η μου  ψα λω τω Θε ω

μου ε ως υ παρ χω 

M η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας


ε πι υι ους αν θρω ω πων  οις ουκ

ε στι σω τη ρι α 

E ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του

και ε πι στρε ψει εις την γην αυ του 

E ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν

ται παν τες οι δι α λο γι σμοι αυ του 

M α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κω β

βο η θος αυ του η ελ πεις αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατερραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος α γα πα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασ σειτους προση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν


Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου Θε

ου αθανατος υπαρχων και καταδε

ξαμενος διατηνημετερανσωτη

ριαν  σαρκωθη ναι εκ της αγι

ας Θεοτου και αιπαρθενου


Μαριας ατρεπτωσεν ανθρωπησας 

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

θανατον πατησας  Ειςων της α

γιας Τριαααδος συνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευμα

τισωσον ημααας 

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος λ̣ ᾗ̣ ————— Κε.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

(Κ)

Ο Ληστης ἐν τῷ Σταυρῷ Θεοῦ ἐν

νοῦ σου πειστεύσας Χριστῷ ^κωμολογήσε

σε εὐλικρινῶς ἐκ καρδίας ^κΜνησθη

τι μου Κυρίου ἐβόων ἐν τῇ βασιλείᾳ

Στίχ. Μακάριοι οί καθαροί τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Τὸν ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ζωὴν ἀνθήσαντα τῷ γένει ἡμῶν, καὶ ξηράναντα τὴν ἐκ τοῦ ξύλου κατάραν, ὡς Σωτῆρα καὶ δημιουργόν, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Στίχ. Μακάριοι οί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Τῷ θανάτῳ σου Χριστέ, θανάτου ἔλυσας τὴν δύναμιν, καὶ συνήγειρας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανόντας, σὲ ὑμνοῦντας τὸν ἀληθινὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα ἡμῶν.

Στίχ. Μακάριοι οί δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἐπὶ τὸ μνημῆμά σου Χριστέ, παραγενόμεναι Γυναῖκες σεμναί, ἐπεζήτουν σε, Ζωοδότα μυρίσαι, καὶ ὤφθη ταύταις Ἄγγελος βοῶν· Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἐν μέσῳ δύο καταδίκων ληστῶν, ὁ μὲν εἷς βλασφημῶν σε, κατεκρίθη

δικαίως, ὁ δὲ ἄλλος σε θεολογῶν, Παράδεισον ὤκησε.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τῶν Ἀποστόλων τῷ χορῷ, παραγενόμενοι Γυναῖκες σεμναί, ἀνεβόησαν· ὁ Χριστὸς ἀνέστη· ὡς Δεσπότην καὶ δημιουργόν, αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δόξα. (Ἀργῶς)

Τριάς ἀμέριστε Μονάς, ἡ παντουργὸς καὶ παντοδύναμος, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱός, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, σὲ ὑμνοῦμεν τὸν ἀληθινὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. (Ἀργῶς)

Χαῖρε ἔμψυχε ναὲ Θεοῦ, καὶ πύλη ἀδιόδευτε· χαῖρε ἀφλεκτε καὶ πυρίμορφε θρόνε· χαῖρε Μήτηρ τοῦ Ἐμμανουήλ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Εἴσοδος.












Ἀντίφωνον α'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος   Δι.

Στίχ. α' Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

(Δ)

T          
αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου 

Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β' Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ' Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ α ις π ρ ε σ β ει α ις τ ης Θε ο το κου

Σω τε ρ σω σον η μα α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

(Δ)

ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ομο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρε πτωσ εν αν θρω

πη σας σταυρωθεις τε Χριστε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πατη σας Εις

ων της αγιας Τριααδος συν

δοξαζομενος τω Πατρι και τω Α

γιω Πνευματι σωσον ημασ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον γ'. Ἦχος πλ. α'.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ
Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν,
ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι
ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ
θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείρει τοὺς τεθνεῶτας, ἐν
τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα. — Κε.

(Κ)

Τὸν σου να ναρχον Λογον Πατρι και Πνευ

μα τι ^κτον εκ Παρ θε νου τε χθε εν τα εις

σω τη ρι ι αν η μων ^{ν'} α νυ μνη σω

μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ^κ ο τι Ηυ

δο κη σε σαρ κι ^{ν'} α νελ θειν εν τω Σταυ

ρω και θα α να τον υ πο μει ναι ^κ και

ε γει ραι τους τε θνε ω ω τας εν τη

εν δο ξω Α να στα σει αυ του ^κ

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν
ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι
Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν.


Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

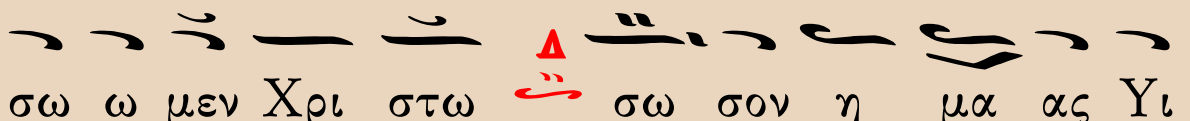
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.


Πέτρου Λαμπαδαρίου.


ᾠχος Δι.


(Δ)


 ε εὐ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε


 σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι


 ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ


 νε κρων ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι


 α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ
Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν,
ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι
ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ
θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείρει τοὺς τεθνεῶτας, ἐν
τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος καὶ
θαυματουργὸς ἀνεδείχθης θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν
Κυριακέ· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῆ, οὐράνια
χαρίσματα λαβῶν· θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας καὶ
τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ
δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα
τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)

Τῆς ε ρ η μου πο λι της και εν σω μα

τι Αγ γε λος **Δ** και θαυ μα τουρ γος α νε

δειχθης θε ο φο ρε Πα τηρ η μων Κυ ρι

α κε **π** νη στει α α γρυ πνι α προ σευ χη

ου ρα νι α χα ρι σμα τα λα βων **Δ** θε

ρα πευ εις τους νο σουν τας και τας ψυ χασ των

πι στειπροστρεχον των σοι ^π δο ξα τω δε δω

κο τι σοι ι σχυν ^Δ δο ξα τω σε ε

στε ε φα νωσαν τι ^Δ δο ξα τω ε νεργουν τι

δι α σου πα σιν ι α α μα α α τα ^π

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτε (ἢ ἥμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ^Δ Δι.

(Δ) **Μ**νη η σθη τι Κυ ρι ε ως α γα

θος των δουλων σου ^Δ και ο σα εν βι ω η

μαρτον συγχωρησον ^βου δεις γαρ α να

μαρτητος ειμησυ οδυ να α μενος

και τοις με τα στασιδουναιτην α να α

α παυσιν ^Δ

Τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας
Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σου, ἡ τῶν
πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ
ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια,
Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος,
καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν·
διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς
χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας
σου εὐχάς, Ἄγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι
Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ
στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν
ιάματα.

Ἅγιου Τίτου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρῤῥησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. Ἦχος β'.


Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἣ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Προστασία των Χριστιανων
ακαταισχυντε μεσιτεια προς τον ποιη
την αμεταθετε μη παριδης α

μαρ τω λων δε η σεων φω νας  αλ λα

προ φθα στον ως α γα θη εις την βο

η θει αν η μωντων πι στως κραυγα ζοντων σοι

τα χυ νον εις πρε σβει ει αν και σπε ευ στον

εις ι κε σι ι αν  η προ στα τευ ου

σα α ει  Θε ο το κετων τι μωντων

σε ε ε 

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου
ὁ δὲ α΄ χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος  Δι.

(Δ)

Κ  υ ρι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

 η η σο ο ο ο ον Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η (B)

η η σο ον β

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Α μην Α γι ι ο ο ος ο Θε ο (Δ)

ο ο ος Α α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Α α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος **Δ** Α α γ ι ι ο ο ος Ι σ χ υ ρ ο

ο ο ος **Δ** Α α γ ι ι ος Α θ α α ν α

τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ο ν η μα

ας **Δ**

Α γ ι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος **Β** Α γ ι ος Ι σ χ υ ρ ο

ο ο ος **Δ** Α α γ ι ι ος Α θ α α ν α

τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ο ν η μα


ας **Δ**


Α ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας


των αι ω νων α μην 

Α α γι ι ος Α θα α να τος 

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας 

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.


Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μις  Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος  Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος  Α α γι ι ος Α

θα α να τος  ε λε η σον η μα

α ας 

Ἔτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἀ μην Ἀ α γι ος ο Θε ε ος Ἀ

α γι ος Ι σχυ υ ρος Ἀ α γι ι ος Ἀ

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Ἀ γι ος ο Θε ος Ἀ γι ος Ι

σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος Ἀ θα να τος

ε λε η σον η η μας

Ἀ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ἄ γι ι ος Ἀ θα να τος ε λε η

σον η η μας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

Ἄ υ να μιν Ἀ α γι ος ο Θε ε ος

Ἀ α γι ος Ι σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος

Ἀ θα να τος ε λε η σον η μα

α ας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

(Δ)
Ἡ ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Ἀ α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι Ι σχυ υ ρο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α

γι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α ιε α θα να

το ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

(N) ε ε η η η ε λε η η σο ο

(Δ) ο ο ο ο ον η η η μα α

(M) α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

(Δ) Η ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α
ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α

ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α

ο ο ος Α θα α α α α α α α α α
ο ο ος Α θα α α α α α α α α α

α α α α α Α θα α να α α
α α α α α Α θα α να α α

τος

λε ε ε ε λε ε ε η η σο
λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α α
ον η μα α α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Γα.

(Γ)

Κ υ ρ ι ε σ ω ω ω ω ω σ ο ν Γ ρ ρ τ ο υ ς

ε ε ε ε ε ε υ σε ε ε τ ο υ ς ε υ σε ε

(Ν)

(Γ)

β ει ει ρ ει ει ει ει ει ρ ρ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος πλ. α'.

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς
Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς Θεός, ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δούς τὸν ἄρραβῶνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἤλθον εἰς Κόρινθον. Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῆ

γὰρ πίστει ἐστήκατε. Ἐκρινα δὲ ἑμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ ἔλθειν πρὸς ὑμᾶς. Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστὶν ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτό, ἵνα μὴ ἔλθων λύπην ἔχω, ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθῶς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν. Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

Ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ λ λη λου ι α Αλ λη λου ι

ι ι α Αλ λη λου ι α α

α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό.

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι ^β Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο ^Δ ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι ^(Π)

^(Δ) ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ^Δ

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος [♯] Δι.

Ε ις πολ λα α α α α α α

α α α α α α α χα α ^β ε ε

ε ε ε ε ε τη η ^Δ Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α ^(Π)

α α α α α α α α α α

(Δ)
α α α α α Δ
α α α α α α α α

Χερουβικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος λ̣ ᾗ Π̣α.

(Π)
Ο ι τα α α α α α α α Χε ε

(Ν) ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
(Π) ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε β λ ρου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε

ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ π ρ

(Κ)
μ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(Μ)
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ρ κ ι

με ε ε ε ε ε ε ε θα α α α α

α α α α α α με ε ε ε ε ε

ρι ι ι ι ι ι ι π με ε ε ε ρι

ι ι μνα α α α αν π

ω ω ω ω ω ω ω ως τον Βα α α

α α σι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α

α α α α α α α α α α των

ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο

με ε ε νοι οι οι οι οι π^α

(Δ)
Τ αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε λι

ι και αι αι αι αι αι αι αις δ^α α ο

(Π)
ρα α α α τωως δ^α δο ρυ φο ρου ου

ου με νο ο ον τα α α α ξε ε ε

σι ι ι ι ιν π^α Α α α α αλ λη

λου ου ου ου ου κ^α ι ι ι ι ι

η ι ι ι α α α α α α α π^α

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π)
π^α Ο ι τα α α α α α α α α α

(Ν)
α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Π)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ρου ου ου ου ου ου Χε ε

ε ε ε ε ρου ου βι ι ι ιμ π μ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(Κ)

υ υ υ υ υ υ υ υ μ υ υ

(Π)

στυ ι κω ω ως ελ χο νι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ελ χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ζο ο ο ο ει ει κο νι

ι ι ι ζο ον τε ε ε ες π και αι

αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι

οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω

Τρι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α Τρι

α α α α α α α α δι ι ι

ι ι ι ι ι τον τρι σα α α

γι ι ο ον υ υ υ υ υ υ μνοο

ο ο ον ^{ζ'} προ σα α α α α α

δο ο ο ο ο ο υ μνονπρο ο ο σα

α α α δο ον τε ε ε ες ^(K) πα σαν

τη ην βι ι ω τι κη η η η η η

η η η η ην ^(Δ) α πο ο θω ω

ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε

θα α α α α α α με ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ^(K)

ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α α

α α ρα α α α α αν ^(K)

^(II) ω ω ω ω ω ω ω ωτον ^(K) Βα α

(K)

α σι λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Π)

ε ε ε π ε ε ε ε ε ε χε ε ε

(K)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Π)

ε ε ε ε α α α α κ των ο ο

ο ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο

ο ο ο ο με ε ε ε νοι π

(K)

Τ αις Α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα

(Π)

α α τω ω ω ω ως π δ δο ρυ φο

ρου ου ου ου με ε νο ον τα α α α

α ξε ε ε ε σιν π Αλ λη λου ου ου ου

ι ι ι α α α α α α α π

Πληρωτικά.

Ὁ α' Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλεΐτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν
ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι ηι ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε

α φ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φ υ γ η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρ υ υ

υ και ρ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η η η και ρ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Α γ α π η η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

Ὁ Διάκονος: Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.


Ἦχος  Δι.

(Δ)

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι

ζει ει ειιν σε τη ην Θε ε ε ο

το ο ο ο ο κο ον  την α ει μα

κα α ρι στο ο ον και πα να μω

ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η ω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τωσ των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Τὸ καλούμενον «Πατριαρχικόν».

Ἦχος λ̣ ᾗ Πά.

(Π)

Ἄ ξι ον ε στι λν ω ω ως α λη

η θω ως μα κα α ρι ι ζει ει ν σε ε

ε ε την Θε ε ο το ο ο κο ον

(Κ)

την α ει μα κα α ρι ι ι στον και πα

(Π)

να μω μη η η η τον και μη τε ε

ε ε ρα του ου Θε ε ου ου ου ου η

(Κ)

η η η η μω ω ων την τι μι ω

τε ε ε ε ε ε ρα αν των Χε ρου

ου ου βι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ε

(Π)
ε ε ράν α συγ κρι ι ι ι τω ως

των Σε ε ε ε ε ρα α α α φι ι

(N) (Π)
ιμ π την α δι α φθο ο ρως Θε ον

Λο ο ο γο ον τε ε ε κου ου ου

ου ου σα α αν π τη ην ο ον τω ως

Θε ο ο το ο ο κον κ σε ε ε ε

με γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο ο

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε εν π

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν

ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

ᾠχος λ̣ ᾠ Π̣α.

(Π)
Α̣ ι αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ νει εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

(N)
ει εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ χει εἰ εἰ εἰ εἰ

(Π)
ει εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ χει εἰ εἰ

(N)
ει εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

(Π)
ει εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

ει εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

ει εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

ρ ρ ρ ρ ρ π ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε εκ τω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ρ ρ ρ

ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ

ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ

ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ

ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ

ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ

ρ ρ ρ ρ α α α ε εκ των ρ

ρ ρ ρ ρ α α νω ω ω ω π

α α υε ε ε ε υε ε ηα α α υε

ηα ηα α α α υε ηη ε ε ε υε

ηα α α υε ηα ηα α υε κ ε ε ε

υε ηα α α υε ηα ηα α υε ε ε ε

υε ε ηα α υε ηα ηα α υε ε ε ηα

υε ε ηα ηα α υε ε Αλ λη λϝ ϝ ϝ

ι α α α α α α α π

Ἔτερον Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π)
Α ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει

(Δ)
χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει

λου ι α α α α α α α α α

α α α α π

Ἔτερον Πέτρου Βυζαντίου ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π)

Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι β αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι π αι νει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(Π)

υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ι ι ι ο ο υ κ υ υ υ υ ρι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο υ π ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χ ε ε ε ε ε

(Κ)

ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω

ε εκ των ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου εκ τω ω ων ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

α α α α α α α α α α π

Ἔτερον Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(II)

Ἄ ι αι αι αι νει ει ει ει ει ει

τε ε ε ε ε ε ε ε το ο ο ον

Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

λι ι ι ι ον εκ τω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω

λω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ων ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

υ ρα α α α α α α νω ω ω ω π
α

(K)

ω ων ρα α α α α α ρα α α

(Δ)

α α α α α α α α α λ λη η η

(Π)

η η η η η η η ρη η η η η

η η η η η η η ρα α α α α α

(K)

α α α α α α α α α α α α

(Π)

α α α α α λλη η η η ρη η η

(K)

η λρ ρ ρ ρ ρ ρ ι ι α λλη η

λρ ρ ρ ρ ρ ι ι α α α α α

α ρα χα α α α α ρα α α

(Δ)

α α α α α α α α α λλη η η

(II)

η η η η η η ρα αλ λη η η η η

η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι

ι α α α α α ρ α α α α α α

(N)

α α ρα α α α ρα α α α α α α

(II)

α α α α α ϝ α α α α α α

α α α α α α α α α α α α χα α

α α α α α α λλη η η η η η η η η π ρ

η η ρα α α α ρα α α α α α ρ ρ

α α α α α α α α α α α α λλη

η η η η η η ρη η η η η η η π ρ

η η η η η η η η η ρ ρ ρα

α α α α α α α α λλη η η η

η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι α λλη η

λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι α α α α χα α

α α α α α α α π α α α α α

α α α α α α α α α π

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Εἶδομεν το φως το α λη θι νον

ε λα βο μεν Πνευμα ε που ρα α νι ον

ευ ρο μεν πι στιν α λη θη α δι

αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νου ου ου ου

ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε

ε εν

‘Ο Ίερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

‘Ο β΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι

νε σε ως σου Κυ υ ρι ε  ο πως α


νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου  ο τι

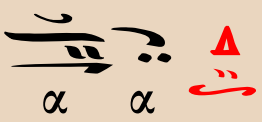
η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με

τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων  τη ρη

σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο

λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

συνη σου  Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α 


Ὁ Διάκονος: Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος  Δι.

(Δ)

 ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον **Δ** α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος **β** (δίς).

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον **ζ** 'Ο β' Χορός· α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος **Δ**

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς

ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερέυς. Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός. Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.